

פורסם ביום 14 בדצמבר 2016

תזכיר חוק השותפויות, התשע"ז-2016

א. שם החוק המוצע

חוק השותפויות, התשע"ז-2016

ב. מטרת החוק המוצע והצורך בו

התזכיר נועד להחליף את פקודת השותפויות [נוסח חדש], התשל"ה-1975 (להלן – **הפקודה**). מטרת התזכיר היא לענות על הצורך של שוק השותפויות הישראלי במודל חקיקה מודרני, יעיל ונוח.

התזכיר נועד לגשר על פער מהותי שקיים בין דיני השותפויות בארץ לבין דיני השותפויות בעולם. היות ששותפות היא "יצור" משפטי נפוץ מאוד, יש בתזכיר המוצע כדי להשפיע על נתחים נרחבים בשוק הישראלי. אולם ההשפעה ברובה אינה כופה אלא מאפשרת. תזכיר החוק ברובו מציע הסדרי ברירת מחדל שעשויים להיות יעילים, זולים ופשוטים עבור רוב השותפויות. עם זאת, התזכיר מאפשר להתנות על חלק גדול מהוראותיו. לפיכך אין הוא כובל את השוק אלא מקל על השוק בהציעו מודל ברירת מחדל שמתאים לפעילות של שותפויות בעולם העסקים המודרני.

היכולת להתנות על חלק ניכר מהוראות התזכיר מביעה גישה מכבדת כלפי חופש ההתקשרות וחופש ההתאגדות של השותפויות. התזכיר מעמיד על "המדף" מוצר שרוב השותפויות יחפצו לאמצו כפי שהוא, ואחרות יוכלו לעשות בו את השינויים המחויבים. מוצר חקיקתי כזה הוא הכרחי בכל שוק מודרני. פקודת השותפויות הקיימת אינה מספקת אותו.

כמו כן, פקודת השותפויות מטילה כיום נטל רגולטורי עודף ומכביד על השותפויות בישראל. היא כוללת הוראות דיווח מיותרות לרשם וחובות פרסום וחשיפה שמצננות את התמריץ להקים שותפויות מוגבלות בישראל.

להוראות מכבידות אלה יש השפעה שלילית ומזיקה בעיקר על השווקים שבהם מקובל לפעול במסגרת תאגידית של שותפות, כגון שוק ההיי-טק. על חשיבותו של שוק זה אין צורך להרחיב.

התזכיר מבקש אפוא לקדם את החקיקה בתחום השותפויות בישראל אל עבר העידן המודרני. הוא נועד לפשט את ההסדרים, להוזיל את העלויות, להפחית את הרגולציה ולספק לשוק מוצר חקיקתי נוח לשימוש.

להלן נסקור בקצרה את העקרונות שעליהם מושתת התזכיר ואת החידושים המרכזיים שבו.

רקע כללי – הפקודה

פקודת השותפויות היא פקודה מנדטורית המבוססת על חוק השותפויות האנגלי משנת 1890 וחוק השותפויות המוגבלות האנגלי משנת 1907. הפקודה פורסמה בנוסח חדש בשנת 1975.

מאז פורסם הנוסח החדש עברה הפקודה שינויים מינוריים בלבד. השינוי המרכזי לפקודה הוא משנת 2015. במסגרת התיקון האחרון נוסף פרק חדש המסדיר את הממשל התאגידי בשותפות מוגבלת ציבורית. פרק זה החיל את הוראות הממשל התאגידי בחברה ציבורית על שותפות מוגבלת שיחידות ההשתתפות שלה הוצעו לציבור על פי תשקיף או נסחרות בבורסה בישראל.

כך שלמעשה מאז חקיקת הפקודה אי שם בתקופת המנדט הבריטי לא השתנו דיני השותפויות בישראל, מלבד חקיקת הסדר נקודתי למספר שותפויות בודדות הרשומות למסחר בבורסה.

רפורמות בדיני השותפויות בעולם

בעשורים האחרונים דיני התאגידים בכלל ודיני השותפויות בפרט עברו שינויים משמעותיים בעולם. ההתפתחות המשמעותית ביותר חלה בדיני השותפויות בארה"ב. חוקי השותפויות האחידים בארה"ב (Uniform Partnership Act and Uniform Limited Partnership Act) תוקנו לאחרונה בשנת 2001 (שותפויות מוגבלות) ובשנת 1997 (שותפויות כלליות).

באנגליה ובסקוטלנד פורסמה הצעה מקיפה לרפורמה בדיני השותפויות בשנת 2003 (The UK Law Commission and The Scottish Law Commission: Partnership Law). התיקונים שהוצעו לדיני השותפויות באנגליה דומים במידה רבה לתיקונים שנעשו בחוקי השותפויות בארה"ב.

ההתפתחות המרכזית בדיני השותפויות בשני העשורים האחרונים היא הרחבת מודל האחריות המוגבלת הקיים בחברות (החברה בע"מ) גם לשותפויות. מדינות רבות הכירו בחשיבות של שותפות בערבון מוגבל (limited liability partnership). שותפות כזאת משלבת בין הגמישות הניהולית המאפיינת את השותפות הכללית לבין הגבלת האחריות ומעניקה לשותפים אפשרות להגביל את היקף החשיפה שלהם לחובות השותפות. התזכיר המוצע יוצר מסגרת הוראות מתאימה עבור שותפויות מסוג זה.

מטרות התזכיר המוצע

התאמה לעולם העסקים המודרני – המטרה המרכזית של התזכיר היא להתאים את דיני השותפויות לצרכים ולאתגרים של עולם העסקים המודרני ולהתפתחויות בדיני השותפויות בעולם. התזכיר מבקש להרחיב את מגוון סוגי השותפויות ולאפשר רישום של שותפות בערבון מוגבל (limited

liability partnership) ואת הגבלת אחריותם של השותפים הכלליים בשותפות מוגבלת (limited liability partnership). בדרך זו השותפות כמסגרת משפטית לניהול עסקים תאפשר לשותפים גמישות מרבית ותתאים לצרכים ולאתגרים העומדים בפני יזמים ומשקיעים.

ההסדר המוצע מקיף את "מחזור החיים" של השותפות – משלב ההתאגדות ועד לשלב הפירוק וחסול השותפות. התזכיר כולל פרקים חדשים לעניין שינויים בהרכב השותפים, שינויים מבניים ושינויים בסוג ההתאגדות. שינויים אלה יהפכו את השותפות למסגרת משפטית דינמית שיכולה להתאים את עצמה לשינויים השונים בחיי העסק.

הפחתת הנטל הבירוקרטי והקלה על עשיית עסקים (doing business) – ההצעה מבקשת להביא להפחתת עלויות ניהול עסקי השותפות ולהפחתת הנטל הבירוקרטי הכרוך ברישום השותפות. בהקשר זה מוצעים שינויים משמעותיים בהליך הרישום והדיווח לרשם השותפויות. בין השאר מוצע –

- o לבטל את חובת הרישום של השותפות הכללית;
- o לבטל את דרישות האישור והפרסום של הסכם השותפות המוגבלת;
- o לבטל את חובות הפרסום ברשומות;
- o לבטל את ההוראות העונשיות ביחס להפרת חובת הרישום ולעבור למודל של אכיפה מנהלית.

ההקלות המוצעות יביאו להפחה ניכרת בנטל הרגולטורי. התוצאה תהיה הפחתה בעלויות הישירות והעקיפות במהלך חיי השותפות וגמישות רבה יותר בניהול השותפות.

עיצוב הסדרי הליבה על בסיס האוטונומיה של הרצון הפרטי – ההצעה כוללת מספר רב של שינויים בהסדרי הליבה – מערכת היחסים בין השותפים לבין עצמם ובין לבין השותפות. העקרונות שעמדו בבסיס השינויים הם שמירה על האוטונומיה של הרצון הפרטי של השותפים ויצירת הסדרים יעילים והוגנים בין השותפים.

עיקרון האוטונומיה של הרצון הפרטי של השותפים מקבל ביטוי נרחב בתזכיר. ככלל, מערכת היחסים בין השותפים מוסדרת בהוראות מרשות (דיספוזיטיביות). השותפים רשאים להתנות על הסמכויות, הזכויות והחובות שלהם כפי שהן הוסדרו בהוראות ברירת המחדל בהצעה. על ידי כך יש ביכולתם לעצב באופן חופשי את מערכת היחסים ביניהם.

הגישה שאומצה בתזכיר היא שיש לעצב את הסדרי ברירת מחדל בשותפות כללית מתוך ראייה של מערכת היחסים בין שותפים בשותפות קטנה ולא פורמלית – גישה המכונה ברפורמה באנגליה "think small first". התזכיר רואה לנגד עיניו את העסקים הקטנים והבינוניים והוא מבקש לעצב

את הסדרי ברירת המחדל כך שישקפו באופן הטוב ביותר את האינטרסים של השותפים בשותפויות אלה.

השותפות המוגבלת – יצירת סביבה משפטית תומכת לקרנות השקעה (הון סיכון) בישראל

תזכיר החוק מציע רענון הכרחי לדיני השותפויות המוגבלות בישראל.

כידוע, קרנות הון סיכון נוהגות להתאגד כשותפויות מוגבלות. לקרנות השקעה וקרנות הון סיכון תפקיד מרכזי בפעילות העסקית בעשורים האחרונים בעולם ובישראל. קרנות הון סיכון בישראל הן נדבך מרכזי בפיתוח ענף ההיי-טק. לכן עידודן יאפשר יצירת סביבה עסקית תומכת לחברות הזנק ולפיתוח המשק באופן כללי.

המאפיינים התאגידיים הייחודיים של שותפות מוגבלת (מבנה ניהול ריכוזי ומבוצר של השותף הכללי) הפכו אותה לתאגיד המתאים ביותר לפעילות של קרנות השקעה (private equity) ובכלל זה קרנות הון סיכון (venture capital).

ההצעה משמרת את המודל הבסיסי של השותפות המוגבלת. לפי מודל זה לשותפים הכלליים זכויות ניהול בלעדיות והשותפים המוגבלים הם משקיעים פסיביים בלבד. אולם ההצעה מבקשת להתאים את דיני השותפויות המוגבלות להסדרים המודרניים הקיימים בעולם, להסיר חסמים בירוקרטיים ברישום השותפות ובניהולה ולהפוך את השותפות המוגבלת בישראל לאטרקטיבית ותחרותית עבור יזמים ומשקיעים.

המטרה של התזכיר היא לעודד רישום של קרנות השקעה בישראל ואף לאפשר להן לפעול על פי הדין הישראלי בצורה יעילה.

השינויים המרכזיים המוצעים הם בתחום רישום השותפות והגמשת ההסדרים בנוגע למספר השותפים, לכשירותם ולאחריות השותפים לחובות השותפות. נציג שינויים אלה בקצרה.

רישום שותפות מוגבלת

כיום, לפי הפקודה, שותפות מוגבלת נדרשת לקבל אישור מראש להסכם השותפות על ידי רשם השותפויות המאשר את ההסכם "לפי שיקול דעתו המוחלט". השותפות נדרשת לפרסם את ההסכם השותפות המוגבלת במרשם וכל שינוי בהסכם השותפות מותנה באישור הרשם.

מוצע לבטל את הדרישה לאישור ההסכם השותפות על ידי הרשם ואת הדרישה לפרסום ההסכם במרשם. ההסכם השותפות הוא מסמך פרטי המסדיר את מערכת היחסים הפנימיים בין השותפות ולכן אין הצדקה להתנות את תוקפו של ההסכם באישור הרשם או לחייב את פרסום ההסכם לציבור.

ביטול הדרישה לאישור ולפרסום של ההסכם השותפות יסיר מגבלה משמעותית ומיותרת להקמה ולרישום של שותפויות מוגבלות בישראל. כיום משקיעים ויזמים נמנעים מרישום שותפות מוגבלת

בישראל משום שהדרישה לפרסום ההסכם מביאה לחשיפה של מידע פרטי וסודות מסחריים. דרישה דומה אינה קיימת במדינות מפותחות אחרות.

מבחינה בירוקרטית ביטול הדרישה יביא לקיצור משמעותי בהליך הרישום. כיום, רישום של שותפות מוגבלת נמשך כשלשה שבועות בעיקר לצורך בדיקה ואישור הסכם השותפות. רישום שותפות במדינות זרות (דוגמת דלוואר) נמשך בין יום (הליך רישום מהיר) לשלשה ימים (הליך רישום רגיל). הזמן הרב שבו נמשך הליך הרישום וחוסר הוודאות בנוגע לסיום ההליך מהווה חסם משמעותי לרישום שותפויות מוגבלות בישראל. לפיכך מוצע להסירו.

ביטול ההגבלה על מספר השותפים וכשירות כפולה של השותפים

מוצע לבטל את ההגבלה ביחס למספר השותפים הכלליים בשותפות מוגבלת (20 שותפים). בנוסף, ההצעה מסדירה בפירוש את האפשרות של ה"כשירות הכפולה" של שותף בשותפות מוגבלת, היינו, שותף כללי יוכל להיות גם שותף מוגבל.

ביטול שתי המגבלות האמורות יחסוך משותפים להקים חברות במיוחד לצורך עקיפה של מגבלות אלה. כך לדוגמה – שותף כללי שמנוע מלהשקיע בשותפות המוגבלת כשותף כללי מקים כיום חברת בת או חברת אחות לצורך עקיפת ההוראה המגבילה אותו מלכהן כשותף כללי ושותף מוגבל. הקמת חברות ריקות מפעילות עסקית שכל תכליתן עקיפה של הוראות החוק יוצרת עלויות תפעול והקמה מיותרות.

הגמשת ההסדרים ביחס לאחריותם של השותפים לחובות השותפות

בפקודה נקבע שהשותפים הכלליים בשותפות מוגבלת אחראים באחריות בלתי מוגבלת לחובות השותפות. ההצעה מבקשת לנתק בין מעמדו של שותף בשותפות לבין אחריותו לחובותיה. מוצע לאפשר לשותף כללי בשותפות מוגבלת להגביל את אחריותו לחובות השותפות.

בפרקטיקה שותפים כלליים מתאגדים כחברות בע"מ כך שאין משמעות פרקטית להוראה בפקודה שלפיה אחריותו של השותף הכללי לחובות השותפות היא בלתי מוגבלת. ההסדר המוצע יחסוך משותפים כלליים להתאגד, על כל העלויות הכרוכות בכך, אך ורק לצורכי הגבלת אחריות. הוא יאפשר ליזמים לנהל את השותפות ללא חשש מחשיפה לחובות השותפות בדומה למנהלים בחברות, בדומה למודל ה-Limited Liability Limited Partnership (להלן – LLLP) בארה"ב.

כמו כן, מוצע לבטל את ההסדר הקבוע בפקודה שלפיו שותף מוגבל חשוף לחובות השותפות כתוצאה ממעורבות בניהולה. משקיעים ובכללם גופים מוסדיים נמנעים היום למנות נציגים מטעמם בדירקטוריון של שותף כללי מחשש שמעורבות מטעמם תחשוף אותם לאחריות בלתי מוגבלת. ההסדר המוצע יאפשר לשותפים מוגבלים לעגן במסגרת הסכם השותפות סמכויות פיקוח (advisory boards) ויעודד השקעות של גופים מוסדיים בשותפויות מוגבלות שהוקמו בישראל תוך

ניצול הוודאות המשפטית של הגנת אחריות מלאה (full liability protection) שההסדר המוצע מעניק להם.

סיכום

פקודת השותפויות הקיימת כיום היא מנדטורית, מיושנת ומכבידה מבחינה רגולטורית. יש להחליף אותה בהסדר מודרני. העקרונות שעליהם מושתת התזכיר הם העקרונות הנוהגים בעולם המערבי המודרני. מוצע לאמץ אותם בדין הישראלי. אימוצם יביא לתיקון הפיגורים החקיקתיים, להפחתת הנטל הבירוקרטי ולהגברת התמריצים להקמת שותפויות מוגבלות בישראל.

2. השפעת החוק המוצע על החוק הקיים

אימוצה של הצעת החוק יביא לביטול פקודת השותפויות [נוסח חדש], התשל"ה-1975.

3. השפעת החוק המוצע על תקציב המדינה, על תקנים במשרדי הממשלה ועל ההיבט המינהלי

תזכיר החוק צפוי להפחית את העומס הרגולטורי על השוק ולפיכך אינו צפוי להגדיל את התקציב. אומדן ברור יותר של ההשפעה על התקציב והתקנים יגובש לקראת הדיון בוועדת השרים לחקיקה.

4. הערכת השפעות רגולציה (RIA)

מצורף דוח RIA.

5. נוסח החוק המוצע:

להלן נוסח החוק המוצע:

תזכיר חוק השותפויות, התשע"ו-2016 – תוכן עניינים

		חלק ראשון: פרשנות והוראות כלליות	
		פרק ראשון: הגדרות	
סעיף 1		הגדרות	
		פרק שני: התאגדות	
		סימן א': כללי	
סעיף 2		התאגדות השותפות	
סעיף 3		כשירות השותפות	
סעיף 4		קיומה של השותפות	
סעיף 5		ברירת דין	
		סימן ב': הסכם השותפות	
סעיף 6		הסכם השותפות	
סעיף 7		צדדים להסכם השותפות	
סעיף 8		תוכן הסכם השותפות	
סעיף 9		חופש התנאה	
סעיף 10		צורת הסכם שותפות כללית וצורת ההתנאה בשותפות מוגבלת	
סעיף 11		תחילת הסכם השותפות	
סעיף 12		שינוי הסכם השותפות	
סעיף 13		אישור שינוי בהסכם השותפות	
סעיף 14		תוקף שינוי הסכם שותפות	
		סימן ג': מטרות ותקופת השותפות	
סעיף 15		מטרות השותפות	
סעיף 16		תקופת השותפות	
		סימן ד': רישום	
סעיף 17		בקשה לרישום	
סעיף 18		פרטים נוספים שניתן לציין בבקשת הרישום	
סעיף 19		חתימה על הבקשה	
סעיף 20		אגרה	
סעיף 21		תעודת רישום	
סעיף 22		מועד הרישום	

סעיף 23	סתירה בין הסכם השותפות לפרטי הרישום	
	סימן ה': שם השותפות	
סעיף 24	שם השותפות	
סעיף 25	ציון האחריות המוגבלת של השותפים בשמה של שותפות	
סעיף 26	החלת הוראות חוק החברות	
	חלק שני: רשם השותפויות	
	פרק ראשון: לשכת רישום השותפויות	
סעיף 27	מינוי הרשם וסגנו וכשירותם	
סעיף 28	סמכויות הרשם	
	פרק שני: ניהול מרשמים	
סעיף 29	ניהול מרשמים וקבלת מסמכים	
סעיף 30	הגשת מסמכים	
סעיף 31	תוקף מותנה ברישום	
סעיף 32	העתקים כראיה	
סעיף 33	שלילת ידיעה	
סעיף 34	עיון	
סעיף 35	הוראות	
סעיף 36	תקנות	
	פרק שלישי: ערעור	
סעיף 37	ערעור	
	חלק שלישי: מינהל השותפות	
	פרק ראשון: משרד ומען השותפות	
	סימן א': מקום עסקים ראשי ומען להמצאה בשותפות לא רשומה	
סעיף 38	מקום עסקים ראשי והמצאת מסמכים בשותפות לא רשומה	
	סימן ב': משרד רשום ומען רשום בשותפות רשומה	
סעיף 39	המשרד הרשום	
סעיף 40	המסמכים והמידע שיישמרו במשרד הרשום	
סעיף 41	אופן שמירת המסמכים	
סעיף 42	קבלת העתקים	
סעיף 43	מען רשום	

		פרק שני : מרשם שותפים ובעלי יחידות השתתפות	
		סימן א': מרשם השותפים	
סעיף 44		מרשם השותפים	
סעיף 45		תוכן מרשם השותפים	
סעיף 46		רישום נאמן	
סעיף 47		מרשם השותפים כראיה	
סעיף 48		תיקון רישום	
סעיף 49		מרשם שותפים נוסף	
סעיף 50		תקנות	
		סימן ב': מרשם בעלי יחידות השתתפות	
סעיף 51		מרשם בעלי יחידות	
סעיף 52		רישום יחידות השתתפות על שם חברה לרישומים	
		פרק שלישי: דיווח	
		סימן א': דיווח של שותפות רשומה	
סעיף 53		דיווח של שותפות רשומה	
		סימן ב': דיווח של שותפות מוגבלת שהיא תאגיד מדווח	
סעיף 54		דיווח של שותפות שהיא תאגיד מדווח	
סעיף 55		עיון ברשות ניירות ערך	
סעיף 56		דיווח שותפות מוגבלת שהיא תאגיד מדווח לרשם	
		סימן ג': סעדים על הפרת חובת דיווח	
סעיף 57		הפרת חובות לדווח לרשם השותפויות	
		חלק רביעי: היחסים בין השותפות והשותפים לבין צדדים שלישיים	
		פרק ראשון: שליחות	
		סימן א': סמכויות השותף	
סעיף 58		היקף השליחות של השותף	
סעיף 59		פעולה החורגת מהרשאה	
סעיף 60		אישור פעולה	
סעיף 61		סמכות בית משפט לייחס תכונה, זכות או חובה	
		סימן ב': פעולות למען השותפות לפני התאגדותה	
סעיף 62		אישור פעולות	
סעיף 63		מעמדו של צד שלישי ליזמות	

סעיף 64	אי ידיעה על היזמות	
	סימן ג': הודעה על הרשאה	
סעיף 65	הודעה על הרשאה	
סעיף 66	תוקף הודעה על סמכות	
סעיף 67	הודעת שותף	
סעיף 68	תוקפה של הודעה על סמכות	
סעיף 69	שלילת ידיעה	
	סימן ד': סמכות נמשכת וסמכותו של אדם הנחזה להיות שותף	
סעיף 70	סמכות נמשכת	
סעיף 71	סמכות הנחזה להיות לשותף	
	סימן ה': אחריות השותפות לפעולות השותף	
סעיף 72	אחריות בנוזיקין של שותפות	
	סימן ו': אחריות אישית של השותפים	
סעיף 73	אחריות אישית של השותפים	
	פרק שני: אחריות השותפים לחובות השותפות	
	סימן א': אחריות בלתי מוגבלת של שותף	
סעיף 74	האחריות הבלתי מוגבלת של השותפים לחובות השותפות	
סעיף 75	שמירת אחריות	
סעיף 76	הגבלת אחריותו של שותף לחוב של השותפות	
	סימן ב': אחריות כתוצאה מהרמת מסך	
סעיף 77	הרמת מסך	
סעיף 78	הגבלת עיסוקים	
	סימן ג': נקיטת הליכים נגד שותפים	
סעיף 79	תביעה נגד שותף בגין חובות השותפות	
סעיף 80	נקיטת הליכים נגד השותפות תחילה	
סעיף 81	תקנות	
	סימן ד': שיפוי והשתתפות	
סעיף 82	שיפוי והשתתפות	
סעיף 83	הגבלת השתתפות	
	סימן ה': אחריות של שותף לשעבר לחובות השותפות ואחריותו של אדם הנחזה להיות שותף	

		סעיף 84	אחריות נמשכת של שותף לשעבר
		סעיף 85	הגבלת אחריותו של שותף לשעבר
		סעיף 86	שיפוי והשתתפות שותף לשעבר
		סעיף 87	אחריות הנחזה לשותף שאחריותו אינה מוגבלת
		סעיף 88	שימוש בשם השותפות
			חלק חמישי: שותפות כללית
			פרק ראשון: מספר השותפים
		סעיף 89	מספר השותפים בשותפות כללית
			פרק שני: שותף בשותפות כללית
			סימן א': שותף כללי בשותפות כללית
		סעיף 90	שותף בשותפות כללית
		סעיף 91	הצטרפות שותף כללי לשותפות קיימת
		סעיף 92	המועד שבו אדם מצטרף לשותפות
		סעיף 93	החלטה לצרף שותף כללי
		סעיף 94	דיווח על שינויים
			סימן ב': כשרות של שותף בשותפות כללית
		סעיף 95	כשרות של שותף כללי
		סעיף 96	כשרות שותף בשותפות בערבון מוגבל
		סעיף 97	דיווח לרשם
		סעיף 98	הודעה לשותפות
		סעיף 99	הודעה לרשם
			סימן ג': תאגיד כשותף כללי
		סעיף 100	תאגיד כשותף כללי
			פרק שלישי: סמכות ואחריות של שותף בשותפות כללית
			סימן א': סמכות ואחריות של שותף בשותפות כללית
		סעיף 101	סמכות שותף בשותפות כללית
		סעיף 102	אחריות שותף בשותפות כללית לחובות השותפות
		סעיף 103	אחריות שותף לחובות השותפות בערבון מוגבל
			סימן ב': שינוי אחריות השותפים בשותפות כללית
		סעיף 104	כללי
		סעיף 105	הגבלת אחריות השותפים בשותפות כללית

תיק הצעת חוק מס'

		הודעה לרשם	סעיף 106
		שמירת אחריות	סעיף 107
		החלטה להרחיב את אחריותו של שותף לחובות השותפות	סעיף 108
		הודעה לרשם	סעיף 109
		הגנה מפני אחריות	סעיף 110
		פרק רביעי: זכויות השותפים	
		סימן א': העברת זכויות בשותפות	
		העברת חלקו של שותף בשותפות	סעיף 111
		תוצאות העברה שלא כדין	סעיף 112
		העברת זכויות כלכליות בשותפות	סעיף 113
		תוצאות העברה של זכויות כלכליות שלא כדין	סעיף 114
		זכויות, חובות ואחריות של שותף שהעביר את זכויותיו הכלכליות בשותפות	סעיף 115
		סימן ב': זכויות ניהול ורווחים	
		זכות שווה בניהול	סעיף 116
		קבלת החלטות בשותפות	סעיף 117
		חלוקת רווחים והפסדים בין השותפים	סעיף 118
		סימן ג': זכויות עיון ומידע	
		זכות עיון במסמכי השותפות	סעיף 119
		הזכות למידע	סעיף 120
		תשובת השותפות	סעיף 121
		תמורה עבור העתקים	סעיף 122
		הגבלת הזכות למידע	סעיף 123
		זכות עיון ומידע באמצעות אחר	סעיף 124
		סימן ד': זכויות כלכליות	
		שכר השותף	סעיף 125
		תשלום עבור מקדמה	סעיף 126
		זכות לשיפוי	סעיף 127
		ריבית	סעיף 128
		פרק חמישי: חובות השותפים	
		סימן א': חובת תום לב	

		חובת תום לב	סעיף 129
		סימן ב': חובת זהירות	
		חובת זהירות	סעיף 130
		אמצעי זהירות ורמת מיומנות	סעיף 131
		סימן ג': חובת אמונים	
		חובת אמון לשותפות	סעיף 132
		חובת אמונים לשותפים	סעיף 133
		אישור פעולות	סעיף 134
		תרופות	סעיף 135
		סימן ד': התניה ופטור	
		התניה על חובות	סעיף 136
		פטור	סעיף 137
		פרק שישי: סעדים	
		זכות התביעה של השותפות וערובה להוצאות משפט	סעיף 138
		זכות התביעה של השותף	סעיף 139
		תרופות	סעיף 140
		פרק שביעי: סיום חברות בשותפות כללית	
		סימן א': כללי	
		סיום חברות בשותפות	סעיף 141
		דיווח של השותפות ושותף על סיום חברות בשותפות	סעיף 142
		סימן ב': הפסקת חברות	
		הפסקת חברות בשותפות	סעיף 143
		חובת הודעה	סעיף 144
		סימן ג': פרישה משותפות	
		זכות לפרוש משותפות שלא נקבע מועד לסיומה	סעיף 145
		זכות לפרוש משותפות שנקבע מועד לסיומה	סעיף 146
		זכות לפרוש בהגשת בקשה בית המשפט	סעיף 147
		התניה על כוח לפרוש מהשותפות	סעיף 148
		דינה של דרישת פירוק כדין הודעת פרישה	סעיף 149
		סימן ד': הרחקה מהשותפות	
		הרחקה על ידי השותפים	סעיף 150

		סעיף 151	חובת הודעה
		סעיף 152	מועד ההרחקה
		סעיף 153	הרחקה בהחלטת בית משפט
		סעיף 154	סמכות למתן הוראות
			פרק שמיני: תוצאות סיום חברות בשותפות
			סימן א': זכויות, חובות ואחריות של שותף לשעבר
		סעיף 155	כללי
		סעיף 156	זכות לקבל מידע
		סעיף 157	אחריות של שותף לנזקים
			סימן ב': זכות לרכישה כפויה
		סעיף 158	רכישה כפויה
		סעיף 159	מחיר הרכישה
		סעיף 160	קיוויו חובות
		סעיף 161	הצעת תשלום
		סעיף 162	תשלום נדחה
		סעיף 163	תוספת ריבית
		סעיף 164	הודעות התשלום
		סעיף 165	סעד הערכה
			חלק שישי: שותפות מוגבלת
			פרק ראשון: כללי
			סימן א': השותפים בשותפות מוגבלת
		סעיף 166	מספר השותפים בשותפות מוגבלת
		סעיף 167	כשרות כפולה של שותף כללי ושותף מוגבל
			סימן ב': זכויות השותפים לרווחים
		סעיף 168	חלוקת רווחים והפסדים בין השותפים
			פרק שני: שותף כללי בשותפות מוגבלת
			סימן א': שותף כללי
		סעיף 169	שותף כללי בשותפות מוגבלת
		סעיף 170	הצטרפות שותף כללי לשותפות
		סעיף 171	המועד שבו אדם מצטרף לשותפות
		סעיף 172	החלטה לצרף שותף כללי

תיק הצעת חוק מס'

		דיווח על שינויים	סעיף 173
		סימן ב': כשרות של שותף כללי בשותפות מוגבלת	
		כשרות שותף כללי	סעיף 174
		שותף כללי שאין לו כשירות	סעיף 175
		פרק שלישי: סמכות ואחריות השותף הכללי בשותפות מוגבלת	
		סימן א': סמכות ואחריות של שותף כללי בשותפות מוגבלת	
		סמכות השותף הכללי	סעיף 176
		אחריות שותף כללי	סעיף 177
		תוקף אחריותו של שותף כללי	סעיף 178
		סימן ב': שינוי באחריותם של השותפים הכלליים	
		כללי	סעיף 179
		החלטה להגבלת אחריותו של שותף כללי	סעיף 180
		הודעה לרשם	סעיף 181
		שמירת אחריות	סעיף 182
		החלטה להרחיב את אחריותו של שותף כללי	סעיף 183
		הודעה לרשם	סעיף 184
		הגנה מפני אחריות	סעיף 185
		פרק רביעי: זכויות השותף הכללי	
		סימן א': זכויות ניהול	
		זכויות הניהול של השותף הכללי	סעיף 186
		זכות שווה בניהול	סעיף 187
		קבלת החלטות על ידי השותפים כלליים	סעיף 188
		שיקול דעת עצמאי	סעיף 189
		קיום ישיבה באמצעי תקשורת	סעיף 190
		קבלת החלטות ללא התכנסות	סעיף 191
		סימן ב': זכויות כלכליות וזכויות עיון ומידע	
		זכויות כשותף כללי בשותפות כללית	סעיף 192
		פרק חמישי: חובות השותף הכללי	
		סימן א': חובת תום לב	
		חובת תום לב	סעיף 193
		סימן ב': חובת זהירות	

תיק הצעת חוק מס'

סעיף 194	חובת זהירות	
סעיף 195	אמצעי זהירות ורמת מיומנות	
	סימן ג': חובת אמן	
סעיף 196	חובת אמונים	
סעיף 197	אישור פעולות	
סעיף 198	פטור שיפוי וביטוח	
	פרק שישי: סיום חברות של שותף כללי בשותפות מוגבלת	
	סימן א': סיום חברות בשותפות	
סעיף 199	סיום חברות בשותפות	
סעיף 200	דיווח על סיום חברותו של שותף כללי	
	סימן ב': הפסקת חברות	
סעיף 201	הפסקת חברות בשותפות	
סעיף 202	חובת הודעה	
	סימן ג': פרישה משותפות	
סעיף 203	זכות לפרוש	
סעיף 204	הודעת פרישה	
סעיף 205	איסור התניה	
	סימן ד': הרחקה משותפות	
סעיף 206	הרחקה על ידי השותפים	
סעיף 207	חובת הודעה	
סעיף 208	מועד ההרחקה	
סעיף 209	הרחקה בהחלטת בית משפט	
	סימן ה': תוצאות הפסקת חברות	
סעיף 210	זכויות כלכליות	
סעיף 211	אחריות של שותף כללי לנזקים	
סעיף 212	קיצוז חובות	
	פרק שביעי: השותף המוגבל	
	סימן א': שותף מוגבל ותעודת שותף מוגבל	
סעיף 213	שותף מוגבל	
סעיף 214	הצטרפות שותף מוגבל לשותפות	
סעיף 215	המועד שבו אדם הופך להיות שותף מוגבל	

סעיף 216	החלטה לצרף שותף מוגבל	
סעיף 217	דיווח על שינויים	
סעיף 218	תעודת שותף מוגבל	
סעיף 219	נוסח תעודת שותף מוגבל	
	סימן ב' : יחידות השתתפות	
סעיף 220	חלוקת זכויות בשותפות מוגבלת ליחידות	
סעיף 221	יחידת השתתפות הנסחרת בבורסה	
	פרק שמיני: סמכותו ואחריותו של שותף מוגבל	
סעיף 222	סמכותו של שותף מוגבל	
סעיף 223	אחריות שותף מוגבל	
	פרק תשיעי : זכויות השותף המוגבל	
	סימן א' : העברת זכויות של שותף מוגבל	
סעיף 224	העברת חלקו של שותף מוגבל	
סעיף 225	תוצאות העברה שלא כדין	
סעיף 226	העברת זכויות כלכליות בשותפות	
סעיף 227	תוצאות העברת זכויות כלכליות שלא כדין	
סעיף 228	זכויות, חובות ואחריות של שותף מוגבל שהעביר את זכויותיו הכלכליות	
	סימן ב' : זכות לאשר פעולות או עסקאות	
סעיף 229	זכותו של שותף מוגבל לאשר החלטות	
סעיף 230	רשות לערוך הסכמים	
סעיף 231	קבלת החלטה על ידי השותפים המוגבלים	
	סימן ג' : זכויות עיון ומידע	
סעיף 232	זכות עיון במסמכי השותפות	
סעיף 233	הזכות למידע	
סעיף 234	תשובת השותפות	
סעיף 235	תמורה עבור העתקים	
סעיף 236	הגבלת הזכות למידע	
סעיף 237	איסור התניה	
	סימן ד' : הזכות לדרוש עריכת דוחות כספיים ודוחות כספיים בשותפות מוגבלת ציבורית	
סעיף 238	עריכת דוחות כספיים, מינוי רואה חשבון ושליחת דוחות כספיים	

סעיף 239	עריכת דוחות כספיים	
סעיף 240	מועד עריכת הדוחות וחתימה	
סעיף 241	רואה חשבון מבקר	
סעיף 242	שליחת דוחות כספיים לשותפים	
סעיף 243	דוחות כספיים בשותפות מוגבלת ציבורית	
	פרק עשירי: חובות השותף המוגבל	
	סימן א': חובת תום לב והגינות	
סעיף 244	חובת תום הלב	
סעיף 245	חובה של בעל כוח הכרעה לפעול בהגינות	
	פרק אחד עשר: תביעה אישית, סעד למקרה קיפוח ותביעה נגזרת	
	סימן א': תביעה אישית וסעד למקרה קיפוח	
סעיף 246	תביעה אישית	
סעיף 247	הזכות למקרה של קיפוח	
	סימן ב': תביעה נגזרת והגנה נגזרת	
סעיף 248	תנאים מוקדמים להגשת תביעה	
סעיף 249	תגובת השותפות	
סעיף 250	תשובת השותפות	
סעיף 251	הזכות להגיש תביעה נגזרת	
סעיף 252	אישור תביעה נגזרת	
סעיף 253	בקשה לגילוי מסמכים	
סעיף 254	אגרה והוצאות	
סעיף 255	הוצאות	
סעיף 256	שכר טרחת עורך דין בתביעה נגזרת	
סעיף 257	גמול	
סעיף 258	הסדר או פשרה	
סעיף 259	הגנה נגזרת	
סעיף 260	חלוקה אסורה ועסקה עם שותף כללי	
סעיף 261	שותפות בפירוק	
סעיף 262	מימון הרשות	
סעיף 263	תקנות	
	פרק שנים עשר: סיום חברות של שותף מוגבל בשותפות מוגבלת	

תיק הצעת חוק מס'

		סימן א': סיום חברות בשותפות	
סעיף 264		סיום חברות בשותפות	
		סימן ב': הפסקת חברות	
סעיף 265		הפסקת חברות בשותפות	
		סימן ג': פרישה	
סעיף 266		זכות לפרוש	
סעיף 267		הודעת פרישה	
		סימן ד': הרחקה משותפות	
סעיף 268		הרחקה על ידי השותפים	
סעיף 269		מועד ההרחקה	
סעיף 270		הרחקה בהחלטה של בית משפט	
סעיף 271		צווים זמניים	
		סימן ה': תוצאות הפסקת חברות	
סעיף 272		זכויות כלכליות	
סעיף 273		זכות למידע	
		פרק שלושה עשר: שותפות מוגבלת ציבורית	
		סימן א': הגדרות	
סעיף 274		הגדרות	
		סימן ב': חברת השותף הכללי והאורגנים ונושאי המשרה בה	
סעיף 275		חברת השותף הכללי	
סעיף 276		הדירקטוריון בחברת השותף הכללי	
סעיף 277		יושב ראש הדירקטוריון ושיבות הדירקטוריון, כינוסן ואופן ניהולן	
סעיף 278		מינוי ועדת ביקורת ותפקידיה	
סעיף 279		מינוי ועדת תגמול ותפקידיה	
סעיף 280		המנהל הכללי	
סעיף 281		כהונה וסיום כהונה, הגבלות על מינויים ופקיעת כהונה של נושא משרה	
סעיף 282		דירקטור חיצוני	
		סימן ג': מבקר פנימי, רואה חשבון מבקר ודוחות כספיים	
סעיף 283		חובת מינוי מבקר פנימי	
סעיף 284		חובת מינוי רואה חשבון מבקר	

		סימן ד': מפקח בשותפות מוגבלת ציבורית	
סעיף 285		חובת מינוי מפקח, חובותיו ותפקידיו	
סעיף 286		דרך מינוי מפקח ותקופת כהונתו	
סעיף 287		כשירות לכהונה כמפקח	
סעיף 288		הגבלות על מינוי מפקח	
סעיף 289		כינוס אסיפה כללית וישיבת דירקטוריון בידי מפקח	
סעיף 290		זכות המפקח לקבל מידע, להעסיק יועצים ולהשתתף בישיבות	
סעיף 291		זכות תביעה של מפקח	
סעיף 292		שמירת סמכויות וחובות	
סעיף 293		התפטרות מפקח	
סעיף 294		פקיעת כהונה של מפקח	
סעיף 295		כינוי אסיפה לצורך מינוי מפקח	
		סימן ה': אסיפה כללית של מחזיקי יחידות השתתפות	
סעיף 296		אסיפה שנתית של מחזיקי יחידות ההשתתפות	
סעיף 297		אסיפה מיוחדת של מחזיקי יחידות ההשתתפות	
סעיף 298		סדר היום באסיפה כללית	
סעיף 299		הצבעה באסיפת מחזיקי יחידות השתתפות	
סעיף 300		תחולת הוראות חוק החברות לעניין אסיפה כללית	
		סימן ו': עסקאות עם נושאי משרה ובעלי עניין ומדיניות התגמול	
סעיף 301		מדיניות תגמול ועסקאות הטעונות אישור מיוחד	
סעיף 302		קביעת מדיניות התגמול לנושאי משרה	
סעיף 303		שיקולים בקביעת מדיניות התגמול	
סעיף 304		עסקה עם נושא משרה	
סעיף 305		הסכם תגמול עם נושא משרה שאינו דירקטור	
סעיף 306		הסכם תגמול של מנהל כללי	
סעיף 307		עסקה עם דירקטור באשר לתנאי כהונתו והעסקתו	
סעיף 308		עסקאות חריגות, הסכמי תגמול עם בעל שליטה והצעה פרטית	
סעיף 309		חובת גילוי	
סעיף 310		שינוי עסקה קיימת והחלת הוראות מחוק החברות לעניין עסקאות	
סעיף 311		מכירת כפוייה של יחידות השתתפות	
סעיף 312		גילוי עניין אישי בידי מחזיק יחידת השתתפות	

תיק הצעת חוק מס'

		סימן ז': הטלת עיצום כספי בידי רשות ניירות ערך	
סעיף 313		הטלת עיצום כספי בידי רשות ניירות ערך	
סעיף 314		הפרה נמשכת והפרה חוזרת	
סעיף 315		תחולת הוראות מחוק ניירות ערך	
		סימן ח': הגבלת תחולה והסמכה להתקין תקנות לפי חוק החברות	
סעיף 316		הגבלת תחולה	
סעיף 317		הסמכה להתקין תקנות לפי חוק החברות שהוחלה לעניין פרק זה	
סעיף 318		שינוי אופן הנסחרות	
		חלק שביעי: הון השותפות	
		פרק ראשון: הון השותפות	
סעיף 319		הון השותפות	
סעיף 320		רשות להשקיע הון בשותפות	
סעיף 321		סוג ההשקעה בהון	
סעיף 322		חובה להוסיף להון השותפות	
סעיף 323		ריבית	
סעיף 324		חובת השקעה	
סעיף 325		סעדים	
		פרק שני: שמירת ההון וחלוקה	
		סימן א': חלוקה מותרת	
סעיף 326		הגדרה	
סעיף 327		אי התניה	
סעיף 328		חלוקה מותרת	
		סימן ב': דיבידנד	
סעיף 329		זכות לדיבידנד	
סעיף 330		חלוקת דיבידנד	
סעיף 331		החלטה על חלוקת דיבידנד	
		סימן ג': חלוקה אסורה	
סעיף 332		תוצאות חלוקה אסורה	
סעיף 333		אחריות שותף כללי לחלוקה אסורה	
		חלק שמיני: נושה של שותף ובעל זכות כלכלית בשותפות	
		פרק ראשון: צו עיקול	

		הגדרות	סעיף 334
		צו עיקול	סעיף 335
		הוראות לפי צו העיקול	סעיף 336
		ביטול צו העיקול לאחר תשלום החוב	סעיף 337
		פדיון הזכות המעוקלת	סעיף 338
		מכירת הזכויות המעוקלות	סעיף 339
		תקנות	סעיף 340
		פרק שני: בעל זכות כלכלית בשותפות	
		העברת זכות כלכלית בשותפות	סעיף 341
		חובת השותפות להעביר תשלום	סעיף 342
		הזכות הכלכלית	סעיף 343
		זכויות מידע	סעיף 344
		שינוי בהסכם השותפות	סעיף 345
		תעודת זכות כלכלית	סעיף 346
		חלק תשיעי: שינוי מבנה	
		פרק ראשון: מיזוג	
		אישור המיזוג	סעיף 347
		חופש ההתנאה	סעיף 348
		אישור הצעת המיזוג בשותפות כללית	סעיף 349
		אישור הצעת המיזוג בשותפות מוגבלת	סעיף 350
		שינוי האחריות במסגרת הצעת המיזוג	סעיף 351
		הצעת מיזוג	סעיף 352
		הודעה לרשם	סעיף 353
		מיזוג הפוגע בכושר הפירעון של שותפות	סעיף 354
		התנגדות נושים	סעיף 355
		הודעה לנושים	סעיף 356
		תוצאות המיזוג	סעיף 357
		פרק שני: שינוי סוג השותפות	
		כללי	סעיף 358
		חופש ההתנאה	סעיף 359
		הצעת שינוי הסוג	סעיף 360

תיק הצעת חוק מס'

		סעיף 361	אישור שינוי הסוג
		סעיף 362	הודעה לרשם על שינוי סוג
		סעיף 363	תוצאות שינוי הסוג
		סעיף 364	אישור ההחלטה
		סעיף 365	תקנות
			חלק עשירי: פירוק
			פרק ראשון: עילות הפירוק
			סימן א': כללי
		סעיף 366	עילות לפירוק שותפות
		סעיף 367	המשכיות השותפות
		סעיף 368	מועד פירוק השותפות
			סימן ב': פירוק מרצון של שותפות כללית
		סעיף 369	פירוק מרצון של שותפות כללית שהוקמה לתקופה מוגבלת
		סעיף 370	פירוק מרצון של שותפות כללית שהוקמה לתקופה שאינה מוגבלת
			סימן ג': פירוק מרצון של שותפות מוגבלת
		סעיף 371	פירוק שותפות מוגבלת
			סימן ד': פירוק על ידי בית המשפט
			פרק שני: ניהול הליכי פירוק
			פרק שלישי: יישוב חשבונות וחיסול
		סעיף 372	סילוק חובות השותפות לנושים
		סעיף 373	סיום חשבונות בין השותפים וחיסול
			חלק אחד עשר: שותפות חוץ
		סעיף 374	חובת רישום של שותפות חוץ
		סעיף 375	עדכון רישום של שותפות חוץ
		סעיף 376	המצאה לשותפות חוץ
		סעיף 377	דין וחשבון שנתי
		סעיף 378	עונשין
		סעיף 379	שותפות חוץ שהפסיקה לקיים מקום עסקים בישראל
			חלק שנים עשר: אמצעי אכיפה מינהליים – עיצום כספי, רישום שותפות כשותפות מפרה ומחיקה
			סימן א': הטלת עיצום כספי בידי הרשם

		עיצום כספי	סעיף 380
		גביה משותף	סעיף 381
		הודעה על כוונת חיוב	סעיף 382
		זכות טיעון	סעיף 383
		החלטת הרשם ודרישת תשלום	סעיף 384
		הפרה נמשכת והפרה חוזרת	סעיף 385
		סכומים מופחתים	סעיף 386
		סכום מעודכן של העיצום הכספי	סעיף 387
		המועד לתשלום העיצום הכספי	סעיף 388
		הפרשי הצמדה וריבית	סעיף 389
		גבייה	סעיף 390
		סימן ב': התראה מינהלית	
		התראה מינהלית	סעיף 391
		בקשה לביטול התראה מינהלית	סעיף 392
		הפרה נמשכת והפרה חוזרת לאחר התראה	סעיף 393
		סימן ג': שונות	
		עיצום כספי בשל הפרה לפי חוק זה ולפי חוק אחר	סעיף 394
		ערעור לבית משפט שלום	סעיף 395
		פרסום	סעיף 396
		שמירת אחריות פלילית	סעיף 397
		סימן ד': רישום השותפות כשותפות מפרה	
		רישום שותפות כשותפות מפרה	סעיף 398
		התראה	סעיף 399
		תוצאות הרישום כשותפות מפרה	סעיף 400
		תיקון המרשם	סעיף 401
		סימן ה': מחיקה מנהלית	
		חלק שלושה עשר: תקנות, ביטול ותחילה	
		ביצוע ותקנות	סעיף 402
		ביטול פקודת השותפויות	סעיף 403
		תחילה	סעיף 404

תזכיר חוק השותפויות, התשע"ז-2016

חלק ראשון: פרשנות והוראות כלליות		
פרק ראשון: הגדרות		
הגדרות	1.	(1) הגדרות
"החזקה" ו"רכישה" – כמשמעותן בחוק ניירות ערך;		
"הליכי גבייה" – הליך בהוצאה לפועל, מרכז לגביית קנסות או לפי פקודת המיסים גבייה או כל הליך אחר לגביית חוב כדין על פי פסק דין;		
"הסכם שותפות" – כמשמעותו בסעיף 6 או כפי ששונה לפי דין;		
"זכות כלכלית" – זכותו של שותף בהתאם להסכם השותפות לקבלת דיבידנד מהשותפות וזכותו של השותף לקבלת חלקו בנכסי השותפות בפירוק;		
"חברה" – כמשמעותה בחוק החברות;		
"חברה לרישומים" – כמשמעותה בחוק ניירות ערך;		
"חוק החברות" – חוק החברות, התשנ"ט-1999;		
"חוק ניירות ערך" – חוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968; ²		
"חלוקה" – מתן דיבידנד או התחייבות לתיתו, במישרין או בעקיפין, וכן רכישה; ולעניין זה, "רכישה" – רכישה או מתן מימון לרכישה, במישרין או בעקיפין, בידי השותפות או בידי תאגיד בשליטתה, של חלקו של שותף בשותפות, לרבות רכישה חלקו של שותף לפי סעיף 158 או פדיון חלקו של השותף לפי סעיף 338 ולרבות התחייבות לעשיית כל אחד מאלה, והכל בתנאי שהמוכר אינו השותפות עצמה או תאגיד אחר בבעלותה המלאה של השותפות;		
"יחידת השתתפות" – אגד של זכויות בשותפות מוגבלת המקנה זכות כשותף מוגבל שנקבע בדיון או בהסכם השותפות;		

¹ ס"ח התשנ"ט ט עמ' 189; התשע"א, עמ' 1108.
² ס"ח התשכ"ח, עמ' 234; התשע"א, עמ' 206.

"מסירת הודעה" – נקיטת מאמצים סבירים למתן הודעה;		
"מצג" – בכתב, בעל פה או בצורה אחרת המתאימה בנסיבות העניין;		
"מקום עסקים ראשי" – המקום הראשי שבו השותפות מנהלת את עסקיה, בין הוא בישראל או מחוץ לישראל;		
"משרדי השותפות" – מקום עסקים ראשי בשותפות שאינה רשומה או משרד רשום בשותפות רשומה.		
"עסקה" – חוזה או התקשרות וכן החלטה חד צדדית של שותפות בדבר הענקת זכות או טובת הנאה אחרת;		
"פעולה" – פעולה משפטית, בין במעשה ובין במחדל;		
"פקודת השותפויות" – פקודת השותפויות [נוסח חדש], התשל"ה-1975 ³ ;		
"רשם השותפויות", "הרשם" – רשם השותפויות כאמור בסעיף 27;		
"שותף כללי" – שותף בשותפות כללית ושותף כללי בשותפות מוגבלת;		
"שותף לשעבר" – שותף שחברותו בשותפות הסתיימה, כאמור בסעיף 141 או 199, לפי העניין;		
"שותף מוגבל" – כמשמעותו בסעיף 213;		
"שותפות" – שותפות שהתאגדה לפי חוק זה, פקודת השותפויות [נוסח חדש], תשל"ה-1975 או פקודת השותפויות, 1930;		
"שותפות בערבון מוגבל" – שותפות כללית שנרשמה כשותפות בערבון מוגבל בהתאם להוראות סימן ד' בפרק השני בחלק הראשון;		
"שותפות חוץ" – שותפות מוגבלת או שותפות בערבון מוגבל שהתאגדה מחוץ לישראל;		
"שותפות כללית" – שותפות שהוקמה בהסכם לפי סעיף 6 ושותפות בערבון מוגבל;		
"שותפות לא רשומה" – שותפות שלא נרשמה לפי חוק זה;		
"שותפות מוגבלת" – שותפות שנרשמה כשותפות מוגבלת בהתאם להוראות סימן ד' בפרק השני בחלק הראשון;		

³ דיני מדינת ישראל [נוסח חדש] מס' 28 עמ' 549 (ח"ח 31, עמ' 635).

		"שותפות מוגבלת ציבורית" – שותפות מוגבלת שיחידות השתתפות שלה או יחידות השתתפות בשותף מוגבל בה רשומות למסחר בבורסה או שהוצעו לציבור על פי תשקיף כמשמעותו בחוק ניירות ערך, או שהוצעו לציבור מחוץ לישראל על פי מסמך הצעה לציבור הנדרש לפי דין מחוץ לישראל, ומוחזקות בידי הציבור;
		"שותפות מוגבלת שהתאגדה מחוץ לישראל" – שותפות שהתאגדה מחוץ לישראל ושיש לה לפחות שותף כללי אחד ושותף מוגבל אחד;
		"שותפות רשומה" – שותפות שנרשמה לפי סימן ד' בפרק השני בחלק הראשון;
		"תביעה נגזרת" – תביעה שהגיש תובע בשם שותפות מוגבלת בשל עילת תביעה שלה;
		"תעודת רישום" – תעודה בחתימת הרשם המעידה על רישומה של השותפות;
		"השר" – שר המשפטים.
		(2) לכל מונח אחר בחוק זה תהיה המשמעות הנודעת לו בחוק החברות, אלא אם כן נקבע במפורש אחרת.
		פרק שני: התאגדות
		סימן א': כללי
	2.	שותפות מוקמת בכל אחת מהדרכים האלה:
	(1)	שותפות כללית – בהסכם לפי סימן ב', אלא אם כן היא תאגיד שהתאגד על פי דין אחר.
	(2)	שותפות בערבון מוגבל ושותפות מוגבלת – ברישום לפי סימן ד'; הייתה השותפות שותפות כללית שהתאגדה לראשונה בהסכם כאמור בפסקה (1) והפכה לשותפות מוגבלת או לשותפות בערבון מוגבל, יהיה מועד הקמתה מועד ההסכם.
כשירות השותפות	3.	שותפות היא ישות משפטית נפרדת מהשותפים בה והיא כשרה לכל זכות, חובה ופעולה המתיישבת עם אופייה וטבעה כגוף מואגד.
קיומה של השותפות	4.	קיומה של שותפות הוא ממועד הקמתה ועד לפקיעת ההתאגדות כתוצאה מחיסולה של השותפות.
ברירת דין	5.	בשותפות לא רשומה יחול דין מקום מושבה של השותפות בין השותפים לבין עצמם ובין לבין השותפות, אלא אם כן נקבע אחרת בין השותפים.

סימן ב': הסכם השותפות			
הסכם השותפות	6.	(א)	הסכם שותפות הוא חוזה בין בני אדם המתחייבים לפעול כבעלים משותפים בעסק במטרה להפיק רווחים, בין אם הצדדים להסכם התכוונו להקים שותפות או כינו את החוזה הסכם שותפות, ובין אם לא.
		(ב)	השר רשאי לקבוע בתוספת חזקות שבהתקיימן רואים את ההסכם כהסכם שותפות וכן לקבוע נסיבות שאין בהן כשלעצמן להכריע האם קיים הסכם שותפות.
צדדים להסכם השותפות	7.	הסכם השותפות הוא חוזה בין השותפים לבין עצמם ובנים לבין השותפות.	
תוכן הסכם השותפות	8.	(א)	הסכם השותפות הוא כל אשר הסכימו ביניהם השותפים בעניינים אלה:
		(1)	הסמכויות, הזכויות והחובות של השותפים בינם לבין עצמם ובנים לבין השותפות;
		(2)	הוראות לעניין עסקי השותפות ודרכי ניהולה;
		(3)	הוראות ותנאים לשינוי הסכם השותפות.
		(ב)	בכל עניין שלא התנו השותפים לגביו בהסכם השותפות יחולו הוראות חוק זה.
חופש התנאה	9.	הסכם השותפות יהיה כל אשר הסכימו השותפים, אלא אם כן נקבע אחרת בחוק זה או בכל דין.	
צורת הסכם שותפות כללית וצורת ההתנאה בשותפות מוגבלת	10.	(א)	הסכם השותפות יכול שיהיה בעל פה, בכתב או בהתנהגות, אלא אם כן נקבע בחוק זה או בהסכם השותפות כי צורה מסוימת היא תנאי לתוקפה של ההסכמה.
		(ב)	ביקשה שותפות מוגבלת להתנות על הוראות חוק זה – תהיה ההתנאה בכתב.
תחילת הסכם השותפות	11.	הסכם השותפות מחייב את השותפים בינם לבין עצמם ובנים לבין השותפות מהמועד שבו החלו השותפים לפעול על פי הסכם השותפות, במועד מוקדם יותר שהסכימו עליו השותפים או במועד רישום השותפות אם השותפות הוקמה לראשונה ברישום.	

שינוי הסכם השותפות	12.	השותפות רשאית לשנות את הסכם השותפות בהחלטה של כל השותפים או ברוב אחר שנקבע בהסכם השותפות.
אישור שינוי בהסכם השותפות	13.	הסכמת השותפים לשנות הוראה בהסכם השותפות יכול שתהיה בכל דרך, ובלבד שאם נקבע בחוק זה או בהסכם השותפות כי ההוראה דורשת צורה מסוימת כתנאי לתוקפה ייעשה השינוי באותה הצורה.
תוקף שינוי הסכם שותפות	14.	שינוי בהסכם השותפות, למעט שינויים שתוקפם מותנה ברישום לפי סעיף 31, יהיה לו תוקף מיום שהתקבל האישור הדרוש לשינוי ההסכם או במועד מאוחר יותר שקבעה השותפות בהחלטתה.
		סימן ג': מטרת ותקופת השותפות
מטרות השותפות	15.	מטרת השותפות היא לעסוק בכל עיסוק חוקי אלא אם כן הוגבלו מטרותיה של השותפות בהסכם השותפות.
תקופת השותפות	16.	השותפות תתקיים לתקופה בלתי מוגבלת אלא אם כן נקבע בהסכם השותפות מועד לסיומה או אם נקבעו תנאים שבהתקיימם תתפרק השותפות.
		סימן ד': רישום
בקשה לרישום	17.	המבקש לרישום שותפות יגיש לרשם בקשה (להלן - בקשת הרישום) לפי טופס שקבע הרשם. הבקשה תכלול את הפרטים האלה –
	(1)	שם השותפות, בהתאם להוראות סימן ה';
	(2)	סוג השותפות;
	(3)	מועד הקמת השותפות לראשונה אם הוא מוקדם למועד הרישום.
	(4)	מען משרדה הרשום של השותפות לפי סעיף 39;
	(5)	המען הרשום של השותפות לפי סעיף 43, אם שונה ממען משרדה הרשום;
	(6)	שמו, מענו וסיווגו של כל שותף;
	(7)	היתה אחריות השותפים מוגבלת – פרטים בדבר הגבלת האחריות;
	(8)	שמו של אדם המורשה להגיש מסמכים לרשם או ציון כי מי שרשום כשותף כללי בשותפות יהיה מוסמך לעניין זה.
פרטים נוספים שניתן לציין בבקשת הרישום	18.	שותפות תהיה רשאית לצרף לבקשת הרישום את הסכם השותפות ולציין בבקשתה את הפרטים האלה –

	(1)	מטרות השותפות;
	(2)	תקופת השותפות;
	(3)	סמכויות השותפים לפעול בשם השותפות;
	(4)	ציון שמו של השותף האחראי לקיום הוראות הדיווח כאמור בסעיף 53.
חתימה על הבקשה 19.	(1)	בקשת הרישום תהיה חתומה בידי כל השותפים הכלליים או בידי אדם שהורשה על ידם לרשום את השותפות (להלן – המבקש).
	(2)	לבקשת הרישום יצורפו כל אלה:
	(1)	הצהרת המבקש כי הוא מורשה לרשום את השותפות;
	(2)	הצהרת השותפים או המבקש כי התמלאו כל הדרישות לפי חוק זה לעניין רישום השותפות ולכל ענין שהוא תנאי לרישום;
	(3)	הצהרת השותפים על הסכמתם לרישום השותפות והסכמתם להיות שותפים.
	(3)	עורך דין יאמת בתחיתו על גבי הבקשה את זהות החותמים.
אגרה 20.	(א)	המבקש לרשום שותפות ישלם בעת הגשת הבקשה אגרה (להלן – אגרת רישום).
	(ב)	שותפות רשומה תשלם בכל שנה אגרה שנתית.
	(ג)	בסעיף זה, "שותפות" – לרבות שותפות חוץ.
תעודת רישום 21.	(א)	הרשם ירשום את שותפות אם מצא כי קוימו כל הדרישות לפי חוק זה בקשר לרישום ולכל ענין שהוא תנאי לכך.
	(ב)	הרשם ייתן לכל שותפות מספר רישום, כאמור בסעיף 29, ויצוין אותו בתעודת הרישום.
	(ג)	משנרשמה שותפות ימסור לה הרשם תעודת רישום.
	(ד)	תעודת רישום שנמסרה לשותפות תשמש ראיה חלוטה לכך כי נתמלאו כל הדרישות לפי חוק זה לעניין הרישום ולכל ענין שהוא תנאי לכך.
	(ה)	אין בהוראות סעיף קטן (ד) כדי לרפא פגם בבקשת הרישום או למנוע את הצורך בתיקונו או כדי למנוע תביעה לפירוק השותפות.

מועד הרישום	22.	מועד הרישום יהיה במועד שבו נרשמה השותפות במרשם או במועד מאוחר יותר אם צוין בבקשת הרישום מועד רישום עתידי, ובלבד שלא יעלה על 90 יום מהמועד שמסרה השותפות את בקשת הרישום.
סתירה בין הסכם השותפות לפרטי הרישום	23.	בכל סתירה בין הסכם השותפות והמרשם שמנהלת השותפות לבין מסמך או דיווח שנמסר לרשם תהיה עדיפות –
	(א)	להסכם השותפות ולמרשם שמנהלת השותפות לגבי השותפים בינם לבין עצמם ובינם לבין השותפות;
	(ב)	למסמך או לדיווח הרשום במרשם לגבי אדם שלישי שהסתמך על המסמך או על הדיווח.
		סימן ה': שם השותפות
שם השותפות	24.	שותפות רשומה רשאית להירשם בכל שם, בכפוף להוראות סימן זה ולהוראות כל דין.
ציון האחריות המוגבלת של השותפים בשמה של שותפות	25.	שמה של שותפות כללית, שאחריות השותפים בה מוגבלת, יכלול בסופו את הציון "בערבון מוגבל" או "בע"מ".
החלת הוראות חוק החברות	26.	הוראות סעיפים 27 עד 31 לחוק החברות יחולו על שותפות, בשינויים המחויבים ובשינוי זה – במקום "חברה" יבוא "שותפות רשומה".
		חלק שני: רשם השותפויות
		פרק ראשון: לשכת רישום השותפויות
מינוי הרשם וסגנו וכשירותם	27.	(א) השר ימנה עובד המדינה, הכשיר לכהן כשופט של בית משפט שלום, להיות רשם השותפויות, והוא יעמוד בראש לשכת רישום השותפויות.
	(ב)	השר רשאי למנות עובד המדינה כסגן לרשם השותפויות ולהסמיכו בסמכויות הרשם.
	(ג)	נבצר מן הרשם למלא את תפקידו, רשאי השר להסמיך עובד משרד המשפטים בסמכויות הרשם, כולן או מקצתן.
סמכויות הרשם	28.	(א) הרשם יקבע אם נתמלאו התנאים והדרישות הקבועים לפי חוק זה בעניינים אלה:
	(1)	התאגדות של שותפות;

	(2)	שינוי שם השותפות;			
	(3)	רישום מסמך;			
	(4)	מיזוג;			
	(5)	מחיקת השותפות וחיסולה;			
	(6)	החלטה להטיל עיצום כספי.			
	(ב)	הרשם רשאי, על מנת לוודא ששותפות מקיימת את המוטל עליה לפי חוק זה, להורות לה, כי תמציא לעיונו את המרשמים ואת הפנקסים שעל השותפות לנהל לפי חוק זה, הפתוחים לעיון הציבור, או העתקים מעודכנים מהם, בתוך תקופה שלא תפחת מ-14 ימים מיום הדרישה.			
	(ג)	נוכח הרשם כי המרשמים או הפנקסים האמורים אינם מעודכנים, רשאי הוא להורות לשותפות לעדכןם בתוך תקופה שיקבע.			
	פרק שני: ניהול מרשמים				
ניהול מרשמים וקבלת מסמכים	29.	(א)	הרשם ינהל רישום לגבי כל שותפות רשומה ויקבל מסמכים ודיווחים לרישום או לתיוק בתיקי השותפות, הכל כפי שקבע השר.		
		(ב)	הרשם רשאי להורות כי מסירת המסמכים והדיווחים, הרישום או התיוק בתיקי השותפות ייעשו בדרך של תקשורת אלקטרונית בלבד (להלן – תיוק או דיווח אלקטרוני).		
		(ג)	הרשם ינהל מרשם שותפות שבו ירשום כל שותפות וייתן לה מספר רישום; רשאי הרשם ליתן מספור שונה לסוגים של שותפות, כפי שיוורה.		
הגשת מסמכים	30.	(א)	כל מסמך וכל דיווח שיש להגישם לרשם יישאו את מספר הרישום של השותפות וייחתמו בידי המורשה לחתום מטעם השותפות כאישור לכך שהפרטים שבו נכונים ושלמים.		
		(ב)	על אף האמור בסעיף קטן (א) יהיו אלה רשאים לשלוח הודעה, מסמך או דיווח לרשם גם אם לא הוסמכו לכך על ידי השותפות –		
	(1)		שותף שחברותו בשותפות הסתיימה רשאי לשלוח הודעה על כך לרשם כאמור בסעיפים 142 ו-200;		
	(2)		שותף רשאי לשלוח הודעה לרשם על העדר סמכות של שותף לפעול בשם השותפות, כאמור בסעיף 67;		

		(3)	שותף רשאי לשלוח הודעה לרשם על הגבלת אחריות כאמור בסעיף 181;
		(4)	מסמך או דיווח המוגש מאת שותפות המצויה בפירוק יכול שייחתם בידי המפרק.
		(ג)	הוראות סעיף זה יחולו אם אין הוראה שונה לענין זה לפי כל דין.
		(ד)	פרסם הרשם הוראות בדבר דיווח אלקטרוני, רשאי הוא לקבוע כי הוראות סעיף קטן (א) לענין חתימת מורשה של השותפות, לא יחולו על מסמכים ודיווחים המוגשים באופן האמור.
תוקף מותנה ברישום	31.	לפעולות השותפות המפורטות להלן לא יהיה תוקף אלא אם כן נרשמו –	
		(א)	שינוי שם השותפות לפי הוראות סעיף 31;
		(ב)	שינוי לעניין הגבלת אחריותם של השותפים לחובות השותפות, כאמור בסעיפים 106 ו-178.
העתקים כראיה	32.	(א)	העתק מאושר בידי הרשם של כל מסמך המוחזק או הרשום אצלו יתקבל בכל הליך משפטי כמקור, ויהווה ראיה חלוטה לכך שהמסמך המקורי נמצא בלשכת רישום החברות.
		(ב)	פרסם הרשם הוראות בדבר תיוק אלקטרוני, יחולו הוראות סעיף קטן (א) לגבי פלט של הדיווחים האמורים; לענין סעיף זה, "פלט" – כהגדרתו בחוק המחשבים, תשנ"ה-1995. ⁴
שלילת ידיעה	33.	רישום או קיומו של מסמך בשותפות או אצל הרשם, אין בו כשלעצמו משום ראיה לידיעת תוכנו אלא כאמור בסעיף 68.	
עיון	34.	המרשמים שמנהל הרשם בלשכת הרישום יהיו פתוחים לעיון הציבור וכל אדם רשאי לעיין בהם ולקבל העתקים מאושרים מן הרשום בהם, בין באמצעות הרשם ובין באמצעות אחרים שהרשם הסמיך אותם לכך, הכל כפי שקבע השר.	
הוראות	35.	הרשם רשאי לפרסם הוראות בעניינים האלה:	
		(א)	סדרי רישום ותיוק וכן אופן הגשת מסמכים ודיווחים לרישום ולתיוק כאמור, הכל לרבות בתיוק או בדיווח אלקטרוני;

⁴ ס"ח התשנ"ט, עמ' 366; התשע"ב, עמ' 514.

		(ב)	טפסים שחובה להשתמש בהם לענין חוק זה והפרטים שיש לכלול בהם, לרבות אופן העברת המידע בדיווח אלקטרוני.
תקנות	36.		השר רשאי לקבוע את אלה:
		(א)	אופן ניהול המרשמים בלשכת הרישום ועיון הציבור בהם;
		(ב)	אופן ביצוע חובות הרשם על פי חוק זה;
		(ג)	פרטים שחובה על שותפות או שותפות חוץ למסור לרשם בנוגע לכל שותף, או בעל זכות אחרת, וכן בנוגע לנושה או לנושא משרה בה;
		(ד)	סכומי אגרת רישום, אגרה שנתית וכן אגרות ותשלומים אחרים שהשר קבע שיש לשלם בשל פעולות ושירותים שנותן הרשם לפי חוק זה, וכל אגרות ותשלומים אחרים לפי פסקה זו, שלא שולמו במועד, ייוספו עליהם, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 ⁵ , עד לתשלום; ורשאי השר לקבוע סכומי אגרות ותשלומים שונים לשותפויות שונות לפי אמות מידה שקבע. על גביית אגרות ותשלומים אחרים לפי פסקה זו תחול פקודת המסים (גביה).
			פרק שלישי: ערעור
ערעור	37.	(א)	הרואה עצמו נפגע מהחלטת הרשם, רשאי לערער על החלטת הרשם לפני בית המשפט.
		(ב)	השר רשאי לקבוע תקנות לענין סדרי הדין בערעור.
			חלק שלישי: מינהל השותפות
			פרק ראשון: משרד ומען השותפות
			סימן א': מקום עסקים ראשי ומען להמצאה בשותפות לא רשומה
מקום עסקים ראשי והמצאת מסמכים בשותפות לא רשומה	38.	(א)	שותפות שלא נרשמה תשמור את ספריה ורישומיה במקום עסקיה הראשי.
		(ב)	המצאת מסמך לשותפות שלא נרשמה תהיה בהנחתו במקום עסקיה הראשי של השותפות או במסירתו לאחד השותפים.

⁵ ס"ח התשכ"א, עמ' 348.

סימן ב': משרד רשום ומען רשום בשותפות רשומה			
המשרד הרשום	39.	(א)	שותפות רשומה תקיים משרד רשום בישראל.
		(ב)	הודעה על שינוי במענו של המשרד הרשום תימסר לרשם בתוך 14 ימים לאחר השינוי; הרשם ירשום את מען משרדה הרשום של השותפות.
		(ג)	שותפות רשאית לקיים משרד רשום אלקטרוני והשר יקבע הוראות לעניין זה.
המסמכים והמידע שיישמרו במשרד הרשום	40.		בלי לפגוע בהוראות כל דין, שותפות רשומה תשמור במשרדה הרשום את המסמכים האלה:
		(1)	תעודת הרישום;
		(2)	הסכם שותפות בכתב, אם ישנו;
		(3)	הדוחות הכספיים של השותפות, אם ישנם;
		(4)	הדו"ח השנתי של השותפות, אם השותפות חייבת בהגשתו, כאמור בסעיף 377;
		(5)	מרשם השותפים או מרשם בעלי היחידות לפי העניין, כאמור בסעיפים 44 ו-51.
אופן שמירת המסמכים	41.		שותפות רשאית לשמור את המסמכים האמורים באמצעים האלקטרוניים ובלבד שלזכאים לעיין בהם תהיה אפשרות לקבל העתקים מן המסמכים.
קבלת העתקים	42.	(א)	מי שזכאי לעיין במסמכים המפורטים בסעיף 40 זכאי לקבל העתק מהם בתמורה לתשלום שלא יעלה על הוצאות השותפות בשל מתן ההעתק בלבד.
		(ב)	השר רשאי לקבוע סכומי תשלום מרביים.
מען רשום	43.	(א)	שותפות רשומה תקיים מען רשום בישראל שאליו ניתן להפנות כל הודעה לשותפות.
		(ב)	המצאת מסמך לשותפות תהיה בהנחה במען הרשום של השותפות כפי שהוא רשום אצל הרשם בשעת המסירה או במשלוח אליו בדואר.
		(ג)	הודעה על שינוי במען הרשום תימסר לרשם בתוך 14 ימים לאחר השינוי; הרשם ירשום את המען הרשום של השותפות.

	(ד)	המצאת מסמך מהרשם או מרשות ניירות ערך לשותפות שהיא תאגיד מדווח, יכול שתהיה, על אף הוראות סעיף קטן (ב), בדרך של הנחתו במקום ששוכנע הרשם או ששוכנעה רשות ניירות ערך, לפי העניין, ששם מנהלת השותפות בפועל את עסקיה, או באופן אחר שנקבע לפי חוק ניירות ערך.
		פרק שני : מרשם שותפים ובעלי יחידות השתתפות
		סימן א': מרשם השותפים
מרשם השותפים	.44	שותפות רשומה תנהל מרשם של השותפים.
תוכן מרשם השותפים	.45 (א)	במרשם השותפים ירשמו –
	(1)	שמו, מספר זהותו ומענו של כל שותף, הכל כפי שנמסר לשותפות; לגבי שותפות מוגבלת יצוינו בנפרד השותפים הכלליים והשותפים המוגבלים;
	(2)	הסכום במזומן או ערכו המוסכם של כל סכום שאינו במזומן שהשקיע או התחייב להשקיע כל שותף בהון השותפות;
	(3)	התחייב שותף להשקיע הון בשותפות יצוין האירוע או המועד שבו חייב לקיים את התחייבותו;
	(4)	חלקו היחסי של כל שותף ברווחי השותפות;
	(5)	המועד שבו הפך אדם להיות שותף או חדל מלהיות שותף בשותפות;
	(6)	היה אותו אדם שותף כללי ושותף מוגבל בשותפות מוגבלת – חלקו ברווחים בנפרד כשותף כללי וכשותף מוגבל;
	(ב)	השותפות תשמור את כל הרישומים שנרשמו במרשם השותפים כאמור בסעיף קטן (א) ותעדכן שינויים בהם מוקדם ככל הניתן מיום שנודע לה עליהם.
	(ג)	שותפות שבהסכם שותפות בכתב ציינה את פרטים בפסקאות (2)-(6) שבסעיף (א), לא תידרש לציין את פרטים אלה במרשם השותפים.
	(ד)	כל נושא משרה המכהן בתאגיד שהוא שותף כללי יירשם במרשם השותפים כנושא המשרה בתאגיד השותף הכללי.

		(ה)	לעניין סעיף זה "נושא משרה בתאגיד" – מנהל כללי, מנהל עסקים ראשי, משנה למנהל כללי, סגן מנהל כללי, כל ממלא תפקיד כאמור בשותפות אף אם תוארו שונה, וכן דירקטור, או מנהל הכפוף במישרין למנהל הכללי, שותף למעט שותף מוגבל.
רישום נאמן	46.		שותף שהוא נאמן ידווח על כך לשותפות, והשותפות תרשום אותו במרשם השותפים, תוך ציון נאמנותו, ויראו אותו לענין חוק זה כשותף.
מרשם השותפים כראיה	47.	(א)	מרשם השותפים יהיה ראיה לכאורה לנכונות הרשום בו.
		(ב)	במקרה של סתירה בין הרשום במרשם השותפים לבין תעודת שותף, ערכו הראייתי של מרשם השותפים עדיף על ערכה הראייתי של תעודת שותף.
תיקון רישום	48.		רשום אדם במרשם השותפים בלא שהוא זכאי לכך, או שאינו רשום במרשם האמור אף שהוא זכאי לכך, או שהרישום אינו מלא או מדויק, והשותפות סירבה לתקן את הטעון תיקון, רשאי בית המשפט לבקשת הנפגע או כל שותף בשותפות לתת סעד הנראה לו מתאים, בנסיבות הענין, לרבות תיקון המרשם.
מרשם שותפים נוסף	49.	(א)	שותפות רשאית לנהל מרשם שותפים נוסף מחוץ לישראל (להלן – המרשם הנוסף).
		(ב)	שותפות המנהלת מרשם נוסף תציין במרשם השותפים לפי סעיף 45 (להלן – המרשם העיקרי) את שמו והגדרתו של כל שותף הרשום במרשם השותפים הנוסף.
תקנות	50.		השר רשאי לקבוע הוראות בדבר ניהול המרשם הנוסף כאמור בסעיף 49, לרבות הוראות בדבר עדכון המרשם העיקרי בפרטי המרשם הנוסף.
			סימן ב': מרשם בעלי יחידות השתתפות
מרשם בעלי יחידות	51.	(א)	היו הזכויות של השותפים המוגבלים בשותפות מוגבלת מחולקות ליחידות השתתפות כאמור בסעיף 220, תרשום השותפות ביחס אליהן את הפרטים האלה:
		(1)	שמו, מספר זהותו, ומענו של כל מחזיק יחידת השתתפות, הכל כפי שנמסר לשותפות;
		(2)	כמות היחידות וסוג היחידות בבעלותו של כל מחזיק יחידת השתתפות ואם טרם שולם על חשבון התמורה שנקבעה ליחידה סכום כלשהו – הסכום שטרם שולם;

תאריך הקצאתן של היחידות או מועדי העברתן למחזיק יחידת השתתפות, לפי העניין;	(3)		
סומנו היחידות במספרים סידוריים, תציין השותפות לצד שמו של כל מחזיק יחידת השתתפות את מספרי היחידות הרשומות על שמו.	(4)		
הוראות סעיפים 45(ב) ו-46 עד 50 יחולו על מרשם בעלי היחידות, בשינויים המחויבים.	(ב)		
בשותפות מוגבלת שיחידות ההשתתפות שלה רשומות למסחר בבורסה בישראל ניתן לרשום במרשם השותפים, נוסף על האמור בסעיף 51, גם חברה לרישומים, ואולם חברה לרישומים לא תיחשב למחזיקה של יחידות השתתפות, והיחידות על שמה הן בבעלות הזכאים להן כאמור בסעיף 221.	(א)	52.	רישום יחידות השתתפות על שם חברה לרישומים
מחזיק יחידת השתתפות מכוח זכאותו כאמור בסעיף 221 זכאי להירשם במרשם השותפים במקום רישום אותן יחידות על שם החברה לרישומים, ומספר היחידות הרשומות על שם החברה לרישומים ישתנה בהתאם.	(ב)		
הוראות סעיף 46 לא תחול על שותף כמשמעותו בסעיף 221(ב) לעניין חברה לרישומים, אלא אם כן חלה עליו חובת דיווח לפי הוראות אחרות בדין.	(ג)		
פרק שלישי: דיווח			
סימן א': דיווח של שותפות רשומה			
הרשם רשאי לקבוע הוראות לעניין הגשת דין וחשבון; דין וחשבון יכול שיתייחס לכל עניין שימצא הרשם לנכון, לרבות בעניינים שלהלן:	53.		דיווח של שותפות רשומה
שינוי במען המשרד הרשום כאמור בסעיף 39(ב);	(1)		
שינוי במען הרשום כאמור בסעיף 43(ג);	(2)		
הצטרפות של שותף;	(3)		
עזיבה של שותף;	(4)		
מיזוג;	(5)		
שינוי סוג השותפות;	(6)		

עדכון שינויים בפרטים הנוספים שניתן לציין בבקשת הרישום.	(7)	
סימן ב': דיווח של שותפות מוגבלת שהיא תאגיד מדווח		
שותפות מוגבלת שהיא תאגיד מדווח תדווח לרשות ניירות ערך, לבורסה שבה רשומים למסחר ניירות הערך של השותפות ולרשם, כנדרש לפי חוק זה, לפי חוק ניירות ערך או לפי כל דין אחר.	54.	דיווח של שותפות שהיא תאגיד מדווח
הדוחות המוגשים לרשות ניירות ערך כאמור בסעיף 54 יהיו פתוחים לעיון הציבור ברשות ניירות ערך וכל אדם רשאי לעיון בהם ולקבל העתקים מאושרים מן הרשום בהם, בין באמצעות רשות ניירות ערך ובין באמצעות אחרים שהרשות הסמיכה אותם לכך, אלא אם כן הוגבל העיון לפי כל דין.	55. (א)	עיון ברשות ניירות ערך
העתק מאושר כאמור בסעיף קטן (א) יתקבל בכל הליך משפטי כמקור, ויהווה ראיה חלוטה לכך שהמסך המקורי נמצא בידי רשות ניירות ערך.	(ב)	
נקבעו הוראות בדבר תיוק או דיווח אלקטרוני לפי חוק ניירות ערך, יחולו הוראות סעיף קטן (ב) לגבי פלט של הדיווחים האמורים; לעניין סעיף זה "פלט" – כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995. ⁶	(ג)	
מבלי לגרוע מהוראות כל דין, שותפות מוגבלת שהיא תאגיד מדווח תדווח לרשם לפי חוק זה, לגבי העניינים המפורטים להלן בלבד:	56.	דיווח שותפות מוגבלת שהיא תאגיד מדווח לרשם
החלטה על שינוי שם כאמור בסעיף 31;	(1)	
שינוי במען הרשום כאמור בסעיף 43(ג);	(2)	
מיזוג כאמור בסעיף 353;	(3)	
שינוי לגבי אחריות השותפים לחובות השותפות, כאמור בסעיף 179;	(4)	
שינוי בסוג השותפות, כאמור בסעיף 318.	(5)	
סימן ג': סעדים על הפרת חובת דיווח		

⁶ ס"ח התשנ"ח, עמ' 366.

הפרת חובות לדווח	57.	בלי לגרוע מהוראות כל דין, הפרת חובות מתן הודעות או דיווחים לרשם החברות, ששותפות רשומה חייבת בהם לפי חוק זה היא הפרת חובה חקוקה כלפי מי שהסתמך על המרשמים ברשם השותפויות.
		חלק רביעי: היחסים בין השותפות והשותפים לבין צדדים שלישיים
		פרק ראשון: שליחות
		סימן א': סמכויות השותף
היקף השליחות של השותף	58.	(א) כל שותף כללי הוא שלוח של השותפות.
	(ב)	כל פעולה, ידיעה או כוונה של שותף כללי בשותפות מזכה או מחייבת את השותפות (להלן – ייחוס) אם הייתה במהלך עסקיה הרגיל של השותפות; אלא אם כן בשעת ביצוע הפעולה האדם השלישי ידע או היה עליו לדעת כי השותף פועל בלא הרשאה או בחריגה מהרשאה או אם האדם השלישי לא ידע ולא היה עליו לדעת כי הוא שותף בשותפות.
	(ג)	פעולה, ידיעה או כוונה של שותף כללי בשותפות שאינה במהלך הרגיל של עסקיה לא תיוחס לשותפות, אלא אם כן פעל השותף בהרשאת כל השותפים האחרים.
פעולה החורגת מהרשאה	59.	(א) שותפות ומי שפועל מטעמה לא יבצעו פעולה בלא הרשאה או פעולה בחריגה מהרשאה.
	(ב)	נעשית או שיש יסוד סביר להניח שעומדת להיעשות פעולה שאינה כאמור בסעיף קטן (א), רשאי בית המשפט, לבקשת השותפות, שותף, או נושה של השותפות שיש חשש לפגיעה בזכויותיו, לתת צו להפסקתה או למניעתה של הפעולה.
אישור פעולה	60.	(א) פעל שותף או אדם מטעם השותפות בלא הרשאה או בחריגה מהרשאה רשאית השותפות בהסכמת כל השותפים האחרים לאשר את הפעולה בדיעבד; אישור בדיעבד ייחשב כהרשאה מראש.
	(ב)	אישור כאמור בסעיף קטן (א), לא יפגע בזכות שרכש צד שלישי בתום לב ובתמורה לפני האישור.
סמכות בית משפט לייחס תכונה, זכות או חובה	61.	(א) בית משפט רשאי לייחס לשותפות תכונה, זכות או חובה של שותף שאינו שלוח של השותפות, אם מצא כי בנסיבות הענין, צודק ונכון לעשות כן בהתחשב בכוונת הדין או ההסכם החלים על הענין הנדון לפניו.

	(ב)	בסעיף זה, "בית משפט" – בית המשפט שלו הסכמות לדון בתובענה.	
		סימן ב': פעולות למען השותפות לפני התאגדותה	
אישור פעולות	62.	שותפות רשאית לאשר פעולה שנעשתה למענה לפני הקמתה (להלן – יזמות), ויחולו לעניין זה הוראות סעיף 60.	
מעמדו של צד שלישי ליזמות	63.	(א) ידע צד שלישי בעת פעולה כאמור בסעיף 62 על קיומה של היזמות, הברירה בידי לראות את היזם כבעל דבר או לחזור בו מהפעולה ולתבוע מיזם את נזקו, אם נתקיים אחד מאלה:	
	(1)	השותפות לא אישרה את הפעולה בתוך שנה מיום עשייתה;	
	(2)	עולה מהנסיבות שהשותפות אינה עתידה להתאגד, ובלבד שהצד השלישי הודיע על כך ליזם שלושים ימים מראש;	
	(3)	השותפות לא אישרה את הפעולה בתוך שלושים ימים מיום שדרש זאת ממנה הצד השלישי.	
	(ב)	אשרה השותפות את הפעולה – אין היזם חייב או זכאי עוד בשלה.	
	(ג)	היזם והצד השלישי רשאים להתנות על הוראות סעיף זה.	
אי ידיעה על היזמות	64.	לא ידע הצד השלישי ולא היה עליו לדעת, בשעת ביצוע הפעולה על קיומה של היזמות, יחולו הוראות אלה:	
	(א)	פעולת היזם תחייב או תזכה את היזם לפי העניין;	
	(ב)	התאגדה השותפות רשאית היא לאשר את הפעולה, ובלבד שהאישור אינו נוגד את הפעולה לפי מהותה, תנאיה או נסיבות העניין; אשרה השותפות את הפעולה – תחייב פעולת היזם את השותפות וגם את היזם, יחד ולחוד, ותזכה רק את השותפות.	
		סימן ג': הודעה על הרשאה	
הודעה על הרשאה	65.	(א) שותפות רשומה רשאית לשלוח לרשם הודעה שבה תציין את הפעולות שלגביהן השותפות נתנה הרשאה לאדם לפעול בשמה (להלן – הודעה על הרשאה) או הגבלה על הרשאה של אדם לפעול בשם השותפות (להלן – הודעה על הגבלת הרשאה).	
	(ב)	שותפות רשומה רשאית לשלוח לרשם הודעה המבטלת או משנה את הודעתה כאמור בסעיף קטן (א).	

שלחה השותפות הודעה לרשם על הרשאה של אדם לפעול בשם השותפות כאמור בסעיף קטן (א) או הודעת ביטול או שינוי כאמור בסעיף קטן (ב) תמסור על כך הודעה לכל אחד מהשותפים.	(ג)		
הודעה על הרשאה תהיה בתוקף עד למועד המוקדם מבין אלה:	66.	תוקף הודעה על סמכות	
חמש שנים מיום שנמסרה הודעת ההרשאה לרשם או עד למועד מוקדם יותר שהודיעה השותפות בהודעתה;	(1)		
המועד שבו הודיעה השותפות או השותף על הפסקת חברותו בשותפות;	(2)		
מועד רישום הודעה ביטול כאמור בסעיף 65(ב).	(3)		
שלחה השותפות הודעה על הרשאה רשאי שותף הרשום במרשם לשלוח לרשם הודעה על כך שהשותף שלגביו נשלחה ההודעה אינו מורשה לפעול בשם השותפות כאמור בהודעת השותפות.	(א) 67.	הודעת שותף	
קיבל הרשם הודעה כאמור בסעיף קטן (א) יבטל את ההודעה על ההרשאה ולא ירשום הודעת הרשאה נוספת לגבי אותו אדם אלא אם כן ההודעה נשלחה בהסכמת כל השותפים.	(ב)		
הודעה על הרשאה, כאמור בסעיף 65 שנמסרה לרשם תשמש ראיה חלוטה לכך שאותו אדם מורשה לפעול בשם השותפות לטובת אדם שלישי שרכש זכות מהשותפות בתום לב ובתמורה אלא אם כן האדם השלישי ידע שאותו אדם אינו מוסמך כאמור.	68.	תוקפה של הודעה על סמכות	
הודעה על הגבלת הרשאה שנמסרה לרשם אין בה כשלעצמה משום ראיה שאדם יודע או שהיה עליו לדעת על הגבלת ההרשאה.	69.	שלילת ידיעה	
סימן ד': סמכות נמשכת וסמכותו של אדם הנחזה להיות שותף			
פעולה של שותף לשעבר תחייב את השותפות אחרי שחברותו בשותפות הסתיימה אם התקיימו שלושת אלה –	70.	סמכות נמשכת	
הפעולה היא ממין הפעולות שהיו מחייבות את השותפות אילו היה מבצעה בהיותו שותף;	(1)		
לא חלפו שנתיים מהמועד שבו חברותו בשותפות הסתיימה;	(2)		

האדם השלישי לא ידע ולא היה עליו לדעת על סיום חברותו בשותפות והוא מאמין באופן סביר שהוא שותף בשותפות. לעניין פסקה זו – יראו את האדם השלישי כאילו ידע על סיום חברותו של שותף בשותפות אם עברו 90 יום ממועד רישום הודעה על סיום חברותו של השותף כאמור בסעיפים 142 ו-200.	(3)		
הציג אדם עצמו כלפי אדם שלישי כשותף בשותפות או הוצג ככזה לאדם שלישי בידי השותפות (להלן – שותף נחזה), ובהסתמך על המצג האדם השלישי התקשר עם השותפות, יראו את השותף הנחזה כשלוחו של כל שותף שהסכים למצג כלפי האדם השלישי. הפעולה תחייב את השותף הנחזה וכל שותף שהסכים למצג ביחד ולחוד.	(א)	71.	סמכות הנחזה להיות לשותף
הסכימו למצג כל השותפים או השותפים המוסמכים לתת הרשאה לאדם לפעול בשם השותפות, תחייב פעולת השותף הנחזה את השותפות כאילו היתה חוב של השותפות.	(ב)		
לעניין סעיף קטן (א) "שותפות" – לרבות מצג שווא של שותפות שאינה קיימת.	(ג)		
סימן ה': אחריות השותפות לפעולות השותף			
שותפות נושאת באחריות אישית לעולה שביצע שותף כללי אם הוא פעל במהלך הרגיל של עסקי השותפות או בהרשאת השותפים.	(א)	72.	אחריות בנזיקין של שותפות
אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע מאחריותה השילוחית של השותפות בנזיקין לפי כל דין.	(ב)		
סימן ו': אחריות אישית של השותפים			
אין בייחוס פעולה או כוונה של שותף לשותפות כדי לגרוע מהאחריות האישית שהשותף חב בה בשל מעשיו.		73.	אחריות אישית של השותפים
פרק שני: אחריות השותפים לחובות השותפות			
סימן א': אחריות בלתי מוגבלת של שותף			
שותפים האחראים לחובות השותפות יחובו ביחד ולחוד בכל חיובי השותפות שנוצרו בהיותם שותפים אלא אם כן הוגבלה אחריותם לחובות השותפות לפי חוק זה או על פי כל דין.		74.	האחריות הבלתי מוגבלת של השותפים לחובות השותפות
אין בסיום חברותו של שותף בשותפות כאמור בסעיף 141 או 199, כדי לפגוע באחריותו לחובות השותפות שנוצרו בהיותו שותף.	(א)	75.	שמירת אחריות

תיק הצעת חוק מס'

		(ב)	אין בהגבלת אחריותו של שותף לחובות השותפות בהתאם לאמור בסעיפים 76 ו-180 כדי לפגוע באחריותו לחובות השותפות שנוצרו לפני שהגבלת האחריות נרשמה.
הגבלת אחריותו של שותף לחוב של השותפות	76.		לא יחוב שותף בחוב כאמור בסעיף 74, אם הסכימו כל השותפים והאדם השלישי להגביל את אחריותו של השותף לחובות השותפות כלפי אותו אדם.
			סימן ב': אחריות כתוצאה מהרמת מסך
הרמת מסך	77.	(א)	בית המשפט רשאי לייחס חוב של השותפות לשותף שאחריותו לחובות השותפות מוגבלת, אם מצא כי בנסיבות העניין צודק ונכון לעשות כן, במקרים חריגים ובאחד מאלה:
		(1)	באופן שיש בו כדי להונות אדם או לקפח נושה של השותפות;
		(2)	באופן הפוגע בתכלית השותפות ותוך נטילת סיכון בלתי סביר באשר ליכולתה לפרוע את חובותיה, ובלבד שהשותף היה מודע לשימוש כאמור, ובשים לב לחלקו בשותפות ולמילוי חובותיו כלפי השותפות ובשים לב ליכולת השותפות לפרוע את חובותיה.
		(ב)	לעניין סעיף קטן (א), יראו אדם כמודע לשימוש כאמור בפסקה (א)(1) גם אם חשד בדבר טיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות, שגרמו לשימוש כאמור, אך נמנע מלבררן, למעט אם נהג ברשלנות בלבד.
		(ג)	בית משפט רשאי להשעות זכותו של שותף לפירעון חובו מאת השותפות עד לאחר שהשותפות פרעה במלואן את כל התחייבויותיה כלפי נושים אחרים של השותפות, אם מצא כי התקיימו התנאים לייחוס חוב של השותפות לאחד השותפים כאמור בסעיף קטן (א).
		(ד)	בסעיף זה "בית משפט" – בית המשפט שלו הסמכות לדון בתובענה.

הגבלת עיסוקים	78.	(א)	הורה בית המשפט כי יש לייחס חובות של שותפות לשותף בה, לפי הוראות סעיף 77, רשאי הוא להורות, כי במשך תקופה שיקבע ושלא תעלה על חמש שנים (בסעיף זה – תקופת ההגבלה), לא יוכל אותו שותף להיות שותף כללי בשותפות מוגבלת או להיות מעורב, במישרין או בעקיפין, בייסוד שותפות בערבון מוגבל או שותפות מוגבלת או בניהולה, וכן לא יוכל אותו שותף להיות דירקטור או מנהל כללי של חברה או להיות מעורב, במישרין או בעקיפין, בייסוד חברה או בניהולה (בסעיף זה – צו הגבלה).
		(ב)	בית משפט שנתן צו הגבלה ישלח לרשם הודעה על הצו ופרטיו.
		(ג)	בלי לגרוע מהוראות סעיף 77, המפר צו הגבלה חב בחובות השותפות שלגביה הופר הצו ושנותרו בתקופת ההגבלה.
סימן ג': נקיטת הליכים נגד שותפים			
תביעה נגד שותף בגין חובות השותפות	79.		פסק דין שניתן נגד שותפות לא יהווה פסק דין נגד השותפים החבים באחריות לחובות השותפות אלא אם כן השותף צורף כדין לתביעה נגד השותפות וניתן פסק דין לחובת השותפות והשותף או אם ניתן פסק דין נגדו בנפרד, אחרי מתן פסק דין נגד השותפות, בגין אחריותו לחובות השותפות.
נקיטת הליכים נגד השותפות תחילה	80.	(א)	לא יינקטו בתחילה הליכי גבייה נגד שותף בגין אחריותו לחובות השותפות, אלא אם כן ניתן פסק דין נגד השותפות והשותף ושהשותפות לא פרעה את החוב במלואו.
		(ב)	על אף הוראות סעיף קטן (א), ניתן לנקוט בתחילה הליכי גבייה נגד שותף לשם מילוי חובות השותפות בהתקיים אחד מאלה:
		(1)	השותפות החליטה להתפרק או שניתן נגדה צו פירוק;
		(2)	השותף הסכים כי הנושה רשאי לנקוט הליכי גבייה נגדו תחילה (להלן – הליכים);
		(3)	השותף נושא באחריות אישית לנזק שנגרם בגין עוולה שביצע;
		(4)	בית המשפט אישר לזוכה לנקוט הליכים נגד השותף תחילה אם הוכח להנחת דעתו כי התקיים אחד מאלה:
		(א)	נכסי השותפות אינם מספיקים כדי לפרוע את מלוא חוב השותפות;
		(ב)	נקיטת הליכים נגד השותפות כרוכה בקשיים מיוחדים.

	(ג)	בסעיף זה "בית המשפט" – בית המשפט שלו הסמכות לדון בתובענה.
תקנות	81.	השר רשאי לקבוע סדרי דין והוראות לעניין ההליכים נגד שותף בגין אחריותו לחובות השותפות.
		סימן ד': שיפוי והשתתפות
שיפוי והשתתפות	82.	(א) השותפות תשפה את השותף האחראי בחובות בשותפות בשל ההוצאות שהוציא או ההתחייבות שהתחייב לשם תשלום החוב של השותפות, בתוספת הוצאות סבירות אחרות שהוציא השותף בקשר לחוב.
	(ב)	לא פרעה השותפות את החיוב כאמור בסעיף קטן (א) יהיה השותף זכאי לדרוש השתתפות מכל מי שהיה שותף במועד התשלום והיה אחראי לחוב; הדרישה מכל שותף כאמור תהיה בהתאם לחלקו היחסי בהפסדי השותפות במועד שבו נוצר החוב.
הגבלת השתתפות	83.	שותף לא יהיה חייב להשתתף בחוב של השותף שפרע את חוב השותפות, כולו או חלקו, כאמור בסעיף 82(ב), אם נקבעה הוראה בהסכם השותפות או בהסכם בין שני השותפים הפוטרת את השותף מחובת ההשתתפות.
		סימן ה': אחריות של שותף לשעבר לחובות השותפות ואחריותו של אדם הנחזה להיות שותף
אחריות נמשכת של שותף לשעבר	84.	שותף לשעבר האחראי לחובות השותפות ימשיך לחוב בחובות השותפות שנוצרו אחרי שחברותו בשותפות הסתיימה ובלבד שבמועד היוצרות החוב התקיימו שלושת אלה –
	(1)	החוב היא ממין החובות שהיה חב בהם בהיותו שותף;
	(2)	לא חלפו שנתיים מהמועד שבו חברותו בשותפות הסתיימה;
	(3)	האדם השלישי לא ידע ולא היה עליו לדעת שחברותו בשותפות הסתיימה והוא מאמין באופן סביר שהוא שותף בשותפות. לעניין פסקה זו – יראו את האדם השלישי כאילו ידע על סיום חברותו של שותף בשותפות אם עברו 90 יום ממועד רישום הודעה על סיום חברותו של השותף בשותפות כאמור בסעיפים 142 ו-200.
הגבלת אחריותו של שותף לשעבר	85.	שותף לשעבר האחראי בחובות השותפות לא יהיה אחראי לתשלום החוב בהתקיים כל אלה:
	(1)	חל שינוי יסודי בתנאי החיוב או במועד התשלום של החוב ללא הסכמת השותף לשעבר;

	(2)	יש בשינוי האמור בפסקה (1) משום פגיעה של ממש בשותף לשעבר;
	(3)	הנושה ידע או נמסרה לו הודעה על כך שחברותו בשותפות הסתיימה.
שיפוי והשתתפות שותף לשעבר	86.	(א) השותפות תשפה שותף לשעבר שהוא אחראי לחובות השותפות בשל הוצאה שהוציא לתשלום חוב של השותפות, כולו או חלקו, או הוצאה שהוציא לתשלום פשרה סבירה לסילוק חוב של השותפות.
	(ב)	לא שיפתה השותפות את השותף לשעבר כאמור בסעיף קטן (א), יהיה השותף זכאי לשיפוי מכל מי שהיה שותף במועד שבו חברותו בשותפות הסתיימה; כן יהיה זכאי לדרוש מכל שותף שהיה אחראי לחוב להשתתף בתשלום החוב בהתאם לחלקו היחסי בהפסדי השותפות במועד שבו נוצר החוב.
אחריות הנחזה לשותף שאחריותו אינה מוגבלת	87.	(א) הציג עצמו אדם או הניח לאחר להציג אותו כלפי אדם שלישי כשותף שאחריותו אינה מוגבלת (להלן – שותף נחזה), ובהסתמך על המצג האדם השלישי התקשר עם השותפות, יהיה השותף הנחזה אחראי בחובות השותפות שנוצרו כלפי האדם השלישי באותו אופן שבו היה חב אילו היה שותף שאחריותו בשותפות אינה מוגבלת.
	(ב)	הוראות פרק זה, למעט סעיף 77, יחולו על השותף הנחזה כאילו היה שותף בשותפות.
שימוש בשם השותפות	88.	אין בשימוש בשמה של השותפות או בשימוש בשמו של אדם שחדל להיות שותף בשותפות כחלק משם השותפות כדי להפוך אדם להיות אחראי לחובות שנוצרו אחרי שחדל להיות שותף.
		חלק חמישי: שותפות כללית
		פרק ראשון: מספר השותפים
מספר השותפים בשותפות כללית	89.	מספר השותפים בשותפות כללית לא יפחת משניים.
		פרק שני: שותף בשותפות כללית
		סימן א': שותף כללי בשותפות כללית
שותף בשותפות כללית	90.	שותף בשותפות כללית הוא מי שהוא צד להסכם השותפות עם הקמתה או הצטרף לשותפות קיימת כאמור בסעיף 91, וכל עוד לא הסתיימה חברותו בשותפות כאמור בסעיף 141.

הצטרפות שותף כללי לשותפות קיימת	91.	שותף מצטרף לשותפות כללית קיימת בהתאם לתנאים שנקבעו לעניין זה בהסכם השותפות, בהסכמת השותפים כאמור בסעיף 93 או אם שותף העביר לו את חלקו בשותפות כאמור בסעיף 141.
המועד שבו אדם מצטרף לשותפות	92.	אדם מצטרף לשותפות קיימת במועד שנקבע לעניין זה בהסכם השותפות, במועד ההחלטה לצרף את השותף כאמור בסעיף 93, במועד מאוחר יותר שקבעו השותפים בהחלטתם או במועד שבו שותף העביר לו את חלקו בשותפות כאמור בסעיף 111 בהתאם להסכם ההעברה.
החלטה לצרף שותף כללי	93.	החלטה לצרף שותף בשותפות כללית טעונה הסכמה של כל השותפים, אלא אם כן נקבע אחרת בהסכם השותפות.
דיווח על שינויים	94.	(א) שותפות כללית רשומה תדווח לרשם על החלטתה לצרף שותף כללי או על העברת חלקו של שותף כללי לאדם אחר בתוך 14 ימים ממועד ההחלטה או מהמועד שנודע לשותפות על ההעברה.
	(ב)	להודעה כאמור בסעיף קטן (א) תצרף השותפות את הצהרתו של השותף הכללי על הסכמתו להצטרף לשותפות, כפי שיקבע הרשם.
סימן ב': כשרות של שותף בשותפות כללית		
כשרות של שותף כללי	95.	כל אדם כשר להיות שותף בשותפות כללית, אלא אם כן נשללה או הוגבלה כשרות זו בחיקוק או בפסק דין.
כשרות שותף בשותפות בערבון מוגבל	96.	בשותפות בערבון מוגבל יהיה לפחות שותף כללי אחד שאף אחד מאלה אינו מתקיים בו:
	(1)	קטין;
	(2)	פסול דין;
	(3)	מי שהוכרז פושט רגל כל עוד לא הופטר;
	(4)	תאגיד שהחליט על פירוקו מרצון או שניתן לגביו צו פירוק;
	(5)	בית משפט הורה לגביו שאינו יכול להיות דירקטור או מנהל כללי של חברה, לפי סעיף 7(א) לחוק החברות או שאינו יכול להיות שותף כללי בשותפות מוגבלת, לפי סעיף 78(א) לחוק.

דיווח לרשם	97.	שותפות בערבון מוגבל תציין בבקשת הרישום במי מבין השותפים הכלליים מתקיימים תנאי הכשרות כאמור בסעיף 96; כן רשאית היא לציין שכל השותפים הכלליים החברים בשותפות בערבון מוגבל בכל לעת, מקיימים את התנאים כאמור.
הודעה לשותפות	98.	(א) שותף בשותפות בערבון מוגבל שהשותפות דיווחה לגביו שמתקיימים בו תנאי הכשרות לפי סעיף 96, יודיע מיד לשותפות אם חדל להתקיים לגביו אחד התנאים האמורים בפסקאות (3) עד (5) של אותו סעיף.
	(ב)	שותף שהפר את חובת ההודעה לשותפות כאמור בסעיף קטן (א) או שהצהיר שלא כדין שמתקיימים בו תנאי הכשרות כאמור בסעיף 96, יראו אותו כמי שהפר את חובת האמונים לשותפות.
הודעה לרשם	99.	(א) שותפות בערבון מוגבל תודיע לרשם על שינוי בכשרותו של שותף כללי שצוין לגביו שהוא מקיים את תנאי הכשרות לפי סעיף 96 בתוך 14 יום מיום שנודע לה על השינוי.
	(ב)	שותפות בערבון מוגבל שהצהירה שכל השותפים בה בכל עת יהיו שותפים שמקיימים את תנאי הכשרות כאמור בסעיף 96, תדווח על שינויים בהרכב השותפים בלבד.
	(ג)	להודעה לפי סעיף 97 תצורף הצהרה של השותף הכללי על כך שמתקיימים בו תנאי הכשרות כאמור בסעיף 96, כפי שקבע הרשם.
סימן ג': תאגיד כשותף כללי		
תאגיד כשותף כללי	100.	(א) תאגיד כשיר לכהן כשותף כללי בשותפות.
	(ב)	תאגיד המכהן כשותף כללי ימנה יחיד הכשיר להתמנות כשותף כללי לכהן מטעמו, ורשאי הוא להחליפו, והכל בכפוף לחובותיו כלפי השותפות.
	(ג)	על יחיד המכהן מטעם תאגיד שהוא שותף כללי בשותפות כללית ועל התאגיד יחולו החובות החלות על שותף כללי לפי חוק זה ולפי הסכם השותפות, יחד ולחוד.
	(ד)	לעניין סעיף זה "נושא משרה בתאגיד" – מנהל כללי, מנהל עסקים ראשי, משנה למנהל כללי, סגן מנהל כללי, כל ממלא תפקיד כאמור בשותפות אף אם תוארו שונה, וכן דירקטור, או מנהל הכפוף במישרין למנהל הכללי או שותף למעט שותף מוגבל.
פרק שלישי: סמכות ואחריות של שותף בשותפות כללית		

סימן א': סמכות ואחריות של שותף בשותפות כללית			
101.	שותף בשותפות כללית הוא שלוח של השותפות והוא מורשה לפעול בשם השותפות במהלך הרגיל של עסקי השותפות, כאמור בסעיף 58.	סמכות שותף בשותפות כללית	
102.	שותף בשותפות כללית שאינה רשומה או שלא נרשמה כשותפות בערבון מוגבל יהיה אחראי באחריות בלתי מוגבלת לחובות השותפות, כאמור בסעיף 74.	אחריות שותף בשותפות כללית לחובות השותפות	
103.	(א) שותף בשותפות כללית שנרשמה כשותפות בערבון מוגבל בהתאם להוראות סעיף 17 לא יהיה אחראי באחריות בלתי מוגבלת לחובות השותפות, בין במישרין ובין בעקיפין, בשל היותו שותף.	אחריות שותף לחובות השותפות בשותפות בערבון מוגבל	
	(ב) שותף בשותפות כללית שהפכה לשותפות בערבון מוגבל בהתאם להוראות סעיף 105 לא יהיה אחראי באחריות בלתי מוגבלת לחובות השותפות כאמור בסימן ב'.		
סימן ב': שינוי אחריות השותפים בשותפות כללית			
104.	החלטה של שותפות כללית שאחריות השותפים בה אינה מוגבלת להגביל את אחריותם של השותפים או החלטה של שותפות בערבון מוגבל להרחיב את היקף האחריות של השותפים בה תהא בהתאם להוראות סימן זה.	כללי	
105.	שותפות כללית שאחריות השותפים בה אינה מוגבלת רשאית להחליט על הגבלת אחריותם של השותפים בהחלטה ברוב הדרוש לשינוי הסכם השותפות או ברוב הדרוש לשינוי תניה בהסכם השותפות המחייבת את השותפים להשקיע הון נוסף בשותפות, אם ישנה הוראה לעניין זה.	הגבלת אחריות השותפים בשותפות כללית	
106.	(א) קיבלה שותפות החלטה להגביל את אחריותם של השותפים כאמור בסעיף 105, תודיע לרשם על סיווג השותפות כשותפות בערבון מוגבל בתוך 14 יום מיום קבלת ההחלטה כמפורט להלן:	הודעה לרשם	
	(1) בשותפות רשומה – תודיע על השינוי בסיווג בהודעה לרשם;		
	(2) בשותפות שלא נרשמה – תירשם כשותפות בערבון מוגבל, כאמור בסעיף 17.		
	(ב) לא יהיה תוקף להחלטה כאמור בסעיף 105 אלא לאחר רישום השינוי או רישום השותפות כשותפות בערבון מוגבל בידי הרשם, לפי העניין.		
107.	אין בהגבלת אחריותו של שותף לחובות השותפות כדי לפגוע באחריותו של השותף לחובות השותפות שנוצרו לפני שהגבלת האחריות נרשמה.	שמירת אחריות	

החלטה להרחיב את אחריותו של שותף לחובות השותפות	108.	(א)	שותפות בערבון מוגבל אינה רשאית להחליט על הרחבת היקף אחריותו של שותף כללי לחובות השותפות אלא אם כן התקיים אחד מאלה:
		(1)	השותף אישר את ההחלטה בכתב;
		(2)	בהסכם השותפות נקבעה הוראה בכתב שאושרה בהסכמתו של אותו שותף כי הרחבת היקף אחריותו לחובות השותפות אינה דורשת את הסכמתו.
		(3)	לעניין סעיף זה יראו את השותף כאילו אישר את אותה ההוראה בהסכם השותפות, כאמור בפסקה (2), אם ההוראה היתה קיימת בהסכם השותפות במועד שבו הצטרף לשותפות או שהוא אישר בכתב את אותו שינוי בהסכם השותפות.
		(ב)	להחלטת השותפים כאמור בסעיף קטן (א) יהיה תוקף במועד שקבעו השותפים בהחלטתם.
הודעה לרשם	109.	(א)	קיבלה שותפות החלטה על הרחבת היקף אחריותו של שותף כאמור בסעיף 108 תודיע על כך לרשם בתוך 14 יום מיום קבלתה ההחלטה.
		(ב)	קיבל הרשם הודעה של השותפות על ביטול אחריותם המוגבלת של כל השותפים לחובות השותפות ישנה את סיווג השותפות וירשום את השותפות כשותפות כללית.
הגנה מפני אחריות	110.		אין בהרחבת אחריותו של שותף לחובות השותפות כדי לפגוע בהגבלת אחריותו של השותף לחובות השותפות שנוצרו עד למועד שקבעו השותפים בהחלטתם כאמור בסעיף 108.
			פרק רביעי: זכויות השותפים
			סימן א': העברת זכויות בשותפות
העברת חלקו של שותף בשותפות	111.		שותף כללי אינו זכאי להעביר את חלקו בשותפות, כולו או מקצתו, אלא בהסכמת כל השותפים האחרים, אלא אם כן נקבע אחרת בהסכם השותפות.
תוצאות העברה שלא כדין	112.		התחייב שותף להעביר את חלקו בשותפות בניגוד לאמור בסעיף 111 או להגבלה אחרת בהסכם השותפות, לא יהיה תוקף להעברה.
העברת זכויות כלכליות בשותפות	113.		שותף זכאי להעביר את זכויותיו הכלכליות בשותפות, כולן או חלקן, בלא הסכמת השותפים, אלא אם כן הוגבלה העברת הזכות בהסכם השותפות או לפי דין.

114.	התחייב שותף להעביר את זכויותיו הכלכליות בשותפות בניגוד להגבלה על העברתה של הזכות בהסכם השותפות, לא יהיה תוקף להעברה אלא אם כן רוכש הזכות לא ידע ולא היה עליו לדעת על ההגבלה.	תוצאות העברה של זכויות כלכליות שלא כדין
115.	העברת זכות כלכלית בשותפות לאדם שלישי לא תפגע באחריותו, חובותיו וזכויותיו של השותף, מלבד זכאותו לזכויות הכלכליות שהעביר.	זכויות, חובות ואחריות של שותף שהעביר את זכויותיו הכלכליות בשותפות
	סימן ב': זכויות ניהול ורווחים	
116.	לכל שותף זכות שווה בניהול ענייני השותפות, אלא אם כן נקבע אחרת בהסכם השותפות.	זכות שווה בניהול
117.	(א) החלטה שהיא במהלך הרגיל של עסקי השותפות טעונה אישור של רוב השותפים, אלא אם כן נקבע רוב אחר בחוק זה או בהסכם השותפות.	קבלת החלטות בשותפות
	(ב) החלטה שאינה במהלך הרגיל של עסקי השותפות טעונה אישור של כל השותפים.	
118.	כל שותף זכאי לחלק שווה ברווחי השותפות וחייב בהפסדי השותפות בשיעור יחסי לזכותו ברווחים, אלא אם כן הוגבלה אחריותו לחובות השותפות.	חלוקת רווחים והפסדים בין השותפים
	סימן ג': זכויות עיון ומידע	
119.	(א) כל שותף זכאי לעיין ולהעתיק במשרדי השותפות, במהלך שעות הפעילות הרגילות של השותפות, כל מסמך שהשותפות חייבת לשמור לפי סעיף 40.	זכות עיון במסמכי השותפות
	(ב) כל שותף זכאי לעיין ולהעתיק, בהודעה סבירה מראש, במהלך שעות הפעילות הרגילות של השותפות ובמקום סביר שתקבע השותפות, כל מסמך אחר הנמצא ברשות השותפות הנוגע למצבה העסקי או לפעולותיה הדרושים לו באופן מהותי לשם מימוש זכויותיו או מילוי חובותיו בשותפות.	

הזכות למידע	120.	(א)	השותפות תמסור לכל שותף, ללא דרישה, כל מידע או מסמך הנוגע לעסקי השותפות ומצבה או מידע אחר שברשות השותפות או בידעתה הדרושים לצורך מימוש זכויותיו ומילוי חובותיו בהתאם להסכם השותפות, בהתאם לחוק זה או בהתאם לכל דין, אלא אם כן לפי מיטב ידיעת השותפות המידע נמצא בידעת השותף.
		(ב)	השותפות תמסור לכל שותף, לפי דרישה, כל מידע אחר הנוגע לעסקי השותפות ומצבה, אלא אם כן הדרישה או המידע אינו נדרש באופן סביר או אינו מתאים בנסיבות העניין.
תשובת השותפות	121.	(א)	השותפות תודיע לשותף בתוך עשרה ימים מיום קבלת הדרישה לפי סעיף 120(ב) מהו המידע שהשותפות תמסור לשותף במענה לדרישת המידע ומועד ומקום מסירת המידע.
		(ב)	סירבה השותפות לדרישת השותף, כולה או חלקה, תציין השותפות בהודעתה את הסיבה לסירובה.
תמורה עבור העתקים	122.		השותפות רשאית לדרוש משותף המבקש להעתיק מסמך לפי סעיף 119(ב) או הדורש לקבל העתק של מסמך בהתאם לסעיף 120(ב) תמורה עבור העתק שניתן ובלבד שלא תעלה על הוצאות השותפות בשל מתן העתקים מן המסמכים.
הגבלת הזכות למידע	123.		השותפות רשאית, בהחלטה שהיא במהלך עסקיה הרגיל, למנוע או להגביל באופן סביר את זכותו של השותף לעיין במסמכי השותפות לפי סעיף 119(ב) או את זכותו לקבל מידע מהשותפות לפי סעיף 120, אם סברה השותפות שהשותף פועל בחוסר תום לב או שמסירת המידע עלולה לפגוע בטובת השותפות.
זכות עיון ומידע באמצעות אחר	124.	(א)	שותף רשאי לעיין במסמכי השותפות כאמור בסעיף 119 ולקבל מידע מהשותפות כאמור בסעיף 120 באמצעות שלוח ואם מונה לשותף אפוטרופוס, באמצעות אפוטרופוס שמונה לו כדין.
		(ב)	כל הגבלה על זכותו של שותף למידע בהתאם להסכם השותפות או בהתאם לחוק זה יחולו על השלוח או האפוטרופוס כאילו היה שותף בשותפות.
סימן ד': זכויות כלכליות			
שכר השותף	125.		שותף אינו זכאי לשכר מהשותפות בעד מילוי תפקידיו בשותפות.

תשלום עבור מקדמה	126.	השותף זכאי לתשלום מהשותפות עבור מקדמה ששילם לשותפות מעבר לסכום שהתחייב להשקיע בהון השותפות.
זכות לשיפוי	127.	(א) שותף זכאי לשיפוי מהשותפות בשל הוצאות שהוציא במהלך הרגיל של ניהול עסקי השותפות ובשל חבות כספית שהוטלה והוצאות התדיינות סבירות שהוציא עקב פעולה שעשה בתוקף היותו שותף.
	(ב)	שותף לא יהיה זכאי לשיפוי לפי סעיף קטן (א) אם לא פעל בהתאם לחובותיו לפי סעיפים 129, 131 ו-132.
	(ג)	לעניין סעיף קטן (א) "חבות כספית" ו"הוצאות התדיינות" – חבות כספית שהוטלה עליו לטובת אדם אחר על פי פסק דין, לרבות פסק דין שניתן בפשרה או בפסק בורר שאושר בידי בית משפט והוצאות התדיינות שהוציא או שחויב להוציא בהליך כאמור.
ריבית	128.	זכותו של שותף לתשלום עבור המקדמה לפי סעיף 126 וזכותו לשיפוי עבור הוצאה לפי סעיף 127 היא חוב של השותפות כלפי השותף והיא תישא ריבית מיום מתן המקדמה, הוצאת ההוצאה או יצירת החבות.
		פרק חמישי: חובות השותפים
		סימן א': חובת תום לב
חובת תום לב	129.	שותף חב כלפי השותפות והשותפים בתום לב בקיום חיוב, בשימוש בזכות ובביצוע פעולה משפטית לפי חוק זה או לפי הסכם השותפות.
		סימן ב': חובת זהירות
חובת זהירות	130.	שותף חב כלפי השותפים והשותפות חובת זהירות כאמור בסעיפים 35 ו-36 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]. ⁷
אמצעי זהירות ורמת מיומנות	131.	שותף ינהג כלפי השותפים והשותפות בזהירות וברמת המיומנות שבה היה פועל אדם המחזיק בידע, בכישורים ובניסיון שאותו מחזיק אותו השותף או שהוא נחזה להחזיק.
		סימן ג': חובת אמונים
חובת אמונים לשותפות	132.	(א) שותף חב חובת אמונים לשותפות ויפעל לטובתה ובכלל זה -
	(1)	יימנע מכל פעולה שיש בה ניגוד עניינים בין מילוי תפקידו בשותפות לבין מילוי תפקיד אחר שלו לבין ענייניו האישיים;

⁷ דיני מדינת ישראל [נוסח חדש] מס' 10, עמ' 226.

		(2)	יימנע מכל פעולה שיש בה תחרות עם עסקי השותפות;
		(3)	יימנע משימוש בנכסיה, בקשריה או בשמה של השותפות ויימנע מניצול הזדמנות עסקית של השותפות במטרה להפיק טובת הנאה לעצמו או לאחר;
		(4)	יגלה לשותפות כל ידיעה וימסור כל מסמך שבאו לידי בתוקף היותו שותף.
	(ב)		אין בהוראת סעיף קטן (א) כדי למנוע את קיומן של חובות אלו כלפי אדם אחר.
חובת אמונים לשותפים	133.	(א)	שותף חב חובת אמונים לשותפים בכל עניין הנוגע לפעילות השותפות ובכלל זה יגלה לכל שותף כל ידיעה וימסור לו כל מסמך שבאו לידי בתוקף היותו שותף.
	(ב)		אין באמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע משותף לשקול את עניינו האישי בקבלת החלטה בשותפות בכפוף למעמדו וסמכויותיו של השותף בשותפות.
אישור פעולות	134.		כל השותפים או שיעור מתוכם שאין להם עניין אישי באישור הפעולה, כפי שנקבע בהסכם שותפות, רשאים לאשר פעולה מהפעולות המנויות בסעיף 132 ובלבד שנתקיימו כל התנאים האלה:
	(1)		השותף פועל בתום לב והפעולה או העסקה או אישורו אינן פוגעות בטובת השותפות;
	(2)		השותף גילה לשותפות ולכל אחד מהשותפים, זמן סביר לפני האישור את מהות עניינו האישי בפעולה, לרבות כל עובדה או מסמך מהותיים.
תרופות	135.	(א)	על הפרת חובת אמונים של שותף כלפי השותפים והשותפות יחולו הדינים החלים על הפרת חוזה בשינויים המחויבים.
	(ב)		בלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף קטן (א), רואים שותף שהפר חובת אמונים כלפי השותפות כמי שהפר את התקשרותו עם השותפות.
	(ג)		שותפות רשאית לבטל פעולה שעשה שותף בשם השותפות כלפי אדם אחר או לתבוע מאותו אדם את הפיצויים המגיעים לה מהשותף, אף בלא ביטול הפעולה, אם אותו אדם ידע על הפרת חובת האמונים של השותף, וידע או היה עליו לדעת על העדר אישור הפעולה.

	(ד)	חזקה על אדם שלא היה עליו לדעת על העדר אישור לפעולה כנדרש לפי פרק זה אם קיבל אישור מהשותפות לכך שנתקבלו כל האישורים הנדרשים לפעולה.
	סימן ד': התניה ופטור	
התניה על חובות	136.	לא יהיה תוקף להוראה בהסכם השותפות או בחוזה אחר המתנה על חובות השותפים לפי פרק זה אם היא אינה סבירה בנסיבות העניין או אם היא מתנה על אחד מאלה -
	(1)	לעניין חובת הזהירות - פעולה שהיא בכוונה נגד השותפות, שהיא הפרת הדין ביודעין או הפרת חובת זהירות בחלוקה;
	(2)	לעניין חובת אמונים - התניה גורפת או הפרה בזדון של חובת אמונים;
פטור	137.	(א) שותפות רשאית לפטור שותף מאחריותו בשל הפרת חובת האמונים או חובת הזהירות כלפיה עקב פעולה שעשה בתוקף היותו שותף ובלבד שהשותפות לא פטרה את השותף מאחריותו בשל פעולה שלא ניתן להתנות עליה לפי סעיף 136.
	(ב)	החלטת שותפות לפטור שותף כאמור בסעיף קטן (א) טעונה אישור של השותפים כאמור בסעיף 134.
	פרק שישי: סעדים	
זכות התביעה של השותפות וערובה להוצאות משפט	138.	(א) שותפות זכאית להגיש תביעה נגד אחד השותפים בשל הפרת חובה כלפיה או בשל הפרת זכותו של אחד השותפים על פי חוק זה או הסכם השותפות.
	(ב)	החלטה להגיש תביעה כאמור בסעיף קטן (א), תהיה החלטה של רוב השותפים.
זכות התביעה של השותף	139.	(א) שותף זכאי להגיש תביעה נגד השותפות או נגד אחד השותפים בשל הפרת חובה כלפיו או כלפי השותפות או בשל הפרת זכות של השותפות או שותף אחר כלפיו על פי חוק זה או על פי הסכם השותפות.
	(ב)	השותפים רשאים להתנות על זכות התביעה לפי סעיף קטן (א) רק אם ניתן, בהתאם להוראות חוק זה, להתנות על עצם הזכות או החובה שעל הפרתה מוקנית לאותו שותף זכות תביעה.
תרופות	140.	(א) על הפרת זכות או חובה לפי סעיף 139(א), יחולו הדינים החלים על הפרת חוזה, בשינויים המחויבים.

	(ב)	תביעה לפי סעיף קטן (א) לא תחייב עריכת חשבונות בין השותף לבין שותף אחר או בינו לבין השותפות.
	(ג)	אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מזכויותיו של שותף לפי כל דין.
	פרק שביעי: סיום חברות בשותפות כללית	
	סימן א': כללי	
סיום חברות בשותפות	141.	חברותו של שותף בשותפות כללית מסתיימת באחד מאלה:
	(1)	בהפסקת חברותו בשותפות לפי סימן ב';
	(2)	בפרישתו של השותף לפי סימן ג';
	(3)	בהרחקתו של השותף בהחלטת השותפים האחרים לפי סעיפים 150 ו-152;
	(4)	בהרחקתו של השותף בהחלטת בית משפט לפי סעיף 153.
דיווח של השותפות ושותף על סיום חברות בשותפות	142. (א)	שותפות רשומה תודיע לרשם בתוך 14 יום על כך שהסתיימה חברותו של שותף בשותפות.
	(ב)	שותף בשותפות רשומה שחברותו בשותפות הסתיימה, או עתידה להסתיים, רשאי להודיע לרשם על סיום חברותו או על המועד עתיד שבה תסתיים חברותו.
	סימן ב': הפסקת חברות	
הפסקת חברות בשותפות	143.	חברותו של שותף בשותפות תיפסק בהתאם לקבוע בהסכם השותפות או בהתקיים אחד מאלה:
	(1)	השותף נפטר - אם השותף הוא יחיד;
	(2)	השותף התחסל - אם השותף הוא תאגיד;
	(3)	השותף העביר את מלוא חלקו בשותפות, לפי סעיף 111;
	(4)	השותף הוכרז פושט רגל;
	(5)	בית המשפט מינה לשותף אפוטרופוס או הוגבלה כשרותו של השותף בפסק דין ביחס לפעולות הרלוונטיות להיותו שותף.

חובת הודעה	144.	(א)	שותף שאירע לגביו אחד מהאירועים המנויים בסעיף 143(3) או 143(4) יודיע על כך מיד לשותפות.
		(ב)	שותף שלא הודיע כאמור בסעיף קטן (א) יראו אותו כמי שהפר את חובת האמונים.
סימן ג': פרישה משותפות			
זכות לפרוש משותפות שלא נקבע מועד לסיומה	145.		שותף בשותפות שלא נקבע מועד לסיומה זכאי לפרוש מהשותפות בכל עת על ידי מסירת הודעת פרישה לכל השותפים האחרים ובלבד שמועד הפרישה לא יהיה פחות מחודשיים ממועד מסירת ההודעה.
זכות לפרוש משותפות שנקבע מועד לסיומה	146.	(א)	שותף בשותפות שנקבע מועד לסיומה יהיה זכאי לפרוש באחת מאלה – (1) בהתאם לתנאים שנקבעו לעניין זה בהסכם השותפות; (2) אם חברותו של אחד השותפים האחרים הסתיימה שלא מרצונו, ובלבד שהשותף המבקש לפרוש מסר לשותפות הודעת פרישה בתוך 90 יום מהמועד שבו הסתיימה חברותו של השותף האחר.
		(ב)	מסר השותף הודעת פרישה כאמור בסעיף קטן (א), יהיו השותפים האחרים זכאים לפרוש מהשותפות בתוך שלושים יום מהמועד האחרון למסירת הודעת הפרישה כאמור בסעיף קטן (א).
		(ג)	חברותו של שותף שפרש לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב) תסתיים עם קבלת הודעת הפרישה על ידי השותפים האחרים או במועד מאוחר יותר שציין השותף בהודעתו.
		(ד)	לעניין סעיף זה "חברותו של אחד השותפים האחרים הסתיימה שלא מרצונו" – עם פטירתו של השותף כאמור בסעיף 143(1), חיסול שותף שהוא תאגיד כאמור בסעיף 143(2), הכרזתו פושט רגל כאמור בסעיף 143(4) או בהחלטת בית המשפט כאמור בסעיף 143(5).
זכות לפרוש בהגשת בקשה לבית המשפט	147.		שותף זכאי לפרוש מהשותפות אם מצא בית המשפט שהתקיימה אחת מעילות ההרחקה, כאמור בסעיף 153, ביחס לאחד השותפים האחרים, והשותף הגיש בקשה לפרוש מהשותפות ללא הרחקת אותו שותף אחר.
התניה על הכוח לפרוש מהשותפות	148.	(א)	שותף יהיה זכאי לפרוש מהשותפות בהתאם לסעיפים 145 ו-146, אלא אם כן הוגבלה זכותו של השותף לפרוש בהסכם בכתב בין השותפים.
		(ב)	לא יהיה תוקף להסכם בין השותפים המגביל את כוחו של השותף לפרוש מהשותפות כאמור בסעיף 147.

לא יהיה תוקף להסכם בין השותפים המגביל את כוחו של שותף לפרוש מהשותפות, בין אם השותף זכאי לפרוש כאמור בסעיפים 145 ו-146 ובין אם לא.	(ג)		
שותף בשותפות שלא נקבע מועד לסיומה ששלח בקשה לפירוק השותפות והבקשה נדחתה, יראו את הבקשה לפירוק השותפות כהודעת פרישה.	(א)	149.	דינה של דרישת פירוק כדין הודעת פרישה
חברותו של השותף ששלח בקשה כאמור בסעיף קטן (א) תסתיים במועד שבו החליטו השותפים לדחות את הבקשה.	(ב)		
סימן ז': הרחקה מהשותפות			
השותפים רשאים להחליט על הרחקתו של שותף מהשותפות בהחלטת רוב השותפים אם אירע אחד מהאירועים הבאים:	(א)	150.	הרחקה על ידי השותפים
(1) הוטל עיקול על חלקו של השותף בשותפות בשל חובו פרטי;			
(2) השותף העביר לאחר את כל זכויותיו הכלכליות בשותפות, או חלק עיקרי מהן, למעט העברה לצורך שעבוד וכל עוד השעבוד לא מומש;			
(3) אם השותף הוא תאגיד – התאגיד החליט על פירוקו מרצון או ניתן לגביו צו פירוק או צו המורה על הפסקת פעולתו או כל הוראה דומה.			
השותפים רשאים להחליט על הרחקתו של שותף מהשותפות בעילות נוספות במועד ובהתאם לתנאים שנקבעו בהסכם מפורש ובכתב בין השותפים.	(ב)		
שותף שאירע לגביו אחד מהאירועים המנויים בסעיף 150 יודיע על כך לשותפים לא יאוחר משלושים יום לאחר קרות האירוע.	(א)	151.	חובת הודעה
שותף שלא הודיע כאמור בסעיף קטן (א) יראו אותו כמי שהפר את חובות האמונים.	(ב)		
חברותו של השותפות תסתיים במועד שנקבע בהודעה ובלבד שהשותפות לא תקבע מועד שיהיה מוקדם משלשה חודשים מיום מסירת ההודעה לשותף על החלטת השותפים להרחיקו.	(א)	152.	מועד ההרחקה

		(ב)	הוסר העיקול לפי סעיף 150(1), בוטלה ההעברה לפי סעיף 150(2), חזר בו התאגיד מהחלטת הפירוק או בוטל הצו או ההוראה לפי סעיף 150(3), בטרם עברו שלשה חודשים מיום מסירת הודעת ההרחקה או מועד מאוחר יותר שנקבע בהודעת ההרחקה - ההודעה בטלה.
הרחקה בהחלטת בית משפט	153.		בית המשפט רשאי, על פי בקשת השותפות או אחד השותפים (להלן – בקשת הרחקה), לצוות על הרחקתו של שותף באחד מאלה:
		(1)	השותף אינו יכול למלא בדרך של קבע את חובותיו לפי הסכם השותפות או לפי חוק זה מפאת חולשתו השכלית או הגופנית;
		(2)	חברותו של השותף בשותפות היא בלתי חוקית או נוגדת את תקנת הציבור;
		(3)	השותף פעל שלא כדין וגרם לפגיעה מהותית בעסקי השותפות או שיש חשש מהותי שיתנהל בדרך זו;
		(4)	השותף בידועין או באופן מתמשך הפר הפרה יסודית את חובותיו לפי הסכם השותפות או חוק זה או שיש חשש מהותי שיתנהל בדרך זו;
		(5)	הוכיח השותף שהגיש את בקשת ההרחקה כי הוא התקשר בהסכם השותפות עקב טעות, הטעייה, כפיה או עושק מצד השותף שהוא מבקש את הרחקתו;
		(6)	לא ניתן לנהל את עסקי השותפות ברווח אלא אם כן יורחק השותף;
		(7)	מצא בית המשפט כי צודק ונכון להרחיק את השותף.
סמכות למתן הוראות	154.		הוגשה בקשה להרחקת שותף לפי סעיף 153, רשאי בית המשפט לתת כל הוראה בנוגע להפעלת סמכויותיו, מימוש זכויותיו וקיום חיוביו של השותף שהתבקשה הרחקתו עד למתן החלטה בבקשת הרחקה.
			פרק שמיני: תוצאות סיום חברות בשותפות
			סימן א': זכויות, חובות ואחריות של שותף לשעבר
כללי	155.		השותפות תמשיך להתקיים אחרי שחברותו של השותף בשותפות הסתיימה לפי סעיף 141 ויהיו סמכויותיו, זכויותיו וחובותיו של השותף בהתאם להוראות פרק זה.
זכות לקבל מידע	156.	(א)	השותפות תמסור לשותף לשעבר, לפי דרישה, כל מידע שהיה זכאי לו בהיותו שותף ובלבד שהדרישה היא בתום לב והמידע הנדרש נוגע לתקופה שבה היה שותף.

	(ב)	על הדרישה למידע לפי סעיף קטן (א) יחולו הוראות סעיפים 120 עד 124.
אחריות של שותף	157.	שותף שחברותו בשותפות הסתיימה בנסיבות אלה יהיה אחראי כלפי לנזקים השותפות בגין הנזקים שנגרמו לה עקב כך:
	(1)	השותף פרש מהשותפות בניגוד לתנאי הסכם השותפות;
	(2)	השותף הורחק מהשותפות כאמור בסעיפים 150 ו-153.
		סימן ב': זכות לרכישה כפויה
רכישה כפויה	158.	שותף לשעבר יהיה זכאי לדרוש מהשותפות תשלום עבור חלקו בשותפות (להלן – מחיר הרכישה) בהתאם להוראות סימן זה, אלא אם כן אירע מאורע המביא לפירוק השותפות כאמור בסעיף 366 בתוך 60 יום מהמועד שבו חברותו בשותפות הסתיימה.
מחיר הרכישה	159. (א)	מחיר הרכישה הוא שווי ההוגן של חלקו של השותף בשותפות במועד שבו חברותו בשותפות הסתיימה.
	(ב)	על אף האמור בסעיף קטן (א), מחיר הרכישה של חלקו של שותף שחברותו בשותפות הסתיימה בנסיבות המנויות בסעיפים 150 ו-153 יהיה הנמוך מבין השווי ההוגן והסכום שהיה זכאי לקבל עבור חלקו בשותפות בפירוק.
	(ג)	לעניין סעיף זה "שווי הוגן" – שווי חלקו של השותף במועד שבו חברותו בשותפות הסתיימה בהתאם לכללים המקובלים להערכת שווי של תאגיד בעל מאפיינים דומים בעסקה דומה.
קיצוז חובות	160.	השותפות רשאית לקזז ממחיר הרכישה את הנזק שנגרם לה עקב פרישתו בנסיבות המנויות בסעיפים 150 ו-153 של השותף וכל סכום אחר שהשותף שפרש בנסיבות האמורות חייב לה, בין אם מדובר בחוב שהגיע מועד פירעונו ובין אם לא.
הצעת תשלום	161. (א)	מסר השותף לשותפות דרישה לרכישת חלקו בשותפות, בהתאם לסעיף 158 תגיש השותפות בתוך שלושה חודשים ממועד מסירת הדרישה הצעה לתשלום מחיר הרכישה או תגיש לשותף דרישת תשלום, לפי העניין.
	(ב)	הסכים השותף להצעת התשלום עבור רכישת חלקו בשותפות או לדרישת התשלום, תעביר השותפות בתוך 30 יום את התמורה המוצעת עבור חלקו של השותף, אלא אם כן התשלום נדחה לפי סעיף 162.

תשלום נדחה	162.	(א)	שותף שחברותו בשותפות הסתיימה לפני המועד שנקבע בהסכם לסיום השותפות, לא יהיה זכאי לתשלום חלקו בשותפות עד למועד שנקבע בהסכם השותפות לסיומה.
		(ב)	השותפות תניח ערובה להבטחת החיוב הנדחה.
		(ג)	בית המשפט רשאי, לבקשת השותף, להורות על הוספת ערובה לתשלום החיוב או להורות כי השותפות תעביר את התשלום לפני המועד שנקבע בהסכם השותפות לסיומה, ויקבע מועדים ותנאים להעברת התשלום, אם הוכיח השותף, להנחת דעתו של בית המשפט, כי אין בתשלום המוקדם כדי לפגוע ביכולתה של השותפות להמשיך ולנהל את עסקיה.
תוספת ריבית	163.		למחיר הרכישה, לפי סעיף 159 ולחוב הנדחה לפי סעיף 162 תוסף ריבית ממועד שבו חדל להיות שותף ועד למועד התשלום.
הודעות התשלום	164.		השותפות תצרך לתשלום או להצעה את כל אלה:
		(1)	הדוחות הכספיים השנתיים של השותפות שלא יהיו מאוחרים ל-16 חודשים לפני מועד התשלום, אם ישנם; לא ערכה השותפות דוחות כספיים, תעביר השותפות מידע שווה ערך לדוח כספי וכל דוח תקופתי, אם ישנו, או תעביר לשותף הצהרה על סך נכסי השותפות וחביוותיה במועד הקובע, מאזן השותפות שנערך לאחרונה והצהרת הכנסה, אם ישנם.
		(2)	הסבר על אופן חישוב ההצעה או הדרישה;
		(3)	הודעה כי השותף זכאי לדרוש תשלום בגין שוויו ההוגן של חלקו בשותפות, תשלום אחר המגיע לו או תשלום בגין כל זכות בקשר לרכישת חלקו בשותפות בתוך המועד הקובע למימוש זכותו לפי סעיף 165. וכן הודעה כי שותף שלא מימש את זכותו בתוך התקופה הקובעת יראו אותו כמי שוויתר על זכותו לדרוש תשלום נוסף והתשלום לפי סעיף 161 יהיה סילוק מלוא התחייבותה של השותפות כלפי השותף.
סעד הערכה	165.	(א)	שותף לשעבר והשותפות רשאים להגיש בקשה לבית המשפט לקביעת מחיר הרכישה לפי סעיף 159, הזכות לקיזוז לפי סעיף 160, שיעור הריבית לפי סעיף 163, הערובה להבטחת חיוב נדחה לפי סעיף 162 וכל תנאי אחר הנוגע לחובות השותפות לשותף או חובות השותף לשותפות, לפי העניין.

	(ב)	בקשה כאמור בסעיף קטן (א) תוגש על ידי השותף לא יאחר משלושה חודשים ממועד קבלת התשלום על ידי השותפות לפי סעיף 161 או הודעת התשלום לפי סעיף 164, לפי המאוחר.
	(ג)	לא העבירה השותפות תשלום לשותף או לא הציעה תשלום כאמור בסעיפים 161 ו-164, יהיה השותף רשאי להגיש בקשה כאמור בסעיף קטן (א) בתוך שנתיים מהמועד שבו שלח השותף דרישת תשלום לשותפות.
	חלק שישי: שותפות מוגבלת	
	פרק ראשון: כללי	
	סימן א': השותפים בשותפות מוגבלת	
מספר השותפים בשותפות מוגבלת לא יפחת משניים ובלבד ששותף אחד לפחות הוא שותף כללי ושותף אחד לפחות הוא שותף מוגבל.	166.	מספר השותפים בשותפות מוגבלת
אדם רשאי להיות שותף כללי ושותף מוגבל בשותפות מוגבלת, ובלבד שיש בשותפות המוגבלת לפחות שותף כללי או שותף מוגבל אחד אחר.	(א) 167.	כשרות כפולה של שותף כללי ושותף מוגבל
אדם שהוא שותף כללי ושותף מוגבל בשותפות מוגבלת יהיו לו הזכויות, החובות והאחריות של שותף כללי ושל שותף מוגבל.	(ב)	
בהפעלת סמכויותיו כשותף כללי יחולו הזכויות והחובות והאחריות החלות עליו לפי חוק זה ולפי הסכם השותפות כשותף כללי, ובהפעלת סמכויותיו כשותף מוגבל יחולו הזכויות, החובות והאחריות החלות עליו לפי חוק זה ולפי הסכם השותפות כשותף מוגבל.	(ג)	
סימן ב': זכויות השותפים לרווחים		
לשותף בשותפות מוגבלת יש זכות ברווחי השותפות בשיעור יחסי להשקעתו בהון השותפות וחובה לשאת בהפסדי השותפות בשיעור יחסי לזכותו ברווחיה.	168.	חלוקת רווחים והפסדים בין השותפים
פרק שני: שותף כללי בשותפות מוגבלת		
סימן א': שותף כללי		
שותף כללי הוא מי שהצטרף לשותפות כאמור בסעיף 170 וכל עוד לא הסתיימה חברותו בשותפות בהתאם לסעיף 199.	169.	שותף כללי בשותפות מוגבלת

הצטרפות שותף כללי לשותפות	170.	שותף כללי מצטרף לשותפות מוגבלת בהתאם לתנאים שנקבעו לעניין זה בהסכם השותפות, בהסכמת השותפים כאמור בסעיף 172 או אם שותף העביר לו את חלקו בשותפות כאמור בסעיף 111.
המועד שבו אדם מצטרף לשותפות	171.	השותף הכללי מצטרף לשותפות במועד שנקבע לעניין זה בהסכם השותפות, במועד ההחלטה לצרף את השותף הכללי כאמור בסעיף 172, במועד מאוחר יותר שקבעו השותפים בהחלטתם או במועד שבו שותף העביר לו את חלקו בשותפות בהתאם להסכם ההעברה.
החלטה לצרף שותף כללי	172.	החלטה של שותפות מוגבלת לצרף שותף כללי טעונה הסכמה בכתב של כל השותפים אלא אם כן נקבע אחרת בהסכם השותפות.
דיווח על שינויים	173.	(א) שותפות מוגבלת תדווח לרשם על החלטתה שאדם יהיה שותף כללי או על העברת זכות להיות שותף כללי בתוך 14 ימים ממועד ההחלטה או מהמועד שנודע לשותפות על ההעברה.
	(ב)	להודעה על הצטרפות של שותף כללי לשותפות כאמור בסעיף קטן (א) תצטרף השותפות הצהרה על הסכמתו וכשרותו להיות שותף כללי כפי שיוורה הרשם.
סימן ב': כשרות של שותף כללי בשותפות מוגבלת		
כשרות שותף כללי	174.	כל אלה לא יהיו כשרים להיות שותף כללי בשותפות מוגבלת –
	(1)	קטין;
	(2)	פסול דין;
	(3)	מי שהוכרז פושט רגל כל עוד לא הופטר;
	(4)	תאגיד שהחליט על פירוקו מרצון או שניתן לגביו צו פירוק;
	(5)	מי שבית משפט הורה לגביו שאינו יכול להיות דירקטור או מנהל כללי של חברה, לפי סעיף 7(א) לחוק החברות או שאינו יכול להיות שותף כללי בשותפות מוגבלת, לפי סעיף 78(א) לחוק;
שותף כללי שאין לו כשירות	175.	(א) לא ימלא אדם תפקיד מתפקידיו של השותף הכללי אלא אם כן הוא כשר לכהן כשותף כללי.
	(ב)	בלי לגרוע מהוראות כל דין, על מי שהפר את הוראות סעיף קטן (א) יחולו החובות והאחריות החלות על שותף כללי לפי כל דין.
פרק שלישי: סמכות ואחריות השותף הכללי בשותפות מוגבלת		

סימן א': סמכות ואחריות של שותף כללי בשותפות מוגבלת			
176.	שותף כללי הוא שלוח של השותפות המוגבלת והוא מורשה לפעול בשם השותפות במהלך הרגיל של עסקי השותפות כאמור בסעיף 58.	סמכות השותף הכללי	
177.	אחריותו של שותף כללי לחובות השותפות המוגבלת יכול שתהיה מוגבלת או בלתי מוגבלת והדבר יצוין בהסכם השותפות. הייתה אחריות השותף הכללי מוגבלת, יפורט בהסכם אופן ההגבלה.	אחריות שותף כללי	
178.	להוראה בהסכם השותפות המוגבלת המגבילה את אחריותו של השותף הכללי לחובות השותפות לא יהיה תוקף אלא אם כן ההגבלה נרשמה במרשם וכפי שהיא רשומה.	תוקף אחריותו של שותף כללי	
סימן ב': שינוי באחריותם של השותפים הכלליים			
179.	החלטה של שותפות מוגבלת להגביל את אחריותם של השותפים הכלליים או להרחיב את אחריותם של השותפים הכלליים תהיה בהתאם להוראות סימן זה.	כללי	
180.	שותפות מוגבלת רשאית להחליט על הגבלת אחריותם של השותפים הכלליים באישור של כל השותפים אלא אם כן נקבע אחרת בהסכם שותפות.	החלטה להגבלת אחריותו של שותף כללי	
181.	(א) קיבלה שותפות מוגבלת החלטה להגביל את אחריותם של השותפים כאמור בסעיף 180 תודיע על כך לרשם בתוך 14 ימים ותציין בהודעתה את אופן הגבלת האחריות כפי שיוורה הרשם.	הודעה לרשם	
	(ב) לא יהיה תוקף להחלטה כאמור בסעיף 180 אלא לאחר רישום השינוי בידי הרשם.		
182.	אין בהגבלת אחריותו של שותף כללי לחובות השותפות לפי סעיף 180 כדי לפגוע באחריותו של השותף הכללי לחובות השותפות שנוצרו לפני שהגבלת האחריות נרשמה.	שמירת אחריות	
183.	שותפות מוגבלת אינה רשאית להחליט על הרחבת היקף אחריותו של שותף כללי לחובות השותפות המוגבלת אלא אם כן התקיים אחד מאלה:	החלטה להרחיב את אחריותו של שותף כללי	
(1)	השותף הכללי שמבקשים להרחיב את אחריותו אישר את ההחלטה בכתב;		

		(2)	בהסכם השותפות נקבעה הוראה בכתב שאושרה בהסכמתו של אותו שותף כי הרחבת היקף אחריותו של שותף כללי לחובות השותפות אינה דורשת את הסכמתו;
		(3)	לעניין סעיף זה יראו את השותף כאילו אישר את אותה ההוראה בהסכם השותפות כאמור בפסקה (2) אם ההוראה הייתה קיימת בהסכם השותפות במועד שבו הצטרף לשותפות או שהוא אישר בכתב את אותו שינוי בהסכם השותפות.
הודעה לרשם	184.	(א)	קיבלה שותפות מוגבלת החלטה להרחיב את היקף אחריותו של שותף כללי כאמור בסעיף 183 תודיע על כך לרשם בתוך 14 יום מיום קבלת ההחלטה.
		(ב)	בהודעה על הרחבת אחריותו של שותף כללי תציין השותפות את אופן הרחבת האחריות.
הגנה מפני אחריות	185.		אין בהרחבת אחריותו של שותף כללי לחובות השותפות כדי לפגוע באחריותו המוגבלת לחובות השותפות לפני קבלת ההחלטה כאמור בסעיף 182.
			פרק רביעי: זכויות השותף הכללי
			סימן א': זכויות ניהול
זכויות הניהול של השותף הכללי	186.		לשותפים הכלליים הסמכות הבלעדית לנהל את עסקי השותפות וענייניה אלא אם כן נקבע בחוק זה או בהסכם השותפות כי ההחלטה טעונה אישור של השותפים המוגבלים.
זכות שווה בניהול	187.		לכל שותף כללי זכות שווה בניהול ענייני השותפות המוגבלת, אלא אם כן נקבע אחרת בהסכם השותפות.
קבלת החלטות על ידי השותפים כלליים	188.	(א)	החלטות בנוגע לניהול ענייני השותפות המוגבלת יתקבלו על ידי השותף הכללי.
		(ב)	בשותפות מוגבלת אשר מכהנים בה יותר משותף כללי אחד יהיו החלטות כאמור בסעיף קטן (א) טעונות אישור של רוב השותפים הכלליים, אלא אם כן נקבע בחוק זה או בהסכם השותפות שההחלטה טעונה אישור ברוב אחר.
		(ג)	החלטה באחד מהעניינים האלה טעונה אישור של כל השותפים הכלליים:
		(1)	שינוי הסכם השותפות כאמור בסעיף 12;

		(2)	אישור השותף לפעול בחריגה מסמכותו כאמור בסעיף 60 ;
		(3)	שינוי באחריות השותפים הכלליים לחובות השותפות כאמור בסעיף 179 ;
		(4)	מכירה של עיקר נכסי השותפות שלא במהלך הרגיל של עסקיה ;
		(5)	אישורה של החלטה לפי החלק התשיעי לחוק
		(ד)	על החלטות השותפים הכלליים כאמור בסעיף קטן (ב) יחולו סעיפים 190 ו-191.
שיקול דעת עצמאי	189.	(א)	שותף כללי, בכשירותו ככזה, יפעיל שיקול דעת עצמאי בניהול ענייני השותפות המוגבלת ולא יהיה צד להסכם המגביל את שיקול דעתו. יראו באי הפעלת שיקול דעת עצמאי כאמור או בהגבלת שיקול דעתו בהסכם הפרת חובת אמונים.
		(ב)	לא יפגע אדם בשיקול הדעת העצמאי של שותף כללי.
		(ג)	בלי לגרוע מהוראות כל דין, על מי שהפר את הוראות סעיף קטן (ב) יחולו החובות והאחריות החלות על שותף כללי לפי כל דין.
קיום ישיבה באמצעי תקשורת	190.		השותפים הכלליים רשאים לקיים ישיבות באמצעות שימוש בכל אמצעי תקשורת ובלבד שכל השותפים הכלליים הזכאים להשתתף בישיבה יכולים לשמוע זה את זה בו בזמן, אלא אם כן נשללה זכות זו בהסכם השותפות.
קבלת החלטות ללא התכנסות	191.		השותפים הכלליים רשאים לקבל החלטה ללא הודעה, ללא התכנסות וללא הצבעה ובלבד שההחלטה תתקבל על ידי השותפים הכלליים המחזיקים בזכויות המקנות את השיעור הנדרש לקבלת החלטה וכל שאר השותפים הכלליים ישתתפו בהצבעה.
			סימן ב': זכויות כלכליות וזכויות עיון ומידע
זכויות כשותף כללי בשותפות כללית	192.		על שותף כללי בשותפות מוגבלת יחולו ההוראות לגבי הזכויות והחובות של שותף כללי בשותפות כללית בהתאם לסימן ג' לפרק השני ולסימנים א', ג' ו-ד' לפרק הרביעי בחלק החמישי.
			פרק חמישי: חובות השותף הכללי
			סימן א': חובת תום לב
חובת תום לב	193.		שותף כללי בשותפות מוגבלת חייב לנהוג בתום לב בקיום חיוב, בשימוש בזכות ובביצוע פעולה משפטית לפי חוק זה או לפי הסכם השותפות.

סימן ב': חובת זהירות			
שותף כללי בשותפות מוגבלת חב כלפי השותפות חובת זהירות כאמור בסעיפים 35 ו-36 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש].	(א)	194.	חובת זהירות
אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי למנוע קיומה של חובת זהירות של שותף כללי כלפי אדם אחר.	(ב)		
שותף כללי יפעל ברמת מיומנות שבה היה פועל שותף כללי סביר באותה עמדה ובאותן נסיבות ובכלל זה ינקוט, בשים לב לנסיבות הענין, אמצעים סבירים לקבלת מידע הנוגע לכדאיות העסקית של פעולה המובאת לאישורו או של פעולה הנעשית על ידיו בתוקף תפקידו, ולקבלת כל מידע אחר שיש לו חשיבות לענין פעולות כאמור.		195.	אמצעי זהירות ורמת מיומנות
סימן ג': חובת אמונים			
שותף כללי חב חובת אמונים לשותפות כאמור בסעיף 132(א).		196.	חובת אמונים
שותפות מוגבלת רשאית לאשר פעולה מהפעולות המנויות בסעיף 132(א), ובלבד שנתקיימו כל התנאים האלה:	(א)	197.	אישור פעולות
השותף הכללי פועל בתום לב והפעולה או אישורה אינן פוגעות בטובת השותפות;	(1)		
השותף הכללי גילה לשותפות זמן סביר לפני המועד לדיון באישור, את מהות עניינו האישי בפעולה, לרבות כל עובדה או מסמך מהותיים.	(2)		
אישור השותפות המוגבלת לפעולה או לעסקה טעונה אישור של כל השותפים; ואולם רשאית השותפות לקבוע בהסכם השותפות, כי פעולה או עסקה כאמור יאושרו בידי השותפים המוגבלים המחזיקים ברוב הזכויות ההוניות בשותפות המוגבלת שאין להם עניין אישי באישור הפעולה או העסקה.	(ב)		
הוראות סימן ג' לפרק השלישי בחלק השישי לחוק החברות יחולו על שותפות מוגבלת בשינויים המחויבים ובשינויים אלה: בכל מקום, במקום "חברה" יקראו "שותפות מוגבלת", במקום "נושא משרה" יקראו "השותף הכללי" ובמקום "תקנון" יקראו "הסכם השותפות".		198.	פטור שיפוי וביטוח
פרק שישי: סיום חברות של שותף כללי בשותפות מוגבלת			
סימן א': סיום חברות בשותפות			

סיום חברות בשותפות	199.	חברותו של שותף כללי בשותפות מוגבלת מסתיימת באחד מאלה –
	(1)	בהפסקת חברותו בשותפות לפי סימן ב';
	(2)	בפרישתו של השותף לפי סימן ג';
	(3)	בהרחקתו של השותף בידי השותפים לפי סעיפים 206;
	(4)	בהרחקתו של השותף בהחלטת בית משפט לפי סעיף 209;
דיווח על סיום חברותו של שותף כללי	200.	(א) שותפות מוגבלת תודיע לרשם בתוך 14 יום על כך שהסתיימה חברותו של שותף כללי בשותפות.
	(ב)	שותף כללי בשותפות מוגבלת שהסתיימה חברותו בשותפות, או עתידה להסתיים, רשאי להודיע לרשם על סיום חברותו בשותפות או על המועד העתידי שבו תסתיים חברותו בשותפות.
		סימן ב': הפסקת חברות
הפסקת חברות בשותפות	201.	(א) חברותו של שותף כללי בשותפות מוגבלת תיפסק בהתאם לקבוע בהסכם השותפות או בהתקיים אחד מאלה:
	(1)	השותף הכללי נפטר – אם השותף הוא יחיד;
	(2)	השותף הכללי העביר את מלוא חלקו בשותפות, לפי סעיף 111;
	(3)	השותף הכללי הגיש בקשה לפשיטת רגל;
	(4)	השותף הכללי אינו כשיר עוד להיות שותף כללי בהתאם לסעיף 174 (2) עד (5).
	(ב)	ניתן לקבוע בהסכם השותפות עילות נוספות להפסקת חברותו של שותף כללי בשותפות מוגבלת וכן ולהתנות על עילה (3) שבסעיף קטן (א).
חובת הודעה	202.	(א) שותף כללי שאירע לגביו אחד מהאירועים המנויים בסעיף 201 (2) עד (4) יודיע על כך לשותפות לא יאוחר משלושים יום לאחר קרות האירוע.
	(ב)	שותף שלא הודיע כאמור בסעיף קטן (א) יראו אותו כמי שהפר את חובות האמונים.
		סימן ג': פרישה משותפות

זכות לפרוש	203.	שותף כללי אינו זכאי לפרוש מהשותפות לפני סיום תקופת השותפות או סיום הליכי פירוק השותפות, אלא בהתאם לתנאים שנקבעו לעניין זה בהסכם השותפות.
הודעת פרישה	204.	חברותו של השותף הכללי תסתיים במועד שבו קיבלה השותפות הודעה מאת השותף הכללי על רצונו לפרוש מהשותפות או במועד מאוחר יותר שציין השותף הכללי בהודעתו, בין אם השותף הכללי זכאי לפרוש מהשותפות בהתאם להסכם השותפות כאמור בסעיף 203 ובין אם לא.
איסור התניה	205.	לא יהיה תוקף להוראה בהסכם השותפות המוגבלת המגבילה על כוחו של השותף הכללי לפרוש מהשותפות כאמור בסעיף 204.
סימן ד': הרחקה משותפות		
הרחקה על ידי השותפים	206.	השותפים רשאים להחליט על הרחקתו של שותף כללי מהשותפות במועד ובהתאם לתנאים שנקבעו בהסכם השותפות או בהחלטה של השותפים האחרים אם התקיים אחד מאלה:
	(1)	בית המשפט הורה על עיקול חלקו של השותף הכללי בשותפות;
	(2)	השותף הכללי העביר לאדם אחר את כל זכויותיו הכלכליות בשותפות, או חלק עיקרי מהן, למעט העברה לצורך שעבוד וכל עוד השעבוד לא מומש.
חובת הודעה	207.	(א) שותף שאירע לגביו אחד מהאירועים המנויים בסעיף 206 יודיע על כך לשותפים לא יאוחר משלושים יום לאחר קרות האירוע.
	(ב)	שותף שלא הודיע כאמור בסעיף קטן (א) יראו אותו כמי שהפר את חובות האמונים.
מועד ההרחקה	208.	(א) אדם יחדל מלהיות שותף במועד מסירת הודעת ההרחקה לשותף או במועד מאוחר יותר שצוין בהודעה, ובלבד שמועד ההרחקה לא יהיה מוקדם משלושה חודשים מיום מסירת ההודעה לשותף על כוונת השותפים להרחיקו.
	(ב)	הוסר העיקול שהוטל על חלקו של השותף הכללי או בוטלה ההעברה בטרם עברו שלושה חודשים מיום מסירת הודעת ההרחקה או מועד מאוחר יותר שנקבע בהודעת ההרחקה – תהא ההודעה בטלה.
הרחקה בהחלטת בית משפט	209.	(א) בית המשפט רשאי, על פי בקשת השותפות או אחד השותפים (להלן – בקשת הרחקה), לצוות על הרחקתו של שותף כללי בשותפות מוגבלת אם התקיימה אחת העילות לפי סעיף 153.

	(ב)	על החלטה כאמור בסעיף קטן (א) יחולו הוראות סעיף 154.
		סימן ה': תוצאות הפסקת חברות
זכויות כלכליות	210.	שותף כללי שחברותו בשותפות הסתיימה יהיה זכאי לקבל מהשותפות את הזכויות הכלכליות שהיה זכאי להן כשותף כללי במועד שבו חברותו בשותפות הסתיימה.
אחריות של שותף כללי לנזקים	211.	שותף כללי שחברותו בשותפות הסתיימה בנסיבות אלה יהיה אחראי כלפי השותפות בגין הנזקים שנגרמו לה עקב כך:
	(1)	חברותו של השותף הסתיימה כתוצאה מכך שהגיש בקשת פשיטת רגל או הוכרז פושט רגל;
	(2)	השותף הכללי פרש מהשותפות בניגוד לתנאי הסכם השותפות;
	(3)	השותף הורחק מהשותפות כאמור בסעיפים 206 ו-209.
קיצוז חובות	212.	השותפות רשאית לקזז מהזכויות הכלכליות שהשותף הכללי זכאי להן אחרי פרישתו כאמור בסעיף 210 את הנזק שנגרם לה עקב פרישתו בנסיבות המנויות בסעיף 211.
		פרק שביעי : השותף המוגבל
		סימן א': שותף מוגבל ותעודת שותף מוגבל
שותף מוגבל	213.	שותף מוגבל הוא מי שהצטרף לשותפות כאמור בסעיף 214 וכל עוד לא הסתיימה חברותו בשותפות בהתאם לסעיף 264.
הצטרפות שותף מוגבל לשותפות	214.	שותף מוגבל יצטרף לשותפות מוגבלת בהתאם לתנאים שנקבעו לעניין זה בהסכם השותפות, בהסכמת כל השותפים כאמור בסעיף 216 או אם שותף מוגבל העביר לו את חלקו בשותפות כאמור בסעיף 224.
המועד שבו אדם הופך להיות שותף מוגבל	215.	שותף מוגבל מצטרף לשותפות מוגבלת במועד שנקבע לעניין זה בהסכם השותפות, במועד ההחלטה לצרף את השותף המוגבל כאמור בסעיף 216 או במועד מאוחר יותר שקבעו השותפים הכלליים בהחלטתם או במועד שבו שותף העביר לו את חלקו בשותפות כאמור בסעיף 224 בהתאם להסכם ההעברה.
החלטה לצרף שותף מוגבל	216.	החלטת שותפות מוגבלת לצרף שותף מוגבל טעונה את אישור כל השותפים, אלא אם כן נקבע אחרת בהסכם השותפות.
דיווח על שינויים	217.	שותפות מוגבלת תדווח לרשם על הצטרפותו של שותף מוגבל לשותפות ועל סיום חברותו בשותפות בתוך 14 יום ממועד השינוי.

תעודת שותף מוגבל	218.	שותף מוגבל זכאי לקבל מהשותפות תעודה המעידה על חלקו בשותפות.
נוסח תעודת שותף מוגבל	219.	השר רשאי לקבוע הוראות בדבר הנוסח של תעודת שותף מוגבל, צורתה, אופן עריכתה והדפוס שלה.
		סימן ב' : יחידות השתתפות
חלוקת זכויות בשותפות מוגבלת ליחידות	220.	(א) שותפות מוגבלת רשאית לחלק ליחידות את הזכות להיות שותף מוגבל בה (להלן – יחידות השתתפות).
	(ב)	הוראות פרק זה לעניין הסמכויות, הזכויות והחובות של השותף המוגבל יחולו על מי שמחזיק ביחידת השתתפות כאילו היה שותף מוגבל, בשינויים המחויבים.
	(ג)	שותפות מוגבלת ציבורית תנפיק לציבור את הזכות להיות שותף מוגבל בה בדרך של יחידות השתתפות בלבד.
יחידת השתתפות הנסחרת בבורסה	221.	(א) מחזיק יחידת השתתפות בשותפות מוגבלת שיחידות ההשתתפות בה רשומות למסחר בבורסה יהיה מחזיק יחידות כמשמעותו בסעיף 220 וגם כל מי שלזכותו רשומה אצל חבר בורסה יחידת השתתפות ואותה יחידת השתתפות נכללת בין היחידות הרשומות במרשם בעלי היחידות על שם חברה לרישומים.
	(ב)	הוראות סעיף 34 לחוק המכר, תשכ"ח-1968, ⁸ יחולו על מי שרכש יחידת השתתפות במסחר בבורסה, ויראוהו כמי שרכשו ממנו שעוסק במכירת נכסים מסוגו של הממכר והמכירה היתה במהלך העסקים הרגיל של עסקיו.
		פרק שמיני: סמכותו ואחריותו של שותף מוגבל
סמכותו של שותף מוגבל	222.	(א) שותף מוגבל אינו שלוח של השותפות ואינו מורשה לפעול בשם השותפות בשל היותו שותף מוגבל בלבד.
	(ב)	אין באמור בסעיף קטן (א) כדי לגרוע מאחריותה של השותפות בגין פעולות שעשה השותף המוגבל בשם השותפות על פי כל דין או בהרשאת השותפות המוגבלת.
אחריות שותף מוגבל	223.	(א) שותף מוגבל לא יהיה אחראי לחובות השותפות המוגבלת, בין במישרין ובין בעקיפין, בשל היותו שותף מוגבל בלבד.

⁸ ס"ח תשכ"ח, עמ' 98.

שותף מוגבל לא יהיה אחראי לחובות השותפות בשל כך שהשתתף בניהול השותפות או בשליטה עליה, אלא אם כן קבע בית המשפט כי יש לייחס לו את חובות השותפות המוגבלת בהתאם לאמור בסעיף 77.	(ב)	
פרק תשיעי : זכויות השותף המוגבל		
סימן א': העברת זכויות של שותף מוגבל		
שותף מוגבל אינו זכאי להעביר את חלקו בשותפות המוגבלת, כולו או מקצתו, אלא בהסכמת השותפים הכלליים.	224.	העברת חלקו של שותף מוגבל
התחייב שותף מוגבל להעביר את חלקו בשותפות בניגוד לאמור בסעיף 224 או להגבלה אחרת בהסכם השותפות, לא יהיה תוקף להעברה.	225.	תוצאות העברה שלא כדין
שותף מוגבל זכאי להעביר את זכויותיו הכלכליות בשותפות, כולן או חלקן, אלא אם כן הוגבלה העברה של הזכות בהסכם השותפות או לפי חיקוק.	226.	העברת זכויות כלכליות בשותפות
התחייב שותף מוגבל להעביר את זכויותיו הכלכליות בשותפות המוגבלת בניגוד להגבלה על העברתה של הזכות בהסכם השותפות, לא יהיה תוקף להעברה אלא אם כן רוכש הזכות לא ידע ולא היה עליו לדעת על ההגבלה.	227.	תוצאות העברת זכויות כלכליות שלא כדין
העברת זכות כלכלית של שותף מוגבל בשותפות לאדם שלישי לא תפגע באחריותו, חובותיו וזכויותיו כשותף מוגבל מלבד זכאותו לזכויות הכלכליות שהעביר.	228.	זכויות, חובות ואחריות של שותף מוגבל שהעביר את זכויותיו הכלכליות
סימן ב': זכות לאשר פעולות או עסקאות		
השותפים המוגבלים רשאים לאשר את ההחלטות בעניינים אלה ובעניינים שנקבעו בהסכם השותפות או בחוק זה –	229.	זכותו של שותף מוגבל לאשר החלטות
שינוי הסכם השותפות;	(1)	
אישור פעולות בחריגה מסמכות לפי סעיף 60;	(2)	
הצטרפות של שותף כללי;	(3)	
הצטרפות של שותף מוגבל;	(4)	
שינוי באחריות שותף כללי לחובות השותפות;	(5)	
אישור פעולות או עסקאות לפי סעיף 62;	(6)	

	(7)	ויתור על התחייבות להשקיע הון בשותפות;
	(8)	החלטה לפדות עיקול על חלקו של שותף לפי סעיף 338.
רשות לערוך הסכמים	230.	שותפים מוגבלים רשאים לערוך ביניהם הסכמים לגבי האופן שבו יממשו את זכותם לפי סעיף 229, בכפוף לחובות המוטלות עליהם לפי חוק זה.
קבלת החלטה על ידי השותפים המוגבלים	231.	החלטות הטעונות את אישור השותפים המוגבלים יתקבלו בהסכמת השותפים המוגבלים המחזיקים ברוב הזכויות ברווחי השותפות במועד האחרון שקבעה השותפות לקבלת האישור כאמור, אלא אם כן נקבע אחרת בחוק זה או בהסכם השותפות.
סימן ג': זכויות עיון ומידע		
זכות עיון במסמכי השותפות	232. (א)	כל שותף מוגבל זכאי, בהודעה סבירה מראש ובמהלך שעות הפעילות הרגילות של השותפות, לעיין ולהעתיק במשרדה הרשום של השותפות כל מסמך שהשותפות חייבת לשמור לפי סעיף 40.
	(ב)	כל שותף מוגבל זכאי לדרוש מהשותפות, תוך ציון מטרת הדרישה וסוג המידע הנדרש, לעיין ולהעתיק, בשעות הפעילות הרגילות של השותפות ובמקום סביר שתקבע השותפות, בכל מסמך אחר הנמצא ברשות השותפות הנוגע לפעילות השותפות ומצב עסקיה והדרוש לו באופן סביר כשותף מוגבל.
הזכות למידע	233.	השותפות תמסור לכל שותף מוגבל, ללא צורך בדרישה, וזמן סביר מראש כל מידע שהוא בידיעת השותפות והדרוש לשותף המוגבל באופן סביר לצורך קבלת החלטה בנושא הטעון את אישורו.
תשובת השותפות	234. (א)	השותפות תודיע לשותף בתוך 10 ימים מיום קבלת הדרישה לפי סעיף 232 מהו המידע שהוא רשאי לעיין בו או להעתיק במענה לדרישת העיון ומועד ומקום מסירת המידע.
	(ב)	סירבה השותפות לדרישת השותף, כולה או חלקה, תציין השותפות בהודעתה את הסיבה לסירובה.
תמורה עבור העתקים	235.	השותפות רשאית לדרוש משותף המבקש להעתיק מסמך לפי סעיף 232 או הדורש לקבל העתק של מסמך בהתאם לסעיף 233 תמורה עבור העתק שניתן ובלבד שלא תעלה על הוצאות השותפות בשל מתן העתקים מן המסמכים.

הגבלת הזכות למידע	236.	השותפות רשאית למנוע או להגביל באופן סביר את השימוש שהשותף המוגבל רשאי לעשות במסמכי השותפות לפי סעיף 232 או במידע לפי סעיף 233, אם סברה השותפות שהשותף פועל בחוסר תום לב או שיש במידע סוד מסחרי או פטנט, או שגילוי המידע עלול לפגוע בטובת השותפות.
איסור התניה	237.	השותפים רשאים בהסכם השותפות להגביל באופן סביר את זכותו של השותף המוגבל לעיין במסמכי השותפות לפי סעיף 232(ב).
סימן ד': הזכות לדרוש עריכת דוחות כספיים ודוחות כספיים בשותפות מוגבלת ציבורית		
עריכת דוחות כספיים, מינוי רואה חשבון ושליחת דוחות כספיים	238.	שותף בשותפות מוגבלת המחזיק בעשרה אחוזים לפחות ברווחי השותפות המוגבלת רשאי, בהודעה בכתב שישלח לשותפות המוגבלת, לדרוש מהשותפות לערוך דוחות כספיים בהתאם לסעיף 239, למנות רואה חשבון מבקר בהתאם לסעיף 241 או לשלוח דוחות כספיים בהתאם לסעיף 242, כולם או חלקם.
עריכת דוחות כספיים	239.	שותפות מוגבלת שנשלחה אליה דרישה לעריכת דוחות כספיים, בהתאם לאמור בסעיף 238 תערוך דוחות כספיים בהתאם לנדרש לפי כללי חשבונאות מקובלים שישקפו באופן נאות את אשר הם אמורים לשקף בהתאם לכללים אלה.
מועד עריכת הדוחות וחתימה	240.	(א) הדוחות הכספיים יערכו בתוך שישה חודשים מתאריך המאזן ויחתמו בידי השותפים הכלליים.
	(ב)	בסעיף זה "תאריך המאזן" הוא יום 31 בדצמבר או מועד אחר שנקבע בדרישה לפי סעיף 238.
רואה חשבון מבקר	241.	שותפות מוגבלת שנשלחה אליה דרישה למנות רואה חשבון מבקר לדוחותיה הכספיים, בהתאם לאמור בסעיף 238, תמנה רואה חשבון מבקר שיבקר את הדוחות הכספיים השנתיים ויחווה דעתו עליהם (להלן – פעולת ביקורת).
שליחת דוחות כספיים לשותפים	242.	שותפות מוגבלת שנשלחה אליה דרישה לשלוח דוחות כספיים, בהתאם לאמור בסעיף 238, תשלח העתק של הדוחות הכספיים, וכן של חוות דעתו של רואה החשבון המבקר לגביהם אם מונה לפי סעיף 214, אל מענו של כל שותף מוגבל כפי שהוא רשום במרשם השותפים לא יאוחר מעשרה ימים ממועד עריכתם.
דוחות כספיים בשותפות מוגבלת ציבורית	243.	(א) שותפות מוגבלת ציבורית שהיא תאגיד מדווח תנהל חשבונות, וכמו כן תערוך דוחות כספיים לפי חוק ניירות ערך.

	(ב)	הדוחות הכספיים של השותפות המוגבלת הציבורית יאושרו בידי דירקטוריון חברת השותף הכללי, ייחתמו בשמו ויובאו לפני האסיפה השנתית.
	(ג)	דירקטוריון חברת השותף הכללי ימנה מבין חבריו ועדה לאישור הדוחות הכספיים של השותפות המוגבלת הציבורית, ויחולו לעניין זה ההוראות לפי סעיף 171(ה) לחוק החברות, בשינויים המחויבים.
	(ד)	בשותפות מוגבלת ציבורית רשאי השר, לאחר התייעצות עם רשות ניירות ערך, לקבוע הוראות ותנאים לעניין הליך אישור דוחות נוספים שחייבת השותפות לערוך, ובכלל זה לעניין חובת דירקטוריון חברת השותף הכללי למנות ועדת דירקטוריון לבחינת דוחות אלה, כשירות החברים בוועדה האמורה ומידת זיקתם לשותפות, לחברת השותף הכללי או לבעל השליטה בה.
פרק עשירי: חובות השותף המוגבל		
חובת תום הלב	244. (א)	שותף מוגבל ינהג כלפי השותפות והשותפים בתום לב בקיום חיוב, בשימוש בזכות ובביצוע פעולה משפטית על פי הסכם השותפות וחוק זה.
	(ב)	שותף מוגבל אינו חב כלפי השותפות המוגבלת או כלפי כל שותף בחובות נוספים בשל היותו שותף מוגבל בלבד.
	(ג)	על הפרת הוראות סעיף קטן (א) יחולו הדינים החלים על הפרת חוזה, בשינויים המחויבים.
חובה של בעל כוח הכרעה לפעול בהגינות	245. (א)	על המפורטים להלן מוטלת החובה לפעול בהגינות כלפי השותפות המוגבלת:
	(1)	שותף מוגבל שיודע שהחלטתו תכריע בעניין המובא לאישור השותפים המוגבלים;
	(2)	שותף מוגבל שלפי הוראות הסכם השותפות המוגבלת יש לו כוח למנות או למנוע מינוי של השותף הכללי או כל נושא משרה אחר בשותף הכללי או בשותפות או כוח אחר כלפי השותפות.
	(ב)	על הפרת חובת הגינות יחולו הדינים החלים על הפרת חוזה, בשינויים המחויבים, בשים לב למעמדם בשותפות המוגבלת של המנויים בסעיף קטן (א).

		פרק אחד עשר : תביעה אישית, סעד למקרה קיפוח ותביעה נגזרת
		סימן א': תביעה אישית וסעד למקרה קיפוח
תביעה אישית	246.	שותף מוגבל רשאי להגיש תביעה אישית נגד שותף אחר או נגד השותפות המוגבלת כדי לאכוף זכות או למנוע פגיעה בזכות המוקנית לו לפי הסכם השותפות או חוק זה או בגין נזק שנגרם או עתיד להיגרם לו שאינו תוצאה של נזק שנגרם או עתיד להיגרם לשותפות.
הזכות למקרה של קיפוח	247.	(א) התנהל עניין מענייני של שותפות בדרך שיש בה משום קיפוח של שותפים או שיש חשש מהותי שיתנהל בדרך זו, רשאי בית המשפט, לבקשת שותף, לתת הוראות הנראות לו לשם הסרתו של הקיפוח או מניעתו, ובהן הוראות שלפיהן יתנהלו ענייני השותפות בעתיד, או הוראות לשותפים, לפיהן ירכשו הם או השותפות בכפוף להוראות סעיף 328 זכויות בשותפות.
	(ב)	הורה בית המשפט כאמור בסעיף קטן (א), יובאו בהסכם השותפות ובהחלטותיה השינויים המתחייבים מכך, כפי שיקבע בית המשפט, ויראו שינויים אלה כאילו נתקבלו כדין בידי השותפות; עותק מן ההחלטה יישלח לרשם.
		סימן ב': תביעה נגזרת והגנה נגזרת
תנאים מוקדמים להגשת תביעה	248.	(א) כל שותף בשותפות מוגבלת (בפרק זה – תובע) רשאי להגיש תביעה בשם השותפות המוגבלת אם התקיימו הוראות סימן זה.
	(ב)	המעוניין להגיש תביעה נגזרת יפנה לשותפות המוגבלת בכתב וידרוש ממנה כי תמצה את זכויותיה בדרך של הגשת תובענה (בפרק זה – דרישה).
	(ג)	דרישה תופנה לשותפים הכללים, ויפורטו בה העובדות היוצרות את עילת התביעה והנימוקים להגשתה.
	(ד)	על אף האמור בסעיף קטן (ב), המעוניין להגיש תביעה נגזרת אינו חייב לפנות בדרישה לשותפות לפי הוראות אותו סעיף קטן בהתקיים אחד מאלה:
	(1)	לאדם המוסמך להחליט על הגשת התביעה, עניין אישי בהחלטה, ואם ההחלטה היא של מספר אנשים – למחצית או יותר מהם עניין אישי בהחלטה;

		(2)	קיים חשש סביר כי פנייה בדרישה לשותפות המוגבלת תפגע באפשרות לקבל את הסעד המבוקש.
תגובת השותפות	249.		שותפות מוגבלת שקיבלה דרישה רשאית לפעול באחת הדרכים האלה:
		(1)	לבצע פעולה או לקבל החלטה אשר כתוצאה ממנה נשמטת עילת התביעה;
		(2)	לדחות את דרישת התובע בנימוקים שיפורטו בהחלטה;
		(3)	להחליט על הגשת תביעה.
תשובת השותפות	250.		שותפות מוגבלת תודיע לתובע על הדרך שנקטה כאמור בסעיף 249 בתוך 45 ימים מיום קבלת הדרישה, תוך מתן פרטים על הפעולה שנקטה והגורם שהחליט עליה, לרבות שמות המשתתפים בקבלת ההחלטה; היה למשתתף או לנושא משרה בשותפות ענין אישי בהחלטה, יצוין הדבר בהחלטה ובהודעה לתובע.
הזכות להגיש תביעה נגזרת	251.		תובע רשאי להגיש תביעה נגזרת באישור בית המשפט לפי הוראות סעיף 252 אם התקיים אחד מאלה:
		(1)	הפעולה שנקטה או ההחלטה שנתקבלה לפי סעיף קטן 249(1) לא השמיטה, לדעתו, את עילת התביעה;
		(2)	השותפות המוגבלת דחתה את דרישת התובע כאמור בסעיף קטן 249(2);
		(3)	השותפות המוגבלת הודיעה לתובע כי החליטה להגיש תביעה, כאמור בסעיף קטן 249(3) אך התביעה לא הוגשה בתוך שבעים וחמישה ימים מיום ההודעה;
		(4)	השותפות המוגבלת לא השיבה לדרישה בהתאם להוראות 250;
		(5)	התובע פטור מהגשת דרישה לשותפות המוגבלת לפי הוראות סעיף 248(ד).

אישור תביעה נגזרת	252.	(א) תביעה נגזרת טעונה אישור בית המשפט והוא יאשרה אם שוכנע כי לכאורה התביעה וניהולה הן לטובת השותפות המוגבלת וכי התובע אינו פועל בחוסר תום לב. (ב) בית המשפט רשאי לאשר הגשת תביעה נגזרת המוגשת בטרם חלפו המועדים הקבועים בסעיפים 250 ו-251, אם מצא כי אי הגשת התביעה באותו מועד תגרום להתיישנותה, ורשאי הוא להתנות את האישור במילוי תנאים הקבועים בסימן זה להגשת תביעה נגזרת.
בקשה לגילוי מסמכים	253.	(א) מי שרשאי להגיש תביעה נגזרת לפי סעיף 248 רשאי לבקש מבית המשפט, לפני הגשת הבקשה לאישור התביעה או לאחר הגשתה, כי יורה לשותפות המוגבלת לגלות מסמכים הנוגעים להליך אישור התביעה הנגזרת. (ב) בית המשפט רשאי לאשר בקשה כאמור בסעיף 250 אם שוכנע כי המבקש העמיד תשתית ראייתית ראשונית לגבי קיומם של התנאים לאישור התביעה הנגזרת המנויים בסעיף 251.
אגרה והוצאות	254.	(א) בעת הגשת תביעה נגזרת, ישלם התובע רק חלק מאגרת בית משפט בשיעור שקבע השר.
	(ב)	אישור בית המשפט תביעה נגזרת, תשיב השותפות לתובע את האגרה ששילם ותשלם את יתרת אגרת בית המשפט בשל התביעה הנגזרת באופן ובשיעור שקבע השר. על אף האמור בכל דין אי תשלום יתרת אגרת בית המשפט לא יעכב את הדיון בתביעה; כן רשאי בית המשפט –
	(1)	להורות לשותפות המוגבלת לשלם לתובע סכומים שיקבע לכיסוי הוצאותיו או להפקיד ערובה לתשלומם;
	(2)	להטיל על שותפות המוגבלת להפקיד ערובה לכיסוי הוצאות הנתבע.
הוצאות	255.	פסק בית המשפט בתביעה הנגזרת, ופסק הוצאות לטובת הנתבע, תשלם השותפות את ההוצאות שנפסקו כאמור, אלא אם כן קבע מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי ההוצאות ישולמו בידי התובע ורשאי הוא להטיל על השותפות את תשלום הוצאותיו של התובע וכן רשאי הוא להטיל על התובע תשלום הוצאות שנגרמו לשותפות, כולן או מקצתן, בשים לב לפסק הדין וליתר נסיבות הענין.
שכר טרחת עורך דין בתביעה נגזרת	256.	(א) בית המשפט יקבע את שכר הטרחה של עורך הדין שייצג את התובע בתביעה הנגזרת; עורך הדין לא יקבל שכר טרחה בסכום העולה על הסכום שקבע בית המשפט.

	(ב)	שכר הטרחה ישולם על ידי השותפות אלא אם כן קבע בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי על התובע לשלם את שכר הטרחה.
גמול	257.	פסק בית המשפט לטובת השותפות המוגבלת, רשאי הוא להורות על תשלום גמול לתובע, שטרם בהגשת התביעה הנגזרת ובהוכחתה.
הסדר או פשרה	258.	(א) תובע לא יסתלק מתביעה נגזרת, ולא יעשה הסדר או פשרה עם נתבע, אלא באישור בית המשפט; בבקשה לאישור יפורטו כל פרטי ההסדר או הפשרה לרבות כל תמורה המוצעת לתובע.
	(ב)	נתבקש בית המשפט לאשר פשרה או הסדר כאמור בסעיף קטן (א), יורה על פרסום הודעה על פרטי ההסדר או הפשרה; שותף וכן נושה לעניין תביעה נגזרת לפי סעיף 260 רשאים להגיש, בתוך מועד שיקבע בית המשפט, התנגדות לאישור ההסדר או הפשרה.
הגנה נגזרת	259.	(א) הוגשה תובענה נגד שותפות מוגבלת, רשאי בית המשפט לבקשת שותף (בפרק זה - מתגונן), להתיר לו להתגונן בשם השותפות המוגבלת (להלן - הגנה נגזרת) ובלבד שהשתכנע, כי ניהול ההגנה הנגזרת הוא לטובת השותפות המוגבלת, וכי המתגונן אינו פועל בחוסר תום לב.
	(ב)	הוראות סימן זה בענין תביעה נגזרת יחולו, ככל שלא נקבעו הוראות על ידי השר, על הגנה נגזרת, בשינויים המחויבים.
חלוקה אסורה ועסקה עם שותף כללי	260.	נושה של שותפות מוגבלת רשאי להגיש תביעה נגזרת בשם השותפות בשל חלוקה אסורה שבוצעה בשותפות ונושה שהוא בעל איגרת חוב בחברת איגרות חוב רשאי להגיש תביעה נגזרת בשם השותפות גם בשל אי קיום הוראות סעיפים 304 ו-307, והוראות סימן זה יחולו, בשינויים המחויבים.
שותפות בפירוק	261.	לא תוגש תביעה נגזרת או הגנה נגזרת בשמה של שותפות שניתן צו לפירוקה או שהחליטה להתפרק.
מימון הרשות	262.	(א) מי שמבקש להגיש תביעה נגזרת בשם שותפות מוגבלת שהיא תאגיד מדווח, או תובע בתביעה כאמור, רשאי לבקש מרשות ניירות ערך להשתתף בהוצאותיו.
	(ב)	שוכנעה רשות ניירות ערך כי יש בתביעה עניין לציבור וכי יש סיכוי סביר שבית המשפט יאשר אותה כתביעה נגזרת, רשאית היא להשתתף בהוצאות התובע, בסכום ובתנאים שתקבע; החלטות הרשות לפי סעיף זה לא ישמשו ראיה, ולא יהיה ניתן להגישן לבית המשפט.
	(ג)	פסק בית המשפט לטובת השותפות, רשאי הוא להורות בפסק הדין על שיפוי רשות ניירות ערך בשל הוצאותיה.

תקנות	263.	השר רשאי לקבוע הוראות לענין תביעה נגזרת והגנה נגזרת, לרבות לענין ההליכים לאישורן, שיעור אגרת בית המשפט והמועדים והדרכים לגבייתה.
		פרק שנים עשר: סיום חברות של שותף מוגבל בשותפות מוגבלת
		סימן א': סיום חברות בשותפות
סיום חברות בשותפות	264.	חברותו של שותף מוגבל בשותפות מסתיימת בהתאם להוראות פרק זה באחד מאלה –
	(1)	בהפסקת חברותו בשותפות לפי סימן ב';
	(2)	בפרישתו של השותף לפי סימן ג';
	(3)	בהרחקתו של השותף בידי השותפים לפי סעיפים 268;
	(4)	בהרחקתו של השותף בהחלטת בית משפט לפי סעיף 270;
		סימן ב': הפסקת חברות
הפסקת חברות בשותפות	265.	חברותו של שותף מוגבל בשותפות מוגבלת תיפסק בהתקיים אחד מאלה וכן בהתאם להסכם השותפות:
	(1)	השותף המוגבל נפטר – אם הוא יחיד;
	(2)	השותף המוגבל התחסל – אם הוא תאגיד;
	(3)	השותף המוגבל העביר את חלקו בשותפות, לפי סעיף 224;
		סימן ג': פרישה
זכות לפרוש	266.	שותף מוגבל אינו זכאי לפרוש מהשותפות לפני סיום תקופת השותפות אלא בהתאם לתנאים שנקבעו לענין זה בהסכם השותפות.
הודעת פרישה	267.	חברותו של השותף המוגבל תסתיים במועד שבו קיבלה השותפות הודעה מאת השותף המוגבל על רצונו לפרוש מהשותפות או במועד מאוחר יותר שציין השותף המוגבל בהודעתו.
		סימן ד': הרחקה משותפות
הרחקה על ידי השותפים	268.	(א) השותפים רשאים להחליט על הרחקתו של שותף מוגבל מהשותפות במועד ובהתאם לתנאים שנקבעו במפורש בהסכם השותפות.
	(ב)	שותפות תודיע לשותף המוגבל על החלטתה להרחיקו תוך ציון עילת ההרחקה, אם ישנה.

מועד ההרחקה	269.	חברותו של השותף תסתיים במועד מסירת הודעת ההרחקה לשותף או במועד מאוחר יותר שקבעה השותפות בהודעתה.
הרחקה בהחלטה של בית משפט	270.	בית המשפט רשאי, על פי בקשת השותפות או אחד השותפים (להלן – בקשת ההרחקה), לצוות על הרחקתו של שותף מוגבל בהתקיים אחד מאלה, אלא אם כן נקבע אחרת בהסכם השותפות:
	(1)	חברותו של השותף המוגבל בשותפות היא בלתי חוקית או נוגדת את תקנת הציבור;
	(2)	השותף המוגבל פעל שלא כדין וגרם לפגיעה מהותית בעסקי השותפות או שיש חשש מהותי שיתנהל בדרך זו;
	(3)	השותף המוגבל בודעין או באופן מתמשך הפר הפרה יסודית את חובותיו לפי הסכם השותפות או חוק זה או שיש חשש מהותי שיתנהל בדרך זו;
	(4)	מצא בית המשפט כי צודק ונכון להרחיק את השותף המוגבל.
צווים זמניים	271.	הוגשה בקשה להרחקת שותף מוגבל לפי סעיף 270, רשאי בית המשפט לתת הוראות בנוגע להפעלת סמכויות, מימוש זכויות וקיום חיוב של השותף שהתבקשה הרחקתו עד למתן החלטה בבקשת ההרחקה.
		סימן ה': תוצאות הפסקת חברות
זכויות כלכליות	272.	שותף מוגבל שחברותו בשותפות הסתיימה יהיה זכאי לקבל מהשותפות את הזכויות הכלכליות שהיה זכאי להן כשותף מוגבל במועד שבו חברותו בשותפות הסתיימה.
זכות למידע	273.	(א) שותף מוגבל יהיה זכאי לקבל מידע מהשותפות אחרי שחברותו הסתיימה אם התקיימו כל אלה:
	(1)	המידע נוגע לתקופה שבה היה חבר בשותפות;
	(2)	התקיימו התנאים לפי סעיף 232(ב).
	(ב)	השותפות תשיב לדרישה לפי סעיף קטן (א) בהתאם להוראות סעיף 234.
		פרק שלושה עשר: שותפות מוגבלת ציבורית
		סימן א': הגדרות
הגדרות	274.	(א) בפרק זה –

"אסיפה כללית" – אסיפה שנתית או אסיפה מיוחדת;			
"אסיפה מיוחדת" – אסיפה כללית של מחזיקי יחידות השתתפות שאינה אסיפה שנתית;			
"אסיפה שנתית" – אסיפה של מחזיקי יחידות השתתפות לפי סעיף -;			
"דירקטור בעל מומחיות חשבונאית ופיננסית" ו"דירקטור בעל כשירות מקצועית" – כמשמעותם לפי סעיף 240(א1)(2) לחוק החברות;			
"דמי יוזמה" – כל נכס הניתן על ידי השותפות המוגבלת הציבורית לחברת השותף הכללי, לבעל השליטה בה או לחברה בשליטתו, בהתאם לתקנות השותפות, הנגזר מנכסים, מהכנסות או מרווחי השותפות, בין במזומן ובין בכל דרך אחרת;			
"הסכם הנאמנות" – הסכם שנחתם בין השותף המוגבל כנאמן בעבור מחזיקי יחידות השתתפות המקנות זכויות בשותף המוגבל, ובין המפקח, כפי שיתוקן מזמן לזמן;			
"ועדת ביקורת" – ועדת ביקורת שמונתה לפי סעיף 278;			
"ועדת תגמול" – ועדת תגמול שמונתה לפי סעיף 279;			
"חברת השותף הכללי" – חברה שהיא השותף הכללי בשותפות מוגבלת ציבורית לפי סעיף 275;			
"מפקח" – מי שהתמנה לפי סעיפים 285 ו-286 לפקח על זכויות המחזיקים ביחידות השתתפות;			
"נושא משרה", בשותפות מוגבלת ציבורית – נושא משרה כהגדרתו בחוק החברות, בשינויים המחויבים;			
"עניין אישי" – כהגדרתו בחוק החברות, בשינויים המחויבים, ולמעט עניין אישי הנובע מזכות של חברת השותף הכללי, של בעל השליטה בה או של חברה בשליטתו לקבלת דמי יוזמה;			
בהוראות חוק החברות המוחלות בפרק זה בשינויים, תהיה לכל מונח המשמעות הנודעת לו בסעיף קטן (א), אלא אם כן נקבע במפורש אחרת.	(ב)		
סימן ב': חברת השותף הכללי והאורגנים ונושאי המשרה בה			

חברת השותף הכללי	275.	(א)	בשותפות מוגבלת ציבורית השותף הכללי יהיה חברה פרטית שאינה חברת איגרות חוב, שהתאגדה בישראל ושעיסוקה הבלעדי הוא ניהול עסקי השותפות המוגבלת.
		(ב)	ההוראות לפי חוק החברות החלות על חברה פרטית יחולו על חברת השותף הכללי, כל עוד לא נקבע אחרת בפרק זה.
		(ג)	על נושאי המשרה בחברה שהיא שותף כללי ועל החברה יחולו תנאי הכשרות, החובות, הזכויות והאחריות החלות על שותף כללי לפי חוק זה ולפי הסכם השותפות, יחד ולחוד. לעניין סעיף זה "נושא משרה בתאגיד" – מנהל כללי, מנהל עסקים ראשי, משנה למנהל כללי, סגן מנהל כללי, כל ממלא תפקיד כאמור בחברה אף אם תוארו שונה, וכן דירקטור, או מנהל הכפוף במישרין למנהל הכללי או שותף למעט שותף מוגבל.
הדירקטוריון בחברת השותף הכללי	276.		הוראות סימן א' לפרק השלישי בחלק השלישי לחוק החברות, יחולו על חברת השותף הכללי כאילו היתה חברה ציבורית, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה: בכל מקום, במקום "החברה" יקראו "השותפות המוגבלת הציבורית וחברת השותף הכללי".
יושב ראש הדירקטוריון וישיבות הדירקטוריון, כינוסן ואופן ניהולן	277.		הוראות סימנים ב', ג' ו-ד' לפרק השלישי בחלק השלישי לחוק החברות, יחולו על חברת השותף הכללי כאילו היתה חברה ציבורית, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה: יושב ראש הדירקטוריון יכנס את הדירקטוריון כאמור בסעיף 98(ג) לחוק החברות, גם בשל הודעת המפקח לפי סעיף 298(ד), ואם לא כונסה ישיבת דירקטוריון כאמור בסעיף 98(ד) לחוק האמור, יהיה רשאי גם המפקח לכנסה.
מינוי ועדת ביקורת ותפקידיה	278.	(א)	בחברת השותף הכללי תכהן ועדת ביקורת, ויחולו לעניין זה ההוראות לפי סימן ט' לפרק השלישי בחלק השלישי לחוק החברות, כאילו היתה חברת השותף הכללי חברה ציבורית, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:
		(1)	נוסף על האמור בסעיף 115(ה)(2), גם המפקח רשאי להיות נוכח בישיבות ועדת הביקורת כאמור באותו סעיף;
		(2)	המפקח רשאי לבקש מיושב ראש ועדת הביקורת לכנס את הוועדה לדיון לפי סעיף 116(ב).

		(ב)	ועדת הביקורת תמלא את התפקידים המוטלים עליה לפי סימן ט' לפרק השלישי בחלק השלישי לחוק החברות, כלפי השותפות המוגבלת הציבורית וכלפי חברת השותף הכללי, וכן תמלא את התפקידים המוטלים עליה בפרק זה.
מינוי ועדת תגמול ותפקידיה	.279	(א)	בחברת השותף הכללי תכהן ועדת תגמול, ויחולו לעניין זה ההוראות לפי סימן י' לפרק השלישי בחלק השלישי לחוק החברות, כאילו היתה חברת השותף הכללי חברה ציבורית, בשינויים המחויבים.
		(ב)	ועדת התגמול תמלא את התפקידים המוטלים עליה לפי סימן י' לפרק השלישי בחלק השלישי לחוק החברות, כלפי השותפות המוגבלת הציבורית וכלפי חברת השותף הכללי, וכן תמלא את התפקידים המוטלים עליה בפרק זה.
המנהל הכללי	.280	(א)	הוראות הפרק הרביעי בחלק השלישי לחוק החברות יחולו על חברת השותף הכללי כאילו היתה חברה ציבורית, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:
		(1)	בסעיף 120, במקום "החברה" יקראו "השותפות המוגבלת הציבורית וחברת השותף הכללי";
		(2)	בסעיף 121 –
		(א)	בסעיף קטן (א), במקום "החברה" יקראו "השותפות המוגבלת הציבורית או חברת השותף הכללי";
		(ב)	בסעיף קטן (ג) –
		(1)	הסמכויות הנתונות לאסיפה הכללית של חברה ציבורית יהיו נתונות לאסיפה הכללית של מחזיקי יחידות ההשתתפות;
		(2)	במקום "בעלי המניות" יקראו "מחזיקי יחידות ההשתתפות";
		(3)	במקום "שאינם בעלי השליטה בחברה" יקראו "שאינם חברת השותף הכללי או בעל השליטה בה";
		(4)	במקום "זכויות ההצבעה בחברה" יקראו "זכויות ההצבעה בשותפות המוגבלת הציבורית";
		(3)	בסעיף 122 –

				(א)	בסעיף קטן (א), במקום "מהותי לחברה" יקראו "מהותי לשותפות המוגבלת הציבורית או לחברת השותף הכללי";
				(ב)	בסעיף קטן (ג), במקום "החברה" יקראו "השותפות המוגבלת הציבורית או חברת השותף הכללי".
כהונה וסיום כהונה, הגבלות על מינויים ופקיעת כהונה של נושא משרה	281.	ההוראות לפי סימנים א' עד ד' לפרק הראשון והפרק השני בחלק השישי לחוק החברות, יחולו על חברת השותף הכללי כאילו היתה חברה ציבורית, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה: בסעיף 233, אחרי "בעל מניה" יקראו "מחזיק יחידת השתתפות", ובסעיף 234, במקום "לחברה" יקראו "לחברת השותף הכללי או לשותפות המוגבלת הציבורית, לפי העניין".			
דירקטור חיצוני	282.	ההוראות לפי סימן ה' לפרק הראשון בחלק השישי לחוק החברות, יחולו על חברת השותף הכללי כאילו היתה חברה ציבורית, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:			
	(1)	הסמכויות הנתונות לאסיפה הכללית של חברה ציבורית יהיו נתונות לאסיפה הכללית של מחזיקי יחידות ההשתתפות;			
	(2)	במקום "בעל מניות" ו"בעלי מניות" יקראו "מחזיק יחידות השתתפות" ו"מחזיקי יחידות השתתפות" בהתאמה;			
	(3)	במקום "שאינם בעלי השליטה בחברה" יקראו "שאינם חברת השותף הכללי או בעל השליטה בה";			
	(4)	במקום "זכויות ההצבעה בחברה" יקראו "זכויות ההצבעה בשותפות המוגבלת הציבורית".			
סימן ג': מבקר פנימי, רואה חשבון מבקר ודוחות כספיים					
חובת מינוי מבקר פנימי	283.	(א)	הוראות הפרק הרביעי בחלק הרביעי לחוק החברות יחולו על חברת השותף הכללי כאילו היתה חברה ציבורית, בשינויים המחויבים, ואולם הביקורת בחברת השותף הכללי תיערך בענייני השותפות המוגבלת הציבורית בלבד.		
		(ב)	המבקר הפנימי של חברת השותף הכללי שמונה בהתאם להוראות לפי סעיף קטן (א) יבקר בין היתר את תקינותן של פעולות השותפות המוגבלת הציבורית מבחינת השמירה על החוק ונוהל עסקים תקין.		

חובת מינוי רואה חשבון מבקר	284.	הוראות הפרק החמישי בחלק הרביעי לחוק החברות, למעט הוראת סעיף 159, יחולו על השותפות המוגבלת הציבורית כאילו היתה חברה ציבורית, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:
	(1)	בכל מקום, תהיה למונחים "אסיפה כללית", "אסיפה שנתית" ו"אסיפה מיוחדת" המשמעות הנודעת להם בסעיף 274;
	(2)	בכל מקום, במקום "בתקנון" יקראו "בתקנות השותפות";
	(3)	בסעיפים 160(א) ו-163(ב), במקום "בחברה" יקראו "בשותפות המוגבלת הציבורית ובחברת השותף הכללי".
סימן ד': מפקח בשותפות מוגבלת ציבורית		
חובת מינוי מפקח, חובותיו ותפקידיו	285.	(א) בשותפות מוגבלת ציבורית יכהן מפקח שימונה לפי סימן זה.
	(ב)	המפקח חייב לפעול לטובת המחזיקים ביחידות ההשתתפות שאינם חברת השותף הכללי או בעל השליטה בה, והוא ינהג בזהירות, באמונה ובשקידה.
	(ג)	המפקח ינקוט את הפעולות הדרושות לשם הבטחת מילוי חובותיה והתחייבויותיה של חברת השותף הכללי על פי תקנות השותפות ומילוי חובותיו והתחייבויותיו של הנאמן על פי הסכם הנאמנות;
	(ד)	השר רשאי לקבוע פעולות שעל המפקח לנקוט בהתאם להוראות סעיפים קטנים (ב) ו-(ג), ורשאי הוא לקבוע פעולות שונות כאמור לגבי סוגים שונים של שותפויות מוגבלות ציבוריות.
דרך מינוי מפקח ותקופת כהונתו	286.	(א) מפקח ראשון ימונה בידי חברת השותף הכללי לפני ההצעה לראשונה של יחידות ההשתתפות לציבור, והוא יכהן עד מועד כינוסה של האסיפה השנתית השנייה של מחזיקי יחידות ההשתתפות.
	(ב)	האסיפה הכללית תמנה מפקח, ברוב קולות, ובלבד שהתקיימו כל אלה:
	(1)	במניין כלל הקולות של מחזיקי יחידות ההשתתפות באסיפה הכללית לא הובאו בחשבון קולות חברת השותף הכללי או בעל השליטה בה או בעלי עניין אישי באישור המינוי, למעט עניין אישי שאינו כתוצאה מקשר עם חברת השותף הכללי או בעל השליטה בה, וכן קולות הנמנעים;

סך קולות התומכים מקרב מחזיקי יחידות ההשתתפות שאינם חברת השותף הכללי או בעל השליטה בה או בעלי עניין אישי באישור המינוי, למעט עניין אישי שאינו כתוצאה מקשרים עם חברת השותף הכללי או בעל השליטה בה, עולה על שני אחוזים מכלל זכויות ההצבעה של מחזיקי יחידות ההשתתפות; השר רשאי לקבוע שיעורים שונים מן השיעור האמור.	(2)			
האסיפה הכללית תקבע, ברוב כאמור בסעיף קטן (ב), את תנאי כהונתו והעסקתו של מפקח ואת תקופת כהונתו, ובלבד שלא תעלה על שלוש שנים, והיא רשאית לשוב ולמנותו לתקופות כהונה נוספות.	(ג)			
על אף האמור בסעיף 285(א), האסיפה הכללית רשאית להחליט כי לתקופות שכל אחת מהן לא תעלה על שלוש שנים ממועד קבלת ההחלטה, לא יכהן מפקח בשותפות המוגבלת הציבורית, ובלבד שהתקיימו לעניין זה הוראות פסקאות (1) ו-(2) של סעיף קטן (ב).	(ד)			
כשיר לכהן כמפקח כל אחד מאלה:	(א)	287.	כשירות לכהונה כמפקח	
(1) יחיד תושב ישראל הכשיר להתמנות לדירקטור בעל מומחיות חשבונאית ופיננסית;	(1)			
(2) יחיד תושב ישראל שהוא רואה חשבון או עורך דין המורשה לעסוק בעיסוק כאמור בישראל;	(2)			
(3) שותפות רואי חשבון, חברת רואי חשבון, שותפות עורכי דין או חברת עורכי דין הרשומות בישראל (בסעיף זה – תאגיד).	(3)			
תאגיד המכהן כמפקח ימנה יחיד הכשיר להתמנות כמפקח, שהוא שותף, נושא משרה או עובד בתאגיד, לפי העניין, לכהן מטעמו, ורשאי הוא להחליפו, והכול בכפוף לחובותיו של התאגיד כלפי מחזיקי יחידות ההשתתפות.	(ב)			
על יחיד המכהן מטעם תאגיד ועל התאגיד יחולו החובות החלות על מפקח, יחד ולחוד.	(ג)			
ההוראות לפי סעיפים 224א עד 227 לחוק החברות, יחולו על מפקח בשניים המחויבים ובשניים אלה:	(א)	288.	הגבלות על מינוי מפקח	

(1) בכל מקום, למעט בסעיפים 225(א)(3) ו-226א, במקום "דירקטור" או "דירקטור חיצוני" יקראו "מפקח", במקום "כדירקטור" יקראו "כמפקח", ובמקום "חברה ציבורית" יקראו "שותפות מוגבלת ציבורית";			
(2) בסעיף 226א, במקום הסיפה החל במילה "לדירקטור" יקראו "למפקח בשותפות מוגבלת ציבורית".			
לא ימונה מפקח שהוא קרוב של בעל השליטה בחברת השותף הכללי, וכן מי שיש לו, לקרובו, לשותפו, למעבידו, למי שהוא כפוף לו במישרין או בעקיפין או לתאגיד שהוא בעל השליטה בו, במועד המינוי או בשנתיים שקדמו למועד המינוי, זיקה לשותפות המוגבלת הציבורית, לחברת השותף הכללי, לבעל השליטה בה או לקרוב של בעל השליטה, במועד המינוי או לתאגיד אחר; לעניין סעיף קטן זה, "זיקה" ו"תאגיד אחר" – כהגדרתם בסעיף 240(ב) לחוק החברות.	(ב)		
לא ימונה מפקח אם תפקידו או עיסוקיו האחרים יוצרים או עלולים ליצור ניגוד עניינים עם תפקידו כמפקח, או אם יש בהם כדי לפגוע ביכולתו לכהן כמפקח.	(ג)		
לא ימונה דירקטור בחברת שותף כללי של שותפות מוגבלת ציבורית פלונית כמפקח בשותפות מוגבלת ציבורית אחרת (בסעיף זה – השותפות האחרת), אם אותה שעה מכהן דירקטור בחברת השותף הכללי של השותפות האחרת כמפקח בשותפות המוגבלת הציבורית האמורה.	(ד)		
לא ימונה יחיד כמפקח בשותפות מוגבלת ציבורית אם הוא עובד של רשות ניירות ערך או עובד של בורסה בישראל.	(ה)		
בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (ב), לא יכהן כמפקח מי שיש לו, לקרובו, לשותפו, למעבידו, למי שהוא כפוף לו במישרין או בעקיפין או לתאגיד שהוא בעל השליטה בו, קשרים עסקיים או מקצועיים למי שאסורה זיקה אליו לפי הוראות סעיף קטן (ב), גם אם הקשרים כאמור אינם דרך כלל, למעט קשרים זניחים; קוימו קשרים כאמור בעת כהונת המפקח, יראו בכך, לעניין סעיף 294(א)(3), (ב) ו-(ג), הפרת תנאי מן התנאים הדרושים למינויו או לכהונתו כמפקח.	(ו)		
המפקח רשאי לדרוש מדירקטוריון חברת השותף הכללי לזמן אסיפה כללית שעל סדר יומה הנושאים שיבקש.	(א)	289.	כינוס אסיפה כללית ושיבת דירקטוריון בידי מפקח

	(ב)	דירקטוריון שנדרש לזמן אסיפה כללית כאמור בסעיף קטן (א), יזמנה בתוך 21 ימים מיום שהוגשה לו הדרישה, ובלבד שמועד הכינוס יהיה לא יאוחר מ-35 ימים ממועד פרסום ההודעה בדבר כינוס האסיפה, אלא אם כן נקבע אחרת לעניין אסיפה שחלות לגביה הוראות סעיף 297(ב).
	(ג)	לא זימן הדירקטוריון אסיפה כללית לפי דרישת המפקח, במועדים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המפקח לכנס את האסיפה, וחברת השותף הכללי תישא בהוצאות שהוציא המפקח לצורך כינוס האסיפה.
	(ד)	נודע למפקח, אגב ביצוע תפקידו, על ליקויים מהותיים בפעילות השותפות המוגבלת הציבורית או בפעילות חברת השותף הכללי בענייני השותפות המוגבלת הציבורית שיש בהם כדי לקפח את מחזיקי היחידות שאינם חברת השותף הכללי או בעל השליטה בה, ידווח על כך ליושב ראש הדירקטוריון; הודיע המפקח על ליקויים כאמור, יזמן יושב ראש הדירקטוריון, ללא דיחוי, ישיבת דירקטוריון לדיון בנושאים שהובאו לידיעתו.
זכות המפקח לקבל מידע, להעסיק יועצים ולהשתתף בישיבות	(א) 290.	הוראות סעיפים 265 ו-266 לחוק החברות יחולו על המפקח, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:
	(1)	בכל מקום, במקום "דירקטור" או "דירקטור חיצוני" יקראו "מפקח", ובמקום "דירקטוריון החברה" או "הדירקטוריון" יקראו "דירקטוריון חברת השותף הכללי";
	(2)	בכל מקום, במקום "החברה" יקראו "חברת השותף הכללי או השותפות המוגבלת הציבורית", ובסעיף 266(א), במקום "על חשבון החברה" יקראו "על חשבון השותפות המוגבלת הציבורית".
	(ב)	(ג) המפקח רשאי להשתתף בכל ישיבת דירקטוריון ובכל אסיפה כללית; דירקטוריון חברת השותף הכללי יודיע למפקח על המקום והמועד שבו תתכנס האסיפה הכללית או ישיבת הדירקטוריון.

זכות תביעה של מפקח	291.	(א)	היה למפקח יסוד סביר להניח שמתבצעת פעולה או שעומדת להתבצע פעולה של השותפות המוגבלת הציבורית, של חברת השותף הכללי או של נושא משרה במי מהן, או של הנאמן, העלולה לקפח את מחזיקי יחידות ההשתתפות, יפנה אליהם בדרישה לחדול או להימנע מפעולה כאמור.
		(ב)	לא נענתה הפנייה לפי סעיף קטן (א) או שנסיבות העניין אינן מאפשרות פנייה כאמור, רשאי המפקח לפנות לבית המשפט בבקשה שיסיר את הקיפוח או שימנע את הפעולה; בית המשפט רשאי לתת צו שימנע את הפעולה או כל סעד אחר שייראה לו בנסיבות העניין.
		(ג)	אלא אם כן קבע בית המשפט אחרת, תישא חברת השותף הכללי בכל ההוצאות שהוציא המפקח לפי הוראות סעיף זה, לרבות אגרות בית משפט ושכר טרחת עורך דין, במועד כפי שיקבע בית המשפט.
שמירת סמכויות וחובות	292.	(א)	אין באמור בסימן זה כדי לגרוע מסמכויותיו, מחובותיו או מהתחייבויותיו של מפקח לפי תקנות השותפות, לפי הסכם הנאמנות או לפי כל דין.
		(ב)	תיקון תקנות השותפות או הסכם הנאמנות שיש בו גריעה מסמכויות המפקח טעון אישור האסיפה הכללית, ברוב כאמור בסעיף 286(ב).
התפטרות מפקח	293.	(א)	מפקח רשאי להתפטר בהודעה לחברת השותף הכללי (בסימן זה – הודעת התפטרות), שבה יפורטו הטעמים להתפטרותו.
		(ב)	מפקח שמסר הודעת התפטרות, יזמן אסיפה מיוחדת שעל סדר יומה מינוי מפקח תחתיו, וימשיך לכהן בתפקידו עד למינוי מפקח אחר תחתיו.
פקיעת כהונה של מפקח	294.	(א)	בית המשפט רשאי, לבקשת השותפות המוגבלת הציבורית, חברת השותף הכללי, דירקטור בחברת השותף הכללי, מחזיק יחידת השתתפות או נושה, להורות על פקיעת כהונתו של מפקח אם מצא כי התקיים אחד מאלה:
		(1)	נבצר מהמפקח למלא את תפקידו דרך קבע;
		(2)	במהלך כהונתו הוא הורשע בבית משפט מחוץ לישראל בעבירות כמפורט בסעיף 226(א)(2) לחוק החברות;
		(3)	הוא חדל לקיים תנאי מן התנאים הדרושים לפי סימן זה למינויו למפקח;

		(4)	הוא הפר חובה מחובותיו לפי סעיף 285(ב).
		(ב)	נודע לדירקטוריון חברת השותף הכללי כי קיים חשש שמפקח חדל לקיים תנאי מן התנאים הדרושים לפי סימן זה למינויו למפקח, או כי קיים חשש כי המפקח הפר חובה מחובותיו לפי סעיף 285(ב), ידון בכך הדירקטוריון בישיבה שתכנס לראשונה לאחר שנודע לו על כך.
		(ג)	קבע הדירקטוריון כי המפקח חדל לקיים תנאי מן התנאים הדרושים לפי סימן זה למינויו למפקח או כי הוא הפר חובה מחובותיו לפי סעיף 285(ב), יזמן הדירקטוריון אסיפה מיוחדת שעל סדר יומה הפסקת כהונתו של המפקח.
		(ד)	נימוקי הדירקטוריון יובאו לפני האסיפה המיוחדת ותינתן למפקח הזדמנות סבירה להביא את עמדתו; החלטת האסיפה המיוחדת בדבר הפסקת כהונתו של המפקח תתקבל ברוב הדרוש למינויו.
		(ה)	מפקח שחדל להתקיים בו תנאי הדרוש לפי סימן זה למינויו למפקח, יודיע על כך מיד לשותפות המוגבלת הציבורית וכהונתו תפקע במועד מתן ההודעה.
		(ו)	הורשע מפקח בפסק דין בעבירה כאמור בסעיף 226(א)(1) או (1א) לחוק החברות, כפי שהוחלו בסעיף 288, יודיע על כך לשותפות המוגבלת הציבורית ולחברת השותף הכללי; כהונתו של מפקח כאמור תפקע במועד מתן ההודעה, ולא ניתן לשוב ולמנותו לכהונת מפקח, אלא אם כן חלפה התקופה שבה אסור לו לכהן כמפקח לפי סעיף 226 לחוק החברות כפי שהוחל כאמור.
		(ז)	החליטה ועדת האכיפה המינהלית להטיל על מפקח אמצעי אכיפה האוסר עליו לכהן כדירקטור בכל חברה ציבורית, יודיע על כך לשותפות המוגבלת הציבורית ולחברת השותף הכללי; כהונתו של מפקח כאמור תפקע במועד מתן ההודעה ולא ניתן לשוב ולמנותו לכהונה כמפקח אלא אם כן חלפה תקופת האיסור כאמור.
מינוי אסיפה לצורך מינוי מפקח	295.	(א)	הסתיימה או פקעה כהונתו של מפקח, יזמן דירקטוריון חברת השותף הכללי אסיפה מיוחדת שעל סדר יומה מינוי מפקח, במועד מוקדם ככל האפשר.

	(ב)	לא כונסה אסיפה מיוחדת לפי סעיף קטן (א) בתוך זמן סביר, רשאי בית המשפט, לבקשת מחזיק יחידת השתתפות, למנות מפקח לתקופה ובתנאים שייראו לו.
סימן ה': אסיפה כללית של מחזיקי יחידות השתתפות		
אסיפה שנתית של מחזיקי יחידות ההשתתפות	296. (א)	שותפות מוגבלת ציבורית תקיים אסיפה שנתית של מחזיקי יחידות ההשתתפות בכל שנה ולא יאוחר מתום 15 חודשים לאחר האסיפה השנתית האחרונה.
	(ב)	סדר היום באסיפה השנתית יכלול דיון בדוחות הכספיים, ובדיווח דירקטוריון חברת השותף הכללי; סדר היום יכול שיכלול מינוי רואה חשבון מבקר, וכן נושא שבתקנות השותפות נקבע שיידון באסיפה השנתית או נושא אחר שנקבע על סדר היום כאמור בסעיף 298.
אסיפה מיוחדת של מחזיקי יחידות ההשתתפות	297. (א)	דירקטוריון חברת השותף הכללי יכנס אסיפה מיוחדת על פי החלטתו, וכן לדרישת כל אחד מאלה:
	(1)	שני דירקטורים או רבע מן הדירקטורים המכהנים;
	(2)	מחזיק יחידת השתתפות, אחד או יותר, שלו חמישה אחוזים לפחות מכלל יחידות ההשתתפות בשותפות המוגבלת הציבורית.
	(ב)	דירקטוריון שנדרש לזמן אסיפה מיוחדת כאמור בסעיף קטן (א), יזמנה בתוך 21 ימים מיום שהוגשה לו הדרישה, למועד כאמור בסעיף 63(ג) לחוק החברות החל לגבי אסיפה מיוחדת בחברה ציבורית.
	(ג)	לא זימן הדירקטוריון אסיפה מיוחדת לפי הוראות סעיף זה, יחולו הוראות סעיפים 64 ו-65 לחוק החברות, בשינויים המחויבים.
סדר היום באסיפה כללית	298. (א)	סדר היום באסיפה כללית ייקבע בידי דירקטוריון חברת השותף הכללי, וייכללו בו גם נושאים שבשלהם נדרש כינוסה של אסיפה מיוחדת לפי סעיף 297, וכן נושא שהתבקש כאמור בסעיף קטן (ב).

מחזיק יחידת השתתפות, אחד או יותר, שלו אחוז אחד לפחות מכלל יחידות ההשתתפות בשותפות מוגבלת ציבורית, וכן המפקח, רשאים לבקש מהדירקטוריון לכלול נושא בסדר היום של אסיפה כללית שתכנס בעתיד, ובלבד שהנושא מתאים להיות נדון באסיפה כאמור; השר רשאי לקבוע הוראות לעניין סעיף קטן זה, לרבות לעניין המועד להגשת הבקשה.	(ב)		
באסיפה כללית יתקבלו החלטות בנושאים שפורטו בסדר היום בלבד.	(ג)		
מחזיק יחידת השתתפות רשאי להצביע בעצמו או באמצעות שלוח וכן בכתב הצבעה לפי הוראות סעיף קטן (ב).	(א)	299.	הצבעה באסיפת מחזיקי יחידות השתתפות
מחזיק יחידת השתתפות רשאי להצביע באסיפה כללית באמצעות כתב הצבעה שבו יציין את אופן הצבעתו, בהחלטות בנושאים אלה.	(ב)		
מינויים ופיטורים של דירקטורים חיצוניים בחברת השותף הכללי;	(1)		
הסמכת יושב ראש הדירקטוריון של חברת השותף הכללי או קרובו למלא את תפקיד המנהל הכללי של חברת השותף הכללי או להפעיל את סמכויותיו, והסמכת המנהל הכללי של חברת השותף הכללי או קרובו למלא את תפקיד יושב ראש הדירקטוריון של חברת השותף הכללי או להפעיל את סמכויותיו לפי סעיף 280;	(2)		
אישור פעולות או עסקאות הטעונות אישור האסיפה הכללית של מחזיקי יחידות ההשתתפות וכן אישור מדיניות התגמול, לפי סעיפים 302 ו-304 עד 307;	(3)		
אישור מיזוג לפי סעיף 320 לחוק החברות כפי שהוחל בסעיף 350;	(4)		
נושאים נוספים שפורטו בתקנות השותפות או שהשר קבע לפי סעיף 300.	(5)		

		(ג)	נוסף על הוראות סעיף קטן (ב), מחזיק יחידת השתתפות כאמור בפסקה (2) להגדרה "מחזיק יחידת השתתפות", רשאי להצביע באסיפה כללית באמצעות כתב הצבעה שיועבר לשותפות המוגבלת הציבורית במערכת ההצבעה האלקטרונית לפי סימן ב' לפרק ז'2 בחוק ניירות ערך, גם בהחלטות בכל נושא אחר שעל סדר יומה של אסיפה כאמור.
		(ד)	הצביע מחזיק יחידת השתתפות ביותר מדרך אחת, תימנה הצבעתו המאוחרת; לעניין זה, הצבעה של מחזיק יחידת השתתפות בעצמו או באמצעות שלוח תיחשב מאוחרת להצבעה באמצעות כתב הצבעה.
תחולת הוראות חוק החברות לעניין אסיפה כללית	300.		ההוראות לפי סעיפים 62, 69 עד 74, 78 עד 81, 84 עד 86, 87 (ב) עד (ד), 88 עד 91 ו-182 (ב) ו-(ג) לחוק החברות, יחולו לעניין אסיפה כללית לפי פרק זה, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:
		(1)	בסעיף 62(א), במקום "דירקטור בחברה" יקראו "דירקטור בחברת השותף הכללי";
		(2)	בסעיף 72, במקום "תקנון" יקראו "תקנות השותפות", ובמקום "דירקטור" יקראו "דירקטור בחברת השותף הכללי";
		(3)	בסעיפים 81, 85 ו-91(א), בכל מקום, במקום "בתקנון" יקראו "בתקנות השותפות".
		סימן ו': עסקאות עם נושאי משרה ובעלי עניין ומדיניות התגמול	
מדיניות תגמול ועסקאות הטעונות אישור מיוחד	301.	(א)	מדיניות התגמול של חברת השותף הכללי ושל השותפות המוגבלת הציבורית וכן העסקאות המנויות בסימן זה, טעונות אישורים כמפורט בסימן זה, ובלבד שהן לטובת השותפות המוגבלת הציבורית.
		(ב)	השר, לאחר התייעצות עם רשות ניירות ערך, רשאי לקבוע כי הוראות סימן זה לעניין מדיניות התגמול לא יחולו על סוגים של שותפויות מוגבלות ציבוריות, כפי שיקבע.
קביעת מדיניות התגמול לנושאי משרה	302.	(א)	דירקטוריון חברת השותף הכללי יקבע מדיניות לעניין תנאי כהונה והעסקה של נושאי משרה בשותפות המוגבלת הציבורית ובחברת השותף הכללי (בפקודה זו – מדיניות התגמול), לאחר ששקל את המלצות ועדת התגמול שהוגשו לו לפי סעיף 279; מדיניות התגמול טעונה אישור האסיפה הכללית.

	(ב)	באישור האסיפה הכללית לפי סעיף קטן (א), יתקיים אחד מאלה:
	(1)	במניין קולות הרוב באסיפה הכללית, ייכללו רוב מכלל קולות מחזיקי יחידות ההשתתפות המשתתפים בהצבעה שאינם חברת השותף הכללי או בעל השליטה בה או בעלי עניין אישי באישור המדיניות; במניין כלל הקולות של מחזיקי יחידות ההשתתפות האמורים לא יובאו בחשבון קולות הנמנעים;
	(2)	סך קולות המתנגדים בהצבעה מקרב מחזיקי יחידות ההשתתפות האמורים בפסקה (1), לא יעלה על שיעור של שני אחוזים מכלל זכויות ההצבעה של מחזיקי יחידות ההשתתפות; השר רשאי לקבוע שיעורים שונים מן השיעור האמור בפסקה זו.
	(ג)	על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), דירקטוריון חברת השותף הכללי רשאי לקבוע את מדיניות התגמול גם אם האסיפה הכללית התנגדה לאישורה, ובלבד שוועדת התגמול ולאחריה הדירקטוריון החליטו, על יסוד נימוקים מפורטים ולאחר שדנו מחדש במדיניות התגמול, כי אישור מדיניות התגמול על אף התנגדות האסיפה הכללית הוא לטובת השותפות המוגבלת הציבורית.
	(ד)	מדיניות תגמול שנקבעה לתקופה העולה על שלוש שנים, טעונה אישור אחת לשלוש שנים; אישור לפי סעיף קטן זה יינתן בדרך שבה נקבעת מדיניות התגמול לפי סעיפים קטנים (א) עד (ג).
	(ה)	בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (ד), הדירקטוריון יבחן, מזמן לזמן, את מדיניות התגמול וכן את הצורך בהתאמתה להוראות סעיף 303 אם חל שינוי מהותי בנסיבות שהיו קיימות בעת קביעתה או מטעמים אחרים.
שיקולים בקביעת מדיניות התגמול	303. (א)	מדיניות התגמול תיקבע, בין השאר, לפי השיקולים המפורטים בסעיף 267ב(א) לחוק החברות, בשינויים המחויבים.
	(ב)	מדיניות התגמול תכלול, בין השאר, התייחסות לעניינים המפורטים בחלק א' לתוספת ראשונה א' לחוק החברות וייקבעו בה, בין השאר, הוראות כמפורט בחלק ב' לתוספת האמורה, בשינויים המחויבים.

עסקה עם נושא משרה	304.	עסקה של השותפות המוגבלת הציבורית עם נושא משרה בשותפות המוגבלת הציבורית או בחברת השותף הכללי, או עסקה של השותפות המוגבלת הציבורית עם אדם אחר שלנושא משרה כאמור יש בה עניין אישי, למעט עניין אישי כמפורט בפסקאות משנה (א) ו-(ב) שבסעיף 270(1) לחוק החברות בשינויים המחויבים, טעונה אישורים אלה:	
	(1)	לגבי עסקה שאינה חריגה – אישור הדירקטוריון של חברת השותף הכללי, אלא אם כן נקבעה דרך אישור אחרת בתקנות השותפות;	
	(2)	לגבי עסקה חריגה – אישור ועדת הביקורת ולאחר מכן אישור הדירקטוריון של חברת השותף הכללי.	
הסכם תגמול עם נושא משרה שאינו דירקטור	305.	(א) התקשרות של שותפות מוגבלת ציבורית או של חברת השותף הכללי עם נושא משרה בשותפות המוגבלת הציבורית או בחברת השותף הכללי שאינו דירקטור, באשר לתנאי כהונתו והעסקתו, למעט התקשרות עם המנהל הכללי של השותפות המוגבלת הציבורית או של חברת השותף הכללי, טעונה אישור של ועדת התגמול ולאחר מכן אישור של הדירקטוריון של חברת השותף הכללי.	
	(ב)	אישור ועדת התגמול ואישור הדירקטוריון כאמור בסעיף קטן (א), יהיו בהתאם למדיניות התגמול שנקבעה לפי הוראות סעיפים 302 ו-303.	
	(ג)	על אף האמור בסעיף קטן (ב), ועדת התגמול ולאחריה הדירקטוריון של חברת השותף הכללי רשאים, במקרים מיוחדים, לאשר עסקה כאמור בסעיף קטן (א), שלא בהתאם למדיניות התגמול, בהתקיים שניים אלה:	
	(1)	ועדת התגמול ולאחריה הדירקטוריון של חברת השותף הכללי אישרו את העסקה, בין השאר, לפי השיקולים כאמור בסעיף 303(א) ובהתאם לדרישות סעיף 303(ב);	
	(2)	האסיפה הכללית אישרה את העסקה, ובלבד שמתקיים האמור בסעיף 302(ב)(1) או (2).	
	(ד)	על אף האמור בסעיף קטן (ג), ועדת התגמול ולאחריה הדירקטוריון של חברת השותף הכללי רשאים, במקרים מיוחדים, לאשר עסקה כאמור באותו סעיף קטן גם אם האסיפה הכללית התנגדה לאישור העסקה, ובלבד שוועדת התגמול ולאחריה הדירקטוריון החליטו על כך על יסוד נימוקים מפורטים, לאחר שדנו מחדש בעסקה ובחנו בדיון כאמור, בין השאר, את התנגדות האסיפה הכללית.	

הסכם תגמול של מנהל כללי	306.	(א)	עסקה של שותפות מוגבלת ציבורית או של חברת השותף הכללי עם המנהל הכללי של השותפות המוגבלת הציבורית או של חברת השותף הכללי, באשר לתנאי כהונתו והעסקתו, טעונה אישור של אלה, בסדר הזה:
		(1)	ועדת התגמול;
		(2)	דירקטוריון חברת השותף הכללי;
		(3)	האסיפה הכללית, ובלבד שמתקיים האמור בסעיף 302(ב)(1) או (2); לעניין אישור האסיפה הכללית לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיף 305(ד).
	(ב)		אישור ועדת התגמול ואישור הדירקטוריון כאמור בסעיף קטן (א)(1) ו-(2) יהיו בהתאם למדיניות התגמול, ואולם ועדת התגמול ולאחריה הדירקטוריון רשאים, במקרים מיוחדים, לאשר את העסקה שלא בהתאם למדיניות התגמול, ובלבד שמתקיים האמור בסעיף 305(ג)(1); אין באמור בסעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א)(3).
	(ג)		על אף האמור בסעיף קטן (א)(3), ועדת התגמול רשאית לפטור מאישור האסיפה הכללית כאמור באותו סעיף קטן, עסקה עם מי שמועמד לכהן כמנהל הכללי של השותפות המוגבלת הציבורית או של חברת השותף הכללי שמתקיים לגביו האמור בסעיף 240(ב) לחוק החברות, בשינויים המחויבים, אם מצאה, על יסוד נימוקים שפירטה, כי הבאת העסקה לאישור האסיפה הכללית תסכל את ההתקשרות, ובלבד שהעסקה תואמת את מדיניות התגמול.
עסקה עם דירקטור באשר לתנאי כהונתו והעסקתו	307.	(א)	התקשרות של שותפות מוגבלת ציבורית או של חברת השותף הכללי עם דירקטור בחברת השותף הכללי באשר לתנאי כהונתו והעסקתו, לעניין כהונתו כדירקטור, וכן לעניין העסקתו בתפקידים אחרים – אם הוא מועסק כאמור, טעונה אישור של ועדת התגמול, ולאחריה אישור של הדירקטוריון.
	(ב)		אישור של ועדת התגמול ואישור הדירקטוריון כאמור בסעיף קטן (א) יהיו בהתאם למדיניות התגמול, אולם ועדת התגמול ולאחריה הדירקטוריון, רשאים, במקרים מיוחדים, לאשר את העסקה שלא בהתאם למדיניות כאמור, ובלבד שמתקיים האמור בסעיף 305(ג)(1), והאסיפה הכללית אישרה את העסקה בהחלטה שמתקיים בה האמור בסעיף 302(ב)(1) או (2).

עסקאות חריגות, הסכמי תגמול עם בעל שליטה והצעה פרטית	308.	(א)	בסעיף זה, "בעל השליטה", בשותפות מוגבלת ציבורית – חברת השותף הכללי ובעל השליטה בה, לרבות מי שמחזיק בעשרים וחמישה אחוזים או יותר מזכויות ההצבעה בחברת השותף הכללי אם אין אדם אחר המחזיק מעל חמישים אחוזים מזכויות ההצבעה בה; לעניין החזקה, יראו שניים או יותר המחזיקים בזכויות ההצבעה בחברת השותף הכללי ואשר לכל אחד מהם עניין אישי באישור אותה עסקה המובאת לאישור לפי סעיף זה, כמחזיקים יחד.
		(ב)	העסקאות המנויות להלן טעונות אישור כאמור בסעיף קטן (ג):
		(1)	הצעה פרטית;
		(2)	עסקה שהיא אחת מאלה:
		(א)	עסקה חריגה של השותפות המוגבלת הציבורית עם בעל השליטה בה;
		(ב)	עסקה חריגה של השותפות המוגבלת הציבורית עם אדם אחר שלבעל השליטה יש בה עניין אישי;
		(3)	התקשרות של השותפות המוגבלת הציבורית עם בעל השליטה או עם קרובו, במישרין או בעקיפין, לרבות באמצעות חברה שבשליטתו –
		(א)	לעניין קבלת שירותים בידי השותפות המוגבלת הציבורית;
		(ב)	אם הוא גם נושא משרה בשותפות המוגבלת הציבורית או בחברת השותף הכללי – באשר לתנאי כהונתו והעסקתו;
		(ג)	אם הוא עובד השותפות המוגבלת הציבורית ואינו נושא משרה בה או בחברת השותף הכללי – באשר להעסקתו בשותפות.
		(ג)	עסקה כאמור בסעיף קטן (ב) טעונה אישור של אלה, בסדר הזה:
		(1)	ועדת הביקורת, ובעסקה באשר לתנאי כהונה והעסקה – ועדת התגמול;
		(2)	הדירקטוריון של חברת השותף הכללי;

האסיפה הכללית, ובלבד שיתקיים אחד מאלה:	(3)			
במניין קולות הרוב באסיפה הכללית, ייכללו רוב מכלל קולות מחזיקי יחידות ההשתתפות שאינם בעלי עניין אישי באישור העסקה, המשתתפים בהצבעה; במניין כלל הקולות של מחזיקי יחידות ההשתתפות האמורים לא יובאו בחשבון קולות הנמנעים;	(א)			
סך קולות המתנגדים בהצבעה מקרב מחזיקי יחידות ההשתתפות האמורים בפסקה משנה (א), לא יעלה על שיעור של שני אחוזים מכלל זכויות ההצבעה של מחזיקי יחידות ההשתתפות; השר רשאי לקבוע שיעורים שונים מן השיעור האמור בפסקה זו.	(ב)			
אישור ועדת התגמול ואישור הדירקטוריון של חברת השותף הכללי כאמור בסעיף קטן (ג)(1) ו-(2), בעסקה שעניינה תנאי כהונה והעסקה, יהיו בהתאם למדיניות התגמול, אולם ועדת התגמול ולאחריה הדירקטוריון רשאים, במקרים מיוחדים, לאשר את העסקה שלא בהתאם למדיניות כאמור, ובלבד שמתקיים האמור בסעיף 305(ג)(1); אין באמור בסעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף קטן (ג)(3).	(ד)			
עסקה כאמור בסעיף קטן (ב), לתקופה העולה על שלוש שנים, למעט עסקה לתשלום דמי יוזמה, טעונה אישור כאמור בסעיף קטן (ג), אחת לשלוש שנים.	(1)	(ה)		
על אף האמור בפסקה (1), עסקה כאמור בסעיף קטן (ב)(2), יכול שתאושר לתקופה העולה על שלוש שנים, ובלבד שוועדת הביקורת אישרה כי התקשרות לתקופה כאמור סבירה בנסיבות העניין.	(2)			
הוראות פסקאות (1) ו-(2) יחולו על עסקה של שותפות מוגבלת שהפכה לשותפות מוגבלת ציבורית, ביחס לתקופה שלאחר הפיכתה לשותפות מוגבלת ציבורית.	(3)			
אישור של ועדת הביקורת, של ועדת התגמול ושל הדירקטוריון לפי הוראות סעיפים קטנים (ב) ו-(ג), יינתן לאחר שהם בחנו, בין השאר, אם העסקה כוללת חלוקה.	(1)	(ו)		

		(2)	קבעו ועדת הביקורת, ועדת התגמול או הדירקטוריון כי העסקה כוללת חלוקה, תאושר העסקה רק לאחר שאישרו כי קוימו לעניין זה הוראות כל דין לעניין חלוקה.
	(ז)	(1)	בסעיף קטן זה, "עסקת החזר הוצאות" – עסקה בין השותפות המוגבלת הציבורית ובין חברת השותף הכללי, שעניינה תשלום לחברת השותף הכללי בשל הוצאות שהוציאה בפועל לשם ניהול השותפות, למעט הוצאות כאמור ששולמו, במישרין או בעקיפין, לבעל השליטה בחברת השותף הכללי, והוצאות שלבעל השליטה עניין אישי בתשלומן, ובלבד שהוצאות כאמור ששולמו לשם התקשרות עם דירקטור באשר לתנאי כהונתו והעסקתו יהיו בהתאם לכללים שיקבע השר, בהתייעצות עם רשות ניירות ערך; לעניין זה, "עניין אישי" – למעט עניין אישי הנובע מעצם החזקתו של בעל השליטה בחברת השותף הכללי, ולעניין התקשרות עם נושא משרה או עם עובד – למעט עניין אישי הנובע מעצם הכהונה או ההעסקה בחברת השותף הכללי.
		(2)	עסקת החזר הוצאות אינה טעונה אישור לפי סעיף זה אם התקיים אחד מאלה:
		(א)	השותפות המוגבלת הציבורית לא התקשרה עם חברת השותף הכללי בהתקשרות כאמור בסעיף קטן (ב)(3) מהמועד שהפכה לשותפות מוגבלת ציבורית;
		(ב)	בשותפות מוגבלת ציבורית שהתקשרה עם חברת השותף הכללי בהתקשרות כאמור בסעיף קטן (ב)(3) – האסיפה הכללית החליטה שלא לאשר מחדש את ההתקשרות כאמור בסעיף קטן (ה)(1).
חובת גילוי	309.	(א)	חברת השותף הכללי או בעל השליטה בה או נושא משרה בחברת השותף הכללי או בשותפות המוגבלת הציבורית היודע שיש לו עניין אישי בעסקה קיימת או מוצעת של השותפות, יגלה לשותפות, בלא דיחוי, ולא יאחר משיבת דירקטוריון חברת השותף הכללי שבה נדונה העסקה לראשונה, את מהות עניינו האישי, לרבות כל עובדה או מסמך מהותיים.
	(ב)		סעיף 269(א) לחוק החברות יחול על עסקאות של חברת השותף הכללי שחלות עליהן הוראות סימן זה, כאילו היתה חברה ציבורית.

		(ג)	הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב) לא יחולו כאשר העניין האישי נובע רק מקיום עניין אישי של קרוב בעסקה שאינה חריגה.
שינוי עסקה קיימת	310.	(א)	עסקה שמתקיים בה האמור בסעיף 305(א) או 306(א), והיא שינוי של עסקה קיימת, טעונה אישור של ועדת ביקורת או ועדת תגמול, לפי העניין, בלבד, אם הוועדה האמורה אישרה כי השינוי בתנאי העסקה אינו מהותי ביחס לעסקה הקיימת.
		(ב)	ההוראות לפי סעיפים 277 עד 284 לחוק החברות יחולו לעניין סימן זה, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:
		(1)	יראו את חברת השותף הכללי או השותפות המוגבלת הציבורית, לפי העניין, כאילו היתה חברה ציבורית;
		(2)	לעניין הסעיפים האמורים יראו כבעל שליטה בשותפות המוגבלת הציבורית את חברת השותף הכללי ואת בעל השליטה בה.
מכירת כפויה של יחידות השתתפות	311.		הוראות סימן א' לפרק השלישי בחלק השמיני לחוק החברות יחולו על שותפות מוגבלת ציבורית ועל מחזיקי יחידות השתתפות כאילו היו חברה ובעלי מניות, בשינויים המחויבים ובשינוי זה: במקום "אדם" יקראו "חברת השותף הכללי או בעל השליטה בחברת השותף הכללי".
גילוי עניין אישי בידי מחזיק יחידת השתתפות	312.		מחזיק יחידת השתתפות המשתתף בהצבעה באסיפה כללית לפי סעיפים 289, 302 או 308(ג)(3), יודיע לשותפות המוגבלת הציבורית לפני ההצבעה באסיפה הכללית או – אם ההצבעה היא באמצעות כתב הצבעה – על גבי כתב ההצבעה, אם יש לו עניין אישי באישור העסקה אם לאו; לא הודיע מחזיק יחידת השתתפות כאמור, לא יצביע וקולו לא יימנה.
סימן ז': הטלת עיצום כספי בידי רשות ניירות ערך			
הטלת עיצום כספי בידי רשות ניירות ערך	313.	(א)	בסימן זה, "הסכום הבסיסי" – סכום כמפורט להלן, לפי העניין:
		(1)	לעניין חברת שותף כללי – הסכום הקבוע לגבי השותפות המוגבלת הציבורית בפרט 1 לתוספת השישית בחוק ניירות ערך;
		(2)	לעניין יחיד – הסכום הקבוע בפרט 5 לתוספת השישית בחוק ניירות ערך.

הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאית רשות ניירות ערך להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות סימן זה, בסכום הבסיסי:	(ב)		
(1) בחברת השותף הכללי לא נקבע המספר המזערי הנדרש של דירקטורים בדירקטוריון שעליהם להיות בעלי מומחיות חשבונאית ופיננסית, בניגוד להוראות סעיף 92(א)(12) לחוק החברות כפי שהוחלו בסעיף 276 לפקודה זו;			
(2) בחברת השותף הכללי לא מכהן יושב ראש דירקטוריון, בניגוד להוראות סעיף 94(א) לחוק החברות כפי שהוחלו בסעיף 277 לחוק זה, במשך למעלה מ-60 ימים;			
(3) בחברת השותף הכללי מכהן המנהל הכללי או קרובו או מי שכפוף למנהל הכללי, במישרין או בעקיפין, כיושב ראש הדירקטוריון, בניגוד להוראות סעיף 95(א) לחוק החברות כפי שהוחלו בסעיף 277 לפקודה זו;			
(4) יושב ראש הדירקטוריון בחברת השותף הכללי מכהן כבעל תפקיד אחר בחברה או בשותפות המוגבלת הציבורית, בניגוד להוראות סעיף 95(ב) לחוק החברות כפי שהוחלו בסעיף 277 לפקודה זו;			
(5) בחברת השותף הכללי לא מכהנת ועדת ביקורת, בניגוד להוראות סעיפים 114 ו-115 לחוק החברות כפי שהוחלו בסעיף 278 לפקודה זו, במשך למעלה מ-90 ימים;			
(6) בחברת השותף הכללי לא מכהן מנהל כללי, בניגוד להוראות סעיף 119(א) לחוק החברות כפי שהוחלו בסעיף 280 לפקודה זו, במשך למעלה מ-90 ימים;			
(7) בחברת השותף הכללי מכהן דירקטור או נושא משרה שהורשע בעבירה, בניגוד להוראות סעיף 226 או סעיף 251א לחוק החברות כפי שהוחלו בסעיף 281 לפקודה זו; ואולם לא יוטל עיצום כספי על הממנה או על החברה אם הדירקטור או נושא המשרה לא הודיע על ההרשעה לממנה או לחברה, לפי העניין;			

(8)	בחברת השותף הכללי מכהן דירקטור או נושא משרה שוועדת אכיפה מינהלית אסרה את מינויו, בניגוד להוראות סעיף 226א או סעיף 251א לחוק החברות כפי שהוחלו בסעיף 281 לחוק זה; ואולם לא יוטל עיצום כספי על הממנה או על החברה אם הדירקטור או נושא המשרה לא הודיע על האיסור לממנה או לחברה, לפי העניין;			
(9)	בחברת השותף הכללי לא מכהנים שני דירקטורים חיצוניים לפחות, בניגוד להוראות סעיף 239(א) לחוק החברות כפי שהוחלו בסעיף 282 לחוק זה, במשך למעלה מ-90 ימים, ולעניין דירקטורים חיצוניים ראשונים כאמור בסעיף 242 לחוק החברות כפי שהוחל בסעיף 282 לחוק זה – במשך למעלה מ-90 ימים מהמועד האחרון לכינוס אסיפה כללית לפי אותו סעיף;			
(10)	בחברת השותף הכללי שבמועד מינוי דירקטור חיצוני כל חברי הדירקטוריון שלה הם בני מין אחד, לא מונה דירקטור חיצוני בן המין השני, בניגוד להוראות סעיף 239(ד) לחוק החברות כפי שהוחלו בסעיף 282 לחוק זה;			
(11)	בחברת השותף הכללי לא מכהן דירקטור חיצוני בעל מומחיות חשבונאית ופיננסית, בניגוד להוראות סעיף 240(א1)(1) לחוק החברות כפי שהוחלו בסעיף 282 לחוק זה, במשך למעלה מ-90 ימים;			
(12)	בועדה הרשאית להפעיל סמכות מסמכויות הדירקטוריון של חברת השותף הכללי לא מכהן דירקטור חיצוני אחד לפחות, בניגוד להוראות סעיף 243 לחוק החברות כפי שהוחלו בסעיף 282 לחוק זה;			
(13)	בחברת השותף הכללי לא מכהן מבקר פנימי, בניגוד להוראות סעיף 146 לחוק החברות כפי שהוחלו בסעיף 283 לחוק זה, במשך למעלה מ-90 ימים;			
(14)	בשותפות מוגבלת ציבורית לא מכהן מפקח, בניגוד להוראות סעיפים 285 ו-286, במשך למעלה מ-90 ימים, ולעניין מפקח ראשון כאמור בסעיף 286(א) – במשך למעלה מ-90 ימים ממועד ההצעה לראשונה של יחידות השתתפות לציבור;			

			(15)	בשותפות מוגבלת ציבורית מכהן מפקח שהורשע בעבירה, בניגוד להוראות לפי סעיף 226 לחוק החברות כפי שהוחלו בסעיף 288 לחוק זה; ואולם לא יוטל עיצום כספי על חברת השותף הכללי אם המפקח לא הודיע לה על ההרשעה;
			(16)	בשותפות מוגבלת ציבורית מכהן מפקח שוועדת אכיפה מינהלית אסרה את מינויו, בניגוד להוראות לפי סעיף 226א לחוק החברות כפי שהוחלו בסעיף 288 לחוק זה; ואולם לא יוטל עיצום כספי על חברת השותף הכללי אם המפקח לא הודיע לה על האיסור.
		(ג)	על אף האמור בסעיף קטן (ב), לא יוטל עיצום כספי על הפרת פסקאות (5), (9), (11) ו-(14) של אותו סעיף קטן, אם ההפרה נובעת מאי-מינוי דירקטור חיצוני או מפקח בשל היעדר הרוב הדרוש למינוי באסיפה הכללית.	
		(ד)	במניין הימים לפי סעיף זה לא יבואו הימים הנדרשים לשם אישור המינויים בידי מי שמפקח על השותפות המוגבלת הציבורית על פי כל דין.	
הפרה נמשכת והפרה חוזרת	314.	(א)	בהפרה נמשכת ייוספו על סכום העיצום הכספי שני אחוזים לכל יום שבו נמשכת ההפרה.	
		(ב)	בהפרה חוזרת ייוסף על העיצום הכספי שהיה ניתן להטיל בשלה אילו היתה הפרה ראשונה, סכום השווה למחצית העיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות כמפורט בסעיף 313(ב), בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הטילה רשות ניירות ערך על המפר עיצום כספי לפי סימן זה.	
תחולת הוראות מחוק ניירות ערך	315.		ההוראות לפי סעיפים 52טז עד 52יח, 52כ עד 52כז ו-56ח לחוק ניירות ערך, יחולו על עיצום כספי לפי סימן זה, בשינויים המחויבים.	
			סימן ח': הגבלת תחולה והסמכה להתקין תקנות לפי חוק החברות	
הגבלת תחולה	316.		השר רשאי, לאחר התייעצות עם רשות ניירות ערך, לקבוע כי הוראות פרק זה, כולן או חלקן, לא יחולו על סוג של שותפות מוגבלת ציבורית כפי שיקבע.	
הסמכה להתקין תקנות לפי חוק החברות שהוחלה לעניין פרק זה	317.		בכל עניין בפרק זה שהוחלה לגביו הוראה מחוק החברות הכוללת הסמכה להתקין תקנות בידי השר, יחולו התקנות שהותקנו לפי חוק החברות כאמור, בשינויים המחויבים, אולם השר רשאי להתקין תקנות מיוחדות לגבי פרק זה, בעניין שלגביו הוסמך כאמור.	

שינוי אופן הנסחרות	318.	(א)	שותפות מוגבלת שהפכה לשותפות מוגבלת ציבורית או שותפות מוגבלת ציבורית שהפכה לשותפות מוגבלת, וכן שותפות מוגבלת שהפכה לתאגיד מדווח או שחדלה מלהיות תאגיד מדווח, יודיעו על כך לרשם בתוך 14 ימים מאותו מועד.
		(ב)	השר, לאחר התייעצות עם רשות ניירות ערך, רשאי לקבוע הוראות לענין ביצוע סעיף זה, לרבות הוראות לענין מסמכים אשר יועברו מרשם השותפות לרשות ניירות ערך או ממנה לרשם.
		חלק שביעי: הון השותפות	
		פרק ראשון: הון השותפות	
הון השותפות	319.	שותפות רשאית לקבוע בהסכם השותפות או בהסכם השקעה עם שותף את הסכום שיתחייב השותף להשקיע בהון השותפות.	
רשות להשקיע הון בשותפות	320.	אדם יהיה שותף בשותפות גם אם לא השקיע או לא התחייב להשקיע בהון השותפות.	
סוג ההשקעה בהון	321.	(א)	השקעה של שותף בהון השותפות יכול שתהיה בכל נכס, זכות וכל טובת הנאה אחרת או התחייבות לאחד מאלה בהתאם להסכם השותפות או הסכם ההשקעה.
		(ב)	הייתה השקעה נכס שאינו מזומן, תקבע השותפות את ערכו המוסכם של הנכס.
חובה להוסיף להון השותפות	322.	שותפות אינה רשאית לחייב שותף להשקיע בהון השותפות מעבר למה שהתחייב לפי הסכם השותפות או הסכם ההשקעה אלא אם כן התקיים אחד מאלה:	
		(1)	השותף אישר את ההחלטה בכתב;
		(2)	בהסכם השותפות נקבעה הוראה בכתב שאושרה בהסכמתו של אותו שותף כי דרישה להשקיע בהון השותפות אינה דורשת את הסכמתו;
		(3)	לעניין פסקה (2) יראו את השותף כאילו אישר את אותה ההוראה בהסכם השותפות אם היא נקבעה במועד שבו הצטרף לשותפות או שהוא אישר בפירוש ובכתב את השינוי בהסכם השותפות כאמור בפסקה (2).
ריבית	323.	שותף אינו זכאי לריבית מהשותפות עבור השקעתו בהון השותפות.	

חובת השקעה	324.	(א)	התחייב שותף להשקיע השקעה שאינה מזומן בשותפות ולא פרע השותף את חובו, כולו או חלקו, במועד, רשאית השותפות לדרוש מהשותף לשלם במזומן את שוויו של הסכום שטרם פרע; נקבע ערכו המוסכם של הנכס, רשאית היא לדרוש במזומן את ערכו המוסכם.
סעדים	325.		השותפות רשאית לקבוע סעדים או תרופות כנגד שותף שלא קיים את התחייבותו להשקיע בהון השותפות, כולה או מקצתה, אם נקבעה הוראה כזאת בכתב בהסכם השותפות, ובכלל זה –
		(1)	חילוט חלקו של השותף בשותפות; החלק שחולט לא יקנה לשותף זכויות כלשהן בשותפות עד לתשלום מלוא חובו לשותפות;
		(2)	הטלת עיכובן על חלקו של השותף בשותפות;
		(3)	מכירת חלקו של השותף בשותפות; מכרה השותפות את חלקו של השותף, ימשיך השותף לחוב לשותפות, אלא אם כן קיבלה השותפות את מלוא התמורה שלה התחייב, בתוספת ההוצאות שנלוו למכירה.
			פרק שני: שמירת ההון וחלוקה
			סימן א': חלוקה מותרת
הגדרה	326.		בסימנים א' וג' בפרק זה "שותפות" – שותפות בערבון מוגבל ושותפות מוגבלת.
אי התניה	327.	(א)	שותפות רשאית לבצע חלוקה לפי הוראות פרק זה בלבד; ואולם שותפות רשאית להתחייב בהסכם השותפות או בחוזה שלא לבצע חלוקה במגבלות נוספות על הוראות פרק זה.
		(ב)	חלוקה בניגוד להוראות פרק זה היא חלוקה אסורה.
חלוקה מותרת	328.		שותפות רשאית לבצע חלוקה ובלבד שהתקיימו הדרישות לפי סעיפים 302 ו-303 לחוק החברות.
			סימן ב': דיבידנד
זכות לדיבידנד	329.		שותף בשותפות זכאי לקבל דיבידנד אם החליטה על כך השותפות.
חלוקת דיבידנד	330.		שותף זכאי לקבל דיבידנד אם הוחלט על חלוקת דיבידנד כאמור בסעיף 331, בהתאם לחלקו היחסי ברווחי השותפות במועד שבו התקבלה ההחלטה על החלוקה או במועד מאוחר יותר אם נקבע מועד אחר באותה החלטה.

החלטה על חלוקת דיבידנד	331.	(א)	שותפות לא תקבל החלטה על חלוקה אלא אם כן ניתנה הזדמנות נאותה לשותפים לקבוע, בטרם תבוצע החלוקה, כי החלוקה אינה חלוקה אסורה.
		(ב)	לעניין סעיף זה "שותפים":
		(1)	בשותפות מוגבלת – השותפים הכללים;
		(2)	בשותפות בערבון מוגבל – לשותפים שמתקיימים בהם תנאי הכשירות לפי סעיף 96.
סימן ג': חלוקה אסורה			
תוצאות חלוקה אסורה	332.	(א)	ביצעה שותפות חלוקה אסורה, יהיה על שותף להשיב לשותפות את שקיבל, זולת אם לא ידע ולא היה עליו לדעת כי החלוקה שבוצעה אסורה.
		(ב)	חזקה על שותף מוגבל בשותפות מוגבלת ציבורית שאינו שותף כללי שלא ידע ולא היה עליו לדעת כי חלוקה שבוצעה היא חלוקה אסורה.
אחריות שותף כללי לחלוקה אסורה	333.		ביצעה השותפות חלוקה אסורה יהיה כל שותף כללי אחראי להשיב לשותפות את הסכום שחולק שלא כדין אלא אם כן התקיימו כל אלה:
		(1)	השותף התנגד לחלוקה האסורה ונקט אל כל האמצעים הסבירים כדי למנעה;
		(2)	השותף הסתמך בתום לב הסתמכות סבירה על מידע שאילולא היה מטעה הייתה החלוקה מותרת;
		(3)	בהסכם השותפות נקבע כי הסמכות לאשר חלוקה והאחריות לחלוקה אסורה תהיה בידי אחד או יותר מהשותפים האחרים.
חלק שמיני: נושה של שותף ובעל זכות כלכלית בשותפות			
פרק ראשון: צו עיקול			
הגדרות	334.		בפרק זה "בית משפט" – בית משפט שלו הסכמות לדון בתובענה.
צו עיקול	335.	(א)	בית משפט רשאי, לבקשת נושה של שותף או של בעל זכות כלכלית בשותפות (להלן – החייב), לצוות על עיקול זכויותיו הכלכליות וכל תשלום אחר המגיע לחייב מהשותפות לתשלום יתרת החוב לנושה.

	(ב)	הורה בית המשפט על עיקול כאמור בסעיף קטן (א) והמציא הנושה את צו העיקול לשותפות, תעביר השותפות לנושה את הסכום שהוא זכאי לו מהשותפות על פי צו העיקול.
הוראות לפי צו העיקול	336.	בית המשפט רשאי, אם ראה צורך או תועלת בדבר לשם ביצוע צו העיקול –
	(1)	למנות כונס נכסים לזכויות המעוקלות ויהיו לו כל הסמכויות המוקנות לנושה לפי חוק זה;
	(2)	לתת כל הוראה אחרת לצורך ביצוע לצו העיקול.
ביטול צו העיקול לאחר תשלום החוב	337.	הוכיח החייב להנחת דעתו של בית המשפט כי סולק החוב לפני שבית המשפט הורה על מכירת הזכויות המעוקלות לפי סעיף 339 רשאי החייב לבקש את ביטול צו העיקול וביטול מינויו של כונס הנכסים.
פדיון הזכות המעוקלת	338.	(א) לא הורה בית המשפט על מכירת הזכויות המעוקלות לפי סעיף 339 רשאים השותפים והשותפות לפדות את העיקול בתשלום מלוא יתרת החוב לנושה ולבקש את ביטול צו העיקול וביטול מינויו של כונס הנכסים.
	(ב)	החלטה של השותפות לפדות את העיקול טעונה אישור של כל השותפים למעט השותף שזכותו עוקלה.
	(ג)	הפודה את החוב שבגינו ניתן צו העיקול יהיה זכאי לכל הזכויות שהוקנו לנושה בהתאם לצו.
מכירת הזכויות המעוקלות	339.	(א) ראה בית המשפט כי אין בזכויות המעוקלות כדי לשלם את החוב בתוך זמן סביר, רשאי הוא לצוות על מכירת זכויותיו הכלכליות של החייב בשותפות.
	(ב)	הרוכש את הזכויות הכלכליות בשותפות לפי סעיף קטן (א), זכאי לכל הזכויות שהוקנו לנושה בהתאם לצו העיקול.
תקנות	340.	השר רשאי לקבוע הוראות לעניין צו עיקול, לרבות לעניין הליכים לאישורו, שיעור אגרת בית המשפט והמועדים והדרכים לגבייתה.
		פרק שני: בעל זכות כלכלית בשותפות
העברת זכות כלכלית בשותפות תושלם במועד שהסכימו עליו הצדדים כלכלית בשותפות	341.	העברת זכות כלכלית בשותפות תושלם במועד שהסכימו עליו הצדדים בהסכם ההעברה והיא תבטל בהתאם להסכם ההעברה או על פי דין.

חובת השותפות להעביר תשלום	342.	השותפות חייבת להעביר תשלום עבור הזכויות הכלכליות או תחדל מהעברת תשלום עבור הזכויות הכלכליות למי שזכאי לזכויות הכלכליות בשותפות (להלן – בעל הזכות הכלכלית) מהמועד שבו נמסרה לה הודעה מאת המעביר על ההעברה או נמסרה הודעה על ביטול ההעברה, לפי העניין.
הזכות הכלכלית	343.	בעל זכות כלכלית בשותפות לא יהיה זכאי לזכויות השותף בשותפות למעט הזכויות הכלכליות שעוקלו לזכותו לפי סעיף 335 או שהועברו לו לפי סעיף 341.
זכויות מידע	344.	(א) בעל זכות כלכלית בשותפות זכאי לדרוש מהשותפות מידע ולעניין בספרי השותפות בהיקף הנדרש לו באופן סביר לצורך מימוש זכויותיו הכלכליות בשותפות.
	(ב)	בפירוק השותפות זכאי הנמחה לדרוש עריכת חשבון בשותפות, ובלבד שהחשבון יהיה החשבון האחרון שהסכימו עליו השותפים.
שינוי בהסכם השותפות	345.	(א) שינוי בהסכם השותפות שיש בו לשנות את זכויותיו של בעל זכות כלכלית בשותפות יהיה תקף כלפיו אם ההחלטה על השינוי התקבלה בתום לב ובדרך מקובלת.
	(ב)	החלטה שהתקבלה בניגוד לאמור בסעיף קטן (א), לא יהיה לה תוקף כלפי הנעבר.
תעודת זכות כלכלית	346.	(א) שותפות רשאית להוציא עבור שותף או בעל זכות כלכלית בשותפות תעודה על שמו של השותף או הנעבר המעידה על זכותם הכלכלית בשותפות.
	(ב)	הוציאה השותפות תעודת זכות כלכלית תצוין בה כל הגבלה על העברת הזכות.
חלק תשיעי: שינוי מבנה		
פרק ראשון: מיזוג		
אישור המיזוג	347.	מיזוג טעון את אישור כל השותפים בכל אחת מהשותפויות המתמזגות בהתאם להוראות פרק זה.
חופש ההתנאה	348.	אין בהוראות פרק זה, כדי למנוע משותפות להתחייב בחוזה או בהסכם השותפות להימנע מביצוע מיזוג או להתנות את ביצוע המיזוג בתנאים.

הצעת המיזוג תאושר על ידי כל השותפים בשותפות כללית הזכאים לאשר או להצביע בנוגע להחלטה המובאת לאישור השותפים, אלא אם כן נקבע רוב אחר בהסכם השותפות.	349.	אישור הצעת המיזוג בשותפות כללית
שותפות רשאית להתמזג בהצעת המיזוג שתאושר על ידי כל השותפים הכלליים בשותפות המוגבלת והשותפים המוגבלים המחזיקים ברוב הזכויות לקבלת רווחי השותפות במועד ההחלטה על המיזוג.	350. (א)	אישור הצעת המיזוג בשותפות מוגבלת
על אף האמור בסעיף קטן (א), מיזוג אינו טעון אישור של השותפים המוגבלים בכל אחד מאלה:	(ב)	
בשותפות היעד הנמצאת בשליטתה ובבעלותה המלאה של השותפות הקולטת;	(1)	
בשותפות הקולטת, אם התקיימו כל אלה:	(2)	
המיזוג אינו כרוך בשינוי הסכם השותפות של השותפות הקולטת;	(א)	
השותפות הקולטת אינה מקצה במסגרת המיזוג למעלה מ-20 אחוזים מזכויות ההצבעה בשותפות הקולטת.	(ב)	
היו הזכויות בשותפות היעד מחולקות לסוגים, טעון המיזוג גם אישור אספות סוג בשותפויות היעד.	(ג)	
בשותפות מוגבלת מתמזגת, המוחזקת בידי השותפות המוגבלת המתמזגת האחרת או בידי בעל השליטה בשותף הכללי בשותפות המתמזגת האחרת, לא יאושר המיזוג אם התנגדו לו שותפים מוגבלים המחזיקים ברוב זכויות ההצבעה מקרב המשתתפים בהצבעה, למעט הנמנעים, שאינם נמנים עם השותפות המתמזגת האחרת, או בעל השליטה בשותף הכללי כאמור או מי מטעמם, לרבות קרוביהם או תאגידים בשליטתם, ואולם לא יראו אדם כמחזיק בשותפות המתמזגת האחרת אם ההחזקה נובעת רק מהיותו שותף מוגבל בשותפות המוגבלת המתמזגת.	(ד)	
היה אדם בעל שליטה בכמה מחברות השותף הכללי של השותפויות המוגבלות המתמזגות תהיה הצעת המיזוג טעונה אישור בהתאם להוראות סעיף קטן (ד) בכל אחת מן החברות המתמזגות האמורות.	(ה)	

		(ו)	השותפים המשתתפים בהצבעה יודיעו לשותפות לפני ההצבעה, או אם ההצבעה היא באמצעות כתב ההצבעה – על גבי כתב ההצבעה, אם ההחזקות שלהם הן בידי השותפות המוגבלת המתמזגת האחרת או בידי אדם כאמור בסעיף קטן (ד) או שאין מוחזקות כאמור; לא הודיע השותף המוגבל כאמור, לא יצביע וקולו לא יימנה.
		(ז)	על אף הוראות סעיף קטן (ג), על הצעת מיזוג שהיא עסקה הטעונה אישור לפי סעיף 308, יחולו לעניין אישור המיזוג, הוראות הסעיף האמור.
שינוי האחריות במסגרת הצעת המיזוג	351.		על אף האמור בסעיפים 349 ו-350, מיזוג שכתוצאה ממנו יהיה אחד השותפים בשותפות, שאינו חב באחריות בלתי מוגבלת לחובות השותפות, אחראי לחובות השותפות, לא תאושר אלא אם כן התקיימו כל אלה:
		(1)	השותף אישר את הצעת המיזוג בכתב;
		(2)	בהסכם השותפות נקבעה הוראה בכתב שאושרה בהסכמת אותו שותף, כי שינוי של השותפות לתאגיד אחר שכתוצאה ממנה יהפוך אחד השותפים שאינו חב באחריות בלתי מוגבלת לחובות השותפות לאחראי לחובות התאגיד האחר, אינה דורשת את הסכמתו של אותו שותף;
		(3)	לעניין סעיף זה יראו את השותף כאילו אישר את ההוראה אם היא נקבעה בהסכם השותפות במועד שבו הצטרף לשותפות או אם אישר שינוי בהסכם השותפות כאמור.
הצעת מיזוג	352.	(א)	הצעת מיזוג בכתב תכלול את הפרטים האלה:
		(1)	שם וסוג השותפות;
		(2)	ציון השותפות הקולטת ושותפות היעד במיזוג;
		(3)	התמורה שתינתן לכל אחד מהשותפים במזומן, בניירות ערך או בכל תמורה אחרת.
		(ב)	להצעת המיזוג יצורפו כל אלה:
		(1)	הסכם השותפות וכל שינוי בהסכם בשותפות הקולטת;
		(2)	כל תנאי או הסכם אחר הנוגע לתכנית המיזוג.
הודעה לרשם	353.		שותפות מתמזגת רשומה תמציא את הצעת המיזוג לרשם בתוך שלושה ימים ממועד אישור השותפים.

מיזוג הפוגע בכושר הפירעון של שותפות	354.	שותפים כלליים בשותפות שאחריות השותפים בה מוגבלת השוקלים לאשר את המיזוג, ידונו ויקבעו בשים לב למצבן הכספי של השותפויות המתמזגות, האם קיים לדעתם חשש סביר שעקב המיזוג לא יהיה ביכולתה של השותפות הקולטת לקיים את התחייבויותיה של השותפות לנושיה.
התנגדות נושים	355.	בית המשפט רשאי, לבקשת נושה של שותפות מתמזגת שאחריות השותפים בה מוגבלת, להורות על עיכוב או מניעת ביצוע של המיזוג, אם מצא כי קיים חשש סביר שעקב המיזוג לא יהיה ביכולתה של השותפות הקולטת לקיים את התחייבויותיה של השותפות המתמזגת, וכן רשאי הוא לתת הוראות להבטחת זכויותיהם של נושים.
הודעה לנושים	356.	(א) שותפות מתמזגת תשלח את הצעת המיזוג לנושים המובטחים של השותפות לא יאוחר משלושה ימים ממועד ההמצאה של הצעת המיזוג לרשם.
	(ב)	שותפות מתמזגת תודיע לנושים הלא מובטחים שלה על הצעת המיזוג ותוכנה כפי שיקבע השר.
תוצאות המיזוג	357.	במועד שבו המיזוג נכנס לתוקף יהיו תוצאותיו כלהלן:
	(1)	כל הנכסים והחייבים של שותפות היעד, לרבות חיובים מותנים, עתידיים, ידועים ובלתי ידועים, יועברו ויוקנו לשותפות הקולטת;
	(2)	יראו את השותפות הקולטת כאילו היה תאגיד היעד בכל הליך משפטי, לרבות בהליכי הוצאה לפועל;
	(3)	שותפות היעד תחוסל ואם היתה שותפות רשומה ימחק אותה הרשם מרשמו;
	(4)	היתה השותפות הקולטת רשומה ימסור לה הרשם תעודה המעידה על ביצוע המיזוג וירשום את דבר המיזוג במרשמי השותפות הקולטת.
פרק שני: שינוי סוג השותפות		
כללי	358.	שותפות מסוג מסוים רשאית לשנות את סוגה לשותפות מסוג אחר (להלן – שינוי סוג) בהתאם להוראות פרק זה. בפרק זה "שינוי סוג" – שינוי של שותפות משותפות כללית לשותפות מוגבלת או משותפות מוגבלת לשותפות כללית.
חופש ההתנאה	359.	אין בהוראות פרק זה כדי למנוע משותפות להתחייב בחוזה או בהסכם השותפות להימנע מביצוע שינוי סוג או להתנות את ביצוע שינוי הסוג בתנאים.

הצעת שינוי הסוג	360.	(א)	הצעת שינוי הסוג תכלול את כל הפרטים האלה:
		(1)	שם השותפות, סוגה וסוג השותפות שאליו היא מעוניינת להפוך;
		(2)	התמורה שתינתן לכל אחד מהשותפים במזומן, בניירות ערך או בכל תמורה אחרת כתוצאה משינוי הסוג;
		(ב)	להצעת שינוי הסוג יצורפו כל אלה:
		(1)	בקשת הרישום וכל מסמך שהוא תנאי לרישום השותפות החדשה;
		(2)	הסכם השותפות של השותפות החדשה;
		(3)	כל תנאי או הסכם אחר הנוגע לשינוי הסוג.
אישור שינוי הסוג	361.	(א)	ההצעה לשינוי הסוג תאושר על ידי כל השותפים הזכאים לאשר או להצביע בנוגע להחלטה המובאת לאישור השותפים, אלא אם כן נקבע רוב אחר בהסכם השותפות.
		(ב)	על אף האמור בסעיף קטן (א), ההצעה לשינוי הסוג שכתוצאה ממנה יהיה אחד השותפים בשותפות, שאינו חב באחריות בלתי מוגבלת לחובות השותפות, אחראי לחובות השותפות החדשה, לא תאושר אלא אם כן התקיים אחד מאלה:
		(1)	השותף אישר את הצעת שינוי הסוג בכתב.
		(2)	בהסכם שותפות נקבעה הוראה בכתב שאושרה בהסכמתו של אותו שותף כי שינוי סוגה של השותפות שכתוצאה ממנו יהפוך אחד השותפים, שאינו חב באחריות בלתי מוגבלת לחובות השותפות, לאחראי לחובות השותפות בסוגה החדש, אינו טעון הסכמתו של אותו שותף.
		(ג)	לעניין סעיף זה יראו את השותף כאילו אישר את ההוראה אם היא נקבעה בהסכם השותפות במועד שבו הצטרף לשותפות או אם אישר שינוי בהסכם השותפות כאמור.
הודעה לרשם על שינוי סוג	362.		השותפות תודיע לרשם על הצעה לשינוי סוג בתוך 14 ימים ממועד אישור הצעת שינוי הסוג.
תוצאות שינוי הסוג	363.		התקיימו כל התנאים לפי פרק זה או הסכם השותפות לאישור הצעת שינוי הסוג יהיו תוצאות שינוי הסוג כלהלן:

	(1)	כל הנכסים והחייבים של השותפות, לרבות חיובים מותנים, עתידיים, ידועים ובלתי ידועים, יעברו ויוקנו לשותפות החדשה;
	(2)	יראו את השותפות החדשה כאילו הייתה השותפות המקורית בכל הליך משפטי, לרבות בהליכי הוצאה לפועל;
	(3)	לא תיפגע אחריותם של השותפים לחובות השותפות כתוצאה משינוי הסוג.
אישור ההחלטה	364.	אישור ההצעה לשינוי סוג ייעשה בדרך הקבועה בסעיפים 349 ו-350.
תקנות	365.	השר רשאי לקבוע הוראות לביצוע פרק זה, לרבות לעניין מידע שחובה למסור לנושי השותפות ותנאים לשינוי סוג שמטרתם להבטיח כי מצבם של נושי השותפות לא ישתנה לרעה; לגבי שותפות מוגבלת ציבורית ייקבעו הוראות כאמור לאחר התייעצות עם רשות ניירות ערך.
		חלק עשירי: פירוק
		פרק ראשון: עילות הפירוק
		סימן א': כללי
עילות לפירוק שותפות	366.	שותפות תתפרק והיא תחדל מלנהל את עסקיה בהתקיים אחד מאלה –
	(1)	מספר השותפים בשותפות כללית פחת משניים למשך תקופה של לפחות 90 ימים ובשותפות מוגבלת אין שותף כללי אחד לפחות או שותף מוגבל אחד לפחות למשך תקופה של לפחות 90 ימים;
	(2)	בתום התקופה שנקבעה בהסכם השותפות לקיומה של השותפות אם שותפות הוקמה לתקופה מוגבלת בזמן או קרה מקרה שנקבע לגביו בהסכם השותפות שהוא מביא לפירוק השותפות;
	(3)	בהחלטה של השותפים לפירוק השותפות, בהתאם לסימן ב' ו-ג' אלא אם כן נקבע אחרת בהסכם השותפות.
	(4)	בית משפט הורה על פירוק השותפות, בהתאם לסימן ד'.
המשכיות השותפות	367. (א)	על אף האמור בסעיף 366(2), השותפות לא תתפרק אם החליטו כל השותפים שלא לפרקה או המשיכו השותפים המורשים לנהל את עסקי השותפות בתום התקופה שנקבעה לסיומה.
	(ב)	לא התפרקה השותפות כאמור בסעיף קטן (א), יראו את השותפות כשותפות שאינה מוגבלת בזמן, אלא אם כן החליטו השותפים אחרת.

מועד פירוק השותפות	368.	שותפות תתפרק במועד שנקבע בהסכם השותפות או במועד ההחלטה על פירוק או במועד מאוחר יותר שקבעו השותפים, לפי העניין.
		סימן ב': פירוק מרצון של שותפות כללית
פירוק מרצון של שותפות כללית שהוקמה לתקופה מוגבלת	369.	שותפות כללית שהוקמה לתקופה מוגבלת בזמן תתפרק לפני המועד לסיומה בהתקיים אחד מאלה –
	(1)	החליטו כל השותפים לפרק את השותפות;
	(2)	הסתיימה חברותו של אחד השותפים כתוצאה מאחד האירועים המנויים בסעיף 141 ורוב השותפים הנותרים החליטו לפרק את השותפות בתוך 90 יום ממועד האירוע.
פירוק מרצון של שותפות כללית שהוקמה לתקופה שאינה מוגבלת	370.	שותפות שהוקמה לתקופה שאינה מוגבלת בזמן תתפרק בהתקיים אחד מאלה –
	(1)	בהחלטה של לפחות מחצית מהשותפים;
	(2)	בתוך 90 יום מקבלת בקשה מאחד השותפים לפירוק השותפות, או במועד מאוחר יותר שצוין בבקשה (להלן – התקופה), אלא אם כן רוב השותפים הנותרים החליטו להמשיך בעסקי השותפות.
		סימן ג': פירוק מרצון של שותפות מוגבלת
פירוק שותפות מוגבלת	371.	שותפות מוגבלת שלא נקבע מועד לסיומה תתפרק והיא תחדל מלנהל את עסקיה בהתקיים אחד מאלה –
	(א)	בהחלטה של כל השותפים הכלליים ובהסכמת השותפים המוגבלים המחזיקים ברוב הזכויות לקבלת רווחים במועד קבלת ההחלטה;
	(ב)	הסתיימה חברותו של אחד השותפים הכלליים כאמור בסעיף 199 והחליטו השותפים הכלליים וכן השותפים המוגבלים המחזיקים ברוב הזכויות הכלכליות של השותפות לפרק את השותפות בתוך 90 ימים מיום קבלת הודעה הפרישה.
		סימן ד': פירוק על ידי בית המשפט

הוראות סימן ד' בעניין פירוק על ידי בית המשפט והוראות הפרק השני בעניין ניהול הליכי הפירוק ייקבעו בהתאם להוראות שייקבעו במסגרת הצעת חוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ו-2016 הנדונה בימים אלה בכנסת.		
פרק שני: ניהול הליכי הפירוק		
הוראות סימן ד' בעניין פירוק על ידי בית המשפט והוראות פרק ב' בעניין ניהול הליכי הפירוק ייקבעו בהתאם להוראות שייקבעו במסגרת הצעת חוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ו-2016 הנדונה בימים אלה בכנסת.		
פרק שלישי: יישוב חשבונות וחיסול		
סילוק חובות השותפות לנושים	372.	(א)
בשותפות יעמדו תחילה נכסי השותפות, ובכלל זה חובתו של שותף להשקיע בהון השותפות, לצורך סילוק חובות השותפות לנושיה.		
		(ב)
לא הספיקו נכסי השותפות לסילוק חובות השותפות לנושים יהיו השותפים חייבים להשתתף בתשלום חובות שנוצרו בתקופה שבה היו אחראים לחובות השותפות בשיעור חלקם היחסי בהפסדי השותפות במועד שבו נוצר החוב.		
סיום חשבונות בין השותפים וחיסול	373.	(א)
יתרת נכסי השותפות לאחר סילוק חובות השותפות לנושים ישמשו להחזרת ההון שהשקיע כל שותף. לא הספיקו נכסי השותפות לתשלום מלוא ההון שהושקע תחזיר השותפות את הנכסים לכל שותף בהתאם לחלקו היחסי בהון השותפות.		
		(ב)
נכסי השותפות הנותרים יחולקו במזומן בין השותפים לפי שיעור חלקו היחסי של שותף ברווחי השותפות במועד הפירוק.		
		(ג)
שותפות שהתפרקה תחוסל לאחר שהתקיימו כל אלה –		
(1) השותפות שילמה לנושיה את כל חובותיה, הידועים או הבלתי ידועים;		
(2) יתרת נכסי השותפות חולקו לשותפים;		
(3) אם מונה מפרק – מינויו פקע;		
(4) בשותפות רשומה – במועד שבה הרשם מחק את השותפות מהרשם.		
חלק אחד עשר: שותפות חוץ		

חובת רישום של שותפות חוץ	374.	(א)	שותפות חוץ לא תקיים בישראל מקום עסקים, אלא אם כן נרשמה כשותפות חוץ לפי הוראות סימן זה ושילמה את אגרות הרישום והפרסום שקבע השר לפי סימן זה.
		(ב)	הבקשה לרישום תוגש לרשם בתוך חודש לאחר הקמת מקום העסקים בישראל.
		(ג)	הבקשה לרישום תוגש לפי טופס שקבע הרשם והיא תכלול את הפרטים הבאים –
		(1)	שמה של השותפות;
		(2)	מקום התאגדותה של השותפות;
		(3)	השם והמען של אדם היושב בישראל המורשה לקבל בעבור השותפות כתבי בי-דין והודעות שיש להמציא שותפות;
		(4)	שמו של אדם היושב כרגיל בישראל המורשה לפעול בשם השותפות.
		(ד)	לבקשה יצורפו מסמכים אלה:
		(1)	עותק ותרגום עברי, מאושרים בדרך שקבע הרשם, של המסמכים שעל פיהם התאגדה השותפות או שלפיהם היא פועלת, כנדרש לפי דיני המדינה שבה התאגדה;
		(2)	העתק מאושר בדרך שקבע הרשם של כתב הרשאה המייפה את כוחו של אדם היושב כרגיל בישראל לפעול בשם השותפות בישראל.
		(ה)	השר רשאי לקבוע מסמכים נוספים ששותפות חוץ חייבת לצרף לבקשה לרישום וחייבת להודיע לרשם על שינויים בהם.
עדכון רישום של שותפות חוץ	375.		שותפות חוץ תגיש לרשם הודעת עדכון בתוך 14 ימים ממועד השינוי אם חל שינוי באחד הפרטים הבאים:
		(1)	שמה של השותפות;
		(2)	מקום ההתאגדות של השותפות;
		(3)	שמו או מענו של אחד המנויים בפסקאות 374(ג) ו-4.

המצאה לשותפות חוץ	376.	כתבי בי-דין או הודעה שיש להמציאם לשותפות חוץ הרשומה בישראל יראום כאילו הומצאו כדין, אם מוענו למורשה שהודע עליו לרשם כאמור בסעיף 274(ג)(3) והונחו במען שהודע עליו כאמור או נשלחו לשם בדואר.
דין וחשבון שנתי	377.	חברת חוץ תגיש, אחת לשנה, דין וחשבון שנתי כפי שיקבע הרשם.
עונשין	378.	שותפות חוץ שהפרה את הוראות סעיף 374 דינה ודין כל שותף או שלוח שלה, שהיה שותף להפרה – קנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, ⁹ תשל"ז-1977, ובהפרה נמשכת, קנס נוסף כאמור בסעיף 61(ג) לחוק האמור לכל יום שבו נמשכת ההפרה, מהיום שהשותפות קיבלה הודעה מאת הרשם.
שותפות חוץ שהפסיקה לקיים מקום עסקים בישראל	379.	(א) שותפות חוץ שהפסיקה לקיים מקום עסקים בישראל והודיעה על כך לרשם, תהיה פטורה מחובותיה לפי פרק זה, החל במועד מסירת ההודעה, ואולם השר רשאי לקבוע מועד פטור מוקדם יותר לעניין חובת תשלום אגרה לפי פרק זה.
	(ב)	על אף הוראות סעיף קטן (א), שותפות שמסרה הודעה כאמור באותו סעיף קטן, אינה פטורה מחובתה כאמור בסעיף 374(ג)(3), אלא אם כן מסרה לרשם מען אחר למסירת כתבי בי-דין והודעות; מסרה השותפות לרשם מען אחר כאמור, מחוץ לישראל, לא יידרש היתר בית משפט לשם המצאת כתבי בי-דין והודעות לשותפות הנוגעים לפעילות השותפות בישראל, בעת שקיימה מקום עסקים בישראל, לפי הוראות תקנה 500 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984. ¹⁰
חלק שנים עשר: אמצעי אכיפה מינהליים – עיצום כספי, רישום שותפות כשותפות מפרה ומחיקה		
פרק ראשון: עיצומים כספיים		
סימן א': הטלת עיצום כספי בידי הרשם		
עיצום כספי	380.	הפרה שותפות רשומה או שותפות חוץ, שאינן תאגיד מדווח, הוראה מהוראות חוק זה כמפורט להלן, רשאי הרשם להטיל עליה עיצום כספי לפי הוראות חלק זה, בסכום של 7880 שקלים חדשים:
	(1)	הפרה הוראה של הרשם לפי סעיף 28(ב) או (ג);
	(2)	לא שילמה אגרות או תשלום אחרים שהיא חייבת בתשלומם לפי סעיף 36(ד);

⁹ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.
¹⁰ ק"ת התשמ"ד, עמ' 2220.

			(3)	הפרה חובה להגיש דיווחים, לפי הוראות סעיף 53; לעניין זה יראו שותפות שהשמיטה פרט מהותי מדיווח יראו כמי שהפרה את החובה להגיש דיווחים;
			(4)	הפרה חובה להגיש דין וחשבון שנתי, לפי הוראות סעיפים 377;
			(5)	הפרה חובה המוטלת עליה לפי הוראות 318.
גביה משותף	381.	(א)		לא שולם במועד עיצום כספי שהוטל לפי סעיף 380 רשאי הרשם לדרוש, כפוף להוראות סעיף קטן (ה), את תשלומו מכל מי שרשום במרשמי הרשם כשותף כללי בשותפות או שהיה רשום כאמור בזמן ההפרה.
		(ב)		על דרישה לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיפים 382 עד 390.
		(ג)		שילם מי מהמנויים בסעיף קטן (א) את העיצום הכספי, לא תידרש השותפות לשלמו, והמשלם זכאי להשבה מן השותפות.
		(ד)		בית המשפט לא יחייב מי שנדרש לשלם עיצום כספי לפי סעיף זה בתשלומו אם הוכיח אחד מאלה:
			(1)	נקטן את כל האמצעים הנאותים כדי למנוע את ההפרה;
			(2)	שלא ידע את דבר ההפרה ולא היה עליו לדעת על כך.
		(ה)		השותפות רשאית לשלוח הודעה לרשם כי שותף מסוים הוא האחראי לקיום ההוראות והחובות כאמור בסעיף 380 ציינה השותפות כאמור, לא ידרוש הרשם את תשלומו של העיצום הכספי משותף אחר בשותפות, אלא אם כן נדרש תשלומו של העיצום הכספי קודם לכן מהשותף שציינה השותפות ולא שולם על ידם.
הודעה על כוונת חיוב	382.	(א)		היה לרשם יסוד סביר להניח כי הפרה שותפות רשומה או שותפות חוץ, שאינן תאגיד מדווח, הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 381 (בפרק זה – המפר), ובכוונתו להטיל על המפר עיצום כספי לפי אותו סעיף, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב).
		(ב)		בהודעה על כוונת חיוב יציין הרשם, בין השאר, את אלה:
			(1)	המעשה או המחדל (בפרק זה – המעשה), המהווה את ההפרה;
			(2)	סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;

זכותו של המפר לטעון טענותיו בפני הרשם לפי הוראות סעיף 383;	(3)			
הסמכות להוסיף על סכום עיצום הכספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 385, והמועד שממנו יראו הפרה כהפרה נמשכת לעניין הסעיף האמור.	(4)			
מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 382 רשאי לטעון טענותיו, בכתב או בעל פה, בפני הרשם, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה, ורשאי הרשם להאריך את התקופה האמורה בתקופה נוספת שלא תעלה על 30 ימים.		383.	זכות טיעון	
הרשם יחליט, לאחר ששקל את הטענות שנטענו לפי סעיף 383, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 386.	(א)	384.	החלטת הרשם ודרישת תשלום	
החליט הרשם לפי הוראות סעיף קטן (א) -	(ב)			
להטיל על המפר עיצום כספי - ימסור לו דרישה, בכתב, לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום), שבה יציין, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן ואת התקופה לתשלומו;	(1)			
שלא להטיל על המפר עיצום כספי - ימסור לו הודעה על כך, בכתב.	(2)			
בדרישת התשלום או בהודעה, לפי סעיף קטן (ב), יפרט הרשם את נימוקי החלטתו.	(ג)			
לא טען המפר את טענותיו לפי הוראות סעיף 383, בתוך התקופה האמורה באותו סעיף, יראו את ההודעה על כוונת חיוב, בתום אותה תקופה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.	(ד)			
בהפרה נמשכת ייוסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה.	(א)	385.	הפרה נמשכת והפרה חוזרת	
בהפרה חוזרת ייוסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיף 380, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי.	(ב)			

הרשם אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בפרק זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).	(א)	386.	סכומים מופחתים
השר רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם ניתן יהיה להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בפרק זה, ובשיעורים שיקבע.	(ב)		
העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען טענותיו בפני הרשם כאמור בסעיף 383 – ביום מסירת ההודעה על כוונת חיוב; הוגש ערעור לבית משפט לפי סעיף 395, ועוכב תשלומו של העיצום הכספי בידי בית המשפט - יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בערעור, לפי העניין.	(א)	387.	סכום מעודכן של העיצום הכספי
סכום העיצום הכספי הקבוע בסעיף 1 יתעדכן ביום 1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור שינוי המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ב-1 בינואר של השנה הקודמת; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה	(ב)		
הרשם יפרסם ברשומות הודעה על סכום העיצום הכספי המעודכן לפי סעיף קטן (ב).	(ג)		
המפר ישלם את העיצום הכספי בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 384.		388.	המועד לתשלום העיצום הכספי
לא שילם המפר עיצום כספי במועד, ייוספו על העיצום הכספי, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 ¹¹ (בפרק זה - הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומו.		389.	הפרשי הצמדה וריבית
עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גביה) ¹² .		390.	גבייה
סימן ב': התראה מינהלית			

¹¹ ס"ח התשכ"א, עמ' 348.
¹² חא"י, כרך ב' עמ' (ע) 1374, (א) 1399.

התראה מינהלית	391.	(א)	היה לרשם יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 380, והתקיימו נסיבות שקבע הרשם, בנהלים, באישור היועץ המשפטי לממשלה, רשאי הוא, במקום להמציא לו הודעה על כוונת חיוב ולהטיל עליו עיצום כספי, לפי הוראות סימן א', להמציא לו התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה; בסעיף קטן זה, "היועץ המשפטי לממשלה" - לרבות משנה ליועץ המשפטי לממשלה שהיועץ המשפטי לממשלה הסמיכו לעניין זה.
		(ב)	בהתראה מינהלית יציין הרשם מהו המעשה המהווה את ההפרה, יודיע למפר כי עליו להפסיק את ההפרה וכי אם ימשיך בהפרה או יחזור עליה יהא צפוי לעיצום כספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת, לפי העניין, כאמור בסעיף 393, וכן יציין את זכותו של המפר לבקש את ביטול ההתראה לפי הוראות סעיף 392.
בקשה לביטול התראה מינהלית	392.	(א)	נמסרה למפר התראה מינהלית כאמור בסעיף 391, רשאי הוא לפנות לרשם בכתב, בתוך 30 ימים, בבקשה לבטל את ההתראה בשל כל אחד מטעמים אלה:
		(1)	המפר לא ביצע את ההפרה;
		(2)	המעשה שביצע המפר, המפורט בהתראה, אינו מהווה הפרה.
		(ב)	קיבל הרשם בקשה לביטול התראה מינהלית, לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי הוא לבטל את ההתראה או לדחות את הבקשה ולהשאיר את ההתראה על כנה; החלטת הרשם תינתן בכתב, ותימסר למפר בצירוף נימוקים.
הפרה נמשכת והפרה חוזרת לאחר התראה	393.	(א)	נמסרה למפר התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה והמפר המשיך להפר את ההוראה שבשלה נמסרה לו ההתראה, ימסור לו הרשם דרישת תשלום בשל הפרה נמשכת כאמור בסעיף 385(א).
		(ב)	נמסרה למפר התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה והמפר חזר והפר את ההוראה שבשלה נמסרה לו ההתראה, בתוך שנתיים מיום מסירת ההתראה, יראו את ההפרה הנוספת כאמור בהפרה חוזרת לעניין סעיף 385(ב), והרשם ימסור למפר הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 382 בשל ההפרה החוזרת.
סימן ג': שונות			

עיצום כספי בשל הפרה לפי חוק זה ולפי חוק אחר	394.	על מעשה אחד המהווה הפרה של הוראה מההוראות לפי חוק זה המנויות בסעיף 380 ושל הוראה מההוראות לפי חוק אחר, לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד.
ערעור לבית משפט שלום	395.	(א) על החלטה סופית של הרשם לפי פרק זה ניתן לערער לבית משפט השלום שבו יושב נשיא בית משפט השלום; ערעור כאמור יוגש בתוך 30 ימים מיום שנמסרה למפר הודעה על ההחלטה.
	(ב)	אין בהגשת ערעור לפי סעיף קטן (א) כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך הרשם או שבית המשפט הורה על כך.
	(ג)	החליט בית המשפט לקבל ערעור שהוגש לפי סעיף קטן (א), לאחר ששולם העיצום הכספי לפי הוראות פרק זה והורה על החזרת סכום העיצום הכספי ששולם או על הפחתת העיצום הכספי, יוחזר הסכום ששולם או כל חלק ממנו אשר הופחת, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומם עד יום החזרתו.
פרסום	396.	(א) הטיל הרשם עיצום כספי לפי פרק זה, יפרסם באתר האינטרנט של משרד המשפטים את הפרטים שלהלן, בדרך שתבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כספי:
	(1)	דבר הטלת העיצום הכספי;
	(2)	מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבות ההפרה;
	(3)	סכום העיצום הכספי שהוטל;
	(4)	אם הופחת העיצום הכספי - הנסיבות שבשלן הופחת סכום העיצום ושיעורי ההפחתה;
	(5)	פרטים אודות המפר, הנוגעים לעניין;
	(6)	שמו של המפר.
	(ב)	הוגש ערעור לפי סעיף 395 יפרסם הרשם, בפרסום לפי סעיף קטן (א) גם את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו.

		(ג)	על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם הרשם פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 ¹³ , וכן רשאי הוא שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה, שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.
		(ד)	פרסום לפי סעיף זה בעניין עיצום כספי שהוטל על תאגיד יהיה לתקופה של ארבע שנים, ובעניין עיצום כספי שהוטל על יחיד – לתקופה של שנתיים.
		(ה)	השר רשאי לקבוע דרכים נוספות לפרסום הפרטים האמורים בסעיף זה.
שמירת אחריות פלילית	397.	(א)	תשלום עיצום כספי או המצאת התראה מנהלית, לפי פרק זה, לא יגרעו מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה המנויות בסעיף 380, המהווה עבירה.
		(ב)	שלח הרשם למפר הודעה על כוונת חיוב או המציא לו התראה מינהלית, בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא יוגש נגדו כתב אישום בשל אותה הפרה, אלא אם כן התגלו עובדות חדשות, המצדיקות זאת.
		(ג)	הוגש נגד אדם כתב אישום בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא ינקוט נגדו הרשם הליכים לפי פרק זה בשל אותה הפרה, ואם הוגש כתב האישום בנסיבות האמורות בסעיף קטן (ב) לאחר שהמפר שילם עיצום כספי, יוחזר לו הסכום ששולם בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלום הסכום עד יום החזרתו.
סימן ד': רישום השותפות כשותפות מפרה			
רישום שותפות כשותפות מפרה	398.		מבלי לגרוע מההוראות לפי סימן א', היה לרשם יסוד סביר להניח כי שותפות או שותפות חוץ עשתה לא שילמה אגרה או תשלומים אחרים שהיא חייבת בתשלום לפי סעיף 36(4) או כי שותפות או שותפות חוץ הפרה חובה להגיש דין וחשבון שנתי לפי הוראות סעיפים 53 או 377, לפי העניין, רשאי הוא רשאי הוא לרשום במרשם שהוא מנהל לגבי אותה שותפות בהתאם להוראות חוק זה, כי השותפות הפרה חובה כאמור (בסעיף זה – שותפות מפרה).

¹³ ס"ח התשנ"ח, עמ' 226.

התראה	399.	הרשם ירשום במרשם, לגבי שותפות כאמור בסעיף 398, התראה על כוונתו לרשמה כשותפות מפרה, ויציין בה את מועד רישומה; חלפו 30 ימים מיום רישום ההתראה ולא תיקנה השותפות את ההפרה, תירשם במרשם כשותפות מפרה; הרשם ישלח למען המשרד הרשום של השותפות הודעה על רישום ההתראה.
תוצאות הרישום כשותפות מפרה	400.	נרשמה שותפות כשותפות מפרה רשאי הרשם לסרב -
	(1)	לרשום פעולה מהפעולות המפורטות בסעיף 31, לגבי השותפות המפרה; הוראות פסקת משנה זו לא יחולו לעניין שותפות חוץ;
	(2)	לרשום שותפות שאחד מהשותפים בה הוא אחד מאלה:
	(א)	השותפות המפרה;
	(ב)	שותף כללי בשותפות מפרה;
	(ג)	שותף בשותפות מפרה שלא שילם עיצום כספי שהוא נדרש לשלמו לפי סעיף 381 בשל הפרת החובה שבשלה נרשמה השותפות כשותפות מפרה;
	(3)	לבצע את הפעולות המנויות בסעיף 357 אם אחת או יותר מהשותפויות המתמזגות היא שותפות מפרה;
	(4)	רשם המשכונות שמונה לפי חוק המשכון, התשכ"ז-1967 ¹⁴ , רשאי לסרב לרשום משכון לטובת השותפות המפרה וכן לשנות רישום משכון כאמור.
תיקון המרשם	401.	תיקנה השותפות ההפרה שבשלה נרשמה לה התראה או שבשלה נרשמה כשותפו מפרה, לפי הוראות סעיף 398 ימחק הרשם את הרישום.
סימן ה': מחיקה מנהלית		
ההוראות לעניין מחיקה מינהלית ייקבעו בהתאם להוראות שייקבעו במסגרת הצעת חוק חדלות פרעון ושיקום כלכלי, התשע"ו-2016, הנדונה בכנסת בימים אלה.		
חלק שלושה עשר: תקנות, ביטול ותחילה		
ביצוע ותקנות	402.	(א) השר רשאי לקבוע תקנות לביצוע חוק זה.

¹⁴ ס"ח התשכ"ז, עמ' 48.

		(ב)	תקנות לפי חוק זה טעונות אישור של ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת.
ביטול פקודת השותפויות	403.		פקודת השותפויות [נוסח חדש], התשל"ה-1975 – תהא בטלה שנתיים לאחר יום פרסומו של חוק זה.
תחילה	404.	(א)	תחילתו של חוק זה ביום פרסומו ביחס לשותפויות שיתאגדו אחרי יום התחילה;
		(ב)	תחילתו של חוק זה שנתיים מיום פרסומו ביחס לשותפויות שהתאגדו לפני יום פרסומו.

מבוא – רקע ועקרונות

1. פקודת השותפויות

פקודת השותפויות היא פקודה מנדטורית המבוססת על חוק השותפויות האנגלי משנת 1890 וחוק השותפויות המוגבלות האנגלי משנת 1907. החוק פורסם בנוסח חדש בשנת 1975 ומאז שמה של הפקודה הוא פקודת השותפויות [נוסח חדש], התשל"ה-1975.

מאז פורסם הנוסח החדש עברה הפקודה שינויים מינוריים בלבד. במסגרת תיקונים 2, 3 ו-4 תוקן סעיף 3 לפקודה והוגמשו ההגבלות שנקבעו בה לגבי מספרם המרבי של השותפים בשותפות. במסגרת תיקון מספר 5 לפקודה, שנכנס לתוקף בתחילת שנת 2015, נוסף פרק ו'1 המסדיר את הממשל התאגידי בשותפות מוגבלת ציבורית. פרק זה החיל את הוראות הממשל התאגידי בחברה ציבורית על שותפות מוגבלת שיחידות ההשתתפות שלה הוצעו לציבור על פי תשקיף או נסחרות בבורסה בישראל. תיקון מס' 5 לא שינה את ההסדרים הבסיסיים לגבי שותפות מוגבלת אלא הוסיף רובד של הסדרה החל רק לגבי שותפות מוגבלת ציבורית. כך שדיני השותפויות בישראל כמעט ולא השתנו מאז חקיקת הפקודה.

2. רפורמות בדיני השותפויות בעולם

בעשורים האחרונים דיני התאגידים בכלל ודיני השותפויות בפרט עברו שינויים משמעותיים. ההתפתחות המשמעותית ביותר חלה בדיני השותפויות בארה"ב. מאז אימוץ של חוק השותפות האחד (Uniform Partnership Act) בשנת 1902 וחוק השותפות המוגבלת האחד (Uniform Limited Partnership Act) בשנת 1916 חוקי השותפויות בארה"ב עברו מספר רפורמות משמעותיות.

הרפורמה הראשונה בחוק השותפות המוגבלת האחד בארה"ב היתה בשנת 1976 עם אימוץ חוק שותפות מוגבלת חדש (Revised Uniform Limited Partnership Act). החוק תוקן שוב בשנת 1985 ועבר רביזיה משמעותית נוספת בשנת 2001. חוק השותפות הכללית עבר גם הוא רפורמות משמעותיות. המרכזית שבהן היתה בשנת 1994 עם אימוץ חוק שותפות כללית חדש (Revised Partnership Act). החוק תוקן שוב בשנת 1997 ובמסגרתו הוסדרה לראשונה האפשרות להקים שותפות בערבון מוגבל (limited liability partnership).

באנגליה ובסקוטלנד פורסמה הצעה מקיפה לרפורמה בדיני השותפויות בשנת 2003 (The UK Law Commission and The Scottish Law Commission: Partnership Law). התיקונים שהוצעו לדיני השותפויות באנגליה דומים במידה רבה לתיקונים שנעשו בחוקי השותפויות בארה"ב. הצעת הרפורמה באנגליה ובסקוטלנד עדיין לא אומצה בחקיקה. עם זאת, היא משמשת בסיס לתיקונים המוצעים בדיני השותפויות בישראל המבוססים על דיני השותפויות האנגלים.

התפתחות מרכזית בדיני השותפויות בשני העשורים האחרונים היא הרחבת מודל האחריות המוגבלת הקיים בחברות (החברה בע"מ) גם לשותפויות. שותפות בערבון מוגבל (limited liability partnership) משלבת בין הגמישות הניהולית המאפיינת את השותפות הכללית לבין הגבלת האחריות. היא מעניקה לשותפים אפשרות להגביל את היקף החשיפה שלהם לחובות השותפות. שותפות בערבון מוגבל אומצה בחקיקה בארה"ב לראשונה במדינת טקסס בשנת 1989, באנגליה בשנת 2001 ובשנים האחרונות גם במדינות רבות אחרות (למשל: אונטריו שבקנדה (1998); אירלנד (2002); סינגפור (2005)).

3. מטרת ההצעה

המטרה המרכזית של ההצעה היא להתאים את דיני השותפויות לצרכים ולאתגרים של עולם העסקים המודרני ולהתפתחויות בדיני השותפויות בעולם. ההצעה מבקשת להרחיב את מגוון סוגי השותפויות ולאפשר רישום של שותפות בערבון מוגבל ואת הגבלת אחריותם של השותפים הכלליים בשותפות מוגבלת. בדרך זו השותפות כמסגרת משפטית לניהול עסקים תאפשר גמישות רבה יותר ותתאים לצרכים ולאתגרים העומדים בפני יזמים ומשקיעים (בהרחבה להלן 3.א).

ההסדר המוצע מקיף את "מחזור החיים" של השותפות – משלב ההתאגדות ועד לשלב הפירוק וחיסול השותפות. ההצעה כוללת פרקים חדשים לעניין שינויים בהרכב השותפים, שינויים מבניים ושינויים בסוג ההתאגדות (מעבר בין סוגי השותפויות וסוגי תאגידים אחרים). שינויים אלה יהפכו את השותפות למסגרת משפטית דינמית שיכולה להתאים את עצמה לשינויים השונים בחיי העסק.

ההצעה כוללת מספר רב של שינויים בהסדרי הליבה – מערכת היחסים בין השותפים לבין עצמם ובינם לבין השותפות. העקרונות שעמדו בבסיס השינויים הם שמירה על האוטונומיה של הרצון הפרטי של השותפים, יצירת הסדרים יעילים והוגנים בין השותפים והבטחת קוהרנטיות בין חלקיה השונים של ההצעה (בהרחבה להלן 3.ב).

ההצעה כוללת רפורמות משמעותיות בהיבטים תשתיתיים בדיני השותפויות. כך למשל, מוצע לשנות את הבסיס העיוני שעליו מבוססים דיני השותפויות – מעבר מתיאוריה מצרפית של דיני השותפויות לתיאוריה המבוססת על השותפות כישות משפטית נפרדת מהשותפים (ראו הרחבה בדברי ההסבר לסעיפים 2-3). לפי התיאוריה המצרפית השותפות היא מצרף של שותפים שפועלים במאוחד. לפי גישה זו הנכסים הנמצאים בשותפות שייכים לשותפים. לעומת זאת, לפי תיאוריית הישות הנפרדת, השותפות מהווה יחידה עסקית עצמאית שפועלת בנפרד מהשותפים. לפי גישה זו, נכסי השותפות מוחזקים על ידי השותפות ולא על ידי השותפים. המעבר מהגישה המצרפית לגישה הישות הנפרדת מגשר בין התפיסה הכלכלית-עסקית של השותפות כישות כלכלית נפרדת לבין דיני השותפויות.

ההצעה מבקשת להביא להפחתת עלויות הניהול של עסקי השותפות ולהפחתת הנטל הבירוקרטי הכרוך ברישום השותפות. בהקשר זה מוצעים שינויים משמעותיים בהליך הרישום והדיווח לרשם השותפויות. מוצע, בין השאר, לבטל את חובת הרישום של השותפות הכללית, את דרישות האישור והפרסום של הסכם השותפות המוגבלת, את חובות הפרסום ברשומות ואת ההוראות העונשיות ביחס להפרת חובת הרישום. הקלות אלו יביאו להפחתה ניכרת בנטל הרגולטורי שתבטא בהפחתה בעלויות הישירות והעקיפות במהלך חיי השותפות ולגמישות רבה יותר בניהול השותפות.

4. הרחבת מגוון סוגי שותפויות

פקודת השותפויות מסדירה את הפעילות של שני סוגי שותפויות – השותפות הכללית והשותפות המוגבלת. בשותפות כללית מערכת היחסים בין השותפים היא שוויונית (זכויות ניהול שוות) וכל השותפים אחראים ביחד ולחוד לחובות השותפות. בשותפות המוגבלת השותפים הכלליים הם מנהלי השותפות והם גם האחראים לחובות השותפות, בעוד השותפים המוגבלים אינם זכאים להשתתף בניהול השותפות והם אינם אחראים לחובות השותפות.

הפקודה קושרת בין זכויות ניהול של שותפים לבין אחריותם לחובות השותפות. המודל המוצע מבקש לנתק בין הסטטוס של השותפים כמנהלי השותפות לבין אחריותם לחובותיה. מודל דומה קיים בחברה שבה מנהלי החברה או בעלי המניות המעורבים בניהולה אינם נושאים באחריות כללית לחובות החברה כתוצאה מזכותם לנהל את עסקי החברה או מהמעורבות שלהם בניהולה.

ניתוק בין הסטטוס של השותפים כמנהלי השותפות ובין אחריותם לחובות השותפות יאפשר להציע מגוון רחב יותר של סוגי שותפויות וגמישות רבה יותר לשותפים לבחור את צורת ההתאגדות המתאימה להם ביותר. מוצע ששותפויות יהיו מובחנות אחת מהשנייה על פי שני פרמטרים. הפרמטר הראשון הוא המודל הניהולי של השותפות והיחסים בין השותפים – הפרדה בין בעלות ושליטה (שותפות מוגבלת) או ניהול משותף (שותפות כללית). הפרמטר השני הוא היחסים בין השותפים לצדדים שלישיים – אחריות מוגבלת לחובות השותפות (שותפות בערבון מוגבל ושותפות מוגבלת) או אחריות בלתי מוגבלת לחובות השותפות (שותפות כללית).

הטבלה שלהלן מציגה את שני הפרמטרים השונים ואת ארבעת סוגי השותפות בדיון האמריקאי.

סוגי השותפויות		
ניהול משותף	הפרדה בין בעלות וניהול	
שותפות כללית (partnership)	שותפות מוגבלת (limited partnership)	אחריות בלתי מוגבלת
שותפות בערבון מוגבל (limited liability partnership)	שותפות מוגבלת (limited liability partnership)	אחריות מוגבלת

5. השותפות הכללית ושותפות בערבון מוגבל

ההצעה מבקשת לאפשר לשותפים בשותפות כללית לבחור בין הקמת שותפות כללית שבה אחריותם לחובות השותפות היא בלתי מוגבלת ובין הקמת שותפות כללית שבה אחריות השותפים לחובות השותפות היא מוגבלת. מוצע לכנות שותפות כללית שאחריות השותפים לחובות השותפות בה היא מוגבלת – שותפות בערבון מוגבל. הגבלת האחריות מותנית ברישום השותפות כשותפות בערבון מוגבל

תיק הצעת חוק מס'

ובדיווח לרשם בנוגע להיקף אחריותם של השותפים לחובות השותפות. שותפות בערבון מוגבל תהיה כפופה להוראות לעניין שמירת הון וחלוקה בדומה לשותפות מוגבלת כדי לאזן בין הגבלת האחריות של השותפים לבין האינטרסים של נושי השותפות.

6. השותפות המוגבלת

ההצעה מבקשת לאפשר גם לשותפים כלליים בשותפות מוגבלת להגביל את אחריותם לחובות השותפות. הגבלת אחריותם של השותפים הכלליים מותנית בכך שהשותפות דיווחה לרשם על כך שאחריות השותפים הכלליים לחובות השותפות היא מוגבלת. בנוסף, מוצע שאחריותם המוגבלת של השותפים המוגבלים לא תושפע מהמעורבות שלהם בניהול השותפות. לפי ההצעה, שותף מוגבל יזכה להגנה רחבה יותר. הוא לא יהיה חשוף לחובות השותפות רק בשל כך שהתערב בניהול בדומה למעמדו של בעל מניות בחברה בע"מ.

בפועל, כבר היום שותפות מוגבלת נרשמת כאשר השותף הכללי הוא חברה בע"מ ולכן כמעט ואין משמעות פרקטית להגבלה הישירה על אחריותם של השותפים הכלליים. לכן, מוצע שהשם "שותפות מוגבלת" יתייחס גם לשותפות מוגבלת שבה קיימת הגבלה ישירה על אחריות השותפים הכלליים וגם למקרים שבהם אין הגבלה ישירה על אחריות השותפים הכלליים. המידע בנוגע להיקף האחריות של השותפים הכלליים בשותפות מוגבלת יצוין במרשם ויהיה פתוח לעיון הציבור.

כמו כן, מוצע להסדיר את האפשרות של שותפות מוגבלת להנפיק יחידות השתתפות. מוצע לקבוע כי השותפות המוגבלת הציבורית תהיה חייבת להנפיק יחידות השתתפות, בעוד ששותפות מוגבלת שאינה ציבורית תהיה רשאית להנפיק יחידות. האפשרות להנפיק יחידות לשותפות מוגבלת תעניק לשותפות את הגמישות לחלק את הזכויות בשותפות לחלקים ולהצמיד לאותן יחידות זכויות שונות. כמו כן, הנפקת יחידות בשותפות מוגבלת תקל על המעבר משותפות מוגבלת "פרטית" לשותפות מוגבלת ציבורית.

7. מוביליות תאגידית

ההצעה מבקשת לאפשר גמישות במעבר בין מודלים שונים של אחריות השותפים לחובות השותפות (משותפות כללית לשותפות בערבון מוגבל) ובמעבר בין סוגי השותפויות (משותפות כללית לשותפות מוגבלת). מעברים אלה משקפים שינויים שונים בהתפתחות של העסק. גידול בהיקף הפעילות מצריך לעיתים שינויים במבנה הניהול – מעבר משותפות כללית לשותפות מוגבלת. גיוס הון מצריך לעיתים שינויים במודל האחריות – מעבר משותפות כללית לשותפות בערבון מוגבל.

8. עיצוב היחסים בין השותפים

עיקרה של ההצעה הן הוראות המסדירות את היחסים בין השותפים לבין עצמם – הסמכויות, הזכויות והחובות של השותפים בשותפות כללית ובשותפות מוגבלת. מדובר בהוראות שעיקרן הוראות ברירת מחדל המשמשות מעין חוזה לדוגמה בין השותפים. עיצוב ההסדרים נועד להגשים את האוטונומיה של הרצון החופשי של הצדדים, ולהציע הסדרים שהם הוגנים, יעילים, קוהרנטיים ובהירים.

ההצעה מבוססת על כך שמערכת היחסים בין השותפים בשותפות כללית שונה באופן מהותי מזו של שותפים בשותפות מוגבלת. מסיבה זו ההצעה מבקשת להסדיר באופן שלם ונפרד את היחסים בין השותפים בשותפות כללית ובשותפות מוגבלת כך שהם ישקפו את ההבדלים הקיימים בין שני סוגי השותפויות.

בנוסף ההצעה מבקשת לחזק את יציבותה של השותפות ולהפחית את רמת "הפריקות" של השותפות על ידי צמצום משמעותי של העילות שבהן השותפות מתפרקת מאליה או שבהן השותפים רשאים להביא לפירוק השותפות ביניהם. בכך ההצעה מגשימה בצורה טובה יותר את רצון השותפים ומונעת פגיעה בצדדים שלישיים המנהלים עסקים עם השותפות.

9. האוטונומיה של הרצון הפרטי

ההצעה מבוססת על עיקרון האוטונומיה של הרצון הפרטי של השותפים. ככלל, מערכת היחסים בין השותפים מוסדרת בהוראות מרשות (דיספוזיטיביות) והשותפים רשאים להתנות על הסמכויות, הזכויות והחובות כפי שהן הוסדרו בהוראות ברירת המחדל בהצעה. מוצע, עם זאת, להגביל את חופש ההתנאה במקרים חריגים. ההצעה מבחינה בעניין הזה בסוגיות מסוימות בין חופש ההתנאה בשותפות כללית לבין חופש ההתנאה בשותפות מוגבלת.

מערכת היחסים בין השותפים בשותפות כללית מבוססת על יחסי אמון ושיתוף פעולה ארוך טווח. מוצע להגביל את האפשרות להתנות על החובות הבסיסיות הקיימות בין השותפים במקרה שיש בכך פגיעה בבסיס האמון ביניהם. בנוסף, הסכם השותפות, ככל הסכם, כפוף לעקרונות הכלליים החלים במערכת יחסים חוזית בין הצדדים ולהגבלות חופש ההתנאה מכוח דיני החוזים.

שותפות מוגבלת מתאפיינת במערכת יחסים א-סימטרית בין השותפים הכלליים לשותפים המוגבלים. לשותפים המוגבלים המשקיעים בשותפות יש נחיתות במידע ובכוח לעומת השותפים הכלליים המנהלים את השותפות. פערים אלה מצדיקים הגנה מוגברת על זכויותיהם של השותפים המוגבלים והגבלה רחבה יותר על היכולת להתנות על זכויות השותפים המוגבלים ועל חובות השותפים הכלליים כלפיהם. ההגבלה על חופש ההתנאה בשותפות מוגבלת קרובה יותר להגבלות הקיימות בחוק החברות על חופש ההתנאה בתקנון החברה על זכויותיהם של בעלי המניות.

10. יעילות והגינות

ההצעה מבקשת להסדיר את מכלול היחסים בין השותפים – ניהול השותפות, הזכויות הכלכליות בשותפות, קבלת שותפים חדשים, פרישה והרחקה של שותפים, שינויים מבניים בשותפות, פירוק ועוד. מערכת היחסים בין שותפים איננה אחידה והיא משתנה משותפות לשותפות. היא מושפעת מסוג הפעילות של השותפות, ממספר החברים בה, מהיקף פעילותה ומשיקולים נוספים. זהו הקושי הבסיסי המונח בפני המחוקק בהצעת הסדרי ברירת מחדל במערכת יחסים שהיא מורכבת ולא אחידה. גם בעניין זה ההצעה מבחינה בין עיצוב הוראות ברירת המחדל בשותפות כללית לבין עיצוב הוראות ברירת המחדל בשותפות מוגבלת.

הגישה שאומצה בהצעה היא שיש לעצב את הסדרי ברירת מחדל בשותפות כללית מתוך ראייה של מערכת היחסים בין שותפים בשותפות קטנה ולא פורמלית – גישה המכונה ברפורמה באנגליה "think

"small first". הוראות ברירת מחדל נועדו לעצב הסדרים שהם יעילים והוגנים בין השותפים. הסדרי ברירת מחדל המתאימים לשותפות קטנה ולא פורמלית משיגים תוצאה זו. עלות ההתנאה על הסדרי ברירת המחדל היא גדולה ביותר עבור שותפויות קטנות שבהן לשותפים עומדים אמצעים מעטים בלבד להסדיר את מכלול היחסים ביניהם. בנוסף, שותפויות רבות קמות באופן לא פורמלי ולעיתים אפילו באופן לא מודע. לפיכך, הסדרי ברירת המחדל ההוגנים ביותר הם אלה שישקפו בצורה הטובה ביותר את היחסים שאותם שותפים בשותפות קטנה ולא פורמלית היו בוחרים לו היו עומדים להם האמצעים, הידע והניסיון להסדיר את היחסים ביניהם בעצמם.

שותפות מוגבלת מוקמת על ידי השותפים הכלליים שהם יזמי השותפות. עיצוב הסדר ברירת המחדל בשותפות מוגבלת מבוסס על ההנחה כי הסכם השותפות המוגבלת נקבע על ידי השותפים הכלליים שהם צדדים מתווכמים והוא מביא בחשבון את הנחיתות המובנית של השותפים המוגבלים בעיצוב ההסכם. לכן הוראות ברירת המחדל מבקשות להעניק הגנה רחבה לאינטרסים של השותפים המוגבלים תוך שמירה על זכותם של השותפים להתנות על ההסדרים האלה.

11. קוהרנטיות ובהירות

פקודת השותפויות היא יציר כלאיים המשלב בין הדין האנגלי המבוסס על תיאוריה מצרפית של שותפות (aggregate theory) לבין הדין העות'מאני לפיו השותפות היא ישות משפטית עצמאית (entity theory). השילוב בין שתי הגישות יוצר חוסר עקביות ועמימות בדיני השותפויות.

התפיסה המודרנית של דיני השותפויות, הן בחוק האמריקאי והן בהצעת החוק באנגליה, היא שיש לראות בשותפות ישות משפטית עצמאית הכשרה לכל זכות ופעולה. גישה זו תואמת את התפיסה הכלכלית של השותפות. לכן מוצע להבהיר שכל שותפות, בין אם היא רשומה ובין אם לא, היא ישות משפטית נפרדת מהשותפים והיא כשרה לכל זכות ופעולה. לפי גישה זו זכויות וחובות השותפות נפרדות מזכויותיהם של השותפים. גישה זו, כאמור, תואמת את התפיסה הכלכלית של השותפות ותגביר את הוודאות בנוגע לזכויות ולחובות של השותפים והשותפות.

12. חיזוק יציבות השותפות

פקודת השותפויות מבוססת על גישה מצרפית של השותפות. גישה זו הובילה לכך שהשותפות היא תאגיד הלוקה בחוסר יציבות וברמת "פריקות" גבוהה. לפי הגישה המצרפית שינויים בהרכב השותפים שאינם משפיעים על היכולת של השותפות לפעול כעסק חי (מותו של שותף, הכרזה עליו כפושט רגל ועוד שינויים רבים) מביאים לפירוק השותפות. רמת הפריקות הגבוהה של השותפות חושפת צדדים שלישיים לסיכונים של הפסקת הפעילות של השותפות. ככלל רמת פריקות גבוהה אינה תואמת את הנחת ברירת המחדל שלפיה השותפים מעוניינים בהמשך קיומה של שותפות כל עוד היא יכולה להתנהל כעסק חי.

בהתאם לפקודה שותפות מתפרקת במגוון רחב של מצבים – בין אם מדובר בפירוק "טכני" ובין אם מדובר בפירוק מלא וחסול עסקי השותפות. פירוק "טכני" מתרחש בשותפות כאשר אחד השותפים פורש או כאשר שותף מצטרף לשותפות ולמעשה קמה שותפות חדשה בין קבוצה אחרת של שותפים. הפירוק "הטכני" הוא תוצאה של הגישה המצרפית של השותפות הרואה את השותפות כחווה רב צדדי המשתנה בכל פעם שמשתנים הצדדים לשותפות. שותפות כישות משפטית נפרדת מהשותפים אינה משתנה כתוצאה משינוי בהרכבה ותבטיח יציבות וודאות בקשר להתקשרויות של השותפות כל עוד

השותפות לא חיסלה את עסקיה.

היבט מרכזי נוסף המשפיע על רמת הפריקות הגבוהה של השותפות הוא עילות הפירוק הרבות הקיימות בפקודה. ברירת המחדל בפקודה היא ששינויים פרסונליים בשותפות מעניקים זכות לשאר השותפים להביא לפירוק השותפות. כך, למשל, אם הוכרז אחד השותפים פושט רגל, לכל אחד מהשותפים האחרים זכות לדרוש את פירוק השותפות. ריבוי עילות הפירוק בפקודה הופך את השותפות לתאגיד עסקי החשוף לפירוק במצבים רבים גם אם אין פגיעה ביכולתה של השותפות לנהל את עסקיה. ההצעה מבקשת להבטיח את יציבותה של השותפות כדי שהיא תוכל לשמש באופן יעיל יותר כמסגרת משפטית יציבה לניהול עסקים. במסגרת ההצעה מוצע להוסיף פרק המסדיר פרישה של שותף ושינויים אחרים בהרכב השותפות שאינם מביאים לפירוק. עילות הפירוק יצומצמו באופן משמעותי רק למקרים קיצוניים ביותר שבהם אין הצדקה בהמשך קיומה של השותפות.

13. מבנה ההצעה

מבנה החוק המוצע שונה באופן מהותי ממבנה הפקודה. פקודת השותפויות מסדירה בעיקר את היחסים בין השותפים בשותפות כללית. כל ההוראות הנוגעות להסדרי הרישום, ליחסים בין השותפים לצדדים שלישיים, ליחסים בין השותפים לבין עצמם ולפירוק הן הוראות שמתייחסות לשותפים בשותפות כללית. הוראות לעניין השותפות המוגבלת מוסדרות בפרק ו' לפקודה, שמפנה בכל עניין שאינו מוסדר במפורש באותו פרק להוראות הכלליות החלות על השותפות הכללית.

ההישענות של ההוראות לעניין השותפות המוגבלת על ההסדרים שנקבעו לעניין שותפות כללית נובעת מסיבות היסטוריות. הפקודה מבוססת על חוקי השותפויות באנגליה שנחקקו טלאי על גבי טלאי. ראשית נחקק חוק השותפות הכללית ורק לאחר מכן נחקק חוק השותפות המוגבלת שמסדיר את ההוראות הייחודיות לעניין השותפות המוגבלת תוך הישענות על חוק השותפות הכללית. הפקודה יבאה את מבנה החקיקה הקיים באנגליה.

מודל הזיקה בפקודה יוצר עמימות ולעיתים קרובות מוביל לתוצאות שאינן עקביות עם המאפיינים הייחודיים של השותפות המוגבלת. כך לדוגמה בפקודה אין כל התייחסות לחובות השותפים המוגבלים. בהעדר הוראה אחרת ובהתבסס על סעיף "הזיקה" (סעיף 56 לפקודה) החובות החלות על שותף כללי בשותפות כללית יחולו על השותפים המוגבלים. התוצאה היא שהשותף המוגבל חב חובות אמון, ובכלל זה איסור תחרות עם השותפות ואיסור לפעול בניגוד עניינים, באותה מידה שבה חב השותף הכללי המנהל את השותפות.

מוצע להפריד בין הוראות ברירת המחדל המסדירות את היחסים בין השותפים בשותפות כללית לבין הוראות ברירת המחדל המסדירות את היחסים בין השותפים בשותפות מוגבלת. ההצעה מבקשת לעצב הסדרים שלמים ומלאים (stand alone) ביחס לכל אחד מסוגי השותפויות – הסדרים שמביאים לידי ביטוי את ההבדלים המשמעותיים הקיימים ביניהם. החלק החמישי בהצעה מוקדש כולו למערכת היחסים בין השותפים בשותפות כללית והחלק השישי בהצעה מוקדש כולו למערכת היחסים בין השותפים בשותפות מוגבלת. המודל המוצע יישקף בצורה ברורה יותר את ההבדלים בין שני סוגי השותפויות.

חלק ראשון: פרשנות והוראות כלליות

פרק ראשון: הגדרות

לסעיף 1 – הגדרות בסעיף זה מוצע לכלול את ההגדרות למונחים שימשו לאורך החוק. כן מוצע לקבוע, כי לכל מונח אחר בחוק זה תהיה המשמעות הנובעת לו בחוק החברות, אלא אם כן נקבע במפורש אחרת.

פרק שני: התאגדות

כללי לפרק השני הפרק השני מסדיר את ייסוד השותפות. חלקו עוסק בהוראות לעניין התאגדות השותפות וחלקו קובע את סמכויותיו וחובותיו של רשם השותפויות. בסימן א' נקבעו הוראות לעניין אופן ההתאגדות ביחס לכל אחד מסוגי השותפות, קיומה של השותפות כישות משפטית נפרדת וכשרותה הכללית של השותפות. ההוראות האלה הן כלליות והן חלות על כל שותפות, בין אם היא נרשמה ובין אם לא.

שותפות היא תאגיד ייחודי המוקם בהסכם או ברישום. שותפות כללית מוקמת בהסכם בלבד ללא צורך ברישום בעוד שהקמה של שותפות בערבון מוגבל ושותפות מוגבלת מותנות ברישום. סימן ב' מגדיר, בין השאר, מהו הסכם שותפות ואת מועד תחילת ההסכם. שתי ההוראות הללו הן הוראות הבסיס להתאגדות שותפות כללית. הן קובעות את "כלל הזהוי" לקיומה של שותפות כללית ואת מועד תחילת השותפות. שותפות כללית שהתאגדה בהסכם רשאית לבחור להירשם. במקרה זה הליך הרישום הוא הצהרתי בלבד ואינו משליך על מועד התאגדות השותפות.

התאגדות של שותפות שבה אחריות השותפים לחובות השותפות היא אחריות מוגבלת – שותפות בערבון מוגבל ושותפות מוגבלת – מותנית בכך שהשותפות עמדה בדרישות הרישום לפי סימן ד'. הליך הרישום בשותפויות אלה הוא קונסטיטוטבי. מועד הרישום הוא מועד התאגדותה של השותפות. הסכם השותפות בשותפויות אלה מהווה תנאי להתאגדות אך לא ניתן להקים את השותפות או לשנות את סיווגה (משותפת כללית לשותפות שאחריות השותפים בה מוגבלת) בהסכם בלבד.

סימן א': כללי

לסעיף 2 – התאגדות השותפות הסעיף מבקש להסדיר את האופן שבו השותפות מתאגדת ולהבהיר מהו מועד ההתאגדות. הסעיף מבחין בין שותפות כללית המוקמת בהסכם לבין שותפות בערבון מוגבל ושותפות מוגבלת שהקמתן מותנית ברישום. קיומה של השותפות כללית אינו מותנה ברישום אלא בהסכם שותפות כפי שהוא מוגדר בסעיף 1.

מודל זה, שלפיו שותפות כללית יכולה להתקיים כישות משפטית מבלי שתירשם, אינו מהווה תיק הצעת חוק מס' 135

חידוש משמעותי על המצב הקיים, וההצדקות לו הן עיוניות ופרקטיות גם יחד. ראשית, המציאות מחייבת לאפשר לשותפויות לפעול בעולם כיישויות משפטיות. דה פקטו שותפויות שאינן רשומות פועלות בעולם המשפטי הישראלי גם כיום ללא רישום. ראוי לאפשר לשותפות לתבוע ולהיתבע. ראוי גם לאפשר לה להחזיק בנכסים. מבחינתם של צדדים שלישיים, כגון נושים, שפועלים מול השותפות, קל יותר לפעול מולה מבלי שיהיה הכרח לברר בכל עת מיהם השותפים העומדים מאחוריה. שנית, להכרה בשותפות כישות משפטית יש משום הגנה על יציבותן של שותפויות והבהרה בנוגע למעמדן של נושה של שותף. נוכח הייחוס המשפטי הנפרדת, נושה של שותף אינו יכול לרדת ישירות לנכסי השותפות לצורך פרעון החוב של השותף. הוא יכול לרדת לנכסי השותף בלבד. מובן כי ייתכן שבעקבות זאת יזכה הנושה של השותף בזכויות הכלכליות של השותף בשותפות, כולן או חלקן, אולם הוא לא יוכל להיפרע ישירות מנכסי השותפות.

מודל זה, שלפיו השותפות היא ישות משפטית גם מבלי שנרשמה, קיים גם בדין האמריקאי, והוא אומץ גם בהצעת החוק האנגלית שתלויה ועומדת בימים אלה. לעיון בדין האמריקאי ראו Uniform Partnership Act (1997): Section 201: Partnership as Entity. זהו המודל שאומץ בכל המדינות בארה"ב. לעיון בהצעה האנגלית ראו: The Law Commission and The Scottish Law Commission (LAW COM No 283, SCOT LAW COM No 192) – Partnership Law (2003), Part V – Separate Legal Personality. כמו כן, כפי שמצוין שם בסעיף 5.30, מדינות רבות נוספות באירופה אימצו את הגישה הרואה בשותפות "יצור" משפטי שיש לו כל המאפיינים הבולטים של ישות משפטית נפרדת – הזכות לתבוע ולהיתבע, הזכות להחזיק נכסים, העדר זכותו של נושה של שותף לרדת ישירות לנכסי השותפות לצורך פרעון החוב כאמור לעיל. זהו המצב, למשל, בצרפת, בלוקסמבורג, בנורבגיה, בשבדיה ובגרמניה.

יצוין, כי גם בפקודת השותפויות כיום ניתן למצוא אינדיקציות לגישה זו. עם זאת, כפי שעולה מהפסיקה, גישת הפקודה אינה מכריעה בעניין זה בבחירות (ראו ע"א 7960/00 באומל נ' בנק לאומי לישראל בע"מ, פ"ד נו(2) 491, 494). אחת האינדיקציות הקיימות לכך בפקודה, למשל, הוא סעיף 6 לפקודה שקובע כך: "שותפות החייבת ברישום ולא נרשמה כדין, דינו של כל שותף – קנס 15 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה; אולם אי-רישומה של שותפות לא ישפיע בשיקול אם השותפות קיימת ואם לאו". כמו כן, אחת האינדיקציות לתפיסה הפקודה לגבי ההפרדה נכסית בין נכסי השותפות לבין נכסי השותפים בא לידי ביטוי בסעיף 20(ב) לפקודה שקובע כך: "(א) כל שותף חב, יחד עם שאר השותפים ולחוד, **בכל החיובים שהשותפות חבה בהם** בהיותו שותף, לרבות בכל דבר **שהשותפות חבה בו** לפי סעיפים 18 ו-19 בהיותו שותף, ואם נפטר השותף יהא עזבונו חב כאמור באותם חיובים במידה שעדיין לא סולקו. (ב) **לא יינתן צו של הוצאה לפועל נגד שותף, מכוח היותו חב לחוד בחיוביה של השותפות כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם פורקה השותפות, או אם הנושה בה קיבל פסק דין נגדה בשל החיוב ופסק הדין לא קויים במלואו**; במקרה אחרון זה יהא השותף שפרע **זכאי לסעד בשיעור יחסי מן השותפות ומשאר השותפים**" (ההדגשות הוספו).

באשר למועד תחילת ההתאגדות – מועד תחילת ההתאגדות הוא מועד כניסתו לתוקף של ההסכם. השותפים בשותפות כללית רשאים לבחור להירשם אולם הרישום לא ישפיע על שאלת קיומה של

השותפות ועל המועד שבו היא מתאגדת.

שותפות כללית היא תאגיד שיורי. כל עוד השותפים לא בחרו לפעול במסגרת תאגידית אחרת (חברה, שותפות מוגבלת או תאגיד עסקי שהוקם מחוץ לישראל) יחולו לגביהם ההסדרים שנקבעו בחוק לעניין שותפות כללית. כך שלהתאגדות של שותפות כללית שני רכיבים: הרכיב הראשון הוא פוזיטיבי – התאגדות השותפות מותנית בקיומו של הסכם השותפות כפי שהוגדר בסעיף 1. הרכיב השני הוא נגטיבי – אם הצדדים להסכם שותפות התאגדו לפי דין אחר יחולו לגביהם ההוראות החלות לפי הדין שהם בחרו לפעול במסגרתו ולא הוראות חוק זה.

ההסדר המוצע דומה במהותו להסדר הקיים בפקודה. ההוראה המקבילה בסעיף 1 לפקודה מגדירה את המונח "קשרי שותפות" כ"קשרים שבין בני אדם המנהלים יחד עסק לשם הפקת רווחים, למעט את הקשרים שבין חברי תאגיד שהואגד לפי כל דין אחר". מדובר בהוראה אופרטיבית המגדירה את הסכם השותפות ובעקיפין גם את האופן ואת המועד שבו מתאגדת השותפות. מוצע להעביר את ההוראה מסעיף ההגדרות לגוף החוק ולהסדיר באופן ברור את התנאים ואת מועד התאגדותה של שותפות כללית.

שותפות מוגבלת ושותפות בערבון מוגבל הן שותפויות שבהן הוגבלה אחריות השותפים לחובות השותפות. הגבלת האחריות מחייבת את רישום השותפות במרשם השותפויות ופרסום מידע הנדרש לצדדים שלישיים המבקשים להתקשר עם השותפות. הקמת שותפות שאחריות השותפים בה מוגבלת מותנית ברישום, אלא אם כן לפני מועד הרישום הייתה שותפות כללית שהתאגדה לראשונה בהסכם, שאז מועד הקמתה יהיה מועד ההסכם.

לסעיף 3 – כשירות השותפות

הסעיף מבקש להבהיר שהשותפות היא ישות

משפטית נפרדת מהשותפים ולקבוע שלשותפות כשרות משפטית כללית. ההוראה המקבילה בפקודה קובעת ש"שותפות רשומה לפי פקודה זו היא תאגיד, ויכולה לתבוע ולהיתבע בשמה הרשום" (סעיף 66(א) לפקודה). ההצעה מבקשת לתקן את שני הליקויים המרכזיים בהוראה זו בפקודה. ראשית, חוסר הבהירות בנוגע למעמדה של השותפות הלא רשומה כתאגיד. שנית, ההתייחסות החלקית בפקודה לכשרותה של השותפות לתבוע ולהיתבע בלבד.

בסעיף 66(א) לפקודה נקבע ש"שותפות רשומה לפי פקודה זו היא תאגיד". מעמדה של השותפות הלא רשומה כישות משפטית נפרדת לפי הפקודה אינו ברור. בספרות קיימות עמדות שונות והשאלה לא הוכרעה בפסיקה (ראו למשל: ע"א 2026/92 פקיד שומה פתח תקוה נ' שדות חברה להובלה (1982) בע"מ, נה(4) 89 (2001) בפסקה 16: "האמת היא כי השאלה אם שותפות בלתי רשומה היא אישיות משפטית, דהיינו, תאגיד, טרם הוכרעה בשיטתנו").

נוכח חוסר הבהירות בנוגע לשאלת מעמדה של השותפות כישות משפטית נפרדת יש המכנים את השותפות "ישות משפטית עמומה" (פרק (י-ם) 20212-09-15 שדות נפט בע"מ נ' כונס הנכסים הרשמי מחוז ירושלים (2015), סעיף 17 לפסק הדין). אחת המטרות המרכזיות של ההצעה היא להסיר את העמימות בנוגע למעמדה של השותפות ולהבהיר כי שותפות – בין אם היא רשומה ובין אם לא – היא ישות משפטית נפרדת.

לעמדה המוצעת יתרונות מושגיים ופרקטיים. מבחינה מושגית השותפות נתפסת כישות כלכלית תיק הצעת חוק מס'

עצמאית מהשותפים ללא תלות ברישום השותפות. ההצעה מבקשת לגשר בין התפיסה הכלכלית-עסקית של השותפות כישות נפרדת לבין מעמדה של השותפות כישות משפטית נפרדת. גישה זו באה לידי ביטוי כבר היום בהפרדה הנכסית המעוגנת בסעיף 67(ב) לפקודה. הסעיף קובע שנושה פרטי של אחד השותפים אינו יכול לרדת לנכסי השותפות והוא זכאי לעקל את חלקו של השותף ברווחי השותפות בלבד. הוראה זו יוצרת, הלכה למעשה, הפרדה בין נכסי השותפות לבין נכסיו הפרטיים של השותף. ההצעה תיצור בסיס מושגי רחב להפרדה בין נכסי השותפות לבין נכסי השותפים. הפרדה זו חיונית לקיומה של השותפות כתאגיד עסקי. היא מנטרלת את סיכוני חדלות הפירעון של השותפים מהפעילות של השותפות ומעניקה עדיפות לנושי השותפות בירידה לנכסי השותפות על פני הנושים הפרטיים של השותפים.

במישור הפרקטי ההצעה תגביר את הבהירות בנוגע למעמדה של השותפות כישות משפטית נפרדת הנושאת באופן בלעדי בכל הזכויות והחובות של השותפות. כך לדוגמה, במשפט האזרחי עשויים להתעורר ספקות בקשר לזכותם של צדדים שלישיים לקזז בין חובות השותפות לבין חובות השותפים או בקשר לזהות הצדדים לחוזה שנכרת עם השותפות – האם השותפים הם צד לחוזה או שרק השותפות. בנוסף, היא תמנע מהשותפות את הצורך להעביר, באופן מלאכותי, את נכסי השותפות בין השותפים בכל מקרה שחל שינוי בהרכב השותפים. ההבהרה המוצעת יוצרת הפרדה מלאה בין כל הזכויות והחובות של השותפות לאלה של השותפים.

כמו כן, הגישה המוצעת יוצרת אחידות וקוהרנטיות בין הוראות אחרות בהצעה. כך למשל, מוצע ששינוי בהרכב השותפים לא ישפיע על המשך קיומה של השותפות ושהעילות לביטול חוזה לא יביאו לפירוק השותפות. שינויים אלה נועדו להגביר את יציבותה של השותפות ומבוססים על כך שהשותפות אינה חוזה רב צדדי בין השותפים אלא ישות משפטית נפרדת מהשותפים.

הדרישה למצות את הליכי הגבייה נגד השותפות בגין חובותיה לפני שניתן לרדת לנכסי השותפים האחראים בחובות השותפות מבוססת על כך שהשותפות היא החייבת העיקרית בעוד שהשותפים הם חייבים משניים הערבים לחובות השותפות. החובה למצות את הגבייה מנכסי השותפות לפני הירידה לנכסי השותפות מבוססת על כך שנכסי השותפות נפרדים מנכסי השותפים. כך שההסדר המוצע יוצר מסגרת אחידה וקוהרנטית ליתר ההוראות המוצעות בחוק.

לסעיף 4 – קיומה של השותפות

מועד ההתאגדות של שותפות כללית הוא

מועד תחילת הסכם השותפות. מועד ההתאגדות של שותפות שאחריות השותפים בה מוגבלת (שותפות בערבון מוגבל ושותפות מוגבלת) הוא מועד הרישום אלא אם כן היא התאגדה לראשונה כשותפות כללית. שותפות שהתחילה לפעול לפני רישומה כשותפות בערבון מוגבל או כשותפות מוגבלת תסווג כשותפות כללית ובמועד שבו היא נרשמה ישתנה סיווג השותפות ותוגבל אחריות השותפים לחובותיה. הוראה זו נועדה להבהיר שקיים "רצף תאגידי". היינו, השותפות ממשיכה להתקיים כישות משפטית ממועד התאגדותה לראשונה כשותפות כללית ותמשיך להתקיים אחרי הרישום. רישום השותפות כשותפות בערבון מוגבל או כשותפות מוגבלת תשפיע על אחריות השותפים לחובות השותפות בלבד ולא על מועד התאגדות השותפות.

ההסדר המוצע להלן לעניין המידע הנדרש בבקשת הרישום משלים את ההסדר המוצע בסעיף זה.

מוצע ששותפות שהתאגדה לראשונה בהסכם כשותפות כללית ונרשמה רק לאחר מכן תציין בבקשת הרישום את המועד שבו היא התאגדה לראשונה כשותפות כללית על פי הסכם השותפות. זאת בין אם היא בחרה להירשם כשותפות כללית ובין אם היא חייבת ברישום כתוצאה משינוי סיווג השותפות לשותפות מוגבלת או לשותפות בערבון מוגבל.

הסיפא של הסעיף המוצע מבהירה שלשותפות כשרות כללית התואמת את אופייה כגוף מואגד. הכשרות של שותפות כישות משפטית נפרדת מהשותפים אינה מבוססת על כשרותם של השותפים אלא היא כשרות עצמאית של השותפות. כשרות השותפות תואמת את אופייה של השותפות כישות משפטית לא טבעית.

סעיף 66(א) לפקודה קובע ששותפות רשומה כשרה לתבוע ולהיתבע בשמה הרשום. הפקודה מתייחסת לכשרות של השותפות רשומה בלבד ורק לעניין זכותה לתבוע ולהיתבע. מוצע להבהיר כי הכשרות של השותפות – בין אם היא רשומה ובין אם לא – היא כשרות משפטית כללית התואמת את אופייה כגוף מואגד. ההסדר ימנע טענות שפעולות השותפות נעשו בהעדר כשרות (ultra vires). הסדר זה דומה להסדר הקיים בחוק החברות והוא נועד למנוע פגיעה באינטרסים של צדדים שלישיים המתקשרים עם השותפות.

הסעיף המוצע נועד להבהיר את משך קיומה של השותפות. תחילת קיומה של השותפות הוא המועד שבו השותפות מתאגדת. בשותפות כללית שאינה רשומה מועד ההתאגדות הוא מועד תחילת הסכם השותפות. תחילת הסכם השותפות אינה בהכרח נקודת זמן מוגדרת בשונה ממועד הרישום ברשם השותפויות שהוא מועד מוגדר ומתועד בתעודת הרישום. הסעיף מגדיר את מועד ההתאגדות של השותפות שהוא מועד תחילת קיומה של השותפות. השותפות תסתיים עם תום הליכי הפירוק וחיסול השותפות המוסדרים בחלק התשיעי להצעה.

לסעיף 5 – ברירת דין
הפקודה אינה מתייחסת בפירוש לסוגיית הדין החל על שותפות. מוצע שלגבי שותפות הרשומה בישראל – בין אם היא חייבת ברישום ובין אם היא בחרה להירשם – יחולו הוראות החוק. הוראה זו היא הוראה קוגנטית. שותפות שאינה רשומה יחולו עליה הוראות החוק אם היא מקיימת את מקום העסקים הראשי שלה בישראל אלא אם כן השותפים בחרו להחיל עליהם דין אחר.

סימן ב': הסכם השותפות

כללי לסימן ב'
הסכם השותפות מסדיר את מערכת היחסים בין השותפים לבין עצמם ובינם לבין השותפות. בשותפות כללית הסכם השותפות הוא התנאי הבלעדי להקמת השותפות. הקמת שותפות בערבון מוגבל ושותפות מוגבלת מותנית גם ברישום.

בסימן ב' נקבעו הוראות כלליות בנוגע להסכם השותפות – הגדרת ההסכם, תוכנו של ההסכם, האופן שבו אפשר לשנות את ההסכם ועוד. השינויים המרכזיים המוצעים הם תיקון להגדרת הסכם השותפות, הבהרה הנוגעת למועד תחילת הסכם השותפות והוספת הוראות ברירת מחדל בנוגע לשינויים

הסכם השותפות הוא תנאי הנדרש להקמת השותפות אבל אין פירוש הדבר שהשותפות עצמה היא חוזה. שותפות היא תאגיד המוקם בהסכם. לפיכך, אין להחיל באופן מלא על הסכם השותפות את הוראות חוק החוזים ובפרט הוראות לעניין ביטול חוזה. מסיבה זו מוצע שלא לכלול במסגרת ההצעה הוראה מקבילה לסעיף 53 לפקודה. הסעיף מתייחס לתנאים שבהם אפשר לבטל את חוזה השותפות בשל תרמית או מצג שווא של אחד השותפים. המשמעות של השמטת סעיף 53 לפקודה היא שלא ניתן לפרק את השותפות בדרך של ביטול הסכם השותפות. הדרך היחידה להביא סיום חיי השותפות היא רק התקיימו עילות הפירוק ולאחר שהליכי הפירוק הגיעו לסיומם.

לסעיף 6 – הסכם השותפות

אחת השאלות המרכזיות בדיני השותפויות היא

שאלת סיווג היחסים העסקיים בין בני אדם כיחסי שותפות. "כלל הזיהוי" נועד להבחין בין יחסי שותפות לבין מערכות יחסים עסקיות אחרות. לעיתים קרובות קשה להבחין בין יחסי שותפות לבין קשרים אחרים כגון יחסי עובד-מעביד, לוה-מלווה או בעלות משותפת. בעולם המודרני קשרים עסקיים הם מגוונים ודינמיים ולעיתים קשה לסווג אותם באופן חד משמעי.

ההצעה אינה מבקשת להגדיר באופן מדויק את השיקולים לסיווג הסכם כהסכם שותפות. הגדרה מדויקת וממצה בחקיקה היא בלתי אפשרית. שיקולים כגון ניהול משותף, חלוקת רווחים וכוונת הצדדים הם רק חלק מהשיקולים הרלוונטיים לבחינה האם בין הצדדים קיים הסכם שותפות. אף אחד מהשיקולים האלה אינו מכריע, כשלעצמו, האם בין הצדדים מתקיימים יחסי שותפות.

ההוראה המוצעת מפרטת רק את התנאים הבלעדיים לקיומו של הסכם שותפות. סעיף זה מקביל להגדרה "קשרי שותפות" בסעיף 1 לפקודה. השינויים המרכזיים המוצעים לעומת הפקודה הם השמטה של הדרישה לניהול משותף והוספת הבהרה שסיווג של הסכם השותפות ייקבע לפי מבחן אובייקטיבי. מוצע לתקן את הגדרת הסכם השותפות כך שלא תכלול עוד דרישה של ניהול משותף כתנאי לקיומה של השותפות. הפקודה קובעת ש"קשרי שותפות" הם הקשרים שבין בני אדם "המנהלים יחד עסק". ניהול משותף הוא שיקול מרכזי בשאלת קיומה של שותפות אבל אינו מהווה תנאי לסיווג ההסכם כהסכם שותפות. במקום זאת המינוח המוצע הוא "בעלים משותפים". הגדרה זו נועדה להבהיר שהסכם שותפות אינו כולל, בין השאר, יחסי עבודה, יחסי לוה ומלווה ובעלות משותפת. מדובר בהגדרה פתוחה המשאירה לפסיקה מרחב פעולה לצקת תוכן פוזיטיבי לתוך המונח "בעלים משותפים". עם זאת, יובהר, שאין כוונה לשנות את המצב הקיים ואת התבחינים שנקבעו בפסיקה לקיומם של יחסי שותפות. השינוי נועד להבהיר, כפי שכבר נקבע בפסיקה, שניהול משותף אינו תנאי הכרחי לקיומה של השותפות.

תנאי מרכזי לקיומה של השותפות הוא המטרה העסקית. שותפות היא תאגיד למטרות רווח ולכן מוצע להותיר את הדרישה הקיימת בפקודה לפיה שותפות מוקמת לצורך ניהולו של "עסק לשם הפקת רווחים" (הגדרת "קשרי שותפות" בסעיף 1 לפקודה). לפיכך מוצע לקבוע שהסכם השותפות הוא הסכם שהצדדים לו מתכוונים להקים עסק "במטרה להפיק רווחים".

הרכיב האחרון בהגדרת הסכם השותפות הוא רכיב נגיבי. מוצע לקבוע שכוונת הצדדים או האופן שבו כינו הצדדים את ההסכם ביניהם אינו מכריע בשאלת קיומה של השותפות. רכיב זה נועד

להבהיר שבסיווג השותפות מה שמכריע הוא התוכן האובייקטיבי של ההתקשרות בין הצדדים. לכן כוונת הצדדים שלא להתקשר בקשרי שותפות או המינוחים שהשתמשו בהם הצדדים להגדיר את טיב היחסים ביניהם אינו מכריע בשאלת קיומה של השותפות.

בסעיף קטן (ב) מוצע להסמיך את שר המשפטים לקבוע בתוספת כללי עזר להכרעה האם הצדדים התקשרו בהסכם שותפות. סעיף קטן (ב) יאפשר לשר לקבוע רשימה דומה לרשימה הקיימת בסעיף 2 לפקודה. הרשימה בפקודה מפרטת את המצבים העיקריים שנקבעו במשפט המקובל האנגלי, טרם חקיקת חוק השותפויות באנגליה, שאין בהם כשלעצמם להכריע אם מדובר בקשרי שותפות וחזקה אחת לקיומם של יחסי שותפות (סעיף 2(8) לפקודה).

אין כוונה לשנות את התוכן של הסכם השותפות או לסטות מהקווים המנחים שנקבעו בפסיקה לזיהוי יחסי שותפות ולכן ספק אם יש עוד צורך ברשימה מעין זו בחקיקה. עם זאת, מוצע להוסיף סמכות לשר המשפטים לקבוע כללי הכרעה בדבר קיומה של שותפות אם יתעורר צורך בכך במטרה להבטיח במצבים מתאימים וודאות משפטית לגבי שאלת קיומה של השותפות.

לסעיף 7 – צדדים להסכם השותפות כישות משפטית נפרדת מהשותפים היא צד להסכם השותפות. הזכויות והחובות שנקבעו בהסכם השותפות מחייבים או מזכים את השותפות או את השותפים ולעיתים את שניהם, לפי העניין. מוצע, אם כן, להבהיר שהסכם השותפות הוא הסכם משולש – בין השותפים בינם לבין עצמם ובינם לבין השותפות.

לסעיף 8 – תוכן הסכם השותפות חוק השותפויות הוא מעין חוזה לדוגמה והוראות החוק יחולו על היחסים בין השותפים אלא אם כן קבעו השותפים אחרת בהסכם השותפות. בסעיף זה מוצע להבהיר מהו היקפו של הסכם השותפות. הסכם השותפות כולל את הסמכויות, הזכויות והחובות של השותפים בינם לבין עצמם ובינם לבין השותפות, הוראות לעניין עסקי השותפות וניהולה והוראות ותנאים לשינוי הסכם השותפות.

עוד מוצע להבהיר שהוראות החוק משלימות את הסכם השותפות בכל עניין שהצדדים לא הסדירו ביניהם במסגרת ההסכם. במקרים רבים, ובעיקר בשותפויות קטנות, השותפים אינם מסדירים את מכלול היחסים ביניהם בהסכם השותפות. במקרים אלה הסכם השותפות יהיה הסכם חסר הדורש השלמה. במקרה זה, הזכויות והחובות בין השותפים יהיו בהתאם להוראות ברירת המחדל שנקבעו בחוק והן ישלימו את הוראות הסכם השותפות.

לסעיף 9 – חופש התנאה אופיין המרשה (הדיספוזיטיבי) של הוראות החוק בא לידי ביטוי בחופש ההתנאה הרחב הקיים בחוק. ההוראות המסדירות את מערכת היחסים בין השותפים הן בעיקרן "דין חקיקין" – מטרתן לחקות את ההסכמה המשווערת של השותפים. לכן, שותפים המעוניינים להסדיר באופן אחר את מערכת היחסים ביניהם רשאים להתנות על הוראות ברירת המחדל בחוק ולעצב את היחסים ביניהם כרצונם.

עם זאת, מוצע להגביל את זכותם של השותפים להתנות על הוראות החוק במקרים שבהם מדובר בהתניה על בסיס היחסים בין השותפים. נוכח אופיין הייחודי של יחסי השותפות והאמון ההדדי היורד תיק הצעת חוק מס' 141

לשורש היחסים בין השותפים קיימת הצדקה להגביל את האוטונומיה של השותפים במקרים מסוימים. כך, למשל, מוצע להגביל את האפשרות להתנות באופן גורף על יחסי האמון בין השותפים או על זכויות המידע של השותפים.

עוד מוצע לקבוע הגבלות "רכות" יותר על חופש העיצוב של הסכם השותפות. במקרים מסוימים מוצע לדרוש דרישות צורניות כתנאי לתוקפה של התניה על הוראות ברירת המחדל בחוק. דרישות אלה נועדו להבטיח שוויתור של שותף על זכות מהותית ייעשה בהחלטה מודעת.

יצוין שהשותפים אינם רשאים להתנות במסגרת הסכם השותפות על הזכויות של צדדים שלישיים. הסכם השותפות הוא הסכם בין השותפים לבין עצמם ובינם לבין השותפות. השותפים רשאים להתנות במסגרת ההסכם על זכויותיהם ולא על הזכויות של צדדים שלישיים שאינם צד להסכם השותפות. כך למשל הוראות החלק הרביעי לחוק לעניין אחריות השותפים לחובות השותפות אינן ניתנות להתנאה בהסכם בין השותפים. גם הוראות נוספות שמטרתן להגן על הנושים של שותפות כגון הוראות בנוגע לשמירת הון וחלוקה בחלק השביעי בהצעה הן הוראות קוגנטיות ואינן ניתנות להתנאה.

לסעיף 10- צורת הסכם שותפות כללית וצורת ההתנאה בשותפות מוגבלת

מוצע להבחין בין שותפות כללית לשותפות מוגבלת לעניין צורת הסכם השותפות. בשותפות כללית מוצע שלא תהיה מגבלה על הצורה של הסכם השותפות. הוא יכול להיות בעל פה, בכתב או בהתנהגות אלא אם כן נקבע בחוק שצורה מסוימת היא תנאי לתוקפו של ההסכם. השותפות הכללית מתאפיינת בגמישות מרבית גם לעניין תוכן ההסכם וגם לעניין צורת ההסכם. במובן זה אין הבדל בין הסכם השותפות לבין חוזה אחר ויש לתת תוקף מלא להסכמת הצדדים.

עם זאת, מוצע שבמקרים חריגים תידרש הסכמה מפורשת או הסכמה בכתב כדי למנוע פגיעה באינטרסים מיוחדים של השותפים ולהבטיח שוויתור על זכויות השותפים יתקבל באופן מודע. כך למשל מוצע שהתניה על זכותו של שותף לפרוש מהשותפות תהיה בכתב והתנאים לעניין הרחקה של שותף מהשותפות ייקבעו בהסכם מפורש בלבד.

בניגוד לשותפות כללית, בשותפות מוגבלת קיימים פערים משמעותיים בין השותפים. מעמדם של השותפים המוגבלים מצדיק התערבות בהיבטים מסוימים של תוכן ההסכם וצורתו. דרישת הכתב בהסכם השותפות נועדה להעניק הגנה נוספת לשותפים המוגבלים והיא מאפשרת לשותפים המוגבלים להיות מודעים לתנאי ההסכם.

ההסדר המוצע דומה להסדר הקיים בפקודה לפיו הסכם שותפות המוגבלת ("תקנות השותפות") יהיה בכתב (סעיף 61 לפקודה) בעוד שהסכמת השותפים בשותפות כללית יכולה להיות מפורשת או משתמעת מתוך מהלך עסקיה (סעיף 30 לפקודה).

לסעיף 11 – תחילת הסכם השותפות

מוצע להגדיר שלושה מועדים רלוונטיים לכניסתו לתוקף של הסכם השותפות. המועד הבסיסי לכניסתו של הסכם השותפות הוא תחילת פעולתה של השותפות. מועד זה דומה למועד שנקבע לתחילת השותפות בפקודה – המועד שבו התחילו השותפים לנהל את עסקי השותפות (מתוך ההגדרה "קשרי שותפות" בסעיף 1 לפקודה). במועד זה יחולו בין השותפים לבין עצמם כל הזכויות והחובות לפי הסכם השותפות.

תיק הצעת חוק מס'

השותפים רשאים להסכים שתחילתו של הסכם השותפות הוא מועד מוקדם מהמועד שבו החלו השותפים לפעול לפי הסכם השותפות. לא ניתן להסכים שתחילתו של הסכם השותפות תוגדר במועד מאוחר יותר משום שהסכמה כזאת היא למעשה התניה גורפת על כל הוראות חוק השותפויות ולכן היא אינה אפשרית.

המועד השלישי המוצע לתחילת הסכם השותפות הוא מועד רישומה של השותפות ברשם השותפויות. שותפות המתאגדת לראשונה ברישום נוצרת במועד הרישום גם אם השותפים לא התחילו לנהל את העסק. בשותפות רשומה הסכם השותפות הוא תנאי לקיומה של השותפות אבל השותפות מוקמת במועד הרישום. ההבהרה הזו חשובה מבחינת פרקטית. אחד היתרונות המשמעותיים של רישום של שותפות – במיוחד בשותפות כללית שבה אחריות השותפים לחובות השותפות אינה מוגבלת – הוא הוודאות בנוגע לעצם קיומה של השותפות ולמועד ההתאגדות. לפיכך מוצע לקבוע שתחילת הסכם השותפות הוא במועד הרישום גם אם השותפים לא התחילו לנהל בו את עסקי השותפות.

לסעיף 12 – שינוי הסכם השותפות
הסכם השותפות תתקבל פה אחד. החלטה על שינוי בהסכם השותפות אינה החלטה רגילה ושגרתית בחייה של השותפות ולכן יש צורך לקבל את הסכמת כל השותפים לשינוי. ההוראה היא הוראת ברירת מחדל ואין מניעה שהשותפים יקבעו ששינויים בהסכם השותפות יתקבלו ברוב אחר. שותפים רשאים להחליט, למשל, ששינויים בהסכם השותפות יתקבלו ברוב רגיל או להעניק זכויות וטו על שינויים בהסכם השותפים רק לאחד השותפים. כלל זה כפוף לחריגים שנקבעו בהצעה שלגביהם נקבע שנדרשת הסכמה מיוחדת לאישור השינוי בהסכם שאינה ניתנת להתניה. כך למשל, שינוי בהסכם השותפות המחייב את אחד השותפים להוסיף הון לשותפות או מרחיב את היקף האחריות של השותף לחובותיה לא יחייב את השותף אלא אם כן אותו שותף נתן את הסכמתו לשינוי.

לסעיף 13 – אישור שינוי בהסכם השותפות
הסדר ברירת המחדל המוצע מתייחס לאופן שבו השותפים מקבלים החלטה בנוגע לשינוי בהסכם השותפות. ככלל, החלטה על שינוי בהסכם השותפות יכולה להתקבל בכתב או בעל פה, בדומה לקבלת החלטה אחרת על ידי השותפים. מוצע לקבוע שאם תניה בהסכם השותפות קובעת דרישה צורנית כתנאי לתוקפה, לא ניתן יהיה לשנותה אלא אם כן תתקבל הסכמת השותפים באותה צורה. כך למשל אם נקבע שתניה בהסכם השותפות תהיה בכתב בלבד יהיו השותפים רשאים לשנות את אותה תניה רק אם הם נתנו את הסכמתם לשינוי בכתב.

לסעיף 14 – תוקף שינוי הסכם שותפות
הסכם השותפות הוא חוזה פרטי בין השותפים ולכן מוצע ששינויים בהסכם השותפות יכנסו לתוקף במועד שבו התקבלה ההחלטה על השינוי או במועד אחר שקבעו השותפים בהחלטתם. חריג לכלל זה הוא במקרה שבו השינוי משפיע על צדדים שלישיים. במקרים חריגים אלה מוצע שהשינוי בהסכם השותפות לא ייכנס לתוקף עד שהשינוי יפורסם במרשם. מדובר במקרים המנויים להלן בסעיף 31 שהם שינוי שם השותפות והגבלת אחריותם של השותפים לחובות השותפות.

בסעיף 62(א) לפקודה נקבע שלא יהיה תוקף לשינויים בהסכם השותפות המוגבלת ("תקנות השותפות") אלא לאחר היתר שר המשפטים. סמכות זו הואצלה לרשם השותפויות. מוצע לבטל את הדרישה לקבלת היתר לשינוי בהסכם השותפות המוגבלת או להתנות את תוקפו של השינוי בפרסום ולהותירה על כנה רק במקרים החריגים המנויים בסעיף 31.

סימן ג': מטרות ותקופת השותפות

כללי לסימן ג' סימן ג' מסדיר שתי הוראות ברירת מחדל בהסכם השותפות – מטרות השותפות וקיומה של השותפות. הפקודה אינה קובעת הוראות ברירת מחדל בעניינים אלה. לפי הפקודה שותפות שנרשמה חייבת לציין בבקשת הרישום את "מהות העסק דרך כלל" ואת "תקופת קיומה של השותפות, אם נקבעה לה תקופה" (סעיף 7 לפקודה). קיומה של השותפות אינו מותנה ברישום. בהתאם לפי ההצעה שותפות כללית אינה חייבת ברישום. לפיכך, לא ניתן להסתפק בדרישה לציין מטרות השותפות ותקופת קיומה של השותפות במסגרת בקשת הרישום ויש לקבוע הוראות ברירת מחדל בעניינים אלה. בנוסף, כחלק מהמגמה להקל על דרישות הרישום ועדכון המידע של השותפות מוצע שלא לחייב שותפות רשומה לציין בבקשת הרישום את מטרותיה ואת תקופת קיומה. לפיכך יש לקבוע הוראות ברירת מחדל בעניינים אלה גם ביחס לשותפויות החייבות ברישום.

לסעיף 15 – מטרות השותפות הסדר ברירת המחדל המוצע הוא שמטרת השותפות היא לעסוק בכל עיסוק חוקי. כך שלשותפות מטרות כלליות אלא אם כן נקבע אחרת בהסכם השותפות. שותפויות רבות מוקמות לצורך פעילות מוגדרת אך כל עוד לא הגבילו השותפים בהסכם את מטרות השותפות יהיו השותפים רשאים לפעול לכל מטרה עסקית חוקית.

לסעיף 16 – תקופת השותפות הסדר ברירת המחדל המוצע הוא ששותפות מתקיימת לתקופה בלתי מוגבלת אלא אם כן נקבע שהשותפות תתפרק במועד מסוים או אם נקבעו תנאים בהסכם השותפות שבהתקיימם תתפרק השותפות.

סימן ד': רישום

כללי לסימן ד' הסימן מבקש להסדיר את הליך הרישום של השותפות. הסימן קובע הוראות לעניין אופן הגשת בקשה לרישום שותפות, רישום השותפות במרשם ומסירת תעודת רישום. מטרת הסימן להבטיח שהציבור יקבל מידע בסיסי בנוגע לשותפות ולשותפים ושהליך הרישום יהיה פשוט, מהיר וזול. ההסדר המוצע דומה בעיקרו להליך הרישום של חברה.

השוואה להליך הרישום בפקודה –

הליך הרישום לפי הפקודה הוא ארוך, מסורבל ויקר. הוא אינו מתאים לתפיסה המודרנית בדבר תפקידו של המרשם ומעמדו של הרשם בהליך הרישום. מוצע לפשט את הליך הרישום ולבטל חלק מהדרישות הקיימות בפקודה. השינויים המרכזיים המוצעים הם: ביטול חובת הרישום בשותפות כללית, ביטול חובת הפרסום ברשומות, צמצום שיקול הדעת המנהלי באישור תקנות השותפות המוגבלת, ביטול החובה לפרסם את הסכם השותפות המוגבלת ברשם השותפויות וצמצום מעמדו הקונסטיטוטיבי של פרסום המידע במרשם.

א. ביטול חובת רישום בשותפות כללית: השינוי המרכזי המוצע הוא ביטול חובת הרישום בשותפות כללית. בסעיף 4 לפקודה נקבע ששותפות כללית חייבת ברישום ובסעיף 6 נקבע העונש על הפרת חובת הרישום. מעמד הרישום בשותפות כללית לפי הפקודה הוא דקלרטיבי ("אי רישומה של שותפות לא ישפיע בשיקול אם השותפות קיימת ואם לאו" – סעיף 6 לפקודה). מקורה של חובת הרישום של השותפות הכללית בחוק המסחרי העות'מני שקיבל תוקף בתקופת המנדט בפקודה מס' 118 משנת 1919. למרות שחובת הרישום לא הייתה קיימת בדין האנגלי בחר שלטון המנדט שלא לבטל את חובת הרישום והוא נקבע בפקודה השותפויות משנת 1930. על מנת למנוע סתירה בין הוראות הפקודה האנגלית לפיה שותפות מוקמת בהסכם ולא ברישום לבין חובת הרישום העות'מנית נקבע כי חובת הרישום היא דקלרטיבית בלבד.

מוצע לבטל את חובת הרישום בשותפות כללית ולאפשר לשותפות כללית בחירה האם להירשם. מטרתו העיקרית של הרישום היא לפרסם לציבור מידע בקשר לתאגיד שאחריות החברים בו היא מוגבלת ולאפשר לציבור לקבל פרטים בסיסיים בנוגע לאופן הגבלת האחריות. יצוין כי חובת רישום בשותפות כללית היא חריגה גם מבחינת השוואתיות.

חובת הרישום מטילה נטל רגולטורי משמעותי על השותפות (עלויות רישום, אגרה שנתית, חובת עדכון פרטים ועוד). אין הצדקה להטיל נטל זה על שותפות כללית שאחריות השותפים בה לחובות השותפות אינה מוגבלת.

ב. ביטול חובת הפרסום ברשומות: סעיף 8 לפקודה קובע שההודעה על רישום שותפות (כללית או מוגבלת) תפורסם ברשומות. פרסום ההודעה על רישום השותפות ברשומות הוא השלב האחרון בהליך רישום השותפות. הדרישה נועדה לפרסם בציבור את העובדה שהשותפות נרשמה. הציבור יוכל לפנות לרשם על מנת לקבל מידע נוסף בקשר לשותפות והשותפים.

שינויים מסוימים לעניין הרכב השותפים בשותפות מוגבלת דורשים גם הם פרסום ברשומות ואף נקבע לגבי חלק משינויים אלה שאין להם תוקף עד לפרסומם (סעיף 60 לפקודה). חובת פרסום ברשומות קיימת גם במקרה של מחיקת שותפות (סעיף 73 לפקודה).

פרסום ברשומות נועד להשלים את פומביות המרשם ולהביא לידיעת הציבור שהשותפות נרשמה, שחלו שינויים חשובים בהרכב השותפים או שהשותפות נמחקה. בחקיקה המודרנית, ובכלל זה בחקיקה

התאגידית, בוטלה חובת הפרסום ברשומות כאמצעי להביא מידע לידיעת הציבור. הביטול נובע מהשיפורים הטכנולוגיים שהביאו לכך שנגישות המידע במרשם עולה על רמת הנגישות שבפרסום ברשומות. ביטול חובת הפרסום ברשומות יביא להפחת ניכרת בעלויות הרישום ולייעול משמעותי של הליך הרישום.

ג. ביטול החובה לאישור ופרסום הסכם השותפות בשותפות מוגבלת: הפקודה קובעת שהסכם השותפות בשותפות מוגבלת יישלח לרשם השותפויות המגיש אותו לשר המשפטים שמחליט "לפי שיקול דעתו המוחלט, להתיר את הרישום או לסרב לו" (סעיף 61(ג) לפקודה). אם הוחלט להתיר את הרישום הרשם "ירשום את התקנות וישמור אותן אצלו" (סעיף 61(ד) לפקודה). הסכם השותפות המוגבלת הוא מסמך פומבי המתויק ברשם השותפויות שפתוח לעיונו של כל אדם (סעיף 70 לפקודה). הסכמת שר המשפטים (או הרשם שהוא הסמך לכך) הוא תנאי לתוקפו של הסכם השותפות וכל שינוי בו.

מוצע לבטל את הפיקוח על תוכן הסכם השותפות בשותפות מוגבלת. הסכם השותפות הוא הסכם פנימי בין השותפים וכל עוד מדובר בהסכם חוקי אין הצדקה או צורך לבחון את תוכנו של ההסכם. הסכם השותפות הוא מסמך המסדיר את המערכת היחסים הפנימית בין השותפים ולכן אין גם הצדקה לחייב את השותפות לפרסם את ההסכם. המידע הרלוונטי לצדדים שלישיים (כגון זהות השותפים ואחריותם לחובות השותפות) יפורסם במרשם.

מוצע, אם כן, לבטל את הסמכות של הרשם לפקח על תוכן הסכם השותפות בשותפות מוגבלת ("תקנות השותפות"), לבטל את החובה להגיש את ההסכם לרשם וכן את הדרישה לפרסם את ההסכם לעיון הציבור.

לסעיף 17 – בקשות לרישום השלב הראשון בהליך הרישום הוא הגשה של בקשת רישום. הבקשה תכלול מידע בסיסי בנוגע לשותפות ולשותפים. מוצע ששותפות המבקשת להירשם תציין בבקשת הרישום מידע רלוונטי ביחס לשם השותפות, סוגי השותפויות, סוגי השותפים ואחריות השותפים לחובות השותפות. מטרת הסימן היא לייצור הליך רישום אחיד ופשוט לכל סוגי השותפויות תוך ציון המידע הרלוונטי לציבור ביחס לשותפות הרשומה.

מוצע לדרוש מהשותפות לציין את סוג השותפות – שותפות כללית, שותפות בערבון מוגבל או שותפות מוגבלת. בשותפות מוגבלת יש צורך להוסיף, לצד הפרטים ביחס לכל אחד מהשותפים, גם את סיווגו של כל שותף כדי להבחין בין שותף כללי לשותף מוגבל. השותפות תציין גם את הפרטים ביחס להגבלת האחריות של השותפים בשותפות בערבון מוגבל או בשותפות מוגבלת. השותפות תציין את המען של משרדה הרשום ואת המען הרשום לצורך המצאת כתבי בית דין לשותפות אם הוא שונה ממשרדה הרשום.

אופיו המיוחד של הרישום בשותפות משפיע על המידע שהשותפות חייבת לציין בבקשת הרישום. בחברה הליך הרישום הוא תנאי להתאגדות החברה. לעומת זאת, השותפות מתאגדת בהסכם ולכן ההתאגדות

עשויה להיות קודמת להליך הרישום. מסיבה זו מוצע שהשותפות תציין בבקשת הרישום את מועד ההתאגדות אם הוא מוקדם למועד הרישום כדי שצדדים שלישיים ידעו מהו המועד שבו השותפות התאגדה לראשונה.

מאותה סיבה מוצע לכנות את התעודה שהרשם מנפיק לשותפות במועד הרישום "תעודת רישום" ולא "תעודת התאגדות" כפי שהיא מכונה בחוק החברות. התעודה מעידה על כך שהשותפות נרשמה אבל היא לא בהכרח מעידה על מועד ההתאגדות שלעיתים יהיה מוקדם למועד הרישום.

לסעיף 18 – פרטים נוספים שניתן לציין בבקשת הרישום
מוצע לאפשר לשותפות לציין בבקשת הרישום מידע נוסף מעבר למידע שהיא חייבת לציין בבקשת הרישום לפי סעיף 17. הפרטים שניתן לציין בבקשת הרישום הם מטרות השותפות, תקופת השותפות וסמכויות השותפים לפעול בשם השותפות. הציבור אינו נפגע מהעדר המידע ביחס לפרטים אלה משום שהסדרי ברירת המחדל בפקודה הם רחבים. כל עוד השותפות לא ציינה אחרת בבקשת הרישום הציבור יכול להסתמך על כך שהשותפות פועלת לכל מטרה חוקית ושלא נקבע מועד לסיום השותפות.

השותפות רשאית לבחור מועד עתידי לרישום והיא רשאית גם למסור הודעה לרשם ביחס לשמו של השותף שיהיה אחראי לחובות הדיווח כאמור בסעיף 53. אם השותפות בחרה אחת משתי האופציות האלה היא רשאית לציין זאת בבקשת הרישום.

עוד מוצע שהשותפות תהיה רשאית לצרף לבקשת הרישום את הסכם השותפות. הסכם השותפות הוא מסמך פרטי המסדיר את מערכת היחסים בין השותפים ולכן מוצע שלא לחייב את השותפות להגיש את ההסכם לרשם ולפרסם את ההסכם לציבור. עם זאת, מוצע לאפשר לשותפות המעוניינת בכך לפרסם את ההסכם במרשם.

לסעיף 19 – חתימה על הבקשה
הפקודה דורשת שהבקשה לרישום השותפות תהיה חתומה על ידי כל השותפים. הדרישה מכבידה על רישום השותפות והיא תמנע את האפשרות לרישום ודיווח אלקטרוני לרשם השותפויות. מוצע לאפשר לשותפות לבחור להירשם על ידי הגשת בקשה החתומה על ידי כל השותפים או להגיש בקשה החתומה על ידי אדם שהצהיר שהוא הורשה על ידי השותפים לרשום את השותפות. במקרה זה יצרף המבקש את הצהרתו שהתמלאו כל הדרישות שהן תנאי לרישום והצהרה של השותפים על הסכמתם לרישום השותפות.

לסעיף 20 - אגרה
מוצע לקבוע חובה לשלם אגרת רישום, וכן לחייב שותפות רשומה לשלם בכל שנה אגרה שנתית.

לסעיף 21 – תעודת רישום

בדומה להסדר שנקבע בחוק החברות הרשם ינפיק לשותפות תעודת רישום ומספר רישום. מוצע לכנות את התעודה תעודת רישום ולא תעודת התאגדות משום שהתאגדות השותפות אינה חופפת בהכרח לרישומה ולכן התעודה אינה מעידה בהכרח על מועד ההתאגדות של השותפות. מעמדה של תעודת הרישום זהה למעמדה של תעודת ההתאגדות בחוק החברות.

לסעיף 22 – מועד הרישום

מוצע להסדיר את האפשרות של שותפות להגיש בקשה לרישום עתידי שלא יעלה על תשעים יום. מנגנון של רישום עתידי יאפשר לשותפים להסדיר את ענייני הרישום לפני המועד שבו הם יתחילו בפועל בניהול העסק.

לסעיף 23 – סתירה בין הסכם השותפות לפרטי הרישום

מוצע להבהיר מהן התוצאות המשפטיות במקרה של סתירה בין הסכם השותפות לבין מסמך או דיווח שמסרה השותפות לרשם השותפויות. הסכם השותפות הוא כאמור מסמך פנימי המסדיר את היחסים בין השותפים ולכן הסכם השותפות מחייב את השותפים בינם לבין עצמם גם אם הוא סותר את המידע שנמסר לרשם. צד שלישי רשאי להסתמך על מסמך או דיווח שנמסר לרשם. לכן, לגבי אותו צד שלישי בכל סתירה בין הסכם השותפות והמרשם תהיה עדיפות למידע המופיע במרשם.

סימן ה': שם השותפות

לסעיפים 24-26 – שם השותפות, ציון האחריות המוגבלת של השותפים בשמה של השותפות, החלת

הוראות חוק החברות הסימן מבקש לקבוע הוראות לעניין שם השותפות. מוצע ששמה של שותפות כללית שאחריות השותפים בה מוגבלת תכלול בסופה את הציון "בערבון מוגבל" או "בע"מ". הוראה זו אינה נדרשת ביחס לשותפות מוגבלת ששמה כולל ציון ביחס להגבלת אחריות השותפים. מי שמעוניין לקבל מידע בקשר להיקף הגבלת האחריות יוכל לפנות למידע הפומבי ברשם השותפויות.

חלק שני: רשם השותפויות

כללי לחלק השני החלק השני מסדיר את כשירותו וסמכויותיו של רשם השותפויות ואת אופן ניהול המרשמים בלשכת הרישום. התפקידים המרכזיים של רשם השותפויות הם רישום שותפויות, עדכון הפרטים במרשם ומחיקת השותפויות מהמרשם עם חיסול השותפות. סמכויות אלה נתונות לו כדי שהוא יוכל לנהל מרשם מלא ומעודכן שיהיה פתוח לעיון הציבור. בנוסף, לרשם סמכויות אכיפה מנהליות ובכלל זה סמכות לרשום את השותפות כשותפות מפרה, להטיל על השותפות והשותפים עיצום כספי וכן סמכות מחיקה מנהלית. סמכויות אלה נועדו לתת לרשם את הכלים לאכוף את חובות הרישום ולהבטיח שהמידע במרשם הוא מידע מהימן.

פרק ראשון: לשכת רישום השותפויות

כללי לפרק הראשון סימן א' זהה בעיקרו להוראות חוק החברות לעניין מינוי רשם החברות, דרישות הכשירות וסמכויות הרשם. כיום רשם החברות משמש גם כרשם השותפויות. מוצע שסמכויותיו של רשם השותפויות יהיו זהות בעיקרן לסמכויותיו של רשם החברות ולכן מוצע שדרישות המינוי והכשירות של רשם השותפויות יהיו זהות לאלה של רשם החברות.

השוואה לפקודה: הסמכויות הסטטוטוריות של רשם השותפויות לפי הפקודה הן רחבות ואינן תואמות את התפקיד המוגבל של הרשם בהליך הרישום. סעיף 61(ג) לפקודה קובע ששר המשפטים רשאי לפי שיקול דעתו המוחלט להתיר את רישום שותפות מוגבלת. סעיף 62(ב) לפקודה קובע ששר המשפטים רשאי לפי שיקול דעתו המוחלט להתיר או לסרב לשינוי בהסכם השותפות המוגבלת. סמכויותיו של שר המשפטים ברישום הואצלו לרשם השותפויות. חופש ההתאגדות מצדיק ששיקול הדעת של הרשם בהחלטה האם להתיר רישום של שותפות יהיה מצומצם ביותר ויוגבל רק למקרים שבהם הרישום אינו עומד בתנאים הפורמליים של הרישום או מנוגד לחוק.

לסעיף 27 – מינוי הרשם וסגנו וכשירותם כיום קובעת הפקודה בסעיף 68 כך: "שר המשפטים רשאי בצו למנות רשם שותפויות ועובדים אחרים ככל שייראה לו דרוש, ואם לא נתמנה אדם כאמור, ישמש רשם בית המשפט המחוזי רשם השותפויות שנתכוננו באזור שיפוט; אולם כרשם שותפויות מוגבלות הנרשמות לפי פקודה זו, ישמש רשם החברות". מוצע לשפר את ההסדר הקיים. מוצע להסמיך את השר למנות עובד מדינה, הכשיר לכהן כשופט בית משפט שלום, להיות רשם השותפויות. כן מוצע להסמיך את השר למנות לו סגן. עוד מוצע לקבוע כי אם נבצר מהרשם למלא את תפקידו, יהיה השר רשאי להסמיך עובד אחר של משרד המשפטים בסמכויות הרשם, כולן או מקצתן.

לסעיף 28 – סמכויות הרשם מוצע לקבוע כי הרשם ירשום שותפות אם מצא שהיא עומדת בתנאים שנקבעו לרישום השותפות. שיקול דעת רחב יותר קיים בבחינת שם השותפות. בעניין זה הרשם אינו בוחן רק האם השותפות עמדה בתנאים הפורמליים הנדרשים לצורך רישום אלא הוא בוחן גם האם שמה של השותפות הוא שם מטעה. מעבר לכך אין לרשם סמכות למנוע את הרישום של השותפות.

שותפויות רשומות נדרשות לעדכן את הרשם אם חלו שינויים במידע הפומבי שנמסר לגביהן. תיק הצעת חוק מס'

השותפות חייבת לנהל מרשמים פנימיים שבהם היא חייבת לעדכן את המידע הבסיסי בנוגע לשותפות ולשותפים. המרשמים הפנימיים אינם מיועדים לעיון הציבור. עם זאת, הרשם רשאי להורות לשותפות להמציא לעיונו את המרשמים האלה כדי לבחון האם השותפות ממלאת אחרי דרישות העדכון ולהבטיח שהמרשם הפומבי הוא מלא ומעודכן. הרשם רשאי להפעיל את סמכותו להורות לשותפות לעדכן את המרשמים וגם להבטיח שהשותפות מנהלת את הרישומים כדן. הרשם רשאי להורות לשותפות לעדכן את המידע אם הוא מצא שהמידע אינו מלא או מדויק.

פרק שני: ניהול מרשמים

כללי לפרק השני פרק זה עוסק בניהול המרשמים ברשם השותפויות. הוראותיו דומות בעיקרן להוראות מקבילות בחוק החברות לעניין ניהול מרשמי החברות על ידי רשם החברות. בשל המאפיינים הייחודיים של השותפות נדרשים מספר שינויים והתאמות ביחס להוראות אלה. השינויים המרכזיים הם לעניין הסמכות לשלוח הודעות בשם השותפות, לעניין תוקפם של שינויים המותנים ברישום ולעניין הידיעה המיוחדת (הקונסטרוקטיבית) למידע הרשום ברשם השותפויות. בנוסף, מוצע להסמיך את רשם השותפויות לקבוע הוראות בעניינים שהם במהותם טכניים כדי לאפשר לרשם גמישות רבה יותר בהפעלת סמכויותיו.

לסעיף 29 – ניהול מרשמים וקבלת מסמכים

ככלל מסמכים ודיווחים שהשותפות חייבת להגיש לרשם יוגשו על ידי כל מי שמוסמך לדווח בשם השותפות. עם זאת, מוצע לקבוע מספר חריגים לכלל ולאפשר לשותפים לשלוח הודעות לרשם במספר מוגבל של אירועים.

מוצע לאפשר לכל שותף לשלוח הודעה אם חברותו בשותפות הסתיימה או במקרה שבו אחריותו לחובות השותפות הוגבלה. בשני המקרים הללו ההודעה מתייחסת למעמדו של השותף בשותפות ויש לה השפעה ישירה על אחריותו של השותף לחובות השותפות במקרים שבהם לשותף יש אחריות נמשכת. לכן יש לאפשר לשותף לדווח בנוגע לשינויים אלה לא רק לשותפות.

עוד מוצע לאפשר לכל שותף לשלוח הודעה השוללת את סמכותו של שותף אחר לפעול בשם השותפות. המנגנון המוצע מפורט בהרחבה בפרק הראשון בחלק הרביעי. בתמצית מוצע לאפשר לשותפות לדווח על היקף סמכותם של השותפים לפעול בשם השותפות. הודעה זו תשמש ראייה חלוטה לתוכנה. בשל מעמדה הראייתי המיוחד מוצע לאפשר לכל השותפים לשלוח הודעה לרשם אם לדעתם ההודעה נשלחה בטעות ובכך לבטל את תוקפה של ההודעה שנשלחה על ידי השותפות.

לסעיפים 30-31 – הגשת מסמכים ותוקף מותנה ברישום

הפקודה קובעת כי תוקפם של חלק מהפרטים שחובה לעדכן לגביהם מותנה בפרסום ברשם או ברשומות. מוצע לצמצם השינויים שתוקפם מותנה בפרסום ולקבוע כי ככלל השינויים שהשותפות נדרשת לדווח לגביהם ייכנסו לתוקף

במועד החלטת השותפים. עם זאת, מוצע שלשינויים שיש להם השפעה על צדדים שלישיים לא יהיה תוקף אלא אם כן נרשמו (בדומה להוראות סעיף 40 לחוק החברות).

התניית תוקפם של שינויים הקשורים לשותפות ברישום השינוי אצל רשם השותפות הוא חריג לכלל שלתאגיד יש חופש פעולה מלא ורשם החברות או השותפויות הוא במה לפרסום מידע חיוני לציבור. בסעיף 40 לחוק החברות נקבע שכל השינויים שחובה לעדכן בהם את רשם החברות אינם משפיעים על תוקף השינוי מלבד שלושה שינויים שנקבע לגביהם בפירוש שתוקף השינוי מותנה ברישום.

בדומה, מוצע לקבוע כי תוקפם של שינויים במרשם ביחס להרכב השותפים לא יהיה מותנה עוד בפרסום השינוי אצל הרשם או ברשומות. השינויים היחידים שמוצע שלא יהיה להם תוקף אלא אם כן נרשמו הם: שינוי שם השותפות ושינוי באחריות השותפים, למשל, הפיכת שותפות כללית לשותפות בערבון מוגבל.

לסעיף 32 – העתקים כראיה מוצע לקבוע כי העתק מאושר בידי הרשם של כל מסמך המוחזק או הרשום אצלו יתקבל בכל הליך משפטי כמקור ויהווה ראיה חלוטה לכך שהמקור נמצא בלשכת רישום החברות.

לסעיף 33 – שלילת ידיעה סעיף 42 לחוק החברות קובע ש"רישום או קיומו של מסמך בחברה או אצל הרשם, אין בו כשלעצמו משום ראיה לידיעת תוכנו". סעיף זה קובע את העיקרון השולל את הידיעה המיוחסת (הקונסטרוקטיבית). מוצע לאמץ הוראה דומה בהקשר של שותפויות בכפוף לשני חריגים.

החריגים המוצעים לידיעה הקונסטרוקטיבית מבוססים על מנגנון דומה הקיים בפקודה לפיו מודעה ברשומות על שינוי בהרכב השותפות "תשמש הודעה לכל אדם". הידיעה הקונסטרוקטיבית בפקודה מבוססת על פרסום הודעה ברשומות והיא נועדה לאפשר לשותפות ולשותפים לגדר את הסיכונים הכרוכים בפעולה שביצע שותף אחרי פרישתו מהשותפות או אלה שנובעים מהאחריות הנמשכת של השותף לחובות השותפות אחרי פרישתו.

לפי סעיף 48 לפקודה פעולה של שותף שפועל מטעם השותפות לאחר שהוא פרש ממנה תחייב את השותפות כלפי צד שלישי שאינו יודע על הפרישה. במקרה זה השותפות חשופה לפעולות חסרות סמכות שמבצע שותף אחרי פרישתו. הצד השלישי מסתמך הסתמכות לגיטימית על כך שאותו אדם ממשיך לחייב את השותפות. בנוסף, השותף הפורש ממשיך להיות אחראי לחובות השותפות שנוצרו אחרי פרישתו. אדם שלישי עשוי להסתמך על כך שהשותף הפורש הוא חבר בשותפות ועל בסיס ההסתמכות הזו הוא ממשיך להתקשר עם השותפות.

בסעיף 48(ב) לפקודה נקבע שפרסום ברשומות על פרישתו של השותף תשמש הודעה לכל אדם. מטרת הסעיף היא לצמצם את הסיכון של השותף הפורש לאחריות נמשכת ושל השותפות לחבות הנמשכת לפעולה שמבצע שותף פורש. מוצע לבטל את האפשרות של פרסום ברשומות ולהמירה בהודעה ברשם השותפויות. הודעה שנרשמה במרשם תשמש הודעה לכל אדם וכך יוכלו השותף לשעבר והשותפות לצמצם את הסיכון להמשך האחריות או החבות אחרי הפרישה של השותף.

לסעיף 34 - עיון בדומה להסדר הקיים בחוק החברות מוצע שכל מסמך ודיווח שנשלחו לרשם יהיו פתוחים לעיונו של כל אדם. עם זאת, מוצע להסמיך את הרשם להורות שמידע מסוים לא יהיה פתוח לעיון הציבור. ההצעה מבקשת ליצור איזון בין דרישות המידע של הרשם לצורך הפעלה יעילה ואפקטיבית של סמכויותיו לבין פומביות המידע במרשם. כך למשל, מידע אישי בנוגע לכתובתו של שותף או אדם אחר המדווח בשם השותפות עשוי להועיל לרשם ביצירת קשר עם הגורם המדווח ואינו בהכרח מידע הדרוש לציבור הרחב. ההצעה תאפשר לרשם לדרוש את המידע במסגרת חובות הדיווח ובתוך כך להבטיח שמירה על פרטיות המידע.

לסעיף 35 - הוראות סעיף 71 לפקודה מסדיר את סמכויות שר המשפטים להתקין תקנות בנוגע לנושאים שקשורים לרישום השותפות. מוצע להרחיב את סמכויות הרשם לקבוע הוראות והנחיות בקשר לנושאים שהם במהותם טכניים במטרה לאפשר לרשם גמישות גדולה יותר בביצוע סמכויותיו. כך, למשל, אין הצדקה שהשר יקבע הוראות בנוגע לטופסי הדיווח. מוצע שעצם החובה להגיש דיווחים ותוכן הדיווח יקבעו בחוק ובתקנות והרשם יקבע הוראות לעניין תוכנם של הטפסים. כך גם ביחס לאופן הגשת המסמכים. נושא זה הוא במהותו טכני. אין מדובר בתוכנו של הדיווח אלא רק באופן הגשת המסמכים ולכן מוצע לאפשר לרשם לקבוע הוראות בעניין זה.

לסעיף 36 - תקנות מוצע להסמיך את השר לקבוע בתקנות את אופן ניהול המרשמים, את אופן ביצוע חובותיו, פרטי מידע שעל שותפויות למסור וכן סכומי אגרת רישום.

פרק שלישי: ערעור

לסעיף 37 - ערעור מוצע לקבוע כי מי שרואה עצמו נפגע מהחלטת הרשם, יהיה רשאי לערער על החלטתו לפני בית המשפט. עוד מוצע להסמיך את השר לקבוע תקנות לעניין סדרי הדיון בערעור.

פרק ראשון: משרד ומען השותפות

כללי לפרק הראשון הפרק הראשון מסדיר את ההוראות לעניין המשרד של השותפות ומען השותפות. המשרד של השותפות הוא המקום שבו השותפות שומרת את המסמכים שהיא חייבת לנהל על פי דין והמקום שבו השותפים רשאים לממש את זכותם לעיין באותם המסמכים. המען של השותפות הוא המקום שבו ניתן לשלוח הודעות ולהמציא כתבי דין לשותפות.

השוואה לפקודה הפקודה קובעת שהשותפות חייבת לציין את מקום העסקים שלה בבקשת הרישום (סעיף 37(3)) והיא חייבת גם לעדכן בקשר לכל שינוי במקום העסקים כחלק מחובות הדיווח השוטפות לרשם. מקום העסקים הראשי הוא המקום שבו השותפות שומרת את מסמכי השותפות כדי שהשותפים יוכלו לעיין בהם בהתאם לסעיף 34(9) לפקודה. מקום העסקים הראשי של השותפות משמש גם כמקום להמצאת כתבי דין לשותפות בהתאם לתקנה 484 לתקנות סדר הדין האזרחי.

השינויים המרכזיים המוצעים הם ששותפות רשומה לא תידרש לשמור את מסמכיה במקום עסקיה הראשי אלא במשרד הרשום, שאינו חייב להיות מקום העסקים של השותפות. בנוסף, מוצע לאפשר לשותפות לפצל בין המשרד הרשום לבין המען הרשום. לגבי שותפות כללית שאינה רשומה המצאת מסמכים לשותפות והחובה לשמור מסמכים לצורך עיון השותפים יהיה במקום העסקים הראשי של השותפות, בדומה להוראה בפקודה.

סימן א': מקום עסקים ראשי ומען להמצאה בשותפות לא רשומה

לסעיף 38 – מקום עסקים ראשי והמצאת מסמכים בשותפות לא רשומה בשותפות לא רשומה מוצע שספרי השותפות ורישומיה יישמרו במקום עסקיה הראשי כדי שהם יהיו פתוחים לעיון השותפים בכל שעות הפעילות של השותפות. מקום העסקים הראשי של השותפות יהיה גם המקום להמצאת כתבי בי דין לשותפות בדומה להסדר הקיים היום.

סימן ב': משרד רשום ומען רשום בשותפות רשומה

לסעיפים 39-43 – המשרד הרשום, המסמכים והמידע שיישמרו במשרד הרשום, אופן שמירת המסמכים, קבלת העתקים, מען רשום שותפות רשומה תוכל להקים משרד רשום ומען רשום

שאינו בהכרח מקום העסקים של השותפות. ההפרדה בין מקום העסקים לבין משרד רשום ולבין מען רשום מאפשרת לשותפות גמישות מרבית בניהול ענייניה. שותפות שרשומה בישראל לא בהכרח מקיימת מקום עסקים בישראל ומקום העסקים שלה הוא לאו דווקא המקום המתאים והנוח לאפשר בו עיון במסמכי השותפות. לעיתים מסמכים אלה יישמרו על ידי נותני שירותים לשותפות כגון עורכי דין ורואי חשבון ואין הצדקה לחייב את השותפות לשמור את המסמכים הללו דווקא במקום שבו היא מנהלת את עסקיה.

בנוסף, מוצע להפריד בין המשרד הרשום של השותפות למען הרשום. אין הצדקה עניינית לדרוש מהשותפות שהמקום שבו היא מאפשרת עיון במסמכיה יהיה המקום להמצאת מסמכים אליה. שותפות תוכל לבחור לשמור את המסמכים שלה במקום מסוים ולקבוע שהמען לצורך ההמצאה יהיה במקום אחר. הפיצול בין המען הרשום למשרד הרשום יאפשר לשותפות לבחור את המקום המתאים להמצאת מסמכים ולעיון במסמכים.

הפיצול בין המען הרשום לבין המשרד הרשום יאפשר לשותפות לקיים משרד רשום וירטואלי ולהנגיש את המידע לשותפים באופן מקוון. החובה לקיים משרד רשום לצורך המצאה וגם לצורך עיון במסמכי השותפות מגביל את המשרד הרשום למקום פיזי בישראל בלבד כדי לעמוד בדרישות החוק לעניין המצאת מסמכים בישראל.

פרק שני : מרשם שותפים ובעלי יחידות השתתפות

כללי לפרק השני הפרק השני מסדיר את החובה של השותפות לנהל מרשם של השותפים. מוצע להחיל את החובה על שותפות רשומה בלבד. שותפות כללית שאינה רשומה מוקמת לעיתים קרובות באופן בלתי פורמלי ולכן אין הצדקה לדרוש מהשותפים דרישות פורמליות דוגמת ניהול מרשם של השותפים. דרישה זו אף אינה קיימת היום בפקודה. עם זאת, אין בכך כדי לגרוע מהחובות הכלליות של השותפים לשמור את מסמכי השותפות ולספק מידע בקשר לשותפים לבקשת אחד השותפים במסגרת דרישת מידע או לצדדים שלישיים בתנאים המתאימים כגון במקרה שבו צד שלישי מנהל הליכים נגד השותפות.

מוצע להבחין בין מרשם של שותפים ובין מרשם של בעלי יחידות השתתפות. שותפות מוגבלת רשאית להחליט לחלק את הזכות להיות שותף מוגבל בשותפות ליחידות. ככלל, המידע המופיע במרשם השותפים ובמרשם בעלי יחידות ההשתתפות הוא דומה. השינויים משקפים את ההבדלים בין החזקה ישירה בשותפות כשותף מוגבל לבין החזקה ביחידות השתתפות. ליתר בהירות מוצע לקבוע בנפרד מהו המידע שיש לכלול במרשם השותפים ומהו המידע שיש לכלול במרשם בעלי היחידות.

לסעיפים 44-45 – מרשם השותפים, תוכן מרשם השותפים מוצע לחייב שותפות רשומה לנהל מרשם של השותפים. מוצע לקבוע כי תוכן המרשם יכלול את הפרטים המנויים בסעיף 45.

לסעיף 46 – רישום נאמן

מוצע לקבוע כי שותף שהוא נאמן ידווח על כך לשותפות, וכי השותפות תציין זאת במרשם. כן מוצע לקבוע כי יראו אותו לעניין חוק זה כשותף.

לסעיף 47 – מרשם השותפים כראיה

מוצע לקבוע כי מרשם השותפים יהווה ראיה לכאורה לנכונות הרישום בו.

לסעיף 48 – תיקון רישום

מוצע לקבוע כי מי שרשום במרשם בלא שהוא זכאי לכך או שאינו רשום במרשם על אף שהוא זכאי לכך, או מי שגילה כי הרישום אינו מלא או מדויק, יפנה לשותפות כדי לבקש תיקון. סירבה השותפות לתקן, יהיה רשאי בית המשפט לבקשת הנפגע או כל שותף בשותפות לתת סעד הנראה לו מתאים בנסיבות העניין על פי שיקול דעתו, לרבות סעד של תיקון המרשם.

לסעיף 49 – מרשם שותפים נוסף

שותפות רשאית לנהל מרשם שותפים נוסף מחוץ לישראל. מוצע לקבוע כי שותפות כזאת תציין במרשם העיקרי, את שמו והגדרתו של כל שותף המנוי במרשם הנוסף.

סעיף 50 - תקנות

מוצע להסמיך את השר לקבוע הוראות בדבר ניהול המרשם.

סימן ב' מרשם בעלי יחידות ההשתתפות

לסעיפים 51-52 – מרשם בעלי יחידות

מרשם בעלי היחידות בשותפות מוגבלת זהה למרשם בעלי מניות בחברה. בהתאם, מוצע להחיל את הסעיף בחוק החברות שעוסק ביחידות השתתפות הרשומות למסחר בבורסה. הוראה זו קובעת שעל אף שהחברה לרישומים היא זו הרשומה במרשם השותפות כבעלת יחידת ההשתתפות, הרי שהמחזיקים ביחידות הרשומות על שמה הם המחזיקים ביחידות ההשתתפות והם זכאים לדרוש את רישומם כבעלי יחידות השתתפות במרשם. ההוראות החלות על מרשם השותפים יחולו גם על מרשם בעלי היחידות ובכלל זה רישום של נאמן, תוקפו הראיתי של מרשם בעלי היחידות, הוראות לעניין תיקון הרישום והאפשרות לנהל מרשם נוסף מחוץ לישראל.

פרק שלישי: דיווח

סימן א': דיווח של שותפות רשומה

כללי לסימן א' הפרק השלישי מסדיר את חובות הדיווח של שותפות רשומה לרשם השותפויות. סימן א' עוסק בחובות הדיווח של שותפות רשומה שאינה שותפות מדווחת וסימן ב' עוסק בחובות הדיווח של שותפות מדווחת.

לסעיף 53 – דיווח של שותפות רשומה תאגיד רשום חייב, כחלק מדרישות הרישום, למסור מידע לרשם במטרה להבטיח שהמידע על אודותיו הוא מידע מעודכן. ישנם שני סוגים של דרישות – דרישה עיתית לדיווח על שינויים וחובה להגיש דין וחשבון תקופתי.

דרישות הדיווח בפקודת השותפויות הן דרישות עדכון של שינויים בלבד. הפקודה אינה מחייבת לדווח דיווח תקופתי לרשם בנוגע למידע המעודכן בדומה לדין וחשבון השנתי בחוק החברות. מוצע לשמר חובה זו. כלומר, מוצע לקבוע ששותפות תדווח על שינויים בכל פרטי הרישום כדי להבטיח שהמידע המופיע במרשם יהיה מעודכן ואמין בדומה להסדר הקיים בפקודה ובחוק החברות.

לעניין החובה להגיש דין וחשבון תקופתי – מוצע להסמיך את רשם השותפויות לקבוע הוראות לעניין הגשת דין וחשבון. דין וחשבון יכול שיתייחס לכל עניין שימצא הרשם לנכון, לרבות בעניינים המפורטים בסעיף. כך יוכל הרשם להתאים את חובות הדיווח לסוג השותפות ולהימנע מהכבדה יתרה במקום שאין בה צורך. כך, לדוגמה, בשותפויות קטנות המתאפיינות בהעדר שינויים המחייבים דיווח לאורך חיי השותפות ניתן יהיה להסתפק בעדכון פרטים בלבד.

לעניין מועד הגשת הדין וחשבון השנתי – סמכותו של הרשם לקבוע הוראות כאמור, כוללת אף את הסמכות לקבוע לשותפויות מועדים לעניין החובה להגיש את הדוח.

סימן ב': דיווח של שותפות מוגבלת שהיא תאגיד מדווח

כללי לסימן ב' סימן ב' מסדיר את חובות הדיווח לרשם של שותפות מוגבלת שהיא תאגיד מדווח. נוכח חובות הדיווח ששותפות כאמור מחויבת בהן לרשות ניירות ערך ולבורסה, מתייתר הצורך להטיל עליהן חובה לדווח גם לרשם השותפויות בנוגע למרבית השינויים של פרטי הרישום בשותפות. השינויים היחידים ששותפות כאמור תהיה חייבת לדווח עליהם הם שינויים בשם השותפות, במען הרשום של השותפות, בשינוי שמשמעותו מיזוג, בשינוי ביחס לאחריות השותפים ובשינוי סוג השותפות.

סעיפים 54-56 - דיווח של שותפות שהיא תאגיד מדווח, עיון ברשות ניירות ערך, דיווח שותפות מוגבלת שהיא תאגיד מדווח לרשם מוצע לקבוע כי שותפות מוגבלת שהיא תאגיד מדווח תעביר את הדיווחים הנדרשים לפי כל דין לרשות ניירות ערך, לבורסה שבה רשומים למסחר ניירות הערך שלה ולרשם. מוצע כי הדוחות המוגשים לרשות ניירות ערך יהיה פתוחים לעיון הציבור ברשות

ניירות ערך במתכונת הקבועה בסעיף. כמו כן, מוצע לחייב שותפות כאמור לדווח לרשם לפי חוק זה לגבי העניינים המפורטים בסעיף 56 בלבד.

סימן ג': סעדים על הפרת חובת דיווח

לסעיף 57 – הפרת חובות לדווח לרשם השותפויות
חובת מתן הודעות או דיווחים לרשם תהווה הפרת חובה חקוקה כלפי מי שהסתמך על המרשמים ברשם השותפויות.

חלק רביעי: היחסים בין השותפות והשותפים לבין צדדים שלישיים

כללי לחלק הרביעי החלק הרביעי מבקש להסדיר את היחסים בין השותפות והשותפים לבין צדדים שלישיים. הוא כולל הוראות לעניין סמכותם של השותפים לפעול בשם השותפות, אחריות השותפות לעוולה שביצע אחד השותפים ואחריות השותפים לחובות השותפות.

הפרק הראשון עוסק במעמדו של השותף כשלוח של השותפות. השותפות כישות משפטית לא טבעית פועלת באמצעות שלוחיה – השותפים או אדם אחר המורשה לפעול בשם השותפות. הנושאים העיקריים המוסדרים בפרק הראשון הם היקף הסמכות של השותפים לפעול בשם השותפות, דיני היזמות החלים על שותפות, מנגנון דיווח חדש לרשם השותפויות ביחס למורשים לפעול בשם השותפות ואחריות השותפות לעוולה שביצע אחד השותפים.

הפרק השני עוסק באחריות השותפים לחובות השותפות. ההצעה מבקשת לנתק בין אחריות השותפים לחובות השותפות לבין הסטטוס של השותף בשותפות. שותף כללי לא יהיה אחראי לחובות השותפות בשל מעמדו כשותף כללי בשותפות בלבד. הגבלת האחריות לחובות השותפות תלויה בסיווג השותפות כשותפות בערבון מוגבל או כשותפות מוגבלת. הוראות הפרק השני לעניין אחריותו הבלתי מוגבלת של שותף יחולו ביחס לשותף שהוא "אחראי באחריות בלתי מוגבלת לחובות השותפות", ולא על השותף הכללי רק בשל מעמדו כמנהל השותפות. בטרמינולוגיה המוצעת בא לידי ביטוי הניתוק בין הסטטוס של השותף כשותף כללי לבין אחריות לחובות השותפות.

השוואה לפקודה החלק הרביעי מקביל לפרק ג' בפקודה שכותרתו "בין השותפים לבין הנושאים ונותנים עמה". הוראות הפקודה עוסקות בעיקר בסמכותו של השותף לפעול בשם השותפות ובאחריות השותפים לחובות השותפות בשותפות כללית. פרק ו' לפקודה מחיל את אותן ההוראות גם על שותף כללי בשותפות מוגבלת.

החלק הרביעי כולל שינויים מבניים ותוכניים לעומת הוראות פרק ג' בפקודה. השינויים התוכניים יפורטו בהמשך במקומם המתאים לצד ההוראות הרלוונטיות בהצעה. כאן המקום להסביר על המבנה הכללי של חלק זה ולפרט את ההוראות הכלליות בפרק ג' בפקודה שאותן מוצע להשמיט.

מבנה ההצעה

פקודת השותפויות מסדירה בעיקר הוראות לעניין שותפות כללית. השותפות המוגבלת מוסדרת בפרק ו' לפקודה המחיל את הוראות השותפות הכללית על שותפות מוגבלת בדרך של הפניה (סעיף 56 לפקודה). הסיבה לכך היא היסטורית בעיקרה. תחילה חוקק באנגליה חוק שותפויות כללי ורק לאחר מכן חוק השותפויות המוגבלות. חוק השותפויות המוגבלות נשען ברובו על ההוראות החלות על שותפות כללית. פקודת השותפויות בנויה במבנה דומה.

מבנה ההצעה שונה ממבנה הפקודה. החלק הרביעי הוא חלק כללי שהוראותיו יחולו על השותפים בשותפות כללית ובשותפות מוגבלת. הפרק הראשון מסדיר את מעמדם של השותפים הכלליים בשותפות כללית ובשותפות מוגבלת כמורשים לפעול בשם השותפות. הפרק השני מבקש לקבוע הוראות לגבי אחריות השותפים לחובות השותפות. בפרק השני מוצע לנתק את הזיקה בין מעמדם של השותפים בשותפות (שותף כללי או שותף מוגבל) לבין שאלת אחריותו של השותף לחובות השותפות כך שהוראותיו מתאימות לשותפים בכל סוגי השותפויות בהתאם להיקף האחריות שלהם לחובות השותפות.

המבנה המוצע משתלב עם המבנה הכללי של ההצעה המבקש לנתק את הזיקה בין דיני השותפות המוגבלת לדיני השותפות הכללית. ההבדלים בין שני סוגי השותפויות ובעיקר המבנה הניהולי השונה שלהם מחייב עיצוב הסדרים שונים ונפרדים. ההסדרים האלה נקבעו בנפרד לכל אחד מסוגי השותפויות. הם נקבעו בחלק החמישי להצעה ביחס לשותפות כללית ובחלק השישי להצעה ביחס לשותפות מוגבלת. מוצע שלא לכלול במסגרת ההצעה הוראות לעניין ערבות שניתנה לשותפות (סעיף 28 לפקודה) והוראות לעניין הגשת תביעות בפשיטת רגל (סעיף 21 לפקודה).

באשר לערבות שניתנה לשותפות - סעיף 28 לפקודה קובע שערבות מתמדת שניתנה לשותפות תתבטל אם חל שינוי בהרכבה של השותפות. ההוראה בפקודה מבוססת על גישה דווקנית שהיתה קיימת בעבר שלפיה כל שינוי בחיוב מבטל באופן אוטומטי את הערבות לכל עסקה שנעשתה אחרי השינוי. גישה זו אינה עולה בקנה אחד עם דיני הערבות המודרניים. בסעיף 5 לחוק הערבות נקבעת גישה גמישה לפיה ניתן לבטל ערבות רק אם "השינוי היה שינוי יסודי הפוגע בזכויות הערב".

בנוסף, הפקודה רואה בשותפים ולא בשותפות כחייבים העיקריים שלטובתם ניתנה הערבות. גישה זו נובעת מהתפיסה האגרגטיבית של דיני השותפויות שלפיה הזכויות והחובות הם של השותפים ולא של השותפות. ההצעה רואה בשותפות ישות משפטית נפרדת מהשותפים ולכן הערבות ניתנה לטובת עסקי השותפות ושינוי בהרכב השותפים אינו צריך להשפיע על תוקפה של הערבות.

ההסדר בפקודה אינו עולה בקנה אחד עם דיני הערבות המודרניים ומנוגד לתפיסת השותפות כישות משפטית נפרדת מהשותפים. לפיכך מוצע לבטלו. דיני הערבות הכלליים יחולו על ערבות שניתנה לשותפות. אין מקום לקבוע הוראה מיוחדת ביחס לשותפות.

באשר להגשת תביעה בפשיטת רגל – מוצע להסדיר הוראות לעניין חדלות פירעון של שותפות במסגרת הצעת חוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ו-2016, שנידונה בימים אלה בכנסת. ביטול סעיף 21 לפקודה ישלול את העדיפות המובנית שיש לנושי השותפות על פני השותפות ועל פני כל שותף בתביעת

פשיטת רגל נגד אחד השותפים. הוא אף ישלול את העדיפות של נושי השותפות על פני השותפים בתביעת פשיטת רגל נגד השותפות. במקום זאת יחולו סדרי הנשייה החלים בחדלות פירעון בהתאם להוראות הצעת חוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ו-2016.

פרק ראשון: שליחות

סימן א': סמכויות השותף

לסעיף 58 – היקף השליחות של השותף הסעיף מסדיר את היקף ההרשאה של השותף לפעול בשם השותפות. הסדר ברירת המחדל המוצע הוא ששותף כללי הוא שלוח של השותפות והוא מורשה, מתוקף מעמדו כשותף כללי בשותפות, לפעול בשם השותפות במהלך הרגיל של עסקיה. מדובר בהוראה מרשה. אין כל מניעה שהשותפים יגבילו או ירחיבו את היקף ההרשאה של השותפים במטרה להתאימה לסוג הפעילות של השותפות ולמעמדם ותפקידם של השותפים. פעולה, ידיעה או כוונה שהיא במהלך הרגיל של עסקי השותפות או בהתאם להרשאה מפורשת של השותפים מחייבת או מזכה את השותפות.

הסעיף מסדיר גם את סמכותם הנחזית (apparent authority) של השותפים. סמכות נחזית נועדה להבטיח הגנה על האינטרסים של צדדים שלישיים המתקשרים עם השותפות ללא ידיעה על היקף ההרשאה שניתן בפועל לכל אחד מהשותפים. סמכותם הנחזית של השותפים מקיפה כל פעולה שנעשתה במהלך הרגיל של עסקי השותפות. כך שהסמכות הנחזית חופפת להיקף הרשאת ברירת המחדל של השותפים. הגבלה על הרשאתו של שותף לפעול במהלך הרגיל של עסקי השותפות לא תשפיע על החבות של השותפות כלפי אותו צד שלישי שלא ידע או שלא היה עליו לדעת שהשותף פעל ללא הרשאה בפועל או בחריגה מהרשאה.

מוצע לקבוע כי פעולה, ידיעה או כוונה של אחד השותפים שאינם במהלך הרגיל של עסקי השותפות אינה מזכה או מחייבת את השותפות, אלא אם כן כל השותפים האחרים נתנו את הסכמתם לכך.

השוואה לפקודה הסעיף המוצע דומה בעיקרו להוראות הפקודה לעניין כוחו של השותף לחייב את השותפות (סעיפים 14 עד 17 ו-24 עד 25) בשינוי נוסח ובשינויים אלה:

ראשית, שותפות היא ישות משפטית נפרדת ולכן כל שותף הוא שלוח השותפות בלבד ואינו שלוח של "השותפות ושל שאר שותפיו" (סעיף 14 לפקודה).

שנית, מוצע להבהיר שפעולה של השותפות שהיא במהלך הרגיל של עסקי השותפות כוללת גם פעולה שהיא במהלך הרגיל של עסק שהוא מהסוג של השותפות. בסעיף ההגדרות מוצע להגדיר את המונח "מהלך רגיל של עסקי השותפות" ככולל גם עסק מהסוג של השותפות. המשמעות היא שהמבחן הוא אובייקטיבי – האם מדובר במהלך עסקים רגיל של עסק מהסוג שמנהלת השותפות. הגדרה זו מתאימה

תיק הצעת חוק מס'

לבחינה של היקף הסמכות הנחזית של השותפים המתבססת על ההסתמכות הסבירה של צדדים שלישיים.

שלישית, ההצעה מבקשת לשנות את מאזן הסיכונים בין השותפות לבין צדדים שלישיים המתקשרים עם השותפות במקרה שאחד השותפים חרג מהרשאתו. מאזן הסיכונים בפקודה נוטה באופן מובהק לטובת הצד השלישי. פעולה של אחד השותפים שחרג מהרשאתו כלפי אותו אדם שלישי תחייב את השותפות, אלא אם כן הוא ידע בפועל על העדר ההרשאה. מוצע להטות את מאזן הסיכונים לטובת השותפות, בדומה להסדר הקיים בחוק החברות. לפיכך מוצע שפעולה של שותף לא תחייב את השותפות אם האדם השלישי ידע בפועל על העדר ההרשאה או היה עליו לדעת על כך.

החלפת ההסדרים הקבועים בפקודה מוצע לבטל את מרבית הוראות הפקודה המתייחסות לסוגי הפעולות שלגביהן השותף הוא שלוח של השותפות. הפעולות המנויות בפקודה הן דוגמאות קונקרטיות לעיקרון שלפיו פעולה או ידיעה של שותף במהלך הרגיל של עסקי השותפות מזכה או מחייבת את השותפות. לכן הן מיותרות.

להלן התייחסות להוראות הפקודה (סעיפים 15, 16, 24 ו-25) העוסקות בסוגי פעולות שמבצע שותף וההצדקה לביטולן.

סעיף 16 לפקודה קובע ששותף שלוקח אשראי בשם השותפות לא יחייב את השותפות אם אין ללקיחת האשראי "לכאורה קשר לעסקיה הרגילים של השותפות". לקיחת אשראי דומה לכל פעולה של השותף המחייבת את השותפות רק אם היא נעשתה במהלך הרגיל של עסקיה. לכן מוצע לבטל את ההתייחסות הספציפית ללקיחת אשראי ולהסתפק בעיקרון הייחוס הכללי המוצע.

סעיף 24 לפקודה מתייחס להודיה או למצג שהם "בנוגע לענייני השותפות שנעשו במהלך עסקיה הרגילים". הודיה או מצג הם דוגמאות לפעולות משפטיות. אין הצדקה להתייחס אליהם באופן מיוחד.

סעיף 25 לפקודה קובע שיש לייחס את ידיעת השותף לשותפות אם ההודעה נמסרה לו כאשר הוא "פועל כרגיל בעסקיה". בסיפא נקבע כי אין לייחס את הידיעה לשותפות אם היא נעשתה במרמה על ידי אותו שותף או בהסכמתו. הפקודה מתייחסת באופן שונה לייחוס ידיעה (imputation of knowledge) מאשר ייחוס של פעולות משפטיות אחרות. ההבדל המרכזי הוא שאם שותף פועל במרמה כלפי השותפות, ידיעתו לא תיוחס לשותפות גם אם מי שייפגע מכך הוא צד שלישי תמים שלא היה מעורב במרמה ("למעט מרמה שנעשתה בידי אותו שותף או בהסכמתו").

גישה זו שונה מכללי הייחוס הרגילים. לפי הכללים הרגילים מייחסים פעולה של שותף לשותפות כל עוד הצד השלישי הוא צד תמים (לא היה מודע לחריגה). חריגה של שותף מהרשאה מטופלת במערכת היחסים בין השותף לשותפות ואינה משפיעה על הזכויות של הצד השלישי התמים.

ההוראה בחוק החברות לעניין ייחוס פעולה של אורגן לחברה וההוראה בחוק השליחות לעניין ייחוס פעולה של שלוח לשולח אינן מתייחסות לחריג המרמה שנקבע בפקודה. לפיכך מוצע שלא להתייחס

לחריג זה גם בהקשר של ייחוס פעולה של שותף לשותפות. יובהר שאין מדובר בהסדר שלילי אלא המטרה היא להשוות בין החריגים לכלל הייחוס בדיני שותפויות לאלה הקיימים בדיני השליחות ותורת האורגנים בדיני החברות.

סעיף 15 לפקודה קובע הוראה החורגת מגבולות דיני השותפויות והוא מתייחס לפעולה הנוגעת לעסקי השותפות שנעשתה "בידי אדם המורשה לכך". הסעיף אינו מתייחס לכוחו של שותף לחייב את השותפות אלא לכוחו של כל אדם לחייב את השותפות אם הורשה לכך. הרשאה של אדם לפעול בשם השותפות שייכת לדיני השליחות הכלליים. מסיבה זו אין צורך לקבוע הוראה מיוחדת לעניין תוקף הפעולה של אדם שאינו שותף לפעול בשם השותפות במסגרת חוק השותפויות.

לסעיפים 59-60 – פעולה החורגת מהרשאה, אישור פעולה מוצע להוסיף שתי הוראות חדשות להשלמת ההסדר לעניין הרשאת השותפים לפעול בשם השותפות. ההוראה הראשונה מבהירה כי לשותפות, לשותפים ולנושי השותפות עומדים סעדים להפסקה או מניעה של פעולה ללא הרשאה או בחריגה מהרשאה.

ההוראה השנייה עוסקת באשרור פעולה שנעשתה בהעדר הרשאה. השותפים רשאים לבחור לאשר בדיעבד פעולה שנעשתה ללא הרשאה אם האישור קיבל את הסכמתם של כל השותפים. מדובר בהסדר ברירת מחדל. השותפים רשאים לקבוע בהסכם השותפות שאשרור הפעולה אינו דורש את הסכמתם של כל השותפים. הוראות אלה דומות להוראות סעיפים 55 ו-56 לחוק החברות לעניין חריגה של אורגן מהרשאה ואשרור פעולה של אורגן.

לסעיף 61 – סמכות בית המשפט לייחס תכונה, זכות או חובה הסעיף מסמיך את בית המשפט לייחס לשותפות תכונה, זכות או חובה של שותף אף אם הוא אינו מורשה לפעול בשם השותפות. זאת בדומה לסמכות בית המשפט לייחס פעולה של בעל מניה לחברה לפי סעיף 7 לחוק החברות.

סימן ב': פעולות למען השותפות לפני התאגדותה

לסעיפים 62-64 – אישור פעולות, מעמדו של צד שלישי ליזמות, אי ידיעה על היזמות סימן ב' מסדיר עניינים שאינם מוסדרים כיום בפקודה. הוא הכולל הוראות לעניין "פעולות יזמות" – פעולות שנעשו למען השותפות לפני התאגדותה. הוראות הסימן דומות להוראות סעיפים 12 עד 14 לחוק החברות לעניין פעולות יזמות שנעשו לפני הקמתה שלה חברה.

סימן ג': הודעה על הרשאה

כללי לסימן ג' סימן ג' מבקש להסדיר את האפשרות של השותפות למסור מידע לרשם בנוגע להיקף סמכותם של השותפים לפעול בשם השותפות או של אדם אחר המורשה לכך. הסימן מציג מנגנון דיווח חדש לרשם השותפויות. צדדים שלישיים שעושים עסקים עם שותפות נדרשים לרמת וודאות גבוהה בנוגע לזהותם של הגורמים המוסמכים לפעול בשם השותפות והיקף ההרשאה שניתנה להם. פרסום המידע באופן פומבי ברשם השותפויות יחסוך בעלויות עסקה ויפחית את הסיכונים המשפטיים הכרוכים בביצוע עסקאות עם השותפות.

לסעיף 65 – הודעה על הרשאה מוצע לקבוע ששותף מוסמך לפעול בשם השותפות בכל עניין שהוא במהלך הרגיל של עסקה. באופן טבעי, לא ניתן להגדיר מהו היקף העסקים המדויק של כל שותפות. שותפויות פועלות בתחומים שונים ומגוונים ולכן היקף העסקים הרגיל משתנה בהתאם לתחומי הפעילות של השותפות, להיקף הפעילות, לאופן שבה השותפות מציגה את עצמה כלפי צדדים שלישיים ועוד.

עמימות בנוגע להיקף העסקים הרגיל של השותפות יוצרת סיכונים משפטיים מובנים בניהול עסקים עם השותפות. כדי להימנע מסיכונים אלה צד שלישי עשוי לדרוש עבור כל עסקה הוכחה בקשר להרשאה של השותפים או גורמים אחרים הפועלים בשם השותפות. פרסום המידע והתוקף המשפטי שניתן לפרסום יאפשר למזער את הסיכונים הללו ויפחית את העלויות הכרוכות בביצוע עסקאות עם השותפות.

ההצעה מבקשת לאפשר לשותפות לדווח לרשם בנוגע להיקף ההרשאה של השותפים או של אדם אחר המורשה לפעול בשם השותפות. מוצע שהודעה שפורסמה במרשם השותפויות תשמש ראיה חלוטה לטובת כל צד שלישי שרכש זכות מהשותפות בתום לב ובתמורה, אלא אם כן הוא ידע שאותו אדם אינו מוסמך. התוקף המשפטי שניתן להודעה יאפשר הסתמכות מוגברת של צדדים שלישיים על תוכנה של ההודעה. הכלל המוצע הוא חריג לכלל שלילת הידיעה, היינו, כלל אי הידיעה הקונסטרוקטיבית (מיוחסת), שקבוע בסעיף 69. לפי כלל זה קיומו של מידע במרשם אין בו כשלעצמו משום ראיה לידיעת תוכנו.

הידיעה המיוחסת לצדדים שלישיים נועדה להיטיב את מצבם. לכן ההודעה תשמש ראיה חלוטה לטובתם ונגד השותפות רק אם מדובר בהודעה המעניקה סמכות לשותף, ולא אם מדובר בהודעה שנוגעת להגבלת סמכות. הודעה המגבילה את היקף הסמכות של השותף לא תשמש ראיה נגד צדדים שלישיים. בהקשר הזה יפעלו כללי הייחוס הרגילים, קרי, פעולה של השותף תחייב את השותפות כלפי צד שלישי אם מדובר בפעולה שהיא במהלך הרגיל של עסקי השותפות, אלא אם כן הצד השלישי ידע או היה עליו לדעת על הגבלת הסמכות.

לסעיף 66 – תוקף הודעה על סמכות הודעה בקשר לסמכותו של אדם לפעול בשם השותפות עשויה לפגוע בשותפות ובשותפים כאשר ההודעה אינה משקפת שינויים שחלו בהיקף ההרשאה של השותפים או במקרים החריגים שבהם ההודעה ניתנה בחוסר סמכות או עקב טעות. לפיכך, מוצע להגביל את תוקפה של ההודעה בזמן ולקבוע שההודעה תקפה למשך חמש שנים. בנוסף, מוצע להבהיר כי הודעה בקשר לסמכותו של שותף בטלה אם נרשמה הודעה בקשר לסיום חברותו של אותו שותף

תיק הצעת חוק מס'

בשותפות או אם נשלחה לגביה הודעת ביטול.

לסעיף 67 – הודעת שותף

מוצע שכל אחד מהשותפים יהיה רשאי לפנות לרשם

ולהביא למחיקת ההודעה באופן חד צדדי. הודעה בנוגע לסמכות היא פריבילגיה שניתנה לשותפות. אם היא נשלחה בחוסר סמכות או עקב טעות אחרת היא עשויה לגרום לנזקים כבדים לשותפות ולכל אחד מהשותפים. הפגיעה עשויה להיות חמורה במיוחד בשותפויות שבהן השותפים חבים באופן אישי בגין פעולות של שותף אף אם פעל בחריגה מהרשאה. פריבילגיה זו תינתן רק במקרים שבהם אין כל ספק בקשר לאמינות המידע. לכן מוצע שכל אחד מהשותפים יהיה רשאי לשלוח הודעה שתביא למחיקת הודעת הסמכות. הסמכות תינתן לכל השותפים הרשומים גם אם השותף אינו מוסמך למסור הודעות אחרות בשם השותפות.

מוצע לקבוע כי אם נשלחה הודעה על ידי אחד השותפים המבקש למחוק את ההודעה הקודמת, הרשם לא ירשום הודעה נוספת לגבי אותו אדם אלא בהסכמת כל השותפים. בדרך זו הרשם יבטיח את אמינות המידע ביחס להודעות סמכות נוספות.

לסעיפים 68-69 – תוקפה של הודעה על סמכות, שלילת ידיעה

על מנת להגן על

ההסתמכות, מוצע לקבוע כי הודעה כאמור על הרשאה שנמסרה לרשם תשמש ראיה חלוטה לכך שאותו אדם מורשה לפעול בשם השותפות לטובת אדם שלישי, שרכש זכות מהשותפות בתום לב ובתמורה. זאת אלא אם כן האדם השלישי ידע שאותו אדם אינו מוסמך כאמור. כמו כן, מוצע לקבוע כי הודעה על הגבלת הרשאה שנמסרה לרשם אין בה כשלעצמה משום ראיה שאדם יודע או שהיה עליו לדעת על הגבלת ההרשאה.

סימן ד': סמכות נמשכת וסמכותו של אדם הנחזה להיות שותף

כללי לסימן ד' סימן ד' עוסק בסמכות הנמשכת של שותף לפעול בשם השותפות

ובסמכותו של אדם הנחזה להיות שותף לחייב את השותפות או את השותפים.

סמכות נמשכת מבוססת על הרשאה נחזית של שותף כללי לפעול בשם השותפות. ההרשאה בפועל של שותף מסתיימת במועד שבו הוא מפסיק להיות שותף בשותפות. הסמכות הנמשכת נובעת מכך שצדדים שלישיים אינם מודעים בהכרח לסיום חברותו של השותף ועשויים להתקשר עם השותף בהסתמך על כך שהוא עדיין שותף.

התחזות היא הצגת מצג כלפי אדם שלישי או כלפי הציבור שיוצרת הסתמכות סבירה שאותו אדם הוא שותף. הוראות דומות קבועות בסעיפים 48 ו-23 לפקודה.

לסעיף 70 – סמכות נמשכת

סעיף 48 לפקודה קובע שאדם הנושא ונותן עם השותפות

ואינו יודע על שינויים בהרכבה של השותפות, יהיה רשאי להמשיך לראות את השותפים שחברותם בשותפות הסתיימה כשותפים בשותפות. הפקודה מכירה בכך שאדם שמתנהל מול השותפות מסתמך באופן סביר על כך שכל השותפים ממשיכים להיות שותפים כל עוד לא נודע לו אחרת. אם לא נודע לצד תיק הצעת חוק מס'

השלישי על כך שחברותו של אחד השותפים הסתיימה ולא פורסמה על כך הודעה ברשומות אותו שותף ימשיך לחייב את השותפות ועשוי להמשיך ולחוב באחריות בלתי מוגבלת לחובות השותפות. הסמכות הנמשכת של שותף בפקודה היא רחבה ויוצרת חשיפה משמעותית לשותפות כתוצאה מפעולה של שותף לשעבר שאין לו עוד הרשאה לפעול בשם השותפות. ההסדר בפקודה נוטה באופן מובהק לטובת צדדים שלישיים.

מוצע לשנות את נקודת האיזון בין ההסתמכות הסבירה של אדם שלישי לבין הסיכונים שהשותפות חשופה אליהם כתוצאה מפעולה חסרת סמכות של שותף לשעבר. לפיכך, מוצע להגביל את החשיפה של השותפות לפעולה חסרת סמכות של שותף לשעבר.

ראשית, מוצע לקבוע הגבלה בזמן. השותפות לא תהיה חשופה לפעולה של שותף לשעבר שנעשתה זמן רב אחרי שהוא כבר אינו שותף בשותפות. ככל שהזמן חולף ההצדקה להגן על אי הידיעה של צד שלישי שאותו אדם הוא עדיין שותף בשותפות פוחתת. לכן מוצע שהשותפות לא תהיה אחראית לפעולה של שותף לשעבר אם עברו שנתיים מהמועד שבו חברותו בשותפות הסתיימה.

שנית, השותפות תחוב בפעולה של שותף לשעבר רק אם האדם השלישי הוכיח שהוא מאמין באופן סביר שאותו אדם הוא עדיין שותף בשותפות.

שלישית, מוצע לקבוע שהשותפות לא תהיה חשופה לפעולה של שותף לשעבר אם הצד השלישי ידע או היה עליו לדעת שהוא אינו שותף. כלומר, לא רק אי ידיעה בפועל של האדם השלישי יגביל את החשיפה של השותפות.

רביעית, מוצע להמיר את מנגנון הפרסום ברשומות בדיווח לרשם השותפויות. כך, מוצע לקבוע כי הפרסום במרשם ישמש הודעה לציבור. מדובר בחריג לכלל שלילת הידיעה, היינו, כלל אי הידיעה המיוחדת (הקונסטרוקטיבית) של המידע במרשם. החשיפה הרחבה של השותפות לפעולות חסרת סמכות של שותף לשעבר מצדיקה לייחס לאדם שלישי ידיעה על הפסקת חברות בשותפות אם המידע פורסם במרשם. בדרך הזו השותפות תוכל לגדר בצורה היעילה ביותר את הסיכונים הנובעים מפעולות של שותף לשעבר באמצעות הודעה במרשם שיש לה תוקף כלפי כולי עלמא.

לסעיף 71 – סמכות הנחזה להיות לשותף

שותף נחזה הוא אדם שאינו שותף בשותפות אך מוצג על ידי השותפים כשותף. הסעיף נועד להגן על אינטרסים של צדדים שלישיים המסתמכים על אותו מצג. השותפים שהסכימו למצג והשותף הנחזה יהיו אחראים ביחד ולחוד לחוב שנוצר כתוצאה מהמצג.

במקרה שבו כל השותפים או השותפים המוסמכים להעניק הרשאה לאדם לפעול בשם השותפות הסכימו למצג, החוב שנוצר יהיה חוב של השותפות. על חוב כזה יחולו הוראות פרק ד' בפרק השני, המחייבות נקיטת הליכים נגד השותפות לפני שאפשר לנקוט הליכים נגד השותפים עצמם.

סימן ה': אחריות השותפות לפעולות השותף

לסעיף 72 – אחריות בנזיקין של שותפות

סימן ה' מבקש להסדיר את אחריות השותפות בנזיקין כתוצאה מעוולה שביצע שותף כללי במהלך הרגיל של עסקי השותפות או של אדם המורשה לפעול בשם השותפות. הוראות דומות קיימות בקשר לפעולות של אורגן בחברה בסעיף 53 בחוק המורשה לפעול בשם השותפות. תיק הצעת חוק מס' 164

החברות.

השוואה לפקודה

סעיף 18 בפקודה מגביל את היקף אחריותה של השותפות לעוולה שביצע

אחד השותפים בשני היבטים. ראשית, הסעיף קובע שאחריותה של השותפות למעשה השותף מוגבלת לגרימת נזק "לאדם שאינו שותף". לפיכך, שותף שניזוק מפעולה של אחד השותפים שהיא במהלך הרגיל של עסקי השותפות או במסגרת הרשאתו של השותף לא יוכל לתבוע את נזקו מהשותפות אלא רק מהשותף המעוול.

מוצע להרחיב את היקף אחריותה של השותפות בגין עוולה שביצע אחד השותפים ולאפשר לשותף שנפגע מהשותפות לתבוע את השותפות אם פעולה של שותף אחר שבוצעה במהלך הרגיל של עסקי השותפות או במסגרת הרשאתו של השותף גרמה לו נזק אישי. לפיכך, מוצע להשמיט את ההגבלה הקיימת בפקודה המונעת משותף שנפגע לתבוע את נזקו מהשותפות.

ההיבט השני שבו מוצע להרחיב את היקף האחריות של השותפות לעוולה שביצע אחד השותפים מתייחס לטענות ההגנה שהשותפות זכאית לטעון במקרה של הטלת אחריות נזיקית בגין עוולה שביצע אחד השותפים. סעיף 18 קובע שהיקף האחריות של השותפות מוגבל לאחריות של השותף המעוול, כלומר, השותפות תחוב רק "באותה מידה שחב בה השותף". ההגבלה בפקודה מאפשרת לשותפות לטעון את טענות ההגנה של השותף המעוול. הגבלה זו אינה עולה בקנה אחד עם התפיסה לפיה האחריות של השותפות היא אחריות אישית ולכן מוצע לבטלה.

סימן ו': אחריות אישית של השותפים

לסעיף 73 – אחריות אישית של השותפים

הסעיף מבהיר שאין באחריות השותפות

לפעולות של אחד השותפים כדי לגרוע מאחריותו האישית של אותו שותף שביצע את העוולה. ההוראה דומה להוראה בדבר אחריות אישית של אורגן בחברה בסעיף 54 בחוק החברות.

פרק שני: אחריות השותפים לחובות השותפות

כללי לפרק השני

אחד החידושים המרכזיים בהצעה הוא שינוי מודל האחריות של

השותפים לחובות השותפות. אחריות השותפים בפקודה מבוססת על הסטטוס של השותף כשותף כללי. השותפים הכלליים במעמד כמנהלי השותפות אחראים באחריות בלתי מוגבלת לחובות השותפות (סעיף 20 לפקודה). גם השותף מוגבל שמעורב בניהול ענייני השותפות אחראי לחובות השותפות שנוצרו במהלך התקופה שהיה מעורב בניהול ענייני השותפות (סעיף 63(ג) לפקודה).

ההצעה מבקשת לנתק את אחריות השותפים לחובות השותפות משאלת הסמכות של השותפים הכלליים לנהל את השותפות או מהמעורבות של השותפים המוגבלים בניהול ענייני השותפות. שותפים כלליים בשותפות בערבון מוגבל יהיו אחראים באחריות מוגבלת לחובות השותפות כל עוד השותפות שומרת על מעמדה כשותפות בערבון מוגבל. שותף כללי בשותפות מוגבלת יהיה אחראי באחריות מוגבלת או בלתי מוגבלת בהתאם למידע שנמסר לרשם השותפויות ביחס להיקף אחריותו לחובות השותפות.

השותפים המוגבלים לא יהיו אחראים בחובות השותפות כתוצאה מהמעורבות שלהם בניהול ענייני השותפות.

סיווג השותפות כשותפות בערבון מוגבל או כשותפות מוגבלת מותנה ברישום ובמסירת מידע ביחס להיקף הגבלת האחריות של השותפים. הרישום יאפשר לצדדים שלישיים לקבל מידע על הגבלת האחריות של השותפים ולתמחר את הסיכונים הכרוכים בניהול עסקים עם שותפות שאחריות החברים בה היא מוגבלת.

ההסדר המוצע מחליף את ההוראות בפקודה הקובעות שאחריות השותפים מותנית בסטטוס של השותף כשותף כללי או במעורבות של השותף בניהול עסקי השותפות (ראו סעיף 20(א) לפקודה הקובע שכל שותף בשותפות כללית אחראי באחריות בלתי מוגבלת לחובות השותפות; סעיף 57(א) הקובע ששותף כללי בשותפות מוגבלת חב בכל חיובי השותפות המוגבלת; סעיף 63(ג) לפקודה הקובע ששותף מוגבל המשתתף בניהול עסקי השותפות יהיה אחראי לכל חיובי השותפות כאילו היה שותף כללי).

הפרק מבקש להסדיר, בין השאר, את היקף האחריות הבלתי מוגבלת של השותף לחובות השותפות, את אופן גביית החוב מהשותפות ומהשותפים ואת הוראות השיפוי וההשתתפות ביחס לשותפים "האחראים לחובות השותפות". בפרק נקבעו הוראות גם לעניין הרמת מסך כלפי שותף שאחריותו לחובות השותפות היא מוגבלת.

סימן א': אחריות בלתי מוגבלת של שותף

לסעיף 74 – האחריות הבלתי מוגבלת של השותפים לחובות השותפות אחריות השותפים לחובות השותפות היא מסוג "ביחד ולחוד". החבות מוגבלת בהיקפה וכוללת רק את חיובי השותפות שנוצרו בהיותו שותף. שותף אינו אחראי לחוב שנוצרו לפני שהוא הצטרף לשותפות. שותף אינו אחראי לחוב שנוצר אחרי שחברותו בשותפות הסתיימה אלא אם כן אחריותו נובעת מאחריותו הנמשכת לפי סעיף 84.

לסעיף 75 – שמירת אחריות הסעיף נועד להבהיר שאחריותו של שותף שהוא אחראי לחובות השותפות אינה נפגעת כתוצאה מכך שחברותו בשותפות הסתיימה או כתוצאה מכך שהשותפות החליטה להגביל את אחריותו והחלטה נכנסה לתוקף אחרי שהיא נרשמה במרשם השותפויות. הגבלת האחריות פועלת רק מכאן ואילך ואינה משפיעה על חובות שנוצרו לפני מועד הגבלת האחריות.

לסעיף 76 – הגבלת אחריותו של שותף לחוב של השותפות השותפים אינם רשאים להגביל באופן חד צדדי את האחריות של השותף כלפי צדדים שלישיים. הגבלה כאמור פוגעת בזכויות צד שלישי שאינו צד להסכם. הגבלה אחריות של שותף כללי לחובות שכבר נוצרו פוגעת גם בזכויות של השותפים האחרים – היא מגדילה את החשיפה האישית של כל שותף לחוב של השותפות. לכן נדרשת הסכמה של כל השותפים ושל הצד השלישי להגביל את אחריותו של השותף לחובות השותפות.

סימן ב': אחריות כתוצאה מהרמת מסך

תיק הצעת חוק מס'

לסעיפים 77-78 – הרמת מסך, הגבלת עיסוקים

מוצע להשוות בין מעמדם של

שותפים שאחריותם לחובות השותפות היא מוגבלת לבין אחריותם של בעלי מניות בחברה בערבון מוגבל. ההצעה מבקשת להרחיב את האפשרות העומדת בפני השותפים להגביל את אחריותם לחובות השותפות כל עוד המידע על הגבלת האחריות מפורסם לציבור, והצדדים השלישיים יכולים לדעת שמדובר בשותפות שאחריות החברים בה מוגבלת. בדרך זו הצדדים השלישיים יהיו מודעים לסיכונים הכרוכים בניהול עסקים עם תאגיד מוגבל באחריות.

דוקטרינת הרמת המסך נועדה למנוע ניצול לרעה של האחריות המוגבלת ולאזן בין האינטרסים של נושי השותפות לבין האינטרסים של השותפים לגדר את הסיכונים האישיים שלהם על ידי הפרדתם מסיכונים השותפות כדי להגביל את החשיפה שלהם לחובות השותפות.

מוצע, אם כן, שבית המשפט יהיה רשאי להרים מסך ולייחס חוב של השותפות לשותף שאחריותו לחובות השותפות מוגבלת באותם תנאים שנקבעו לעניין זה בסעיף 6 בחוק החברות. כמו כן, בית המשפט יהיה רשאי להגביל את העיסוקים של שותף ולמנוע ממנו להיות נושא משרה או שותף כללי או לייסד חברה או שותפות.

סימן ג': נקיטת הליכים נגד שותפים

כללי לסימן ג' הסימן עוסק בנקיטת הליכי גבייה של נושה של השותפות כלפי השותפות וכלפי השותפים האחראים באחריות לחובות השותפות. ההסדר המוצע דומה בעיקרו להסדר בפקודה. הפקודה קובעת שנושה רשאי לתבוע שותף רק אם ניתן פסק דין נגד השותף והוא יוכל לנקוט בהליכי גבייה נגד השותף רק אחרי שמוצו הליכי הגבייה נגד השותפות. ההסדר המוצע מרחיב ומבהיר את עיקרון "מיצוי ההליכים" הקיים בפקודה ומפרט את החריגים לעיקרון מיצוי ההליכים.

לסעיף 79 – תביעה נגד שותף בגין חובות השותפות

מוצע להבהיר כי פסק דין נגד

השותפות אינו פסק דין נגד השותפים. לכן נושה המעוניין להיפרע מהשותפים נדרש לתבוע את השותפות ואת השותפים האחראים לחובות השותפות. תביעה נגד השותפים יכולה להיות בדרך של צירוף השותפים לתביעה נגד השותפות או במסגרת תביעה נפרדת נגד השותפים אחרי שניתן פסק דין נגדה.

לסעיף 80 – נקיטת הליכים נגד השותפות תחילה

ההצעה מבקשת לשמר את

העיקרון שלפיו הנושה של השותפות נדרש לממש את פסק הדין מנכסי השותפות ורק לאחר מכן יהיה זכאי לפעול לממש את החוב מהנכסים של השותפים ("מיצוי הליכים"). עיקרון מיצוי ההליכים מוסדר באופן חלקי בסעיף 20(ב) לפקודה שקובע שצו הוצאה לפועל יינתן נגד שותף רק אם השותפות פורקה או אם פסק הדין לא קוים במלואו על ידי השותפות.

מוצע להרחיב את החריגים לעקרון מיצוי ההליכים. ראשית, מוצע לאפשר לנושה לנקוט הליכי גבייה נגד השותפים ללא אישור בית המשפט בשלושה מצבים: (א) השותפות החליטה להתפרק או ניתן נגדה צו פירוק; (ב) השותף הסכים שהנושה יהיה רשאי לנקוט הליכי גבייה נגדו לפני שהוא פנה לשותפות; (ג) השותף חב באחריות אישית לחוב שנוצר.

תיק הצעת חוק מס'

בנוסף, מוצע להסמיך את בית המשפט להורות על נקיטת הליכים נגד שותף האחראי באחריות בלתי מוגבלת לחובות השותפות אם מצא כי נכסי השותפות אינם מספיקים לפרוע את חובות השותפות. במקרה זה אין הצדקה לדרוש מהנושה לממש את פסק הדין כנגד נכסי השותפות אם קיימת סבירות גבוהה שהוא יאלץ לנקוט הליכים נוספים נגד השותפים.

עוד מוצע לאפשר לנושה לנקוט הליכים נגד השותפים אם בית המשפט מוצא שנקיטת הליכים נגד השותפות כרוכה בקשיים מיוחדים. כך לדוגמה במקרה שבו נכסי השותפות נמצאים מחוץ לישראל והנכסים של השותפים הם בישראל. במקרה זה הדרישה למימוש נכסי השותפות תהיה כרוכה בקשיים מיוחדים ולא תהיה הוגנת. לכן מוצע לאפשר לנושה לנקוט הליכים נגד השותפים ללא צורך בנקיטת הליכים לממש את פסק הדין נגד השותפות תחילה.

לסעיף 81 - תקנות

מוצע להסמיך את שר המשפטים לקבוע הוראות וסדרי דין לעניין תביעה נגד השותף. בכלל זה יוסמך השר לקבוע הוראות לעניין טענות שותף יהיה מושק בתביעה נפרדת המתנהלת נגדו בגין אחריותו לחובות השותפות. במצבים שבהם ברור ששותף היה מודע לקיום ההליכים נגד השותפות והייתה לו הזדמנות לטעון טענות הגנה במהלך התביעה העיקרית, אין הצדקה לאפשר לו לטעון טענות שהוא לא העלה בתביעה נגד השותפות בהליך נפרד שהנושה ינקוט נגדו בגין אחריותו לחובות השותפות.

סימן ד': שיפוי והשתתפות

לסעיף 82 – שיפוי והשתתפות

סימן ה' עוסק בתוצאות של תשלום חוב של השותפות על ידי אחד השותפים. במקרה זה יהיה השותף זכאי לדרוש שיפוי מהשותפות על מלוא החוב. אפשרות נוספת העומדת בפני השותף ששילם חוב של השותפות היא תביעת השתתפות נגד השותפים האחרים. במקרה זה השותף שפרע את החוב זכאי לדרוש מהשותפים האחרים את חלקם היחסי בחובות השותפות והוא יישא בחלקו היחסי. החלוקה בין השותפים תהיה, באין הסדר אחר ביניהם, באופן יחסי לחלוקה של הפסדי השותפות בין השותפים במועד שבו נוצר החוב.

השוואה לפקודה

ההסדר המוצע מבקש לתקן מספר ליקויים הקיימים בפקודה ביחס לזכותו השותף לשיפוי ולהשתתפות. ראשית, נפלה טעות בהוראת הפקודה בנוגע לאופן חלוקת החוב בין השותפים. סעיף 20 לפקודה קובע שהחוב כלפי השותף שפרע את חוב השותפות יהיה "בשיעור יחסי מן השותפות ומשאר השותפים". חובת השיפוי של השותפות שונה מחובת ההשתתפות של השותפים. חובת השיפוי של השותפות היא חובה לשיפוי מלוא החוב כלפי השותף. לכן הקביעה כי הסעד הוא בשיעור יחסי מהשותפות ומשאר השותפים אינה מדויקת.

שנית, ההצעה מבקשת להבהיר באיזה אופן תחולק חובת ההשתתפות בין השותפים השונים. סוגיה זו לא זכתה להתייחסות בפקודה. ההוראה המוצעת קובעת כי חובת ההשתתפות תהיה באופן יחסי לחלקים של השותפים בנטל של הפסדי השותפות. המשמעות היא שאחריות השותפים לחובות השותפות במהלך חיי השותפות דומה לאחריות שלהם לתשלום חובות השותפות במועד הפירוק.

לסעיף 83 – הגבלת השתתפות

מוצע להבהיר שהשותפים רשאים להסדיר בינם לבין עצמם את היקף החובה להשתתפות. הזכות להשתתפות אינה משפיעה על האחריות של השותפים כלפי צדדים שלישיים אלא רק על ההתחשבנות הפנימית בין השותפים ולכן השותפים רשאים לקבוע בהסכם השותפות או בהסכם בין שני השותפים שאחד השותפים לא יהיה חייב להשתתף בתשלום לשותף בגין חלקו בחובות השותפות.

סימן ה': אחריות של שותף לשעבר לחובות השותפות ואחריותו של אדם הנחזה להיות שותף

כללי לסימן ה' הסימן המוצע מבקש להסדיר את אחריותו של מי שאינו שותף לחובות השותפות. האחריות יכולה להיווצר בשני מצבים – אחריות נמשכת והתחזות. אחריות נמשכת היא אחריותו של שותף לשעבר לחובות חדשים שנוצרו אחרי שחברותו בשותפות הסתיימה. אחריות זו מותנית בכך שאותו שותף היה אחראי לחובות השותפות בהיותו שותף. התחזות היא אחריותו של אדם כתוצאה מכך שהוא הוצג כשותף האחראי לחובות השותפות. הוראות דומות קבועות בסעיפים 48 ו-23 לפקודה.

לסעיף 84 – אחריות נמשכת של שותף לשעבר

סעיף 48 לפקודה עוסק בזכויותיו של אדם שלישי כלפי השותפות אם הוא נושא ונותן עמה ולא ידע על שינויים בהרכב השותפות. ההסדר בפקודה מבוסס על כך שאדם המתנהל מול השותפות מסתמך על כך שכל השותפים ממשיכים להיות שותפים כל עוד לא נודע לו אחרת.

ההסתמכות משפיעה על החבות של השותפות כתוצאה מפעולה של אחד השותפים אחרי שחברותו בשותפות הסתיימה, היינו כתוצאה מסמכות נמשכת. ההסתמכות משפיעה על החבות של השותפים האחראים לחובות השותפות אחרי שחברותם בשותפות מסתיימת. הפקודה קובעת שהשותף לשעבר ממשיך להיות חשוף לאחריות שנוצרה אחרי שחברותו בשותפות הסתיימה, אלא אם כן פורסמה הודעה ברשומות על השינוי בהרכב השותפות או במקרה שהאדם השלישי ידע על סיום חברותו בשותפות.

האחריות הנמשכת בפקודה היא רחבה וחושפת את השותף לשעבר לאחריות בלתי מוגבלת לחובות השותפות, אלא אם כן האדם השלישי ידע בפועל על השינוי בהרכב השותפות או עד פרסום השינוי ברשומות. ההסדר המוצע מבקש לצמצם את היקף האחריות של השותף לשעבר לחבויות החדשות של השותפות בדומה להסדר שנקבע לעיל בסעיף 70 לעניין סמכותו הנמשכת של השותף. לכן מוצע להגביל את אחריותו הנמשכת של השותף אם עברו שנתיים מאז שחברותו בשותפות הסתיימה או אם האדם השלישי ידע או היה עליו לדעת שחברותו בשותפות הסתיימה. כן מוצע להמיר את מנגנון הפרסום ברשומות בדיווח לרשם השותפויות ולקבוע שהפרסום במרשם ישמש הודעה לציבור.

לסעיף 85 – הגבלת אחריותו של שותף לשעבר

אחרי שהסתיימה חברותו של שותף בשותפות הוא עלול למצוא את עצמו נפגע משינויים שהשותפות עורכת בחיובים שנוצרו כשהוא היה עדיין שותף. ההצעה מבקשת להגביל את אחריותם של שותפים לחובות השותפות במקרים שבהם השותפות ביצעה שינויים בחיובי השותפות. מדובר בהוראה חדשה המבוססת על הוראה דומה בחוק הערבות.

השותפות עשויה לשנות את התנאים בהסכם שעלולים להגדיל את הסיכונים שהשותף לשעבר הסכים עליהם כאשר היה שותף. לשותף לשעבר אין יכולת השפעה על שינויים שעושה השותפות מול בעל חוב של השותפות. לכן מוצע לקבוע כי אם חל שינוי מהותי בתנאי חיוב או במועד התשלום של חוב, שעלול לפגוע פגיעה ממשית בשותף לשעבר, יהא השותף לשעבר פטור מהאחריות לאותו חיוב. אלם זאת בתנאי שהנושה לא ידע או לא נמסרה לו הודעה על הפסקת חברותו של השותף. הסיפא נועדה להגן על צד שלישי תמים שלא ידע על כך שאותו אדם כבר לא שותף בדומה להגנה המוענקת לו לגבי יצירת חיוב חדש. יתכן שהנושה שלא היה מודע לשינוי בהרכב השותפים לא היה משנה את תנאי החיוב אם היה יודע שהשינוי יגרום לכך שאחד הערבים לחיוב יהיה מופטר מקיום החיוב.

לסעיף 86 – שיפוי והשתתפות שותף לשעבר
מוצע לקבוע כי שותף לשעבר שאחראי לחובות השותפות יהיה זכאי לקבל שיפוי מהשותפות בשל הוצאה שהוציא לתשלום חוב של השותפות או הוצאה שהוציא לתשלום פשרה סבירה לסילוק חוב של השותפות. כן מוצע לקבוע כי אם השותפות לא תשפה את אותו שותף, יהיה השותף לשעבר זכאי לשיפוי מכל מי שהיה שותף במועד שבו חברותו בשותפות הסתיימה. כן יהיה אותו שותף זכאי לדרוש מכל שותף שהיה אף הוא אחראי לחוב להשתתף בתשלומי בהתאם לחלקו היחסי בהפסדי השותפות במועד שבו נוצר החוב.

לסעיף 87 – אחריות הנחזה לשותף שאחריותו אינה מוגבלת
הסעיף עוסק בתרחיש שלפיו אדם מציג עצמו או מניח לאחר להציג בפני אדם שלישי כשותף שאחריותו אינה מוגבלת. כמו כן, האדם השלישי מתקשר עם השותפות על סמך אותו מצג. במצב דברים זה, יהיה השותף הנחזה אחראי בחובות שנוצרו כלפי אותו אדם שלישי באותו אופן שבו היה חב בהם אילו היה שותף שאחריותו אינה מוגבלת. כמו כן, יחולו על אותו שותף נחזה כל ההוראות הרלוונטיות מפרק זה כאילו היה שותף בשותפות.

לסעיף 88 – שימוש בשם השותפות
הסעיף המוצע נועד להבהיר שהשימוש בשמו של אדם בשם השותפות אינו יוצר כשלעצמו מצג שאותו אדם הוא שותף בשותפות. הסעיף מגביל את החשיפה האפשרית של שותף לחובות השותפות רק כתוצאה מכך שהשותפות ממשיכה לעשות שימוש בשמו בשם השותפות אחרי שחברותו בשותפות הסתיימה.
ההסדר דומה להוראה הקבועה בסעיף 23(ב) לפקודה. ההבדל המרכזי בין הסעיף בפקודה לבין הסעיף המוצע הוא שההסדר המוצע רחב יותר והוא מתייחס לכל שותף שחברותו בשותפות הסתיימה ולא רק לעיזבון של שותף במקרה שבו השותפות עושה שימוש בשמו של שותף שמת. העובדה ששמו של אדם ממשיך להיות מצוין כחלק משמה של השותפות אינה מהווה כשלעצמה התחזות, בין אם חברותו בשותפות הסתיימה כתוצאה מפטירה ובין אם היא הסתיימה מכל סיבה אחרת.

חלק חמישי: שותפות כללית

כללי לחלק החמישי החלק החמישי מבקש להסדיר את היחסים בין השותפים בשותפות
תיק הצעת חוק מס'

כללית לבין עצמם ובינם לבין השותפות – הסמכויות, הזכויות והחובות. חלק זה הוא מעין הסכם שותפות לדוגמה ונקבעו בו הוראות שברובן הן הוראות ברירת המחדל בקשר לזכויות ולחובות השותפים ולאופן ההתנהלות של השותפות.

בחלקים אחרים של ההצעה נקבעו הוראות נוספות המסדירות את היחסים בין השותפים בשותפות כללית ובשותפות מוגבלת. הוראות לעניין התחייבות השותפים להשקיע בהון השותפות נקבעו בחלק השביעי, הוראות לעניין שינויים מבניים נקבעו בחלק השמיני והוראות לעניין פירוק השותפות נקבעו בחלק התשיעי. החלק הזה מבקש להסדיר את ההוראות הייחודיות למערכת היחסים בין השותפים בשותפות כללית בלבד.

הוראות ברירת המחדל לגבי שותפות כללית מבוססות על ההנחה שבין השותפים קיימת מערכת יחסים שוויונית, בין אם מדובר בזכויות לניהול השותפות או בזכויות לקבלת רווחי השותפות. המודל השוויוני אינו בהכרח משקף את מצב העניינים בפועל בכל סוגי השותפויות הכלליות. ההסדר המוצע מעניק לשותפים גמישות רבה בעיצוב היחסים ביניהם ונותן משקל רב לאוטונומיה של הרצון החופשי. הוראות ברירת המחדל בשותפות כללית עוצבו מתוך ראייה של שותפות קטנה ובלתי פורמלית. התפיסה העומדת בבסיס הגישה הזו היא שכללי ברירת המחדל היעילים וההוגנים ביותר הם כללים שעלות ההתנאה עליהם היא הנמוכה ביותר. שותפות כללית מוקמת לעיתים קרובות באופן בלתי פורמלי ולרוב השותפים אינם נותנים את דעתם להסדרת מכלול היחסים ביניהם. התוצאה היעילה וההוגנת ביותר היא לעצב הסדרים המחקים את הרצון המשוער של שותפים בשותפויות מעין אלה.

היבט מרכזי נוסף המוסדר בחלק זה הוא אחריות השותפים לחובות השותפות. אחריות השותפים חורגת ממערכת היחסים הפנימית בין השותפים והיא מתמקדת ביחסים בין השותפות והשותפים לבין צדדים שלישיים. אחד החידושים המרכזיים בחלק זה הוא הסדרת האפשרות להקמת שותפות בערבון מוגבל. נקבעו התנאים להגבלת אחריותם של השותפים בשותפות כללית, הוראות לעניין אופן קבלת ההחלטות בקשר לשינוי היקף האחריות של השותפים לחובות השותפות ודרישות הרישום הנלוות להגבלת האחריות.

פרק ראשון: מספר השותפים

לסעיף 89 – מספר השותפים בשותפות כללית סעיף 3 לפקודה קובע שמספר השותפים בשותפות כללית לא יעלה על עשרים, אלא אם כן מדובר בשותפות של עורכי דין או של רואי חשבון שלגביהן אין הגבלה על המספר המרבי של השותפים. מקורה של ההגבלה בפקודה הוא בסדרי הדין שנהגו באנגליה שלפיהם הייתה חובה לצרף את כל השותפים להליך שמתנהל נגד השותפות. דרישה זו אינה קיימת בדין הישראלי ולכן אין כל הצדקה להגביל את המספר המרבי של השותפים. מוצע לבטל את המגבלה הקיימת כיום בפקודה על המספר המרבי של השותפים ולהבהיר שמספרם המזערי של השותפים בשותפות יהיה שניים.

פרק שני: שותף בשותפות כללית

כללי לסימן א' סימן א' מבקש לקבוע הוראות לעניין זהות השותפים בשותפות כללית, את הכללים להצטרפותו של שותף לשותפות ואת חובת הדיווח החלה על שותפות רשומה. השינויים המוצעים הם ניסוחיים בעיקרם. מוצע להבהיר באלו מקרים ובאיזה מועד אדם הופך להיות שותף בשותפות כללית. עוד מוצע להבהיר שהסכמתם של שותפים לצרף אדם לשותפות יכולה להילמד במשתמע ואין צורך לקבל את הסכמתם המפורשת של השותפים. הסימן גם מסדיר את החובה של השותפים בשותפות רשומה לדווח על הצטרפותו של השותף ואת הדרישה שהדיווח יהיה מלווה בהצהרת השותף על הסכמתו להצטרף לשותפות.

הקמתה של השותפות וזיהוי השותפים בה אינם מותנים ברישום והם נבחנים לפי הכללים שהתפתחו לכך בפסיקה. ההסדר המוצע דומה להסדר הקיים בפקודה לפיו שותף הוא "כל מי שהתקשר עם זולתו בקשרי שותפות" (סעיף 1 לפקודה). מכאן ששותף הוא מי שהוא צד להסכם שותפות עם הקמתה או שהצטרף לשותפות בהתאם לאותו הסכם. ההצעה מבקשת לשמר את הגמישות הקיימת בפקודה לעניין זיהוי השותפים וכללי ברירת המחדל שנקבעו להצטרפות שותפים חדשים לשותפות קיימת.

לסעיף 90 – שותף בשותפות כללית ההצעה מבקשת להבהיר מיהו שותף בשותפות עם הקמתה ובאיזה תנאים אדם מצטרף לשותפות אחרי הקמתה. חברותו של שותף בשותפות אינה מותנית ברישום במרשם פומבי (המנוהל ברשם השותפויות) או במרשם פנימי (מרשם השותפים שמנהלת השותפות). שותף הוא כל מי שהוא צד להסכם השותפות עם הקמתה או הצטרף לשותפות קיימת. חברותו של שותף מסתיימת בהתאם לתנאים שנקבעו בסעיף 141 המפרט את המצבים שבהם חברותו של שותף מסתיימת. סיום חברותו של שותף גם הוא אינו מותנה ברישום. עם זאת, שותפות רשומה חייבת לדווח על סיום חברותו של שותף ואי דיווח עשוי להשפיע על אחריותו הנמשכת לחובות השותפות ועל האפשרות שפעולותיו ימשיכו להיות מיוחסות לשותפות (ראו הוראות לעניין סמכות ואחריות נמשכת בחלק הרביעי).

לסעיף 91 – הצטרפות שותף כללי לשותפות קיימת אדם הופך להיות שותף בשותפות קיימת בהתאם לתנאים שנקבעו בהסכם השותפות, אם הסכימו השותפים לצרף אותו לשותפות או אם שותף העביר לו את חלקו בשותפות. בהתאם להסדרי ברירת המחדל המוצעים בסעיפים 93 ו-111, ההחלטה לצרף שותף חדש או העברה של חלקו של שותף לאדם אחר מותנות בהסכמה של כל השותפים הקיימים. לכל השותפים זכות וטו בקשר לזהות השותפים בין אם מדובר בשותף המצטרף לשותפות ובין אם מדובר בהעברת חלקו של שותף לאדם אחר.

לסעיף 92 – המועד שבו אדם מצטרף לשותפות ההסדר המוצע מבקש להבהיר מהו המועד שבו אדם הופך להיות שותף. במקרה שבו החליטו השותפים לצרף שותף חדש – במועד תיק הצעת חוק מס' 172

ההחלטה או במועד מאוחר יותר שנקבע בהחלטה. בהעברת חלקו של שותף קיים לאדם אחר – במועד ההעברה או במועד מאוחר יותר שנקבע בהסכם ההעברה. במצבים אחרים שנקבעו בהסכם השותפות – במועד שנקבע בהסכם.

הבהרה זו חשובה גם לשותפים וגם לצדדים שלישיים. ביחס לשותפים מועד הצטרפותו של שותף חדש הוא המועד שבו הסכם השותפות מחייב בין השותף החדש לבין השותפים הקיימים. ביחס לצדדים שלישיים מועד ההצטרפות משפיע על היקף הסמכות שלו לפעול בשם השותפות ולעיתים גם על אחריותו לחובות השותפות.

לסעיף 93 – החלטה לצרף שותף כללי
ההסדר המוצע דומה להסדר שנקבע בפקודה לפיו "לא יתקבל שותף לשותפות בלי הסכמת כל השותפים הקיימים" (סעיף 34(7)). שותפים מנהלים את השותפות, הם מוסמכים לפעול בשם השותפות כלפי צדדים שלישיים ובשותפות שבה אחריות השותפים היא בלתי מוגבלת – הם גם אחראים באחריות בלתי מוגבלת לחובותיה. בשל מעמדם של השותפים בשותפות כללית ויחסי האמון המוגברים בין השותפים, כלל ברירת המחלל המוצע הוא שלא יתקבל שותף לשותפות אלא בהסכמת כל השותפים הקיימים.

בנוסף, מוצע להבהיר שאין צורך בהחלטה פורמלית של השותפים כדי לצרף שותף חדש ושניתן יהיה ללמוד על כך גם במשתמע. כך לדוגמה, אם השותפים האחרים העניקו לאדם זכויות בניהול בשותפות והציגו אותו כלפי צדדים שלישיים כשותף הוא עשוי להיחשב שותף גם בהעדר החלטה פורמלית של השותפים. הבהרה זו נועדה בעיקר לשותפויות קטנות המתנהלות בצורה גמישה ובלתי פורמלית.

לסעיף 94 – דיווח על שינויים
שותפות רשומה נדרשת לדווח לרשם על כך שאדם הפך להיות שותף בשותפות בתוך 14 יום מהמועד שבו התקבלה ההחלטה לצרף את השותף או מהמועד שבו נודע לשותפות על ההעברה. השותפות תצטרף לדיווח הצהרה של השותף הכללי על הסכמתו להצטרף לשותפות.

סימן ב': כשרות של שותף בשותפות כללית

כללי לסימן ב'
סימן ב' קובע הוראות לעניין כשרותו של שותף בשותפות כללית ודרישות כשרות מיוחדות ביחס לשותף בשותפות בערבון מוגבל. נוכח הסיכונים הכרוכים בפעילות של תאגיד שאחריות החברים בו מוגבלת מוצע שלפחות לגבי שותף אחד יתקיימו דרישות כשרות בסיסיות של דירקטור בחברה פרטית.

יודגש שמעמדו וסמכויותיו של שותף שמתקיימות לגביו דרישות הכשירות המיוחדות בשותפות בערבון מוגבל דומים לאלה של שאר השותפים. הוא לא יחזיק בזכויות ניהול מיוחדות או בזכויות עודפות אחרות בשותפות מלבד בשני הקשרים: ראשית, מוצע לקבוע ששותפות בערבון מוגבל תהיה רשאית לקבל החלטת חלוקה רק אם השותף שמתקיימים לגביו תנאי הכשירות אישר שהחלוקה מותרת. תיק הצעת חוק מס'

שנית, מוצע לקבוע שותף שמתקיימים לגביו תנאי הכשירות יהיה מוסמך לנהל את הליכי הפירוק של השותפות.

לסעיף 95 – כשרות של שותף כללי
השותפים מתקשרים ביניהם במערכת יחסים חוזית ולכן כשרותו של שותף בשותפות דומה לכשרות חוזית רגילה. מוצע להבהיר שכל אדם כשר להיות שותף כללי אלא אם כן הוגבלה כשרותו בחיקוק או בפסק דין.

מוצע לקבוע ש"כל אדם" יהיה כשר להיות שותף. השימוש במונח "אדם" נועד להבהיר שבין יחיד ובין תאגיד כשרים להיות שותפים בהתאם לפרשנות המונח "אדם" בסעיף 4 לחוק הפרשנות. הוראות מיוחדות לעניין תאגיד שהוא שותף כללי נקבעו בסימן ג' להלן. ההבהרה נועדה להסיר כל ספק לעניין כשרותו של תאגיד לשמש שותף כללי שכן בפקודה נקבע בפירוש רק לגבי שותף מוגבל שהוא כשר להיות תאגיד ללא כל הוראה מקבילה ביחס לשותף כללי.

לסעיף 96 – כשרות של שותף בשותפות בערבון מוגבל
מוצע שלפחות אחד השותפים בשותפות בערבון מוגבל יעמוד בדרישות הכשירות החלות על דירקטור בחברה פרטית. כדי לעמוד בדרישות הכשירות הוא צריך להיות אדם שמתקיימים לגביו כל אלה: הוא איננו קטין, איננו פסול דין, איננו אדם שהוכרז פושט רגל ולא הופטר ואיננו תאגיד שהחליט להתפרק או שניתן צו לפירוקו. בנוסף, מוצע להבהיר שהשותף לא יהיה אדם שבית המשפט קבע לגביו שהוא אינו כשר להיות דירקטור או מנהל כללי בחברה או שותף בשותפות כתוצאה מייחוס חובות של החברה לאותו אדם לפי סעיף 7 לחוק החברות וסעיף 78 לחוק זה.

לסעיף 97 – דיווח לרשם
השותפות חייבת לדווח במועד הרישום מי מבין השותפים מקיים את תנאי הכשירות והיא רשאית גם להודיע שכל השותפים בשותפות מקיימים תנאים אלה. השותפות חייבת לצרף להודעה הצהרה של אותו שותף שמתקיימים לגביו התנאים האמורים.

לסעיף 98 – הודעה לשותפות
שותף שהשותפות דיווחה לגביו שהוא עומד בדרישות הכשרות חייב לדווח לשותפות על שינויים בכשרותו הנובעים מכך שהוא הוכרז פושט רגל, החליט על פירוק או שניתן לגביו צו פירוק או שבית המשפט הורה שאין הוא כשר לכהן כשותף, כדירקטור או כמנהל כללי. חובת ההודעה ביחס לשינויים הללו נגזרת מחובת מסירת המידע הכללית שחלה על השותפים בכל עניין שנוגע לשותפות. מסירת המידע תאפשר לשותפות לדווח לרשם השותפויות על שינויים בכשרות השותפים ולעמוד בהוראות הדין.

לסעיף 99 – הודעה לרשם
מוצע לקבוע כי שותפות בערבון מוגבל תודיע לרשם על שינוי בכשרותו של שותף כללי שצוין לגביו שהוא מקיים את תנאי הכשרות בתוך 14 יום מיום שנודע לה על השינוי. כמו כן, מוצע לקבוע כי שותפות בערבון מוגבל שהצהירה כל השותפים בה בכל רגע נתון יהיו אך ורק שותפים שמקיימים את תנאי הכשרות, תדווח על שינויים בהרכב השותפים בלבד. כך נין יהיה להקל על שותפות כזו.

סימן ג': תאגיד כשותף כללי

לסעיף 100 – תאגיד כשותף כללי סימן ג' מבקש להסדיר את מעמדם של נושאי המשרה בתאגיד שהוא שותף כללי. תאגיד שהוא שותף כללי פועל באמצעות אורגנים ולכן יש צורך להבהיר, בדומה להסדר הקיים בסעיף 236 לחוק החברות, שביחס לאותם אורגנים של השותף הכללי יחולו תנאי הכשרות, החובות, הזכויות והאחריות של השותף הכללי לפי החוק וההסכם ביחד ולחוד.

פרק שלישי: סמכות ואחריות של שותף בשותפות כללית

סימן א': סמכות ואחריות של שותף בשותפות כללית

כללי לסימן א' סימן א' מסדיר את מעמדם של השותפים בשותפות כללית כשלוחי השותפות ואת אחריותם של השותפים לחובות השותפות. אחד החידושים המרכזיים בהצעה הוא האפשרות להקים שותפות שבה אחריות השותפים היא מוגבלת – שותפות בערבון מוגבל. סימן א' מסדיר את התנאים להקמת שותפות בערבון מוגבל וסימן ב' מסדיר את התנאים שבהם ניתן לשנות את היקף האחריות של השותפים בשותפות כללית לחובות השותפות.

לסעיף 101 – סמכות שותף בשותפות כללית מוצע לקבוע שכל שותף בשותפות כללית הוא שלוח של השותפות בדומה להסדר בסעיף 14 לפקודה. ההוראות לעניין היקף סמכותו של שותף כללי והוראות הנלוות לכך מוסדרות בפרק הראשון של החלק הרביעי.

לסעיף 102 - אחריות שותף בשותפות כללית שותפות כללית היא שותפות שלא נרשמה או שנרשמה ברשם השותפויות אבל לא סיווגה את עצמה כשותפות בערבון מוגבל. בשני מקרים אלה האחריות של כל השותפים לחובות השותפות היא בלתי מוגבלת.

לסעיף 103 – אחריות שותף לחובות השותפות בשותפות בערבון מוגבל שותפות בערבון מוגבל היא שותפות שציינה בבקשת הרישום שהיא שותפות בערבון מוגבל. שותפות כללית יכולה להפוך לשותפות בערבון מוגבל בהתאם להוראות סעיפים 105-106 ואחריות השותפים בה תהיה מוגבלת לחובות השותפות מהמועד שבה היא סווגה כשותפות בערבון מוגבל. אחריות השותפים לחובות שנוצרו לפני מועד זה תמשיך להיות בלתי מוגבלת.

סימן ב': שינוי אחריות השותפים בשותפות כללית

לסעיף 104 – כללי סימן ב' מבקש להסדיר את האפשרות לערוך שינויים בהיקף האחריות של השותפים לחובות השותפות. השותפים בשותפות כללית שבה אחריותם אינה מוגבלת לחובות השותפות יכולים להחליט להגביל את היקף האחריות שלהם. במקרה זה השותפות תסווג כשותפות בערבון מוגבל. שותפים בשותפות בערבון מוגבל יכולים להחליט להרחיב את אחריות השותפים. במקרה של ביטול כל הגבלה על אחריות השותפים, השותפות תסווג כשותפות כללית. הסימן קובע כיצד השותפות מקבלת החלטה לגבי שינוי אחריותם של השותפים לחובות השותפות. כמו כן, הוא קובע מהי השפעת ההחלטה על חובות שנוצרו לפני קבלת ההחלטה ומהן חובות הדיווח לרשם.

לסעיף 105 – הגבלת אחריות השותפים בשותפות כללית מוצע שההחלטה להגביל את אחריות השותפים לחובות השותפות תתקבל באותו אופן שבו מתקבלת החלטה לשינוי הסכם השותפות. אם יש הוראה בהסכם השותפות לעניין החובה להשקיע הון נוסף בשותפות. תתקבל ההחלטה באותו רוב הדרוש לשינוי אותה הוראה בהסכם.

לסעיף 106 – הודעה לרשם מוצע לחייב את השותפות לדווח לרשם על כך שהוחלט להגביל את אחריות השותפים. שותפות כללית רשומה תשלח בקשה לשינוי סיווג השותפות משותפות כללית לשותפות בערבון מוגבל. שותפות כללית שלא נרשמה תגיש בקשה לרישום כשותפות בערבון מוגבל.

מוצע להבהיר שהגבלת האחריות תיכנס לתוקף במועד שבו השותפות סווגה כשותפות בערבון מוגבל או שנרשמה כשותפות בערבון מוגבל ולא במועד ההחלטה. הדיווח לרשם בעניין הזה הוא דיווח קונסטיטוטיובי.

לסעיף 107 – שמירת אחריות מוצע להבהיר שההחלטה להגביל את אחריות השותפים אינה יכולה לפגוע באחריותם לחובות השותפות שנוצרו לפני ההחלטה כך שהחלטה תהיה תקפה רק ביחס לחובות חדשים שנוצרו אחרי שהשינוי נרשם במרשם השותפויות.

לסעיף 108 – החלטה להרחיב את אחריותו של שותף שותפים בשותפות בערבון מוגבל יכולים לקבל החלטה להרחיב את אחריותם לחובות השותפות. הנפגעים העיקריים מההחלטה הם אותם שותפים שהיקף האחריות שלהם לחובות השותפות יורחב כתוצאה מההחלטה. מוצע כי ההחלטה על הרחבת אחריות השותפים תתקבל רק אם אותם השותפים הסכימו במפורש ובכתב לשינוי. מדובר בפגיעה ישירה בזכויות הכלכליות של השותפים ולכן נדרשת הסכמתם המפורשת. לעיתים השותפות תבקש לקבוע במסגרת הסכם השותפות את האפשרות העתידית להרחבת אחריותם של השותפים. כדי לאפשר לשותפות גמישות מסוימת בקבלת ההחלטה, מוצע שלא תידרש הסכמה של השותף במועד ההחלטה, אם הוא כבר הסכים במפורש ובכתב להוראה בהסכם השותפות שלפיה ניתן לקבל את ההחלטה גם ללא הסכמתו.

לסעיף 109 - הודעה לרשם

מוצע לחייב את השותפות לדווח לרשם על הרחבת אחריותם של השותפים בתוך 14 יום ממועד קבלת ההחלטה. במקרה שהרשם קיבל הודעה משותפות בערבון מוגבל שלפיה כל השותפים יהיו אחראים באחריות בלתי מוגבלת לחובות השותפות, ישנה הרשם את סיווג השותפות וירשום אותה כשותפות כללית.

לסעיף 110 - הגנה מפני אחריות

ההחלטה של השותפות להרחיב את אחריותם של השותפים מיטיבה עם צדדים שלישיים. לכן מוצע לקבוע כי ההחלטה תהיה תקפה במועד שהיא התקבלה ולא במועד שבו היא דווחה לרשם. עם זאת, מובהר שאין פגיעה באחריות השותפים לחובות העבר. לכן חובות השותפות שנוצרו לפני קבלת ההחלטה לא יחייבו את השותפים שאחריותם היתה מוגבלת לחובות השותפות.

פרק רביעי: זכויות השותפים

סימן א': העברת זכויות בשותפות

כללי לסימן א' סימן א' עוסק בזכותו של שותף להעברת זכויותיו בשותפות. ההצעה מבחינה בין שני סוגים של זכויות בשותפות – חלקו של השותף בשותפות וזכויות כלכליות בשותפות. הזכויות הכלכליות מוגדרות כזכות של השותף לקבל דיבידנד מהשותפות או לקבל את חלקו היחסי של השותף בנכסי השותפות במועד הפירוק. העברת חלקו של שותף בשותפות מהווה העברה של עצם הזכות להיות שותף.

בסעיף 40 לפקודה נקבעה הוראה דומה. הסעיף קובע שכאשר שותף ממחה לאדם אחר את חלקו בשותפות, ההמחאה אינה מזכה את הנמחה בזכויות ניהול או בזכויות עיון ומידע בשותפות, אלא רק בזכות לקבל את חלקו של השותף ברווחי השותפות. ההוראה בפקודה מסדירה את הנושא באופן חלקי. ההצעה מבקשת ליצור הסדר שלם ולהבהיר באילו תנאים ניתן להעביר זכויות בשותפות ומה תוקפן של העברות שנעשו בניגוד להסכמת השותפים.

לסעיף 111 - העברת חלק מהשותפות

מוצע לקבוע ששותף לא יהיה זכאי להעביר את חלקו בשותפות אלא בהסכמת כל השותפים האחרים. העברת זכות על ידי שותף לאחד אחר דומה להצטרפות של שותף לשותפות. בשני המקרים נדרשת הסכמה של כל השותפים. העיקרון העומד בבסיס הדרישה הוא העיקרון של "הכר את שותפיך" (know your partners). הניהול המשותף, הסמכות של שותף לפעול בשם השותפות והאחריות המשותפות לחובות השותפות מבוססים על כך שבין השותפים מתקיימים יחסי אמון מוגברים. לכן כלל ברירת המחדל בשותפות הוא שהזכות להיות שותף כללי אינה ניתנת להעברה.

לסעיף 112 – תוצאות העברה שלא כדין ההצעה מבקשת להבהיר שהאינטרס של השותפים באי-עבירות חלקו של שותף בשותפות גוברת על האינטרס של צד תמים שרכש את חלקו של אחד השותפים בשותפות בהסתמך על כך שהזכות היא עבירה. במקרה זה האדם השלישי יוכל לתבוע את השותף על הנזק שנגרם לו אבל לא יוכל לאכוף את הסכם ההעברה ולהפוך להיות שותף בשותפות.

לסעיף 113 – העברת זכויות כלכליות הזכויות הכלכליות בשותפות אינן דומות לזכויות הניהול וברירת המחדל היא שזכויות אלה הן זכויות עבירות. אין לשותפים זכות למנוע משותף להעביר את זכותו לקבל את רווחי השותפות לאדם אחר, אלא אם כן השותפים הגבילו את הזכות בהסכם. התוצאה של העברת הזכויות הכלכליות בשותפות לאדם אחר היא שהשותף מאבד את האינטרס הכלכלי הישיר שלו בשותפות. אובדן האינטרס הכלכלי עשוי לפגוע בתמריצים של השותף ולכן נקבע בפרק השביעי שהעברת זכויות כלכליות או חלק עיקרי מהן היא עילה להרחקתו של השותף מהשותפות.

לסעיף 114 – תוצאות העברת זכויות כלכליות שלא כדין האינטרס של השותפים האחרים למנוע את העברת הזכות הכלכלית אינו דומה לאינטרס שלהם למנוע הצטרפות של שותף חדש. יש לכך השפעה על האיזון בין האינטרסים של השותפים המבקשים למנוע העברת זכויות כלכליות לבין האינטרס של צד שלישי שרכש בתום לב את הזכויות הכלכליות בשותפות. לפיכך מוצע שצד שלישי יוכל לאכוף את זכותו להעביר את הזכויות הכלכליות שלו בשותפות בניגוד להסכם המונע את ההעברה, אם הרוכש לא ידע ולא היה עליו לדעת על ההגבלה.

לסעיף 115 – זכויות, חובות ואחריות של שותף שהעביר את זכויותיו הכלכליות בשותפות – בנוסף מוצע להבהיר שהעברת זכות כלכלית אינה פוגעת באחריותו, בחובותיו ובזכויותיו של שותף בשותפות. המשמעות היא שמעמדו של השותף לא נפגע כתוצאה מהעברת הזכויות הכלכליות. מעמדו וזכויותיו של מי שרכש את הזכויות הכלכליות בשותפות מוסדרים להלן בפרק השני לחלק השביעי.

סימן ב': זכויות ניהול ורווחים

כללי לסימן ב' סימן ב' מבקש להסדיר את הוראות ברירת המחדל בנוגע לאופן קבלת ההחלטות בשותפות וחלוקת הרווחים. ההסדר המוצע בנוגע לזכויות הניהול בשותפות אינו שונה באופן מהותי מהוראות ברירת המחדל בפקודת השותפויות. השינויים המוצעים הם בעיקרם שינויי נוסח. ההוראה הראשונה עוסקת באופן הקצאת זכויות הניהול בין השותפים. היא קובעת כי לכל שותף יש זכות שווה בניהול השותפות ללא תלות בהשקעתו בהון השותפות. ההוראה השנייה עוסקת במנגנון קבלת ההחלטות בשותפות. מוצע לקבוע כי החלטות הניהול הרגילות יתקבלו בהחלטה של רוב השותפים. ההוראות המקבילות קבועות בסעיפים 34(5) ו-34(8) לפקודה.

מוצע לשנות את הסדר ברירת המחדל לעניין חלוקת הרווחים וההפסדים בין השותפים ולקבוע שחלוקת רווחי השותפות והפסדיה בין השותפים תהיה שוויונית וללא תלות בסכום ההון שהכניס כל שותף לשותפות.

ההסדר הוא הסדר ברירת מחדל. אין מניעה שהשותפות תקבע שחלק מהשותפים לא יהיו זכאים להשתתף בניהול השותפות או תשנה את אופן חלוקת הרווחים וההפסדים בין השותפים. אחד היתרונות המרכזיים של השותפות הוא הגמישות של השותפים לייצור מבנה ניהולי ומימוני המתאים לצרכיה ומאפייניה המיוחדים של השותפות.

לסעיף 116 – זכות שווה בניהול הסדר ברירת המחדל המוצע הוא שלכל שותף זכות שווה בניהול השותפות ללא תלות בהשקעה שלו בהון השותפות. אין זיקה הכרחית בין האינטרס הכלכלי של השותף בשותפות לבין ההשפעה שלו על קבלת ההחלטות בשותפות.

שותף בשותפות כללית אחראי באחריות בלתי מוגבלת לחובות השותפות ללא תלות בהשקעה שלו בהון השותפות. לכן מוצדק שגם זכויות הניהול של השותפים הכלליים בשותפות יהיו שוות. בנוסף, חלוקה שווה של זכויות הניהול בשותפות היא כלל ברירת מחדל מתאים בשותפויות קטנות ובלתי פורמליות.

לסעיף 117 - קבלת החלטות בשותפות הסדר ברירת המחדל המוצע הוא שהחלטה בעניינים שבמהלך הרגיל של עסקי השותפות תתקבל בהסכמה של רוב השותפים. החלטה שאינה במהלך הרגיל של עסקי השותפות טעונה אישור של כל השותפים. השותפות רשאית להחליט שהחלטות יתקבלו ברוב מיוחס או פה אחד או בכל רוב אחר. ניתן לקבוע שהרוב הדרוש יהיה מקרב השותפים הנוכחים באסיפת שותפים, שההכרעה תתקבל על בסיס המחזיקים ברוב ההון בשותפות או כל הסדר אחר שהסכימו עליו השותפים.

השוואה לפקודה סעיף 34(8) לפקודה קובע ש"חילוקי דעות שיתגלעו בעניינים רגילים הקשורים בעסקי השותפות יוכרעו ברוב של השותפים, אך אין לעשות שינוי במהותם של עסקי השותפות בלי הסכמת כל השותפים הקיימים".

נוסח הסעיף בפקודה מעורר קושי. הוא קובע שהחלטות בעניינים רגילים יתקבלו ברוב של השותפים והחלטות שיש בהן שינוי במהותם של עסקי השותפות יתקבלו פה אחד. אולם ישנן לא מעט החלטות שאינן נופלות לאף אחד מהקטגוריות האלה. ישנן לא מעט החלטות שאינן החלטות רגילות, אבל גם אינן משפיעות על מהות עסקי השותפות. ישנה עמימות בקשר לאופן קבלת החלטות בעניינים כאלה. לכן מוצע לקבוע שהחלטה שהיא במהלך הרגיל של השותפות טעונה אישור של רוב השותפים והחלטה שאינה במהלך הרגיל של עסקי השותפות טעונה אישור של כל השותפים.

ההסדר המוצע מחלק את סוגי ההחלטות בשותפות לשניים – החלטה שהיא "במהלך הרגיל של עסקי השותפות" והחלטה ש"אינה במהלך הרגיל של עסקי השותפות". אכן, מונחים אלה הם מטבעם עמומים ועשויים להביא למחלוקת בין השותפים במקרי ביניים שבהם אין זה ברור כיצד יש לסווג את ההחלטה המובאת בפני השותפות. עם זאת, הפתרון המוצע עדיף על פני פירוט של סוגי החלטות. סיווג ההחלטה כהחלטה רגילה או החלטה מיוחדת הדורשת את הסכמה כל השותפים תלויה בנסיבות ובמאפיינים של כל שותפות ושותפות. כך לדוגמה החלטה הנוגעת למיקום העסקים המרכזי של השותפות עשויה במקרים מסוימים להיות החלטה מרכזית וקריטית לניהול עסקי השותפות בעוד שבשותפויות אחרות מדובר בהחלטה זניחה יחסית שברור שאינה דורשת הסכמה של כל השותפים. ההגדרה הפתוחה של "מהלך רגיל של עסקי השותפות" מאפשרת התאמה של אופן קבלת ההחלטות בשותפות למאפיינים של כל שותפות ושותפות.

לסעיף 118 - חלוקת רווחים והפסדים בין השותפים הסדר ברירת המחדל בפקודה קובע שהרווחים וההפסדים של השותפות וכן ההון שהוכנס לשותפות יחולקו בין השותפים באופן יחסי לסכום ההון שהסכימו השותפים לחתום עליו. שותף שלא הסכים לחתום על הון השותפות יהיה זכאי לרווחי השותפות ויחוב בהפסדיה כשיעור חלקו של השותף שהסכים לחתום על סכום ההון הקטן ביותר (סעיף 34(1) לפקודה).

מוצע לשנות את כלל ברירת המחדל שנקבע בפקודה ולקבוע שהרווחים וההפסדים בין השותפים בשותפות כללית יחולקו בין השותפים באופן שווה וללא תלות בסכום ההון שהכניס כל שותף לשותפות. ההסדר המוצע משווה בין הזכות לקבלת רווחים והחובה לשאת בהפסדים לבין שאר הזכויות והחובות של השותפים. לכל שותף כללי זכות שווה בניהול ענייני השותפות ללא תלות בסכום ההון שהכניס לשותפות. בשותפות כללית שאחריות החברים בה אינה מוגבלת שיעור ההשתתפות של כל שותף באחריות לחובותיה שווה לחלקו ברווחי השותפות. כך שהעיקרון המאחד בין כל ההוראות הוא חלוקה שווה של הזכויות והחובות בין השותפים ללא תלות בשיעור ההון שכל שותף הכניס לשותפות. עיקרון השוויון בחלוקה מתאים למאפיינים הייחודיים של השותפות הכללית. מדובר בפירמה המאגדת תרומות שונות לפעילות התאגיד – הון, ציוד, מוניטין, ניסיון ועוד. פעמים רבות לרכיב ההון תרומה שולית לפעילות השותפות. לעומת זאת, חברה ושותפות מוגבלת הן, ככלל, מכשירים לגיוס הון. לכן הסדר ברירת המחדל המתאים לגביהן הוא חלוקה בהתאם לשיעור חלקו של חבר בהון התאגיד. לפיכך מוצע שבהעדר הסכמה אחרת בין השותפים, יחולקו רווחי השותפות בשותפות כללית באופן שווה ביניהם.

סימן ג': זכויות עיון ומידע

כללי לסימן ג' סימן ג' מסדיר את זכויות העיון והמידע של השותפים. ההצעה מבקשת להרחיב את זכויות העיון והמידע של השותפים ולהבהיר היבטים מרכזיים שנותרו עמומים בפקודה.

בנוסף, מוצע לקבוע הסדר מפורט לעניין אופן מימוש הזכות והאפשרות להגביל את היקפה של הזכות. **השוואה לפקודה** ההסדר המוצע שונה באופן משמעותי מההסדר הקיים בפקודה. הפקודה מחלקת את זכותו של שותף למידע לשני סוגי זכויות – הזכות לעיין בפנקסי השותפות ולהעתיקם (סעיף 34 לפקודה) והזכות לקבל חשבונות נכונים ומידע שלם בכל ענייני השותפות (סעיף 29 לפקודה).

סעיף 34(9) לפקודה קובע ש"פנקסי השותפות יהיו שמורים במקום עסקי השותפות, או במקום הראשי אם יש יותר ממקום אחד, וכל שותף יוכל, בכל שעה שיראה מתאימה, לגשת אליהם, לבדוק אותם ולהעתיק מהם". הפקודה אינה מפרטת מהם פנקסי השותפות ואלו מסמכים חייבת השותפות לשמור במקום עסקיה. לעיתים גם לא יהיה ברור מהו מקום עסקי השותפות או מקום העסקים הראשי של השותפות, כך שלא יהיה ברור לשותף היכן הוא זכאי לממש את זכותו לעיין בפנקסי השותפות.

הזכות למידע כפי שהיא מוגדרת בפקודה לוקה אפוא בחסר. לא ברור מהי היקפה של הזכות ובפרט מהו המידע שהשותף זכאי לעיין בו. הפקודה אינה מתייחסת לאפשרות של השותפות להגביל את הגישה למידע ולתנאים לדרישת המידע. יש בה ליקויים שונים הנובעים מהניסוח הלקוני שלה.

סעיף 29 לפקודה מצהיר באופן כללי על חובות השותפים אחד כלפי השני. הפקודה כוללת את החובה לפעול לתועלת משותפת, וכן את החובה להיות ישרים ונאמנים ו"למסור לכל שותף או לבא כוחו חשבונות נכונים ומידע שלם בכל עניין הנוגע לשותפות". הפקודה כוללת את החובה למסור מידע לשותפים בגרעין הבסיסי ביותר של חובות השותפים אחד כלפי השני. היקף הזכות מתמצה בביטוי "מידע שלם בכל עניין הנוגע לשותפות". ההסדר בפקודה הוא עמום ביותר והוא אינו מתייחס להיבטים בסיסיים של הזכות למידע. ההצעה מבקשת להגדיר באופן ברור את היקפה של הזכות, את התנאים למימוש הזכות ואת התנאים שבהם השותפות רשאית להגביל את הזכות למידע.

לסעיף 119 - זכות העיון במסמכי השותפות ההצעה מבחינה בין שני סוגי מידע לעניין זכות העיון של השותף. השותף זכאי לעיין במסמכים הבסיסיים ביותר של השותפות במשרדי השותפות ללא דרישה ובכל שעות הפעילות של השותפות. שותף המעוניין לעיין במסמכים נוספים שהם ברשות השותפות יוכל לעשות זאת אם הודיע על כך מראש לשותפות והיא רשאית לאפשר לו לממש את זכותו במקום סביר שהיא תודיע עליו. בנוסף, זכותו של השותף לעיין במסמכים האלה מותנית בכך שהם נוגעים למצבה העסקי של השותפות או אם הם דרושים לו באופן מהותי לשם מימוש זכויותיו או לשם מילוי חובותיו לפי הסכם השותפות.

היקף הזכות לעיון במסמכים שהשותפות חייבת לאפשר במשרדה תלוי בסוג השותפות. שותפות רשומה חייבת לקיים משרד רשום שבו היא תשמור את המסמכים הבסיסיים ביותר של השותפות. רשימת המסמכים מנויה בסעיף 40 להצעה והיא כוללת את תעודת השותפות, את הסכם השותפות אם קיים הסכם שותפות בכתב, את הדוחות הכספיים אם השותפות חייבת בעריכתם, את הדו"ח השנתי של השותפות ואת מרשם השותפים. המידע הזה יהיה נגיש לעיון והעתקה לכל השותפים ללא דרישה בכל שעות הפעילות של השותפות.

לעומת זאת, לשותפות שאינה רשומה אין משרד רשום. לכן, ובהתחשב בכך שלעיתים קרובות מדובר בשותפות קטנה ובלתי פורמלית, היא אינה נדרשת לשמור במשרדה רשימה מוגדרת של מסמכים. סעיף 38 המוצע קובע שספרי השותפות ורישומיה יישמרו במקום עסקיה הראשי. ספריה

תיק הצעת חוק מס'

ורישומיה של שותפות לא רשומה יהיו פתוחים לעיון השותפים בכל שעות הפעילות של השותפות במקום עסקיה הראשי.

לסעיף 120 - הזכות למידע ההצעה מבקשת להבחין בין זכותו של השותף לקבל מידע ללא דרישה בעניינים הקשורים לניהול השותפות לבין זכותו של השותף לדרוש מידע רחב יותר בנוגע לעסקי השותפות ולמצבה.

הזכות הבסיסית למידע מחייבת את השותפות לפעול באופן אקטיבי ולמסור לכל אחד מהשותפים ללא דרישה מוקדמת כל מידע או מסמך הנוגע לעסקי השותפות ומצבה או מידע אחר שברשות השותפות או בידיעתה הדרושים לו לצורך מימוש זכויותיו ומילוי חובותיו בשותפות. זכותו של השותף למידע נועדה לאפשר לשותף לקבל החלטות הקשורות לניהול ענייני השותפות ולממש את זכויותיו וחובותיו בשותפות. היא נועדה גם להבטיח שכל השותפים מקבלים החלטות על בסיס מידע שווה וללא פערי מידע בין השותפים. זכותו של השותף למידע מטילה חובה אקטיבית על השותפות למסור את המידע אף ללא דרישה, אלא אם כן למיטב ידיעת השותפות המידע כבר מצוי בידיעת השותף. לשותף גם זכות לקבל לפי דרישתו מידע נוסף בכל עניין הקשור לעסקי השותפות ומצבה הפיננסי. השותפות חייבת לספק את המידע, אלא אם כן הדרישה היא בלתי סבירה או בלתי מתאימה בנסיבות העניין.

לסעיף 121 - תשובת השותפות מוצע לקבוע מנגנון ברור למימוש זכותו של השותף למידע מהשותפות. ההסדר המוצע קובע שהשותפות תידרש להשיב לדרישת המידע של השותפות בתוך עשרה ימים. התשובה תכלול את המידע שהשותפות תמסור במענה לדרישת המידע והמקום והמועד למסירת המידע. במקרה שהשותפות סירבה לדרישת המידע, כולה או חלקה, היא תציין בתשובה את הסיבה לכך.

לסעיף 122 - תמורה עבור העתקים השותפות רשאית לדרוש תמורה עבור העתק של מסמך שהיא נדרשה לספק לשותף ובלבד שהתמורה לא תעלה על ההוצאות שהוציאה השותפות בשל מתן ההעתקים.

לסעיף 123 - הגבלת הזכות למידע מוצע שהשותפות תהיה רשאית לקבל החלטה למנוע מאחד השותפים לעיין במסמכי השותפות או לקבל מידע מהשותפות, אם סברה השותפות שהשותף פועל בחוסר תום לב או שמסירת המידע עלולה לפגוע בטובת השותפות. עם זאת, השותפות אינה רשאית להגביל את זכותו של השותף לעיין במידע שהשותפות חייבת לשמור במשרדה.

לסעיף 124 - זכות עיון ומידע באמצעות אחר הסעיף מבקש להבהיר ששותף רשאי לממש את זכותו לעיין במסמכי השותפות או לקבל מידע מהשותפות באמצעות שלוח או באמצעות אפוטרופוס אם מונה לו אפוטרופוס. עוד מובהר שכל הגבלה על זכותו של שותף למידע, בין אם מדובר בהגבלה בהסכם השותפות ובין אם בהגבלה לפי חוק, תחול על השלוח או על האפוטרופוס כאילו היה שותף.

סימן ד': זכויות כלכליות

כללי לסימן ד' הוראות סימן ד' הן הוראות ברירת מחדל העוסקות בזכויות הכלכליות של השותף בשותפות. ההוראות המוצעות מקבילות לסעיפים 32(2), 32(3) ו-32(6) בפקודה.

לסעיף 125 - שכר השותף הסעיף המוצע חוזר בשינויי נוסח על סעיף 32(6) הקובע ש"שותף אינו זכאי לשכר בעד עבודתו בעסקי השותפות".

לסעיף 126 - תשלום עבור מקדמה הסעיף המוצע מבוסס על סעיף 32(3) לפקודה בשינויי נוסח. ההוראה נועדה להבהיר שתשלום שהשותף משלם כמקדמה לשותפות אינו מהווה השקעה בהון השותפות אלא חוב לשותפות. בסעיף 128 נקבע שסכום זה הוא חוב נושא ריבית של השותפות כלפי השותף.

לסעיף 127 - זכות לשיפוי הסעיף המוצע מקביל לסעיף 32(3) לפקודה במספר שינויים. ההסדר המוצע קובע שכל שותף זכאי לשיפוי מהשותפות עבור הוצאות שהוציא במהלך הרגיל של ניהול עסקי השותפות או בשל חבות כספית שהוטלה עליו עקב פעולה שעשה בתוקף היותו שותף. עם זאת, מוצע לקבוע כהסדר ברירת מחדל שהשותף לא יהיה זכאי לשיפוי במקרה שבתשלום ההוצאה עבור השותפות או החבות הכספית שהוטלה עליו הוא פעל בחוסר תום לב, ברשלנות או הפר את חובת האמונים לשותפות.

לסעיף 128 – ריבית החובה של השותפות לשפות את השותף מהווה חוב נושא ריבית של השותפות כלפי השותף ממועד ההוצאה או הטלת החבות הכספית על השותף.

פרק חמישי: חובות השותפים

סימן א': חובת תום לב

לסעיף 129 – חובת תום הלב מערכת היחסים בין השותפים לבין עצמם ובינם לבין השותפות מבוססת על הסכם השותפות ועל הוראות החוק המשלימות את ההסכם. החובה הבסיסית בין הצדדים להסכם השותפות היא החובה החוזית לפעול בתום לב.

סימן ב': חובת זהירות

כללי לסימן ב' סימן ב' מבקש להסדיר את חובת הזהירות ואת סטנדרט ההתנהגות שהשותפים חבים אחד כלפי השני. מוצע לקבוע הוראת ברירת מחדל לפיה סטנדרט ההתנהגות שיחול בין

השותפים הוא סובייקטיבי, היינו, סטנדרט שייקח בחשבון את הידע הכישורים שמחזיקים השותפים בפועל.

חובת הזהירות ורמת המיומנות של השותפים אינן מוסדרות בפקודה. הן פותחו בפסיקה בהיקש לדיני הרשלנות הכלליים. בית המשפט קבע שהשותפים חבים חובת זהירות אחד כלפי השני וכי מוטלת על השותף חובה שלא להתרשל – קרי, "שלא לעשות מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות, או לעשות מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות" (ע"א 682/87 הפניקס הישראלי, **חברה לביטוח בע"מ נ' אקרמן**, פ"ד מג(2) 825). בית המשפט אימץ סטנדרט התנהגות אובייקטיבי ודחה בפירוש את הגישה של המשפט האנגלי שלפיה אין לחייב שותף באחריות כלפי חבריו השותפים אלא אם כן התנהג ברשלנות פושעת (culpable negligence).

לסעיף 130 – חובת זהירות נוכח האמור לעיל, מוצע לקבוע כי שותף חב כלפי השותפים והשותפות חובת זהירות כאמור בסעיפים 35 ו-36 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש].

לסעיף 131 - אמצעי זהירות ורמת מיומנות מוצע לאמץ סטנדרט התנהגות סובייקטיבי. לפי גישה זו יש לבחון האם השותף סטה מרמת ההתנהגות שהשותפים האחרים היו מצפים ממנו בהתחשב בידע, בכישורים ובניסיון שאותו הוא מחזיק בפועל. רשלנותו של השותף לא תיבחן לפי מבחן של "השותף הסביר" אלא בהתאם לרמת הסבירות הנדרשת מאותו השותף. ההצדקה לסטייה ממבחן "השותף הסביר" היא שהשותפות מבוססת על יחסי אמון הדדי. השותפים מכירים את הכישורים והיכולות אחד של השני ולכן אין זה הוגן ששותף יתבע את חברו אם הוא סטה מסטנדרט התנהגות שאינו תואם את כישוריו. סטנדרט האחריות המוצע עשוי לעתים להחמיר ולעתים להקל עם השותף. במקרה ששותף הוא בעל מיומנות מיוחדת – הרי שהשותף השני הסתמך על המיומנות המיוחדת של חברו כאשר הוא התקשר עמו בהסכם השותפות. במקרה זה מוצדק שהוא יצפה ממנו להתנהגות בהתאם לכישוריו וליכולותיו בפועל, גם אם מדובר בדרישה לרמת מיומנות גבוהה מזו שהייתה מצופה מ"השותף הסביר" באותן נסיבות.

סימן ג': חובת אמונים

כללי לסימן ג' סימן ג' מבקש להסדיר את חובת היסוד במערכת היחסים בשותפות – חובת האמון. חובת האמון בדומה לחובות האחרות בפרק הזה היא חובה שהשותפים חבים כלפי השותפות וכלפי השותפים. מערכת היחסים בין השותפים היא מערכת יחסים של אמון הדדי ולכן כל שותף חב חובות אמון לשותפיו האחרים. ההוראות המוצעות אינן שונות באופן משמעותי מההוראות הקיימות בפקודה.

לסעיף 132 – חובת אמון לשותפות הסעיף מגדיר מחדש את חובת האמון הכללית של השותפים ואת החובות הקונקרטיות באופן דומה לנוסחן בחוק החברות. ההצעה מבחינה בין חובות האמון של השותף כלפי השותפות לבין חובותיו כלפי השותפים האחרים. מוצע גם להסדיר את המנגנון שלפיו השותפים רשאים להחליט לאשר פעולה של אחד השותפים אם היא בניגוד לחובות האמון שלו. כמו כן, מוסדרות להלן הוראות משלימות לעניין האפשרות להתנות על זכויות האמון וכן הוראות לעניין פטור, שיפוי, ביטוח וסעדים במקרה של הפרת החובה. הפרק אינו ממצה את כל חובות האמון של השותף. חובות קונקרטיות נוספות מוזכרות בחלקים האחרים של ההצעה.

לצד חשיבותה ומרכזיותה של חובת האמון בין השותפים יש לקחת בחשבון שהיחסים בין השותפים הם מורכבים ואינם דומים ליחסי אמון אחרים. כך, מעמדם של השותפים בשותפות אינו דומה בהכרח למעמדו של נאמן, שחייב להביא בחשבון אך ורק את האינטרסים של הנהנה. השותפים הם בעלי אינטרס כלכלי בשותפות, ולכן לכל אחד אינטרס פרטי לגיטימי. לפיכך שותף אינו צריך להעדיף את האינטרס של חברו על פני האינטרסים שלו בשותפות.

בנוסף, מערכת היחסים בין השותפים אינה מתאפיינת באותם קשיים שקיימים במערכת היחסים בין נושאי המשרה לבין בעלי המניות בחברה. ככלל, בשותפות כללית אין פערי מידע בין השותפים והניהול של השותפות הוא ניהול משותף. לפיכך, לא ניתן להקיש באופן מלא מיחסי אמון בתאגידים אחרים ליחסי האמון ולחובות האמון בשותפות. בהתאם, בבחינת היקף החובה צריך גם להביא בחשבון את מעמדם בפועל של השותפים.

לסעיף 133 – חובת אמון לשותפים מוצע לקבוע כי שותף חב חובת אמונים לשותפות בכל עניין הנוגע לפעילותה. עם זאת, מוצע להבהיר כי אין בחובה זו כדי למנוע משותף לשקול את עניינו האישי בקבלת החלטה בשותפות בכפוף למעמדו ולסמכויותיו.

לסעיף 134 – אישור פעולות מוצע לקבוע כי מי שרשאים לאשר את הפעולות המנויות בסעיף 132 הם כל השותפים או חלקם, אשר אין להם עניין אישי באישור הפעולה. זאת רק אם מתקיימים התנאים המנויים בסעיף.

לסעיף 135 – תרופות הסעיף קובע את התרופות שיחולו בגין הפרת חובת האמונים.

סימן ד': התניה ופטור

לסעיפים 136-137 מוצע להסדיר את תוקפן של התניות על הוראות פרק זה. כך, מוצע לקבוע כי לא יהיה תוקף להוראה בהסכם השותפות או בחוזה אחר שמתנה על חובות השותפים לפי פרק זה, אם אינה סבירה בנסיבות העניין או אם היא מתנה על העניינים המפורטים בסעיף. כמו כן, מוצע לקבוע כי שותפות רשאית לפטור שותף מאחריותו בשל הפרת חובת האמונים או חובת הזהירות כלפיה עקב פעולה שעשה בתוקף היותו שותף. אולם אפשרות זו עומדת לשותפות רק אם לא פטרה את השותף בשל פעולה שלא ניתן להתנות עליה כאמור.

פרק שישי: סעדים

לסעיפים 138-140 מוצע להסדיר את זכויות התביעה השונות בתוך השותפות – תביעה של השותפות נגד אחד השותפים או תביעה של שותף נגד השותפות או נגד אחד השותפים. כמו כן, מוצע להסמיך את בית המשפט להורות כי שותפות שאחריות השותפים בה מוגבלת תיתן ערובה מספקת לתשלום הוצאות הנתבע אם יזכה בדין. סעיף זה דומה לסעיף 353א לחוק החברות. כן מוצע לקבוע את התרופות בגין הפרת זכות או חובה הקבועות בפרק זה.

פרק שביעי: סיום חברות בשותפות כללית

כללי לפרק השביעי הפרק השביעי מבקש לקבוע הוראות לעניין סיום חברותו של שותף בשותפות (dissociation) ללא פירוק השותפות (dissolution). ההצעה מבקשת לבטל את רוב עילות הפירוק הקיימות בפקודה ולהמיר אותן בעילות שיביאו לסיום חברותו של השותף בלבד. מטרת ההסדר המוצע היא להפחית את רמת "הפריקות" של השותפות, לחזק את השותפות כמסגרת משפטית יציבה לניהול עסקים ולאפשר לשותפות להמשיך לנהל את עסקיה במקרה שחל שינוי בהרכב השותפים. עקרונות אלה קיימים גם בדין האמריקאי. ראו: § 6 - Uniform Partnership Act (1997), Partner's Dissociation. מבחינה קונספטואלית, עקרונות אלה עולים בקנה אחד היותה של השותפות ישות משפטית נפרדת, כאמור לעיל בחלק העוסק בהתאגדות השותפות, שאף הוא, כאמור, שואב השראה מהדין האמריקאי. התפיסה היא שהרכב השותפות אינו משפיע על עצם קיומה של השותפות, שכן יש לה ישות משפטית משלה ואין זה רצוי – כברירת מחדל – לקבוע ששינוי בהרכבה מוביל בקלות לפירוקה. האירועים המנויים בפקודה כעילות פירוק יסווגו מחדש לארבע קטגוריות שונות של סיום חברות שהן: (1) הפסקת חברות; (2) פרישה; (3) הרחקה על ידי השותפים; (4) הרחקה על ידי בית המשפט. הפסקת חברות היא סיום חברות של שותף בהתקיים תנאים שנקבעו לכך בהסכם השותפות או בחוק. פרישה היא זכות או כוח של שותף ליזום בעצמו פרישה מהשותפות ובכך לסיים את חברותו בשותפות. שתי הקטגוריות האחרונות הן הרחקה של השותף. לעניין זה מוצע לאפשר לשותפים האחרים להרחיק שותף או לאפשר לאחד השותפים לפנות לבית המשפט בבקשה להורות על הרחקה של שותף אחר. עילות הפירוק ייוחדו למקרים שבהם השותפות אינה יכולה להמשיך בפעילותה או למקרים שבהם השותפים החליטו שהם מעוניינים בפירוק. בפרק השמיני הוסדרו הזכויות והחובות של השותף אחרי שחברותו מסתיימת ובפרק התשיעי הוסדרה זכותו של השותף לממש את חלקו בשותפות בדרך של רכישה כפויה. הוראות הפירוק מוסדרות בחלק העשירי להצעה.

סימן א': כללי

לסעיף 141 - סיום חברות בשותפות מוצע שחברותו של אדם בשותפות תסתיים אם נפסקה

חברותו בהתאם לתנאים שנקבעו בהסכם השותפות, בפרישתו של השותף מהשותפות, בהרחקתו על ידי השותפים או בהחלטה של בית המשפט. עילות סיום חברות מפורטות בסימנים ב' עד ד'.

לסעיף 142 - דיווח של השותפות ושותף על סיום חברות בשותפות השותפות חייבת לדווח לרשם בתוך 14 יום על סיום חברותו של שותף בשותפות. ההודעה היא דקלרטיבית בלבד. מוצע לאפשר לשותף שחברותו בשותפות הסתיימה או עתידה להסתיים להודיע על כך לרשם השותפויות גם אם אותו השותף אינו מוסמך ברגיל לדווח בשם השותפות. שותף שחברותו בשותפות הסתיימה עשוי להיפגע מכך שהשותפות מתעכבת בדיווח על סיום חברותו, במיוחד במצבים שבהם הוא חשוף לאחריות נמשכת לחובות השותפות. לכן מוצע לאפשר לכל שותף לדווח מיוזמתו על סיום חברותו בשותפות או על מועד עתידי שבו תסתיים חברותו.

סימן ב': הפסקת חברות

לסעיף 143 - הפסקת חברות בשותפות סימן ב' מבקש להסדיר את התנאים שבהם אדם מפסיק להיות שותף. הפסקת חברות מתרחשת באופן אוטומטי בהתקיים אירוע שנקבע בהסכם השותפות או אם התקיימו האירועים המנויים בסעיף זה. הפסקת חברות אינה דורשת פעולה יזומה מצד השותף שחברותו נפסקת או מצד השותפים האחרים.

מוצע שחברות בשותפות תיפסק אם שותף שהוא יחיד נפטר או אם שותף שהוא תאגיד התחסל. עילות אלה מבוססות על כך שהזכויות בשותפות הן זכויות אישיות. בנוסף, העברת מלוא חלקו של שותף בשותפות לאדם אחר מביאה להפסקת חברות של השותף המעביר.

עוד מוצע לקבוע כהסדר ברירת מחדל כי שלושה סוגי אירועים נוספים יביאו להפסקה אוטומטית של החברות בשותפות – כאשר אדם הוכרז כפושט רגל, כאשר מונה לאדם אפוטרופוס לדין או כאשר הוכרז אדם על ידי בית המשפט כבלתי כשיר. עילות אלה מבוססות על הנחה שהשותפים מעוניינים להפסיק את קשרי השותפות עם אותו שותף בעקבות שינויים במצבו הכלכלי או בכשירותו של השותף. בנוסף להוראות ברירת המחדל הללו השותפים רשאים לקבוע במסגרת הסכם השותפות רשימה של אירועים או נסיבות אחרות שיביאו להפסקת חברות של שותף בשותפות.

לסעיף 144 - חובת הודעה מוצע לדרוש משותף שהעביר את חלקו בשותפות לאדם אחר או הוכרז פושט רגל להודיע על כך לשותפות. המידע נדרש לצורך עדכון השותפים האחרים בנוגע לשינויים שחלו בשותפות וגם לצורך דיווח לרשם השותפויות אם מדובר בשותפות רשומה.

סימן ג': פרישה משותפות

כללי לסימן ג' סימן ג' מבקש להסדיר את פרישתו של שותף משותפות. ההצעה מבחינה בין זכותו של שותף לפרוש מהשותפות ובין כוחו של שותף לפרוש בניגוד להסכם השותפות.

השותף זכאי לפרוש בהתאם לתנאים שנקבעו בהסכם השותפות, בהתאם להסדרי ברירת המחדל
תיק הצעת חוק מס'

שנקבעו בסעיפים 145 ו-146 או אם הוא זכאי לפרוש באישור בית המשפט לפי סעיף 147. מוצע שבשותפות שלא נקבע מועד לסיומה, שותף יהיה זכאי לפרוש בכל עת. לעומת זאת, ככלל, שותף בשותפות שנקבע מועד לסיומה לא יהיה זכאי לפרוש עד לתום תקופת השותפות. בנוסף, מוצע שהשותף יהיה זכאי לפרוש מהשותפות בהתקיים תנאים מסוימים ובאישור בית המשפט.

מוצע להבהיר שאין לאפשר הגבלה על כוחו, להבדיל מזכותו, של שותף לפרוש מהשותפות. השותף נותן שירות אישי לשותפות ולכן לא ניתן לאכוף עליו להמשיך להיות שותף בעל כורחו. שותף רשאי לפרוש מהשותפות באופן חד צדדי ואף בניגוד להסכם השותפות. במקרים שבהם הפרישה מנוגדת להסכם השותפות, השותף יהיה חשוף לתביעה בגין הנזקים שנגרמו לשותפות עקב הפרישה שלא כדין אבל הוא לא יהיה כבול עוד להסכם השותפות.

לסעיף 145 – זכות לפרוש משותפות שלא נקבע מועד לסיומה הסדר ברירת המחדל המוצע הוא ששותף בשותפות שלא נקבע מועד לסיומה יהיה זכאי לפרוש משותפות בכל עת על ידי מסירת הודעה לשותפים ובלבד שמועד הפרישה לא יהיה פחות מחודשיים ממועד מסירת ההודעה.

לסעיף 146 - זכות לפרוש משותפות שנקבע מועד לסיומה בשותפות שנקבע מועד לסיומה הצדדים להסכם השותפות מתחייבים במשתמע להמשיך להיות שותפים עד למועד שהם קבעו לסיום השותפות, ולכן השותפים אינם זכאים לפרוש בתוך תקופת השותפות. מוצע שבשותפות שנקבע מועד לסיומה השותף יהיה זכאי לפרוש מהשותפות אם התרחשו שינויים דרמטיים בחיי השותפות. כך, למשל, יהיו השותפים זכאים להודיע על פרישה מהשותפות, אם חברותו של אחד השותפים האחרים הסתיימה באופן מפתיע כתוצאה ממותו של השותף, מהכרזתו כפושט רגל או מהרחקתו מהשותפות. מדובר בזכות "מגיבה". היינו, ההסדר מקנה לשותף זכות לפרוש בתגובה לסיום חברותו של אחד השותפים האחרים. הזכות "המגיבה" ניתנת למימוש רק בתוך 90 יום אחרי שהתרחש האירוע המזכה. אם השותפים האחרים לא מימשו את זכותם לפרוש מהשותפות, הם יהיו זכאים לפרוש רק כשיגיע המועד שנקבע בהסכם לסיום השותפות.

לסעיף 147 - זכות לפרוש בהגשת בקשה לבית המשפט מוצע לקבוע ששותף יהיה זכאי לפרוש מהשותפות באישור בית המשפט, בין אם הוא זכאי לפרוש לפי הסכם השותפות ובין אם לא, אם הוא נפגע כתוצאה מפעילותו של אחד השותפים האחרים.

בהתאם להסדר הקיים בפקודה כל שותף רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לפירוק השותפות אם התנהגותו של אחד השותפים האחרים פוגעת בפעילות השותפות או בזכויותיו של השותף. ההצעה מבקשת לגוון את סוגי הסעדים העומדים לרשותו של אותו שותף ולמנוע פירוק השותפות כתוצאה מהתנהגותו של אחד השותפים. הסעד העיקרי המוצע הוא הגשת בקשה לבית המשפט להרחקת השותף כדי שהשותפות תוכל להמשיך בפעילותה ללא השותף המקפח. ההסדר המוצע בסעיף זה קובע ששותף רשאי לפנות לבית המשפט ולבקש שיקבע שבתנאים האלה הפרישה היא כדין. זאת גם אם אותו שותף אינו זכאי לפרוש לפי הסכם השותפות. השותף הפורש לא יהיה חשוף לתביעה בגין הנזקים שנגרמו לשותפות עקב פרישה בניגוד להסכם השותפות.

לסעיף 148 - התניה על הכוח לפרוש מהשותפות
תנאים ניתן להתנות על הזכות לפרוש ועל כוחו של שותף לפרוש מהשותפות. ההסדר המוצע בסעיפים 145 ו-146 הוא הסדר ברירת מחדל. השותפים רשאים להוסיף מצבים שבהם שותף רשאי לפרוש וכן להגביל את זכותו של השותף לפרוש מהשותפות. עם זאת, מוצע לקבוע שהגבלה על זכותו של שותף לפרוש תהיה בכתב.

זכותו של שותף לפרוש מהשותפות לפי סעיף 148 אינה ניתנת להתנאה. הזכות לפרישה במקרה זה משמשת סעד לטובת שותף שזכויותיו קופחו. כשם שלא ניתן להתנות על עילות ההרחקה לפי סעיף 150, שהן למעשה סעדים לטובת שותף שזכויותיו קופחו על ידי שותף אחר, כך מוצע שלא ניתן להתנות גם על הזכות לפרוש אם התקיימו אותן העילות.

מוצע גם להבהיר שבמקרים שבהם שותף אינו זכאי בהתאם להסכם השותפות לפרוש מהשותפות לא ניתן יהיה לאכוף עליו להמשיך להיות שותף בעל כורחו. לפיכך, שותף רשאי לפרוש מהשותפות בכל עת, בין בהתאם להסכם השותפות ובין בניגוד להסכם השותפות. כלומר, השותפות אינה רשאית לאכוף עליו את המשך חברותו בשותפות. אולם פרישה בניגוד להסכם השותפות עשויה להקנות לשותפות סעדים בגין הפרת ההסכם כנגד השותף הפרש.

לסעיף 149 - דינה של דרישת פירוק כדין הודעת פרישה
דרישה לפירוק השותפות, והשותפים אינם נענים לה, יראו את הדרישה כהודעת פרישה של השותף שדרש את הפירוק. במצב כזה יראו את הודעת הפרישה כחלה מהמועד שבו השותפים דחו את בקשת הפירוק.

סימן ז': הרחקה מהשותפות

כללי לסימן ז'
הפקודה אינה קובעת באלו מקרים רשאים השותפים להרחיק שותף או מהן עילות ההרחקה של שותף על ידי בית המשפט. ההתייחסות היחידה בפקודה לעניין הרחקה של שותף היא הקביעה שלפיה הסדר בעניין זה חייב להיות רק "בהסכם מפורש שבין השותפים" (סעיף 36 לפקודה). מדובר בחריג לכלל שלפיו ניתן להתנות על זכויות השותפים בין בהסכם מפורש ובין בהסכם משתמע (סעיף 34 לפקודה). מכאן שהפקודה אינה מגבילה את האפשרות של השותפים לקבוע עילות להרחקת שותף כל עוד השותפים הסכימו על כך במפורש.

השינוי המרכזי המוצע בפרק זה הוא המרה של רוב העילות הפירוק בפקודה בעילות הרחקה. מוצע לחלק את עילות ההרחקה של שותף לשני סוגים: האחד – הרחקה בהחלטה של כל השותפים האחרים אם התקיימו עילות ברירת המחדל בחוק או עילות נוספות שנקבעו בהסכם השותפות. השני – הרחקה במקרים שבהם אחד השותפים פוגע בפעילות של השותפות או בזכויותיהם של שאר השותפים. במקרים אלה הרחקה משמשת סעד לטובת השותפות והשותפים האחרים והיא מותנית באישור בית המשפט.

מוצע שעילות ההרחקה שנקבעו כסעד עצמי יהיו עילות ברירת מחדל שהשותפים רשאים להתנות
תיק הצעת חוק מס'

עליהן. אין מניעה שהשותפים יגבילו את עילות ההרחקה או יוסיפו עילות הרחקה נוספות. עם זאת, במקרה שהשותפים מבקשים להוסיף עילת הרחקה נוספת יינתן תוקף להסכמתם רק אם הדבר נקבע בהסכם מפורש בין השותפים. זאת בדומה להסדר הקיים היום בפקודה. מנגד, עילות ההרחקה באישור בית המשפט אינן ניתנות להתניה.

לסעיף 150 - הרחקה על ידי השותפים מוצע כהסדר ברירת מחדל שהשותפים יהיו רשאים להרחיק שותף בהחלטה פה אחד של שאר השותפים אם השותף איבד את האינטרס הכלכלי הישיר שלו בשותפות כתוצאה מצו עיקול שהוטל על חלקו בשותפות או כתוצאה מהעברה רצונית של הזכויות הכלכליות שלו בשותפות לאדם אחר.

בנוסף, מוצע לקבוע ששותפים יהיו רשאים להרחיק שותף שהוא תאגיד אם הוא נמצא בהליכי פירוק. הליכי פירוק עשויים להימשך זמן רב ובמהלכם התאגיד ממשיך לנהל את עסקיו רק לצורך מימוש הנכסים וחלוקתם עד לחיסול השותפות. מוצע לקבוע כי ממועד ההחלטה על הפירוק ועד למועד החיסול השותפים יהיו רשאים להחליט על הרחקת השותף שהוא תאגיד. מובן כי חובת תום הלב הכללית חולשת על מימוש כל זכות בין השותפים לבין עצמם. לפיכך, גם הזכות להרחיק שותף כפופה לחובות תום הלב בין השותפים.

לסעיף 151 – חובת הודעה מוצע להטיל חובת הודעה על שותף שאירע לגביו אחד מהאירועים האמורים בסעיף 150. שותף שיפר את חובת ההודעה יראו אותו כמי שהפר את חובת האמונים כלפי השותפות.

לסעיף 152 - מועד ההרחקה על מנת להגן על האינטרסים של השותף המורחק מוצע לקבוע שמועד ההרחקה יושהה למשך שלושה חודשים. במהלך תקופה זו השותף יוכל לפעול על מנת להסיר את העיקול או לבטל את העברת הזכויות הכלכליות כדי למנוע מהשותפים לממש את אופציית ההרחקה.

לסעיף 153 - הרחקה בהחלטת בית המשפט הסעיף המוצע עוסק בהרחקה של אחד השותפים לפי בקשה של השותפות או של אחד השותפים. חלק מהעילות המנויות בסעיף המוצע הן עילות פירוק לפי סעיף 45 לפקודה. השינוי המרכזי הוא הפיכת העילות מעילות פירוק באישור של בית המשפט לעילות הרחקה באישור של בית המשפט. המעבר מעילות פירוק לעילות הרחקה הוא נדבך מרכזי במגמה הכללית לשימור השותפות כעסק חי והימנעות מפגיעה בשותפים התמימים.

מוצע לאפשר את ההרחקה של שותף אם בית המשפט מצא שהוא אינו יכול למלא בדרך של קבע את חובותיו לפי הסכם השותפות או החוק מפאת חולשה שכלית או גופנית. עילה ההרחקה המוצעת מקבילה לעילת הפירוק בסעיף 45(1) ו-45(2) לפקודה.

בנוסף, מוצע שאם בית המשפט מצא שהשותף פעל שלא כדין וגרם לפגיעה מהותית בעסקי השותפות או שיש חשש מהותי שפעולותיו של השותף יגרמו לפגיעה מהותית בעסקי השותפות הוא יוכל להורות על הרחקתו של השותף. עילת ההרחקה המוצעת מקבילה לעילת הפירוק בסעיף 45(3).

מוצע לאפשר לשותפות או לאחד השותפים לפנות לבית המשפט ולבקש הרחקה של שותף במקרה
תיק הצעת חוק מס'

שהוא הפר ביודעין או באופן מתמשך הפרה יסודית את חובותיו לפי הסכם השותפות או לפי חוק זה או שיש חשש מהותי שיתנהל בדרך זו. עילת ההרחקה המוצעת מקבילה לעילת הפירוק בסעיף 45(4).

לסעיף 154 - סמכות למתן הוראות מוצע לקבוע שבית המשפט מוסמך לתת הוראות בנוגע להפעלת סמכויותיו, מימוש זכויותיו וקיום חיוביו של השותף מהמועד שהוגשה בקשת ההרחקה. מדובר בסעד זמני שנועד למנוע פגיעה בעסקי השותפות בתקופת הביניים עד שבית המשפט יחליט האם התקיימה עילה המצדיקה את הרחקתו של השותף.

פרק שמיני: תוצאות סיום חברות בשותפות

סימן א': זכויות, חובות ואחריות של שותף לשעבר

לסעיף 155 - כללי התפיסה שביסוד ההצעה היא שיש להגן על יציבותן של שותפויות ולהקטין את מידת הפריקות שלהן. ההנחה היא כי זו ברירת המחדל הראויה. בהתאם, מוצע לקבוע כי השותפות תמשיך להתקיים אחרי שחברותו של שותף הסתיימה. פרק זה קובע את זכויותיו, סמכויותיו וחובותיו של אותו שותף.

לסעיף 156 – זכות לקבל מידע מוצע לעגן את זכותו של השותף שחברותו מסתיימת לקבל כל מידע הוא זכאי לו בהיותו שותף. התנאי היחיד הוא שהשותף ידרוש את המידע בתום לב וכי המידע ייגע לתקופה שבה הוא היה שותף.

לסעיף 157 – אחריות של שותף לנזקים סעיף זה מתייחס לשותף שפרש מהשותפות בניגוד להסכם השותפות או לשותף שהורחק מהשותפות. מוצע לקבוע כי בשני המקרים האמורים תוטל על השותף אחריות לנזקים שנגרמו לשותפות עקב סיום חברותו.

סימן ב': זכות לרכישה כפויה

כללי סימן ב' מסדיר את זכותו של השותף לדרוש מהשותפות תשלום עבור חלקו בשותפות אחרי שחברותו בשותפות הסתיימה. שותפות המבקשת להמשיך להתקיים חייבת להביא לכך ששותף

לשעבר יקבל תמורה עבור חלקו בשותפות ולהביא לידי סיום את מערכת היחסים בין השותף לשותפות. הוראות סימן ב' קובעות מנגנון מפורט שיאפשר לשותף לקבל תמורה עבור חלקו באופן שיהיה יעיל והוגן לשותפות ולשותף לשעבר.

לסעיף 158 - רכישה כפויה בסעיף המוצע נקבעה זכותו של השותף לקבל תמורה עבור חלקו בשותפות אם חברותו בשותפות הסתיימה. זכות זו מכונה "רכישה כפויה" משום שהשותף כופה על השותפות לרכוש את חלקו בשותפות. רכישה כפויה מטילה נטל לא מבוטל על השותפות שצריכה לשלם לאחד השותפים תמורה עבור חלקו בשותפות או להביא לכך ששותף אחר או צד שלישי ירכוש את חלקו של השותף בשותפות.

השותף לא יהיה זכאי לדרוש את חלקו בשותפות אם השותפות התפרקה בתוך 60 יום מהמועד שבו חברותו בשותפות הסתיימה. במקרה זה השותף יקבל את חלקו היחסי בנכסי השותפות בפירוק.

לסעיף 159 - מחיר הרכישה הסעיף המוצע קובע הסדר ברירת מחדל לעניין אופן חישוב התמורה שהשותפות תשלם עבור חלקו של השותף בשותפות. ההסדר מבחין בין מצב שבו חברותו של שותף הסתיימה כדין לבין מצב שבו חברותו של השותף הסתיימה שלא כדין.

במקרה הראשון השותף זכאי לקבל את השווי ההוגן של חלקו בשותפות. המונח "שווי הוגן" אינו מפנה לשיטת הערכה ספציפית שעשויה להשתנות בהתאם למאפיינים של השותפות. השווי ההוגן של חלקו בשותפות נמדד במועד שבו חברותו בשותפות הסתיימה והיא מבוססת על הערכה של התמורה שהיה מקבל השותף אילו היה מוכר את חלקו בשותפות לאדם שלישי.

במקרה שחברותו של השותף בשותפות הסתיימה בניגוד לתנאים שנקבעו בהסכם השותפות, הסדר ברירת המחדל לחישוב התמורה עבור חלקו של השותף בשותפות הוא שונה. ההסדר המוצע קובע שהשותף זכאי לנמוך מבין שני אלה – השווי ההוגן והסכום שהיה זכאי לקבל עבור חלקו בשותפות בפירוק. הסדר ברירת המחדל מבוסס על ההנחה שהשותפים לא היו רוצים ששותף שחברותו בשותפות מסתיימת שלא כדין יקבל תמורה עבור חלקו שהיא גבוהה מזו שהיה מקבל בפירוק השותפות.

לסעיף 160 - קיזוז חובות הסדר ברירת המחדל המוצע קובע שהשותפות רשאית לקזז ממחיר הרכישה את הנזק שנגרם לה כתוצאה מכך שהשותף פרש מהשותפות שלא כדין וכל סכום אחר שהוא חייב לשותפות בין אם הגיע מועד פירעון החוב ובין אם לא.

לסעיף 162 - תשלום נדחה מוצע ששותף שחברותו בשותפות הסתיימה לפני המועד שנקבע לסיום השותפות לא יהיה זכאי לתשלום עבור חלקו בשותפות עד למועד סיום השותפות. בשותפות שהוקמה לתקופה מוגבלת בזמן, ברירת המחדל היא שהשותפים מעוניינים שכל החזר ההשקעה בשותפות יחזור לשותפים רק עם פירוק השותפות. לכן גם התשלום לפי סימן זה יידחה לפירוק השותפות.

דחיית התשלום מחייבת שהשותפות תניח ערובה להבטחת החיוב. מוצע לאפשר לבית המשפט לתת הוראות לעניין הערובה לתשלום החיוב ואף להורות על תשלום התמורה לפני שנקבע המועד לסיום השותפות. זאת אם הוכיח השותף שתשלום מוקדם לא יפגע ביכולתה של השותפות להמשיך ולנהל את עסקיה.

לסעיף 163 - תוספת ריבית התשלום שהשותפות חייבת לשלם לשותפים הוא חוב של השותפות. לכן מוצע לקבוע שלמחיר הרכישה ולחוב הנדחה יש להוסיף ריבית מהמועד שבו חברותו של השותף הסתיימה.

לסעיף 164 - הודעת התשלום מטרת הסעיף להבטיח שהשותף יקבל את המידע הדרוש לו כדי להעריך האם התמורה שהציעה השותפות עבור חלקו היא הוגנת וסבירה. הסדר ברירת המחדל קובע שהשותפות חייבת לצרף להצעת התשלום את הדוחות הכספיים השנתיים של השותפות שנערכו לכל המאוחר ב-16 החודשים האחרונים, אם ישנם. אם השותפות אינה עורכת דוחות כספיים היא חייבת להעביר מידע שווה ערך לדוח כספי והצהרה על נכסי השותפות וחובותיה.

השותפות חייבת לצרף לצד המידע הכספי גם הסבר ביחס לאופן חישוב הצעת התשלום. בנוסף, השותפות תציין שהשותף זכאי לדרוש מבית המשפט לקבוע את מחיר הרכישה בתוך שלושה חודשים ממועד קבלת התשלום על ידי השותפות.

לסעיף 165 – סעד הערכה מוצע להסמיך את בית המשפט ליתן סעד הערכה לבקשת שותף לשעבר או לבקשת השותפות. בית המשפט יוסמך לקבוע את מחיר הרכישה, הזכות לקיזוז, שיעור הריבית, הערובה להבטחת חיוב נדחה וכל תנאי אחר הנוגע לחובות השותפות לשותף או לחובות השותף לשותפות.

חלק שישי: שותפות מוגבלת

כללי לחלק השישי

שותפות מוגבלת לפי הפקודה היא שותפות שבה יש לפחות שותף כללי אחד המנהל את השותפות ואחראי בכל חיוביה ולפחות שותף מוגבל אחד שאינו זכאי להיות מעורב בניהול ענייני השותפות ושאריותו לחובות השותפות מוגבלת לסכום שהשקיע בה.

המאפיינים המרכזיים של שותפות מוגבלת הם ניהול ריכוזי ומבוצר בידי השותף הכללי (strong centralized and entrenched management) ושותף מוגבל שהוא משקיע פסיבי ללא זכויות שליטה בשותפות או זכויות יציאה ממנה (passive investor with little control over or right to exit the entity). מאפיינים אלה של השותפות המוגבלת הפכו אותה לתאגיד המתאים ביותר לפעילות של קרנות השקעה (private equity) ובכלל זה קרנות הון סיכון (venture capital).

לקרנות השקעה לקרנות הון סיכון תפקיד מרכזי בפעילות העסקית בעשורים האחרונים בעולם בכלל ובישראל בפרט. קרנות הון סיכון בישראל הן נדבך מרכזי בפיתוח ענף ההיי-טק. החלטת הפקודה בהסדר מודרני חשובה אפוא ליצירת סביבה עסקית תומכת לחברות הזנק ולפיתוח המשק באופן כללי. ההצעה משמרת את המודל הבסיסי של השותפות המוגבלת שבה לשותפים הכלליים זכויות ניהול בלעדיות והשותפים המוגבלים הם משקיעים פסיביים בלבד. ההצעה מבקשת להתאים את דיני השותפויות המוגבלות להסדרים המודרניים הקיימים בעולם, להסיר חסמים בירוקרטיים ברישום ובניהול השותפות ולהפוך את השותפות המוגבלת בישראל לאטרקטיבית ותחרותית עבור יזמים ומשקיעים.

רישום שותפות מוגבלת

שותפות מוגבלת לפי הפקודה נדרשת לקבל אישור מראש להסכם השותפות על ידי רשם השותפויות המאשר את ההסכם "לפי שיקול דעתו המוחלט". השותפות נדרשת לפרסם את הסכם השותפות המוגבלת במרשם וכל שינוי בהסכם השותפות מותנה באישור הרשם. מוצע לבטל את הדרישה לאישור הסכם השותפות על ידי הרשם ואת הדרישה לפרסום ההסכם במרשם.

הסכם השותפות הוא מסמך פרטי המסדיר את מערכת היחסים הפנימיים בין השותפות ולכן אין הצדקה להתנות את תוקפו של ההסכם באישור הרשם או לחייב את פרסום ההסכם לציבור. מוצע שגם כל שינוי בהסכם השותפות יהיה תקף ממועד החלטת השותפים ללא דרישה לפרסום או דיווח בדבר השינויים בהסכם.

ביטול הדרישה לאישור ולפרסום של הסכם השותפות יסיר חסם משמעותי בפני רישום של שותפויות מוגבלות בישראל. כיום משקיעים ויזמים נמנעים מרישום שותפות מוגבלת בישראל משום שהדרישה לפרסום ההסכם מביאה לחשיפה של מידע פרטי וסודות מסחריים. דרישה דומה אינה קיימת במדינות מפותחות אחרות.

זאת ועוד, המצב המשפטי הקיים היום לפיו השותפות חייבת לפרסום הסכם שותפות בשפה העברית יוצר חסם נוסף בפני משקיעים זרים שאינם מעוניינים לחתום על הסכם שאינו כתוב בשפתם. כמו כן, פרסום הסכם בעברית כרוך בעלויות תרגום שעשויות להיות משמעותיות.

ביטול הדרישה יביא לקיצור משמעותי בהליך הרישום. כיום, רישום של שותפות מוגבלת נמשך כשלושה שבועות בעיקר לצורך בדיקה ואישור הסכם השותפות. רישום שותפות במדינות זרות (דוגמת

דלוואר) נמשך בין יום (הליך רישום מהיר) לשלושה ימים (הליך רישום רגיל). הזמן הרב שבו נמשך הליך הרישום וחוסר הוודאות בנוגע לסיום ההליך מהווה חסם משמעותי לרישום שותפויות מוגבלות בישראל.

מידע פומבי ומידע פרטי במרשם

מוצע לקבוע כי שותפות מוגבלת תידרש לספק מידע מוגבל לצדדים שלישיים במסגרת הבקשה לרישום. המידע כולל מידע בסיסי בנוגע לשותפות (שם, מועד ההתאגדות, משרד רשום ומען רשום) והשותפים הכלליים (זהותם ומידע ביחס להגבלת אחריות).

ההצעה יוצרת איזון בין אינטרס הציבור לשקיפות לבין האינטרס של השותפים – בעיקר השותפים המוגבלים – לשמירה על מידע פרטי. מוצע שמידע בקשר לזהותם של השותפים המוגבלים יימסר לרשם אבל לא יהיה פתוח לעיון הציבור. חשיפת מידע בקשר לזהות השותפים המוגבלים מהווה חסם משמעותי בפני משקיעים, בעיקר משקיעים מוסדיים מקומיים וזרים, להשקיע בשותפות מוגבלות שהוקמה בישראל. עצם ההשקעה של גוף מוסדי בקרן פרטית עשויה להוות חשיפה של סודות מסחריים. בנוסף, ההצעה מבקשת לצמצם את המידע שהשותפות חייבת למסור לרשם לעומת דרישות המידע הקיימות היום בפקודה. צמצום המידע לא יפגע באינטרסים ציבוריים אך יקל על הליך הרישום ויחסוך מהשותפות לעדכן מידע.

חלק שישי: שותפות מוגבלת

כללי לחלק השישי בסעיף 3 לפקודה נקבע שמספר השותפים הכלליים בשותפות לא יעלה על עשרים. במסגרת תיקון 4 בוטלה ההגבלה על מספר השותפים המוגבלים בשותפות. כעת מוצע לבטל את ההגבלה גם ביחס למספר השותפים הכלליים בשותפות מוגבלת.

כמו כן, בפקודה נקבע ששותף כללי אינו יכול להיות שותף מוגבל. לפי ההצעה אין עוד הצדקה לכך מהטעמים הבאים. ראשית, ההצעה מבקשת לאפשר הגבלת אחריות של השותף כללי והשותף המוגבל. בנוסף, מוצע שמידת המעורבות של השותף המוגבל בניהול ענייני השותפות תהיה עניין שנתון להסכמת השותפים. לפיכך, ההבדלים בין השותף הכללי לשותף המוגבל לא יהיו מבוססים רק על מעמדם בשותפות, אלא על ההסכמות לעניין מידת מעורבותם ולעניין השאלה האם אחריותם תהיה מוגבלת. לפיכך, אין עוד הצדקה למנוע משותף כללי להיות שותף מוגבל. בהתאם, ההצעה מסדירה בפירוש את האפשרות של ה"כשירות הכפולה" של שותף בשותפות מוגבלת, היינו, את יכולתו לחבוש את שני הכובעים בו זמנית.

מודל הכשירות הכפולה קיים גם בדן האמריקאי, ראו: Uniform Limited Partnership Act § 113: Dual Capacity (2001).

בזכות ביטול המגבלה על מספר השותפים ובזכות קביעת ההוראה המאפשרת את הכשירות הכפולה, ייחסך משותפים הצורך להקים חברות במיוחד לשם עקיפה של מגבלות אלה. פרקטיקה זו נהוגה היום והיא מלמדת על כך שהמגבלות האמורות מיותרות. כך לדוגמה – שותף כללי שמנוע מלהשקיע בשותפות המוגבלת כשותף כללי, יכול להקים כיום חברת בת או חברת אחות לצורך עקיפת

ההוראה המגבילה אותו מלכהן הן כשותף כללי והן כשותף מוגבל. עקיפת המגבלה באופן הזה אינה מעוררת קושי מהותי, ומכאן שהמגבלות מיותרות. כמו כן, הקמת חברות ריקות מפעילות עסקית שכל תכליתן עקיפה של הוראות החוק יוצרת עלויות תפעול והקמה מיותרות. ביטול המגבלה יביא להסדר הראוי.

הגבלת אחריות

בפקודה נקבע שהשותפים הכלליים בשותפות מוגבלת אחראים באחריות בלתי מוגבלת לחובות השותפות. ההצעה מבקשת לנתק בין מעמדו של שותף בשותפות לבין אחריותו לחובותיה. מוצע לאפשר לשותף כללי בשותפות מוגבלת להגביל את אחריותו לחובות השותפות אם השותפות מסרה הודעה על כך לרשם.

כיום אחריותו של שותף מוגבל לחובות השותפות מגעת עד לסכום ההון שהשקיע בשותפות, אך הוא עשוי להיות אחראי לכל חובות השותפות אם התערב בניהול ענייניה. מוצע לשנות הסדר זה. מוצע להשוות את מעמדו של השותף המוגבל למעמדו של בעל מניות בחברה בערבון מוגבל. הגבלת אחריותו של השותף המוגבל תהיה עניין שבסטטוס ולא תהיה תלויה בשאלה האם השותף התערב בניהול ענייני השותפות אם לא. כך, בדומה לבעל מניות בחברה, גם השותף המוגבל עשוי לחוב באחריות לחובות השותפות אם התקיימו התנאים להרמת מסך ההתאגדות.

בפרקטיקה שותפים כלליים מתאגדים בחברות בע"מ כך שאין משמעות פרקטית להוראה בפקודה שלפיה אחריותו של השותף הכללי לחובות השותפות היא בלתי מוגבלת. ההסדר המוצע יחסוך משותפים כלליים להתאגד, על כל העלויות הכרוכות בכך, אך ורק לצורכי הגבלת אחריות. הוא יאפשר ליזמים לנהל את השותפות ללא חשש מחשיפה לחובות השותפות בדומה למנהלים בחברות (בדומה למודל ה-LLLP בארה"ב).

ההסדר המוצע שלפיו שותף מוגבל אינו חשוף לחובות השותפות כתוצאה ממעורבות בניהולה מחזק את מעמדו של השותף המוגבל ומאפשר לו לפעול להגן על האינטרסים שלו בשותפות באמצעים שונים ללא חשש שפעולות אלה יחשפו אותו לאחריות בלתי מוגבלת.

משקיעים ובכללם גופים מוסדיים נמנעים היום למנות נציגים מטעמם בדירקטוריון של השותף הכללי שהוא תאגיד, מחשש שמעורבות מטעמם תחשוף אותם לאחריות בלתי מוגבלת. ההסדר יאפשר לשותפים מוגבלים לעגן במסגרת הסכם השותפות סמכויות פיקוח (advisory boards) ויעודד השקעות של גופים מוסדיים בשותפויות מוגבלות שהוקמו בישראל תוך ניצול הוודאות המשפטית של הגנת אחריות מלאה (full liability protection) שההסדר המוצע מעניק להם.

הון השותפות

הפקודה מחייבת את השותף המוגבל "להכניס לשותפות בשעת ההתקשרות, הון בכסף או בנכס שהוערך בסכום מפורש, על מנת שלא יהא אחראי לחיוביה של השותפות למעלה מן הסכום שהכניס כאמור". הפקודה אינה מחייבת את השותף המוגבל להכניס סכום מינימלי לשותפות ואין דרישה לסכום הון מינימלי לצורך קיומה של שותפות מוגבלת.

בנוסף, בפקודה נקבע ש"שותף מוגבל אינו רשאי, במשך קיומה של השותפות, למשוך או לקבל, במישרין או בעקיפין, שום חלק מהשקעתו, ואם עשה כן, יהא חב בחיוביה של השותפות כדי הסכומים שמשך או שקיבל".

הדרישה להכניס הון לשותפות וההגבלה על החזרת השקעה בשותפות מתייחסות רק להשקעות הוניות. הדרישה להכנסת הון בפקודה היא דרישה נומינלית בלבד ולכן היא אינה משמשת ככרית הגנה לנושים.

לפיכך, מוצע לבטל את הדרישה להכניס הון לשותפות כתנאי לסיווגו של שותף מוגבל ככזה ולהגבלת אחריותו לחובות השותפות.

ההסדר בפקודה מחייב שותפים מוגבלים להשקיע סכומים נומינליים עם הקמת השותפות. ההשקעות המשמעותיות בשותפות מסווגות כיום כהלוואות שאינן נושאות ריבית או באופנים אחרים על מנת לעקוף את הדרישות הפורמליות בפקודה. ההסדר המוצע יאפשר גמישות רבה יותר בעריכת הסכמי השקעה עם השותפים המוגבלים ויאפשר תזמון מתאים של דרישות הון (capital call) בהתאם לצרכי העסק.

קבלת החלטות בשותפות מוגבלת

בפקודה נקבע שהחלטות "בעניינים רגילים הנוגעים לשותפות יוכרעו ברוב דעות של השותפים הכלליים" (סעיף 63(ד)(5) לפקודה). שינוי "במהותם של עסקי השותפות" דורש הסכמה של כל השותפים, הכלליים והמוגבלים. בהעדר הבחנה ברורה בין עניינים רגילים של השותפות לבין עניינים שיש בהם שינוי במהות עסקי השותפות, קיימת עמימות רבה בנוגע לאופן קבלת ההחלטות בשותפות.

ההצעה מבקשת לקבוע הסדר ברור בנוגע לאופן קבלת ההחלטות בשותפות תוך שמירה על העיקרון שלפיו השליטה והניהול בשותפות המוגבלת נתונה בידי השותפים הכלליים.

ככלל, ההחלטות בשותפות מוגבלת מתקבלות על ידי רוב השותפים הכלליים. ההצעה מונה רשימה סגורה של החלטות משמעותיות הטעונות אישור של השותפים המוגבלים. החלטות אלה יתקבלו על ידי השותפים המחזיקים ברוב הזכויות לקבלת רווחי השותפות במועד ההחלטה, אלא אם כן נקבע אחרת בהסכם השותפות. ההצעה מרחיבה את רשימת הנושאים הטעונים אישור של השותפים המוגבלים. כך, לדוגמה, צירוף שותף חדש לשותפות, כללי או מוגבל, או העברת זכותו של שותף מוגבל לאדם אחר טעונים אישור של השותפים המוגבלים (השוו לסעיפים 63(ד)(1) ו-63(ד)(3) לפקודה).

חובות וזכויות השותף המוגבל

בפקודה לא נקבע הסדר ברור בנוגע לחובות השותף המוגבל כלפי השותפות והשותפים. בפקודה רק נקבע באופן לקוני ביותר שהשותף המוגבל זכאי לעיין בפנקסי השותפות ולבחון את מצבה וסיכוייה.

מוצע להבהיר ששותף מוגבל אינו חב חובות מעבר לחובות תום הלב החוזיות כלפי השותפות והשותפים בהתאם למעמדו כמשקיע פסיבי בשותפות. מוצע גם להרחיב ולהבהיר את הזכויות של השותף המוגבל לקבל מידע מהשותפות, את זכותו לדרוש עריכת דוחות כספיים ומינוי רואה חשבון מבקר ואת זכותו לתבוע את השותפות בתביעה נגזרת.

ההצעה מבקשת ליצור סביבה משפטית תומכת לשותף מוגבל. היא מגבילה את חובותיו כלפי השותפות והשותפים והיא מרחיבה ומבהירה את זכויותיו. ההצעה מעניקה לשותף המוגבל כלים לממש את הזכויות שלו בשותפות ומאפשרת לו לפעול במסגרת הסכם השותפות ללא הגבלה וללא חשש מפגיעה באחריותו המוגבלת, כדי שהוא יוכל לפקח באופן אפקטיבי על האינטרסים שלו בשותפות.

חובות וזכויות השותף הכללי

הפקודה מגדירה את הזכויות והחובות של השותף הכללי בשותפות מוגבלת בדרך של הפנייה לזכויות ולחובות של השותף הכללי בשותפות כללית. מודל זה אינו עונה על הצורך בקיומו של הסדר ודאי ונפרד שיבהיר את זכויותיו וחובותיו של השותף הכללי בשותפות המוגבלת.

כדי לענות על צורך זה, מבחינה ההצעה בין שותף כללי בשותפות כללית לבין שותף כללי בשותפות מוגבלת. פערי הכוח והמידע המובנים ביחסי השותפות בין שותף כללי לבין שותף מוגבל מצדיקים יצירת הסדר שונה ונפרד (stand alone) כך שחובותיו וזכויותיו של השותף הכללי בשותפות מוגבלת ישקפו את הניהול המרוכז והמבוצר שלו בשותפות. מוצע לקבוע הסדרים שונים ביחס לחובות זהירות, ביחס להיקף חובות האמון וביחס לאפשרות להתנות על חובות זהירות ואמון בין השותפים.

פרק ראשון: כללי

סימן א': השותפים בשותפות מוגבלת

כללי לסימן א' סימן א' מבקש להסדיר את מספר השותפים המזערי בשותפות מוגבלת ואת הכשרות הכפולה של שותף בשותפות מוגבלת להיות שותף כללי ושותף מוגבל. השינויים המוצעים לעומת הפקודה הם ביטול המגבלה על מספרם המרבי של השותפים הכלליים וביטול ההגבלה על שותף כללי להיות גם שותף מוגבל.

לסעיף 166 – מספר השותפים בשותפות מוגבלת במסגרת תיקון 4 לפקודה תוקן סעיף 3 ובוטלה ההגבלה על מספרם המרבי של השותפים המוגבלים בשותפות מוגבלת. נותרה מגבלה ביחס לשותפים הכלליים, שבהתאם לפקודה מספרם לא יעלה על עשרים. מוצע לבטל את המגבלה גם על מספרם המרבי של השותפים הכלליים בשותפות מוגבלת. מספר השותפים הכלליים הוא עניין להסדרה בין השותפים ואין הצדקה להגביל את מספרם של השותפים הכלליים בחקיקה.

בהתאם להסדר המוצע מספר השותפים בשותפות מוגבלת לא יפחת משניים כאשר לפחות שותף אחד הוא שותף כללי ושותף אחד הוא שותף מוגבל.

לסעיף 167 - כשרות כפולה של שותף כללי ושותף מוגבל מוצע לבטל את ההגבלה הקיימת בפקודה לפיה שותף כללי אינו יכול להיות גם שותף מוגבל. הגבלה זו נובעת מההגדרה של שותף כללי

בסעיף 1 לפקודה הקובעת כי שותף כללי הוא "שותף שאינו שותף מוגבל".

אין הצדקה למנוע משותף כללי להשקיע בשותפות בכובעו כשותף מוגבל, כשם שנושא משרה בחברה יכול להשקיע בחברה כבעל מניות בד בבד עם היותו נושא משרה. בנוסף, ההבדלים בין שותף כללי לשותף מוגבל בהצעה אינם מבוססי סטטוס. הדיכוטומיה החד משמעית הקיימת בפקודה בין השותף הכללי לשותף המוגבל אינה קיימת בהצעה. היינו, לפי ההצעה השותף הכללי אינו אחראי ככזה בחובות השותפות ואין מניעה עקרונית שלשותף מוגבל יהיו זכויות בניהול השותפות. ההבחנות בין השותפים מבוססות על ההסכם בין השותפים בלבד ולכן אין עוד הצדקה לקבוע ששותף כללי אינו יכול להיות גם שותף מוגבל.

מוצע להבהיר שאין בהסדר המוצע כדי לפגוע בזכויות או בחובות של אדם המשמש שותף כללי ושותף מוגבל. בהפעלת סמכויותיו כשותף כללי הוא יהיה כפוף לזכויות, לחובות ולאחריות החלות עליו כשותף כללי, ואילו בהפעלת סמכויותיו כשותף מוגבל הוא יהיה כפוף לזכויות, לחובות ולאחריות החלות עליו כשותף מוגבל.

סימן ב': זכויות השותפים לרווחים

לסעיף 168 – חלוקת רווחים והפסדים בין השותפים הפקודה אינה מבחינה לעניין חלוקת רווחי השותפות והפסדיה בין שותפים בשותפות כללית לבין שותפים בשותפות מוגבלת. סעיף 34(1) לפקודה קובע שחלוקת הון ורווחים בין השותפים יהיה "בשיעור יחסי לסכום ההון שהסכים (השותף) לחתום עליו".

מוצע לקבוע הסדר ברירת מחדל לעניין האופן שבו השותפות המוגבלת זוקפת את רווחיה והפסדיה בין השותפים. מוצע לקבוע כי רווחי השותפות יחולקו בפועל לשותפים רק אם התקבלה בפועל החלטת חלוקה. הסעיף המוצע מסדיר את זקיפת הרווחים וההפסדים בלבד. זקיפה זו היא לצורכי התחשבות פנימית בין השותפים.

ההסדר דומה בעיקרו להסדר הקיים בפקודה שלפיו חלוקת רווחי השותפות תהיה בשיעור ההון שהושקע על ידי השותפים. מוצע שלא לקבוע הוראת ברירת מחדל נפרדת לעניין חלוקת הפסדי השותפות, כך שהפסדי השותפות יחולקו באופן דומה לרווחי השותפות. אם השותפים החליטו לחלק את רווחי השותפות באופן אחר וללא תלות בהשקעה בהון, אזי גם חלוקת ההפסדים תשתנה בהתאם.

פרק שני: שותף כללי בשותפות מוגבלת

סימן א': שותף כללי

לסעיפים 169-173 – שותף כללי בשותפות מוגבלת, הצטרפות שותף כללי לשותפות, המועד שבו אדם תיק הצעת חוק מס'

מצטרף לשותפות, החלטה לצרף שותף כללי, דיווח על שינויים הסימן מבקש לקבוע הוראות לעניין זיהוי השותף הכללי בשותפות מוגבלת, אופן ההצטרפות של שותף חדש לשותפות וחובות הדיווח לרשם. ההסדר המוצע דומה בעיקרו להסדר לעניין שותף כללי בשותפות כללית. לפי ההסדר המוצע מעמדו של אדם כשותף כללי אינו מותנה ברישום שלו כשותף כללי ברשם השותפויות. השותפות חייבת לדווח על שינויים בהרכב השותפים בשותפות מוגבלת. חובת הדיווח היא דקלרטיבית ואינה משפיעה על מעמדו של השותף הכללי בשותפות. ההבדל המרכזי לעומת הפקודה הוא שינוי בהוראות ברירת המחדל לעניין הצטרפותו של שותף כללי בשותף מוגבלת. הסדר ברירת המחדל בפקודה קובע כי נדרשת הסכמה של כל השותפים הכלליים לצירוף שותף כללי חדש וכי אין דרישה לקבלת אישור של השותפים המוגבלים. כעת מוצע להרחיב את זכויות השותפים המוגבלים ולקבוע כהוראת ברירת מחדל שההחלטה לצרף שותף כללי חדש תהיה טעונה הסכמה בכתב של כל השותפים המוגבלים. הסדר מקביל נקבע גם ביחס להעברת חלקו של שותף כללי בשותפות מוגבלת לאדם אחר. גם שם מוצע שההעברה תהיה טעונה אישור של השותפים המוגבלים. העיקרון המאחד הוא שהשותפים המוגבלים, שהם משקיעים פסיביים בשותפות, זכאים, כהסדר ברירת מחדל, לאשר את זהות השותפים הכלליים שהם מנהלי השותפות.

סימן ב': כשרות של שותף כללי בשותפות מוגבלת

לסעיפים 174-175 – כשרות שותף כללי, שותף כללי שאין לו כשירות סימן ב' קובע הוראות לעניין כשרותו של שותף כללי בשותפות מוגבלת. תנאי הכשרות המוצעים דומים לתנאי הכשרות המינימליים הנדרשים מדירקטור בחברה פרטית. בשל מעמדו של השותף הכללי כמנהל השותפות מוצע שיחולו לגביו אותם תנאי כשירות שנקבעו ביחס לדירקטור בחברה פרטית. בנוסף מוצע להבהיר כי על שותף כללי שאינו מקיים את תנאי הכשרות לפי החוק ימשיכו לחול החובות והאחריות החלות על שותף כללי. כלומר, יש לראות בו שותף כללי רק לעניין החובות והאחריות ולא לעניין זכויות הניהול או כל זכות אחרת שהיה זכאי להן אילו היה כשיר להיות שותף כללי.

פרק שלישי: סמכות ואחריות השותף הכללי בשותפות מוגבלת

סימן א': סמכות ואחריות של שותף כללי בשותפות מוגבלת

סעיפים 176-178 – סמכות השותף הכללי, אחריות שותף כללי, תוקף אחריותו של שותף כללי הסימן מבקש להסדיר את סמכותו ואחריותו של השותף הכללי בשותפות מוגבלת. ההוראה לעניין סמכות השותף הכללי זהה להוראה המקבילה לעניין סמכותו של שותף כללי בשותפות כללית. השותף הכללי הוא שלוח של השותפות המוגבלת והוא מורשה לפעול בשם השותפות במהלך הרגיל של עסקיה.

הוראות בעניין היקף הסמכות והוראות נוספות הנלוות לכך מוסדרות בפרק הראשון של החלק הרביעי. אחד החידושים המרכזיים בחלק זה, בפרט בנוגע למעמדו של שותף כללי בשותפות מוגבלת, הוא שינוי גישה בנוגע לאחריותו של השותף הכללי לחובות השותפות. בפקודה נקבע שהשותף הכללי, מתוקף הסטטוס שלו ככזה, יהיה אחראי באחריות בלתי מוגבלת לחובות השותפות. אין הצדקה לבירור המחדל הזאת. לכן מוצע כעת לאפשר לשותפים הכלליים להחליט בנוגע להיקף האחריות שלהם לחובות השותפות.

ההסדר המוצע הוא חלק מהמגמה הכללית של ההצעה לנתק בין מעמדם של השותפים כמנהלי השותפות לבין שאלת אחריותם לחובות השותפות. בהתאם, מוצע לאפשר לשותפים הכלליים בשותפות כללית להגביל את היקף אחריותם לחובות השותפות ולהקים שותפות כללית בערבון מוגבל. כמו כן, מוצע לאפשר גם לשותפים הכלליים בשותפות מוגבלת להגביל את אחריותם לחובות השותפות. ההצעה מבקשת ליצור הסדר אחיד וקוהרנטי ולהשוות בין מעמדם של השותפים הכלליים למעמדם של מנהלים בתאגידים אחרים. כשם שנושא משרה בחברה אינו אחראי לחובות החברה בשל היותו מנהל החברה בלבד, כך גם אין הצדקה לקבוע שהשותף הכללי יהיה אחראי לחובות השותפות המוגבלת רק בשל היותו זכאי לניהול השותפות.

סימן ב': שינוי באחריותם של השותפים הכלליים

לסעיפים 179-185 – כללי, החלטה להגבלת אחריותו של שותף כללי, הודעה לרשם, שמירת אחריות, החלטה להרחיב את אחריותו של שותף כללי, הודעה לרשם, הגנה מפני אחריות סימן ב' דומה בעיקרו להסדר המוצע לעניין שינוי בהיקף האחריות של השותפים הכלליים בשותפות כללית. מוצע שהחלטה להגביל את היקף האחריות של השותפים הכלליים בשותפות מוגבלת תהיה טעונה אישור של השותפים המוגבלים. כן מוצע כי החלטה להרחיב את היקף אחריותו של שותף כללי תהיה טעונה הסכמה של השותף הכללי שמבקשים להרחיב את היקף אחריותו.

החלטה של שותפות מוגבלת להגביל את אחריותם של השותפים הכלליים או להרחיב את אחריותם של השותפים הכלליים תהיה בהתאם להוראות סימן זה.

פרק רביעי: זכויות השותף הכללי

סימן א': זכויות ניהול

כללי לסימן א' סימן א' מבקש להסדיר את זכויות הניהול בשותפות המוגבלת. בדומה להסדר בפקודה מוצע לקבוע שזכויות הניהול בשותפות המוגבלת יהיו שייכות באופן בלעדי לשותף הכללי. ההצעה מבקשת להרחיב ולהבהיר את ההסדר בנוגע לסמכויות הניהול בשותפות המוגבלת ולבחון אותן מזכויות הניהול בשותפות הכללית. מוצע להבהיר שבשל מעמדו של השותף הכללי הוא חייב להפעיל שיקול דעת עצמאי בניהול ענייני השותפות. כן מוצע לקבוע שככלל החלטות בעניין ניהול השותפות יתקבלו בהחלטה של רוב השותפים הכלליים, אלא אם כן נקבע בחוק זה או בהסכם השותפות שהחלטות טעונות אישור פה אחד.

לסעיף 186 – זכויות הניהול של השותף הכללי מוצע לקבוע, בדומה להסדר בפקודה, שהשותף הכללי זכאי לנהל באופן בלעדי את ענייני השותפות. הוראה זו היא הוראת ברירת מחדל. אין מניעה שהסכם השותפות יקבע שהחלטות מסוימות יהיו טעונות אישור של השותפים המוגבלים. בנוסף, אין בהוראה זו כדי לפגוע בזכותם של השותפים המוגבלים לאשר החלטות הטעונות אישור של השותפים המוגבלים לפי חוק או בהתאם להסכם השותפות. בין השאר מדובר בהחלטות לשינוי הסכם השותפות, אשרור פעולה של שותף כללי שחרג מסמכותו, אישור מראש של פעולה של שותף כללי שנעשתה תוך הפרת חובות האמונים, אישור החלטה למיזוג השותפות ועוד.

לסעיף 187 – זכות שווה בניהול הסדר ברירת המחדל המוצע קובע שלכל שותף כללי זכות שווה בניהול ענייני השותפות. ההסדר המוצע דומה להסדר הקיים בפקודה ולאופן קבלת ההחלטות על ידי השותפים הכלליים בשותפות כללית.

לסעיף 188 – קבלת החלטות על ידי השותפים הכלליים בשותפות כללית מוצע להבחין בין החלטות שהן במהלך הרגיל של עסקי השותפות הטעונות אישור של רוב השותפים לבין החלטות שאינן במהלך הרגיל של עסקי השותפות. ההסדר המוצע ביחס לשותפות מוגבלת שונה. בשותפות מוגבלת מוצע לקבוע בבירור מהן ההחלטות הטעונות אישור של רוב השותפים הכלליים ואלו החלטות יתקבלו רק באישור פה אחד. ככלל, החלטות בקשר לניהול ענייני השותפות יתקבלו באישור של רוב השותפים הכלליים. לצד זאת מוצע למנות מספר מצומצם של החלטות הטעונות הסכמה של כל השותפים הכלליים. ההסדר המוצע מבטיח ודאות בנוגע לאופן קבלת ההחלטות בשותפות המוגבלת.

לסעיף 189 – שיקול דעת עצמאי מעמדו של השותף הכללי כמנהל השותפות המוגבלת שונה ממעמדם של השותפים בשותפות כללית. לשותף הכללי בשותפות מוגבלת זכויות בלעדיות לניהול עסקי השותפות והוא מנהל את השותפות עבור השותפים המוגבלים. ככזה השותף הכללי חב חובות מיוחדות בהפעלת שיקול הדעת הניהולי שלו, ובראשן החובה להפעיל שיקול דעת עצמאי. לעומת זאת, תיק הצעת חוק מס'

שותפים בשותפות כללית רשאים להתקשר בהסכמים ביניהם בקשר לאופן קבלת ההחלטות בשותפות ואינם כפופים לחובה להפעיל שיקול דעת עצמאי.

לסעיפים 190-191 – קיום ישיבה באמצעי תקשורת, קבלת החלטות ללא התכנסות מוצע לאפשר לשותפות לקיים ישיבה באמצעי תקשורת וכן לקבל החלטות ללא התכנסות בתנאים המוצעים בסעיפים אלה. הסדר זה דומה להסדר הקבוע בסעיפים 76-77 ובסעיפים 101-103 לחוק החברות.

סימן ב': זכויות כלכליות וזכויות עיון ומידע

לסעיף 192 – זכויות כשותף כללי בשותפות כללית מוצע לקבוע שהזכויות הכלכליות וזכויות העיון והמידע של השותף הכללי בשותפות מוגבלת יהיו זהות לאלה של השותף הכללי בשותפות כללית. לפיכך, מוצע להפנות לסימן ג' לפרק השני ולסימנים א', ג' ו-ד' לפרק הרביעי בחלק החמישי, ולהחיל את ההוראות החלות על שותף כללי בשותפות כללית גם על השותף הכללי בשותפות מוגבלת.

פרק חמישי: חובות השותף הכללי

כללי לפרק החמישי הפרק החמישי מבקש להסדיר את חובות השותף הכללי כלפי השותפות וכלפי השותפים האחרים. מעמדו של השותף הכללי בשותפות מוגבלת אינו דומה למעמדו של השותף הכללי בשותפות כללית. לכן מוצע להבחין ביניהם גם לעניין היקף החובה וגם לעניין השאלה כלפי מי קיימת החובה.

לשותף הכללי בשותפות מוגבלת הסמכות הבלעדית לניהול ענייני השותפות. השותפים המוגבלים יכולים להחליף את השותף הכללי רק במקרים חריגים, כך שהשליטה שלו בניהול ענייני השותפות היא מבוצרת. החובות של השותף הכללי מבוססות על יחסי התלות ופערי הכוח בינו לבין השותפים המוגבלים. מסיבה זו מוצע לקבוע שרמת המיומנות הנדרשת משותף כללי תהיה מבוססת על מבחן אובייקטיבי ולא על בסיס מבחן סובייקטיבי, כפי שמוצע ביחס לשותף כללי בשותפות כללית.

כמו כן, מוצע לצמצם את זכותם של השותפים להתנות על חובות האמון או לפטור את השותף הכללי מחובות האמון. העדר הסימטריה בין השותפים ופערי הכוח והמיקוח ביניהם מצדיקים הגבלה על היכולת של הצדדים לעצב באופן חופשי את מערכת היחסים ביניהם.

בנוסף, מוצע להבהיר שהשותף הכללי חב חובות זהירות וחובות אמון כלפי השותפות, לעומת השותף הכללי בשותפות כללי שחב חובות זהירות ואמון הן כלפי השותפות והן כלפי השותפים. ההסדר משווה בין חובות השותף הכללי בשותפות מוגבלת לבין חובות נושא המשרה בחברה. ההסדר משתלב עם זכותם של השותפים המוגבלים לתבוע בשל הפרת חובות זהירות ואמון באמצעות תביעה נגזרת שהיא זכות תביעה של השותפות עצמה ולא של השותפים.

סימן א': חובת תום לב

לסעיף 193 - חובת תום לב השותף הכללי הוא צד להסכם השותפות המסדיר את היחסים בינו לבין השותפות והשותפים האחרים. הסעיף נועד להבהיר שעיקרון תום הלב חל על השותף הכללי והוא חייב לנהוג בתום לב בקיום חיוב, בשימוש בזכות ובביצוע פעולה משפטית לפי חוק זה או לפי הסכם השותפות.

סימן ב': חובת זהירות

לסעיפים 194-195 – חובת זהירות, אמצעי זהירות ורמת מיומנות הפקודה אינה מתייחסת לחובת הזהירות של השותף הכללי בניהול ענייני השותפות. חובת הזהירות וסטנדרט האחריות של השותף הכללי פותחו בפסיקה בהיקש לדיני הנזיקין הכלליים. מוצע לקבוע הוראה סטטוטורית המגדירה את חובת הזהירות של השותף הכללי ואת רמת המיומנות שהוא נדרש להפעיל בניהול ענייני השותפות. עוד מוצע להבחין בין סטנדרט הזהירות של שותף בשותפות כללית לבין סטנדרט הזהירות של שותף כללי בשותפות מוגבלת. מעמדו של השותף הכללי בניהול ענייני השותפות המוגבלת דומה למעמדו של נושא משרה בחברה. לכן, מוצע לאמץ את ההסדר בחוק החברות לעניין חובת הזהירות של נושאי המשרה ביחס לחובות השותף הכללי בשותפות מוגבלת. סטנדרט הזהירות שהשותף הכללי נדרש להפעיל הוא סטנדרט זהירות אובייקטיבי והוא חייב לפעול ברמת מיומנות שבה היה פועל שותף כללי סביר באותה עמדה ובאותן הנסיבות.

סימן ג': חובת אמון

לסעיפים 196-198 – חובת אמונים, אישור פעולות, פטור שיפוי וביטוח מוצע לקבוע כי שותף כללי יחוב חובת אמון לשותפות. כן מוצע לקבוע כי שותפות מוגבלת תהיה רשאית לאשר פעולה מהפעולות המנויות הנחשבות להפרת אמון ומנויות בסעיף 132, אם יתקיימו התנאים המופיעים בסעיף. כמו כן, מוצע לקבוע כי לצורך פטור, שיפוי וביטוח בשותפות מוגבלת יחולו הוראות סימן ג' לפרק השלישי בחלק השישי לחוק החברות.

פרק שישי: סיום חברות של שותף כללי בשותפות מוגבלת

כללי לפרק השישי הפרק השישי מבקש להסדיר את סיום חברותו של השותף הכללי בשותפות המוגבלת באופן דומה להסדר שנקבע לעניין סיום חברותו של שותף כללי בשותפות כללית. הפקודה החילה באופן מלא את הוראות הפירוק ביחס לשותף כללי בשותפות כללית גם ביחס לשותף כללי בשותפות מוגבלת. בין השאר, נקבע בפקודה כי מותו של שותף כללי בשותפות מוגבלת או הכרזתו כפושט רגל יביאו לפירוק השותפות המוגבלת.

תיק הצעת חוק מס'

מטרת ההצעה היא לקבוע הסדרי ברירת מחדל המבטיחים את המשכיותה של השותפות. לפי המוצע, שינויים המשפיעים על יכולתו של שותף כללי לנהל את השותפות יביאו לסיום חברותו של השותף בשותפות ללא פירוק השותפות וסיום עסקיה.

עם זאת, ההסדר המוצע לעניין סיום חברותו של שותף כללי בשותפות מוגבלת אינו זהה להסדר לעניין סיום חברותו של שותף כללי בשותפות כללית. השינויים נובעים מההבדלים הקיימים בין שני סוגי השותפויות והמגמה לצמצם בקביעת הסדרי ברירת מחדל בשותפות מוגבלת בעיקר במקום שההסדרים עשויים להשפיע לרעה על מעמדם של השותפים המוגבלים.

מוצע להרחיב את עילות הפסקת החברות של שותף כללי בשותפות מוגבלת ולצמצם את עילות ברירת המחדל שבהן השותף הכללי בשותפות מוגבלת זכאי לפרוש מהשותפות, כפי שיתבהר להלן. עילות ההרחקה של שותף כללי בשותפות מוגבלת דומות לאלה שנקבעו לעניין הרחקתו של השותף הכללי בשותפות כללית.

סימן א': סיום חברות בשותפות

לסעיפים 199-200 – סיום חברות בשותפות מוצע לקבוע מהן העילות שבהתקיימן מסתיימת חברותו של שותף כללי בשותפות מוגבלת. כן מוצע להטיל חובה על שותפות מוגבלת חובה להודיע לרשם על כך שהסתיימה חברותו של שותף כללי בשותפות.

סימן ב': הפסקת חברות

לסעיפים 201-202 – הפסקת חברות בשותפות וחובת הודעה מוצע להרחיב את עילות הפסקת החברות של שותף כללי בשותפות מוגבלת לעומת עילות הפסקת החברות של שותף כללי בשותפות כללית. ההרחבה נובעת מכך שהשותף הכללי בשותפות מוגבלת נדרש לעמוד בדרישות כשרות בסיסיות כדי לכהן כשותף כללי. שותף כללי שאינו עומד בדרישות אלה מפסיק להיות חבר בשותפות. דרישת הכשרות של השותף הכללי היא הוראה קוגנטית בחוק. לכן אם כשרותו של השותף נפגמה, חברותו של השותף הכללי תיפסק גם אם נקבע אחרת בהסכם השותפות.

מוצע לקבוע שחברותו של שותף כללי בשותפות מוגבלת תיפסק גם אם הוא הוכרז פסול דין, הוכרז פושט רגל ולא הופטר, אם הוא תאגיד שהחליט על פירוק מרצון או שניתן לגביו צו פירוק, או במקרה שבית המשפט הורה לגביו שאינו יכול להיות דירקטור, מנהל כללי או שותף כללי בשותפות מוגבלת.

סימן ג': פרישה משותפות

לסעיפים 203-205 – זכות לפרוש, הודעת פרישה, איסור התניה מוצע לצמצם את העילות שבהן לשותף הכללי זכות לפרוש מהשותפות המוגבלת, לעומת העילות שמזכות את השותף הכללי

בשותפות כללית לפרוש מהשותפות. יש לכך שני טעמים מרכזיים. ראשית, הנחת המוצא בקביעת הסדרי ברירת המחדל בשותפות מוגבלת היא שהשותפים הכלליים הם צדדים מתוחכמים, ולכן אין צורך בקביעת הסדרי ברירת מחדל מקיפים לעניין זה בדומה לשותפות כללית.

שנית, קביעת הסדר ברירת מחדל המעניק לשותף הכללי בשותפות מוגבלת זכות רחבה לפרוש מהשותפות, בדומה להסדר הקיים ביחס לשותף כללי בשותפות כללית, אינו עולה בקנה אחד עם המגמה לצמצם ככל הניתן את הסדרי ברירת המחדל המעניקים זכויות לשותף הכללי על חשבון השותף המוגבל. לפיכך, מוצע שלא לקבוע הסדר ברירת מחדל לעניין זכותו של שותף כללי לפרוש מהשותפות המוגבלת. השותף הכללי זכאי לפרוש רק כאשר זכאותו לכך נקבעה בהסכם השותפות. כלומר, השותף הכללי נדרש להסדיר במסגרת ההסכם את התנאים והנסיבות המזכות אותו לפרוש מהשותפות. עם זאת, מוצע לקבוע שלא ניתן יהיה להתנות על עצם כוחו של השותף הכללי לפרוש מהשותפות, בדומה להסדר לעניין שותף כללי בשותפות כללית. כלומר, לא ניתן יהיה לכפות על שותף להמשיך להיות שותף בעל כורחו. כוחו לפרוש עומד לו תמיד, אולם אם אין לו זכות לעשות זאת, הרי שפרישתו תהא בגדר הפרת חוזה.

סימן ז': הרחקה משותפות

לסעיפים 206-209 – הרחקה על ידי השותפים, חובת הודעה, מועד ההרחקה, הרחקה בהחלטת בית משפט - מוצע לקבוע כי השותפים יהיו רשאים להחליט על הרחקתו של שותף כללי מהשותפות במועד ובתנאים שנקבעו לכך בהסכם השותפות או בהחלטה של השותפים האחרים. החלטה על הרחקת שותף כאמור תוכל להתקבל רק אם התקיים אחד משני תרחישים. אם בית המשפט הורה על עיקול חלקו של השותף הכללי בשותפות, או אם השותף הכללי העביר לאדם אחר את כל זכויותיו הכלכליות בשותפות או חלקן מהן, למעט העברה לצורך שעבוד וכל עוד השעבוד לא מומש. כמו כן, מוצע לקבוע כי בקרות אחד האירועים האמורים, תחול חובה על השותף להודיע על האירוע לשותפים האחרים לא יאוחר משלושים יום לאחר קרות האירוע. עוד מוצע לקבוע הוראות לעניין מועד ההרחקה. באשר להרחקה על ידי בית המשפט – מוצע לקבוע כי בית המשפט יהיה רשאי, לבקשת השותפות או אחד השותפים, לצוות על הרחקתו של שותף כללי בשותפות מוגבלת אם התקיים אחד התרחישים האמורים.

סימן ה': תוצאות הפסקת חברות

לסעיפים 210-212 – זכויות כלכליות, אחריות של שותף כללי לנזקים, קיזוז חובות מוצע לקבוע כי שותף כללי שחברותו בשותפות הסתיימה יהיה זכאי לקבל מהשותפות את הזכויות הכלכליות שהיה זכאי להן כשותף כללי במועד שבו חברותו בשותפות הסתיימה. כן מוצע לקבוע כי שותף כללי יהיה אחראי כלפי השותפות על הנזקים שנגרמו לה עקב כך שחברותו הסתיימה, אם היא הסתיימה בנסיבות המנויות בסעיף. נסיבות אלה מצדיקות הטלת אחריות על השותף שחברותו הסתיימה. באשר לאכיפת תיקי הצעת חוק מס'

החובה על ידי השותפות – מוצע לקבוע כי השותפות תהיה רשאית לקזז מהזכויות הכלכליות שהשותף הכללי זכאי להן אחרי פרישתו את הנזק שנגרם לה עקב הפרישה.

פרק שביעי : השותף המוגבל

סימן א': שותף מוגבל ותעודת שותף מוגבל

כללי לסימן א' הסימן מבקש להגדיר מיהו שותף מוגבל, מהם התנאים שבהם השותף המוגבל מצטרף לשותפות, מהו המועד שבו הוא מצטרף לשותפות, מהו אופן קבלת ההחלטה לצרף שותף מוגבל, מהן חובות הדיווח לעניין שינויים בהרכב השותפים המוגבלים ואת זכותו של שותף המוגבל לדרוש תעודה המעידה על זכויותיו בשותפות.

ההסדר המוצע דומה בעיקרו להסדר המקביל ביחס לשותף כללי בשותפות כללית ושותף כללי בשותפות מוגבלת. השינויים המרכזיים המוצעים לעומת ההסדר בפקודה הם השינויים הבאים: ביטול הדרישה להכניס הון לשותפות כתנאי להגבלת אחריותו של השותף המוגבל, ביטול חובת הפרסום ברשומות במקרה של העברת זכות של שותף מוגבל לאדם אחר וביטול מעמדו הקונסטטוטיובי של הדיווח. בנוסף, מוצע לשנות את הסדר ברירת המחדל לעניין אופן קבלת ההחלטה לצירוף שותף מוגבל חדש לשותפות.

לסעיף 213 – שותף מוגבל סעיף 1 לפקודה קובע ש"שותף מוגבל" הוא "מי שהכניס לשותפות בשעת ההתקשרות הון". ראשית, מוצע לבטל את הדרישה ששותף מוגבל יהיה חייב להכניס הון לשותפות כתנאי להגבלת אחריותו. לפי המודל המוצע הגבלת האחריות אינה מותנית בהכנסת הון לשותפות ואינה מתבטלת כתוצאה ממעורבות של השותף המוגבל בניהול השותפות. הואיל ואין דרישה להון מזערי לעצם קיומה של השותפות, אין גם הצדקה לדרוש משותף מוגבל להכניס הון כתנאי להגדרתו כשותף מוגבל. הכנסת הון לשותפות היא עניין להחלטת השותפים.

שנית, הפקודה קובעת שהעברת זכות של שותף מוגבל לאדם אחר טעונה פרסום ברשומות. כן נקבע שלא יהיה תוקף להעברה עד לפרסום ההודעה (סעיף 60 לפקודה). מוצע לבטל את חובת הפרסום ברשומות ולבטל את מעמדו הקונסטטוטיובי של הרישום. לפי ההסדר המוצע, השותפות תדווח לרשם (ולא ברשומות) ביחס לשינוי בזהות השותפים המוגבלים אך תוקפו של הדיווח יהיה דקלרטיבי בלבד. ההסדר המוצע דומה להסדר הקיים בחוק החברות בנוגע לשינויים בנוגע לבעלי המניות.

לסעיפים 214-217 – הצטרפות שותף מוגבל לשותפות, המועד שבו אדם הופך להיות שותף מוגבל, החלטה לצרף שותף מוגבל, דיווח על שינויים בפקודה נקבע, שהחלטה לקבל אדם כשותף – בין אם מדובר בשותף כללי ובין אם מדובר בשותף מוגבל – אינה טעונה הסכמה של השותפים המוגבלים (סעיף 63(ד)(1) לפקודה). מוצע לקבוע כהסדר ברירת מחדל שהחלטה של השותפים הכלליים לצרף שותף מוגבל לשותפות תהיה טעונה אישור של רוב השותפים הכלליים והשותפים המוגבלים המחזיקים ברוב הזכויות לקבלת רווחי השותפות. זאת משום שצירוף של שותף מוגבל חדש מדלל את הזכויות הכלכליות

תיק הצעת חוק מס'

של השותפים המוגבלים הקיימים ופוגע בזכות המרכזית שלהם בשותפות – הזכות לקבל רווחים. מוצע לקבוע כי מועד ההצטרפות יהיה במועד שנקבע לעניין זה בהסכם השותפות במועד ההחלטה על הצירוף או במועד מאוחר יותר שקבעו השותפים בהחלטתם או במועד שבו שותף העביר את חלקו בשותפות בהתאם להסכם העברה. עוד מוצע לקבוע כי שותפות מוגבלת תדווח לרשם על הצטרפותו של שותף מוגבל לשותפות ועל סיום חברותו בשותפות בתוך 14 יום ממועד השינוי.

לסעיפים 218-219 – תעודת שותף מוגבל, נוסח תעודת שותף מוגבל מוצע לקבוע, בדומה להסדר הקיים בחוק החברות, שהשותף המוגבל יהיה זכאי לדרוש מהשותפות לקבל תעודה המעידה על זכויותיו בשותפות המוגבלת. כן מוצע להסמיך את השר לקבוע הוראות בדבר הנוסח של תעודת שותף מוגבל, צורתה, אופן עריכתה והדפוס שלה.

סימן ב': יחידות השתתפות

לסעיפים 220-221 – חלוקת זכויות בשותפות מוגבלת ליחידות, יחידת השתתפות הנסחרת בבורסה מוצע לאפשר לשותפות מוגבלת לחלק את הזכויות בשותפות ליחידות. בדרך זו תוכל השותפות המוגבלת לחלק בקלות את הזכויות בשותפות לסוגים שונים ולהצמיד לכל סוג של יחידה זכויות שונות בדומה למניות בחברה.

שותפות מוגבלת ציבורית תהיה חייבת להנפיק זכויות בשותפות המוגבלת בדרך של יחידות בלבד. ההוראות שנקבעו בחוק החברות לעניין מעמדם של בעלי מניות בחברה שנסחרת בבורסה, יחולו גם על יחידות השתתפות בשותפות מוגבלת שיחידות השתתפות בה רשומות למסחר בבורסה.

פרק שמיני: סמכותו ואחריותו של שותף מוגבל

לסעיף 222 - סמכותו של שותף מוגבל השותף המוגבל אינו שלוח של השותפות ואינו מורשה לפעול בשם השותפות בשל היותו שותף מוגבל בלבד. בשל מעמדו של השותף המוגבל בשותפות אין לשותף סמכות נחזית לפעול בשם השותפות. השותף המוגבל הוא משקיע פסיבי בשותפות. הוא לא מעורב בניהול ענייני השותפות ואינו מורשה לפעול בשם השותפות. ההסדר המוצע זהה בשינויי נוסח לסעיף 63(א) לפקודה הקובע ששותף מוגבל "לא ישתתף בניהול עסקי השותפות ואין כוחו יפה לחייב את השותפות".

ההסדר המוצע הוא הסדר ברירת מחדל. אין מניעה שהשותפות תעניק לשותף מוגבל הרשאה לפעול בשם השותפות בעניינים מסוימים. כמו כן, מובהר שהוראה זו מתייחסת לפעולה של השותף המוגבל ככזה בלבד. אין בכך כדי להשפיע על סמכותו של שותף מוגבל שהוא עובד השותפות או שהוא

במקביל גם שותף כללי בשותפות לחייב או לזכות את השותפות.

לסעיף 223 - אחריות של שותף מוגבל ההסדר המוצע הוא חדש. הוא מבקש להגביל את היקף החשיפה של השותף המוגבל לחובות השותפות. ההצעה מבקשת להפוך את הגבלת אחריותו של השותף המוגבל לעניין של סטטוס בדומה לבעל מניה בחברה בערבו מוגבל. מטרת ההצעה היא להסיר אי ודאות בנוגע לחשיפה האפשרית של השותף המוגבל לחובות השותפות כתוצאה ממעורבותו בענייני השותפות ולחזק את מעמדו של השותף המוגבל ואת יכולתו להגן על האינטרסים שלו בשותפות.

בפקודה נקבע ששותף מוגבל יהיה אחראי באחריות בלתי מוגבלת לחובות השותפות אם הוא השתתף בניהול עסקיה (סעיף 63(ג)). מודל האחריות בפקודה מבוסס על המעורבות של השותפים בניהול ענייני השותפות. כך שלפי הפקודה השותפים הכלליים הזכאים לנהל את עסקי השותפות אחראים באחריות בלתי מוגבלת לחובותיה, וכך גם שותף מוגבל שהתערב בניהול השותפות אחראי לחובות שנוצרו בתקופה שהיה מעורב בניהול השותפות.

מודל האחריות המוצע מבקש לנתק בין הניהול של השותף את השותפות לבין האחריות שלו לחובות השותפות. מוצע שהגבלת האחריות תתבסס על הסטטוס של השותף המוגבל ככזה ולא תהיה מושפעת מהיקף המעורבות של השותף המוגבל בניהול ענייני השותפות. לשינוי זה יש השפעה מכרעת על מעמדו וזכויותיו של השותף המוגבל. במצב המשפטי הקיים שותף מוגבל עלול לחשוש להיות מעורב בענייני השותפות ולפעול להגן על האינטרסים שלו בשותפות, שמא המעורבות שלו תעלה כדי "השתתפות בניהול עסקי השותפות" ותחשוף אותו לאחריות בלתי מוגבלת לחובותיה.

המודל המוצע קיים כיום גם בדן האמריקאי, ראו: Uniform Limited Partnership Act (2001), Section 303: No Liability As Limited Partner for Limited Partnership Obligations.

ההסדר המוצע משווה בין מעמדו של השותף המוגבל לבין מעמדו של בעל מניות בחברה בערבו מוגבל. הגנה מלאה מפני אחריות לחובות השותפות מוצדקת גם לאור הגבלת האחריות של השותפים הכלליים בשותפות בערבו מוגבל והשותפים הכלליים בשותפות מוגבלת.

אין בהגבלת אחריותו של השותף המוגבל לחובות השותפות כדי למנוע תביעה כלפיו בגין אחריותו האישית לפעולה שביצע או אם בגין הפרת חובה כלפי השותפים האחרים. מוצע להבהיר שהוראה זו מתייחסת לפעולה של השותף המוגבל ככזה בלבד, ואין בה כדי למנוע תביעה נגד שותף מוגבל אם הוא אחראי לחובות השותפות בשל היותו גם שותף כללי.

מוצע שהשותף המוגבל יהיה אחראי באחריות אישית כלפי צדדים שלישיים או באחריות לחובות השותפות במקרים החריגים המצדיקים הרמת מסך ההתאגדות וייחוס חובות של השותפות לאחד השותפים המוגבלים בלבד.

פרק תשיעי : זכויות השותף המוגבל

סימן א': העברת זכויות של שותף מוגבל

כללי לסימן א' הסימן מבקש להסדיר את זכותו של השותף להעביר את חלקו בשותפות המוגבלת לאדם אחר או להעביר את זכויותיו הכלכליות בשותפות לאדם אחר. המינוחים בחלק זה שונים מאלה שנקבעו בפקודה. הסבר לעניין ההבחנה בין העברת "חלקו של שותף" לבין העברת "זכויות כלכליות בשותפות" נמצא בחלק החמישי לעניין העברת זכויות של שותף כללי בשותפות כללית. ההסדר המוצע כאן דומה להסדר שנקבע ביחס לשותף כללי והוא דומה בעיקרו להסדר הקבוע בפקודה. השינויים המוצעים הם בעיקר שינויי נוסח. בנוסף, מוצע להבהיר מהי התוצאה של העברה שלא כדין של חלקו של שותף מוגבל ולהסדיר את העברת הזכויות הכלכליות של שותף מוגבל.

לסעיף 224 – העברת חלקו של שותף מוגבל ההסדר המוצע בסעיף זה דומה להסדר הקיים בפקודה בשינויי נוסח. בפקודה נקבע כי בכפוף להסכם השותפות "שותף מוגבל רשאי, בהסכמת כל השותפים הכלליים, להמחות את חלקו בשותפות, ומשהמחה כך יהיה הנמחה לשותף מוגבל עם כל הזכויות שהיו לממחה". במקום השימוש במונח "המחאה" נעשה שימוש במונח "העברה". המשמעות תהיה זהה – העברת חלקו של שותף מוגבל בשותפות היא העברה של זכותו להיות שותף מוגבל לאדם אחר. העברת חלקו של שותף מוגבל בשותפות טעונה אישור של השותפים הכלליים בלבד. באשר לפרסום – בסעיף 60 לפקודה נקבע שהעברת זכות בשותפות משותף מוגבל לאדם אחר תהיה חסרת תוקף כל עוד לא פורסמה על כך הודעה ברשומות. מוצע לבטל את הדרישה לפרסום ברשומות ולא להתנות את תוקפה של העברה בדיווח לרשם. מוצע לקבוע כי אישור השותפים הכלליים להעברת חלקו של שותף מוגבל לאדם אחר יהיה תקף במועד האישור או בהתאם להסכם השותפות.

לסעיף 225 – תוצאות העברה שלא כדין ההצעה מבקשת להבהיר מהי התוצאה של העברת זכות בשותפות מוגבלת לאדם אחר בניגוד להסכם השותפות. מוצע לקבוע כי לא יהיה להעברה כזו תוקף כלפי אדם שלישי, בדומה לדינה של העברת זכותו של שותף כללי בשותפות בניגוד להסכם השותפות.

לסעיף 226 – העברת זכויות כלכליות בשותפות הפקודה אינה מתייחסת בפירוש להעברות זכויותיו הכלכליות של שותף מוגבל בשותפות. בהעדר הוראה מפורשת אחרת, חל סעיף 40 לפקודה המתייחס ל"זכויותיו של נמחה" משותף כללי בשותפות כללית גם בקשר לזכויותיו הכלכליות של השותף המוגבל בשותפות מוגבלת. ההסדר המוצע כאן דומה להסדר המוצע לעניין העברת זכויותיו הכלכליות של שותף כללי בשותפות כללית.

לסעיף 227 – תוצאות העברת זכויות כלכליות שלא כדין מוצע שתוצאות העברת הזכויות הכלכליות של שותף מוגבל בניגוד להסכם יהיו דומות לאלה של העברת זכויות כלכליות שלא כדין של שותף כללי.

לסעיף 228 – זכויות, חובות ואחריות של שותף מוגבל מוצע להבהיר שהעברת הזכויות הכלכליות של שותף מוגבל לאדם אחר אינה פוגעת במעמדו של השותף המוגבל, למעט זכותו לקבל את תיק הצעת חוק מס'

סימן ב': זכות לאשר פעולות או עסקאות

לסעיף 229 - זכותו של שותף מוגבל לאשר החלטות המעורבות של השותף המוגבל בענייני השותפות היא מוגבלת מאוד. השותף המוגבל אינו מעורב בענייני ניהול השותפות כלל והשתתפות שלו בניהול חושפת אותו לאחריות בלתי מוגבלת לחובותיה. הפקודה שוללת בפירוש את זכותו של השותף המוגבל להיות מעורב בהחלטה לקבל שותף כללי או שותף מוגבל (63(ד)(1)) ובהחלטה לאשר את העברת חלקו של השותף המוגבל לאדם אחר (63(ד)(3)). ההצעה מבקשת דווקא לאפשר, כהסדר ברירת מחדל, מעורבות של השותפים המוגבלים בענייני השותפות ולאפשר להם לאשר החלטות בעניינים מרכזיים בחיי השותפות המשפיעים השפעה מהותית על האינטרסים הכלכליים שלהם בשותפות.

אין כוונה לשנות את העיקרון שלפיו השותפים הכלליים זכאים לנהל את ענייני השותפות. עם זאת, מוצע שהחלטות מסוימות החורגות מניהול ענייני השותפות יובאו לאישור השותפים המוגבלים. הסעיף מרכז את כל ההחלטות הטעונות הסכמה של השותפים המוגבלים לפי הוראותיה השונות של ההצעה. מובן כי השותפים יהיו רשאים לקבוע בהסכם השותפות שהחלטות נוספות יהיו טעונות אישור של השותפים המוגבלים.

לסעיף 230 - רשות לערוך הסכמים מוצע להבהיר שהשותפים המוגבלים רשאים לערוך הסכמים לגבי האופן שבו יממשו את זכותם לאשר החלטות בשותפות. השותפים המוגבלים אינם מנהלים את השותפים, ולכן אין מגבלה על אופן הפעלת שיקול הדעת שלהם, ובלבד שהם פועלים בדרך מקובלת ובתום לב. הוראה זו דומה להוראה הקיימת ביחס לבעל מניה בחברה בסעיף 192 לחוק החברות.

לסעיף 231 - קבלת החלטה על ידי השותפים המוגבלים לצד הרחבת המעורבות של השותפים המוגבלים בקבלת ההחלטות בשותפות, מוצע לקבוע שכלל ברירת המחדל יהיה שהחלטות הטעונות אישור של השותפים המוגבלים יתקבלו באישור של השותפים המוגבלים המחזיקים ברוב הזכויות לקבלת רווחי השותפות. קרי, השותפים המוגבלים המחזיקים באינטרס הכלכלי הגדול ביותר בשותפות הם שיאשרו את ההחלטות.

החלופות האחרות אינן רצויות. כך, הענקת זכות וטו לכל אחד מהשותפים המוגבלים אינה רצויה. היא עלולה לפגוע ביכולתה של השותפות לקבל החלטות ובניהול היעיל של השותפות. וכך, הכרעה באמצעות רוב מספרי של השותפים, בדומה להסדר שנקבע בשותפות כללית, אינה מתאימה כהסדר ברירת מחדל,

כיוון שהאינטרס המרכזי של השותפים המוגבלים בשותפות הוא האינטרס כלכלי. לכן מוצע שהחלטות הטעונות אישור של השותפים המוגבלים יתקבלו על בסיס האינטרס הכלכלי בשותפות, בדומה להסדר ברירת המחלוקת בקשר לאופן קבלת החלטות על ידי בעלי מניות בחברה.

סימן ג': זכויות עיון ומידע

כללי לסימן ג' סימן ג' מבקש להסדיר את זכותו של השותף המוגבל לעיין במסמכי השותפות ולקבל מידע מהשותפות. סעיף 63(א) לפקודה קובע שהשותף המוגבל זכאי "לעין בפנקסי השותפות ולבחון את מצבה וסיכוייה". זכות העיון בפקודה מוגדרת באופן לקוני ביותר. ההסדר המוצע מבקש להרחיב את היקף זכות העיון והזכות לקבלת מידע של השותף המוגבל, להסדיר באופן ברור את האופן שבו השותף המוגבל זכאי לממש את זכות העיון והמידע. כמו כן, ההסדר המוצע מבקש להסדיר את זכותה של השותפות המוגבלת להגביל, במקרים מסוימים, את זכותו האמורה של השותף.

לסעיף 232 – זכות עיון במסמכי השותפות זכות העיון של השותף המוגבל מתחלקת לשני סוגים – הזכות לקבל מידע שהשותפות חייבת לשמור במשרדה והזכות לקבל מידע נוסף בקשר למצבה הכלכלי של השותפות. הפקודה אינה מגדירה מהם "פנקסי השותפות" שהשותף זכאי לעיין בהם. מוצע להגדיר באופן ברור מהם המסמכים שהשותפות חייבת לשמור במשרדה שיהיו זמינים לעיון ולהעתקה על ידי השותפים המוגבלים. רשימת המסמכים כוללת בין השאר את הסכם השותפות ומרשם השותפים. שותף מוגבל זכאי בהודעה סבירה מראש ובמהלך שעות הפעילות הרגילות של השותפות לעיין ולהעתיק במשרדה הרשום של השותפות כל מסמך שהשותפות חייבת לשמור במשרדה הרשום. השותף המוגבל אינו נדרש לציין מהי מטרת הדרישה ואינו נדרש לציין מהם המסמכים שהוא מבקש לעיין בהם.

השותף המוגבל זכאי לעיין ולהעתיק מסמכים נוספים שנמצאים ברשות השותפות ושנוגעים לפעילות השותפות ומצב עסקיה. לצורך מימוש זכותו לעיין במסמכים אלה נדרש השותף המוגבל לציין את מטרת הדרישה ואת סוג המידע שאותו הוא מבקש לעיין ולהעתיק. השותפות חייבת להשיב בתוך זמן סביר לדרישתו של השותף המוגבל. אולם היא רשאית לסרב לדרישת העיון אם היא סבורה שהשותף המוגבל אינו זכאי לעיין באותם מסמכים או אם החליטה שמסירת המידע לשותף עלולה לפגוע בטובת השותפות, שיש בה סוד מסחרי או פטנט או שהדרישה היא בחוסר בתום לב.

לסעיף 233 – הזכות למידע מוצע לחייב את השותפות לפעול באופן אקטיבי ולמסור מידע מלא לשותפים המוגבלים זמן סביר מראש כאשר המידע דרוש להם לצורך קבלת החלטות מושכלות

בשותפות. יכולתם של השותפים לממש את זכותם לאשר החלטות מסוימות מותנית ביכולתם לקבל את המידע הדרוש להם לשם כך.

לסעיפים 234-235 – תשובת השותפות ותמורה עבור העתקים מוצע לקבוע כי השותפות תודיע לשותף בתוך עשרה ימים מיום קבלת דרישתו למידע מהו המידע שהוא רשאי לעיין בו או להעתיקו. עוד מוצע לקבוע כי אם השותפות תסרב לבקשה או לחלקה, יהיה עליה לנמק את סירובה. עוד מוצע לקבוע כי השותפות תוכל לדרוש מהשותף תמורה עבור העתק שניתן לו, ובלבד שהתמורה לא תעלה על הוצאות השותפות בגין מתן ההעתק.

לסעיף 236 - הגבלת הזכות למידע מוצע לקבוע הוראה המגבילה את זכותם של השותפים המוגבלים לעשות שימוש במידע שהם זכאים לו, אם שימוש כאמור נעשה בחוסר תום לב או שגילוי המידע עלול לחשוף סוד מסחרי או לפגוע בטובת השותפות. ודוקו, אין מדובר בהגבלה על עצם הזכות לעיין במסמכי השותפות או לקבל מידע, אלא בהגבלה על זכותם של השותפים לעשות שימוש במידע ובעיקר לגלות את המידע לצדדים שלישיים באופן שעלול לפגוע בשותפות.

לסעיף 237 – איסור התניה הסעיף המוצע קובע את ההיקף ואת האופן שבו ניתן להגביל את הזכות של השותפים המוגבלים לקבל מידע מהשותפות. מוצע לקבוע כי ניתן יהיה להגביל את זכותם של השותפים לקבל מידע בהסכם השותפות בלבד, כדי להבטיח שההגבלה תהיה מותנית בשינוי הסכם השותפות ולא בהחלטה של השותפים הכלליים. היקף ההתניה מוגבל רק למידע שהשותפים זכאים לקבל. לא ניתן להגביל את זכותם של השותפים לעיין ולהעתיק את המסמכים הבסיסיים שהשותפות נדרשת לשמור במשרדה או חייבת לספק לשותף לצורך קבלת החלטה בעניין שהוא זכאי להחליט לגביו.

סימן ד': הזכות לדרוש עריכת דוחות כספיים ודוחות כספיים בשותפות מוגבלת ציבורית

לסעיפים 238-243 – עריכת דוחות כספיים, מינוי רואה חשבון ושליחת דוחות כספיים; עריכת דוחות כספיים; מועד עריכת הדוחות וחתימה; רואה חשבון מבקר; שליחת דוחות כספיים לשותפים; דוחות כספיים בשותפות מוגבלת ציבורית הפקודה אינה מחייבת את השותפות המוגבלת לערוך דוחות כספיים. מוצע שלא לסטות באופן משמעותי מההסדר הקיים בפקודה ולא לחייב את השותפות המוגבלת לערוך דוחות כספיים, אלא אם כן היא קיבלה דרישה משותף מוגבל המחזיק, לבד או ביחד עם אחר, לפחות עשרה אחוזים מרווחי השותפות המוגבלת.

עריכת דוחות כספיים ומינוי רואה חשבון שיבקר את הדוחות כרוכים בעלויות כספיות לא מבוטלות. לכן מוצע ששותף מוגבל, אחד או יותר, שיש לו אינטרס כלכלי משמעותי בשותפות יהיה זכאי תיק הצעת חוק מס'

לדרוש מהשותפות לערוך דוחות כספיים ולמנות רואה חשבון מבקר שיאשר שהדוחות נערכו בהתאם לכללי החשבונאות ואף לדרוש שהדוחות יישלחו לכל השותפים.

דוחות כספיים הם כלי המאפשר לשותפים המוגבלים לקבל מידע מהימן בנוגע למצבה הכלכלי של השותפות ובאמצעותם לפקח על ניהול ענייני השותפות ועל ביצועי השותפים הכלליים. ההצעה מבקשת להעניק גמישות מרבית לשותפים בקביעת היקף הדרישה שלהם למידע כספי ובכך למנוע עלויות מיותרות. שותף רשאי לדרוש עריכת דוחות כספיים מבוקרים או לא מבוקרים. כן רשאי הוא לדרוש מהשותפות לשלוח העתקים מהדוחות לכל השותפים או להסתפק בכך שהדוחות יישמרו במשרדי השותפות ויהיו פתוחים לעיון השותפים לפי בקשתם.

מוצע גם לקבוע, בדומה להסדר בסעיף 171 לחוק החברות, כי שותפות מוגבלת שהיא תאגיד מדווח תערוך דוחות כספיים בהתאם להוראות חוק ניירות ערך, וכי שאר ההוראות החלות לגבי חברה ציבורית יחולו גם ביחס לשותפות מוגבלת ציבורית.

פרק עשירי: חובות השותף המוגבל

לסעיפים 244-245 - חובת תום הלב; חובת של בעל כוח הכרעה לפעול בהגינות פרק זה נועד להבהיר מהו היקף החובות של השותף המוגבל כלפי השותפות והשותפים. פקודת השותפויות אינה מתייחסת בפירוש לחובות השותף המוגבל. בהעדר הוראה מפורשת אחרת, חובות האמון החלות על שותף כללי בשותפות כללית חלות גם ביחס לשותף כללי וגם ביחס לשותף מוגבל בשותפות מוגבלת (סעיף 56 לפקודה). תוצאה זו אינה ראויה. לשותפים המוגבלים אין זכויות ניהול בשותפות, הם אינם מוסמכים לפעול בשם השותפות ומידת המעורבות שלהם בענייני השותפות מוגבלת ביותר. לכן, בהתחשב במעמדו של השותף המוגבל בשותפות, אין הצדקה להטיל עליו חובות אמון.

לפיכך, מוצע להבהיר שהשותף המוגבל, שהוא צד להסכם השותפות, חב חובות תום לב לשותפות ולשותפים בלבד בדומה לחובות תום הלב של צדדים לחוזה. השותף המוגבל אינו חב חובות נוספות בשל היותו שותף מוגבל. עם זאת, מוצע להבהיר ששותף מוגבל שהועברו אליו סמכויות ניהול בשותפות או שהוא הורשה לפעול בשם השותפות בעניינים מסוימים יחוב בחובות נוספות בהתחשב במעמדו ובסמכויותיו בשותפות.

החובות החלות על שותף מוגבל עשויות להשתנות בהתאם למעמדו בשותפות. אכן, לשותף המוגבל אין סמכויות ניהול בשותפות ולכן אין מקום להחיל עליו חובות אמון. אולם במקרים מסוימים השפעתו המוגברת על אופן ניהול השותפות עשויה להצדיק סטנדרט התנהגות גבוה יותר מאשר תום לב. לכן מוצע לקבוע, בדומה להוראה בסעיף 193 לחוק החברות, כי תוטל חובה לפעול בהגינות כלפי השותפות המוגבלת על שותף מוגבל שיודע שהחלטתו תכריע בעניין המובא לאישור השותפים המוגבלים או אם יש לו כוח למנות או למנוע מינוי של שותף כללי בשותפות.

פרק אחד עשר: תביעה אישית, סעד למקרה קיפוח ותביעה נגזרת

סימן א': תביעה אישית וסעד למקרה קיפוח

כללי לפרק אחד עשר הפרק האחד עשר מפרט את מגוון כלי האכיפה העומדים לרשות השותף המוגבל כדי לממש את זכויותיו בשותפות המוגבלת. סימן א' מתייחס לזכותו של השותף המוגבל להגיש תביעה למימוש זכויותיו האישיות בשותפות ותביעה במקרה של קיפוח.

סימן ב' מתייחס לזכותו של שותף להגיש תביעה נגזרת במטרה לאכוף זכות תביעה של השותפות המוגבלת. זכותו של השותף המוגבל להגיש תביעה נגזרת הוכרה בפסיקה, כפי שיפורט להלן, והיא עוגנה לאחרונה בסעיף 65 מא לפקודה בהקשר של מחזיק יחידת השתתפות בשותפות מוגבלת ציבורית במסגרת תיקון מס' 5.

סימן א' – תביעה אישית וסעד למקרה קיפוח

לסעיף 246 – תביעה אישית מוצע לקבוע כי שותף מוגבל יהיה רשאי להגיש תביעה אישית נגד שותף אחר או נגד השותפות המוגבלת כדי לאכוף זכות או למנוע פגיעה בזכות המוקנית לו, בגין נזק שנגרם או עתיד להיגרם לו שאינו תוצאה של נזק שנגרם או עתיד להיגרם לשותפות.

לסעיף 247 – הזכות למקרה של קיפוח מוצע להסמיך את בית המשפט, לבקשת שותף, לתת הוראות הנראות לו לשם הסרתו או מניעתו של קיפוח, אם התנהל עניין של השותפות בדרך שיש בה קיפוח השותפים או שיש חשש מהותי שיתנהל בדרך זו. ההוראות האמורות יכול שיהיו הוראות שלפיהן יתנהלו ענייני השותפות בעתיד, או הוראות לשותפים שלפיהן ירכשו הם או השותפות זכויות בשותפות.

סימן ב': תביעה נגזרת והגנה נגזרת

לסעיפים 248-263 – תנאים מוקדמים להגשת תביעה, תגובת השותפות, תשובת השותפות, הזכות להגיש תביעה נגזרת, אישור תביעה נגזרת, בקשה לגילוי מסמכים, אגרה והוצאות, שכר טרחת עורך דין בתביעה נגזרת, גמול, הסדר או פשרה, הגנה נגזרת, חלקה אסורה ועסקה עם שותף כללי, שותפות בפירוק, מימון הרשות, תקנות מוצע לקבוע כי עומדת לכל שותף בשותפות מוגבלת – כללי או מוגבל – הזכות להגיש תביעה נגזרת במטרה לאכוף זכות תביעה של השותפות המוגבלת. זאת בדומה להסדר הקבוע בסעיף 205 לחוק החברות, שלפיו הזכות לתביעה נגזרת עומדת גם

בעל מניה וגם לדירקטור. ההקבלה לצורך ענייננו היא ששותף מוגבל הוא כמו בעל מניה, ושותף כללי הוא כמו דירקטור. זכותו של השותף המוגבל להגיש תביעה נגזרת הוכרה בפסיקה (ראו ע"א 3824/13 SF Wing Overseas Real Estate Investments Ltd נ' אמנון יניב, פסקה 17-18 (1.3.2016)), וראו גם רע"א 3179/12 יוסי לנגוצקי נ' רציו חיפוש נפט (1992) שותפות מוגבלת (16.7.2012)). כמו כן, זכות זו עוגנה לאחרונה בסעיף 65מא לפקודה בהקשר של מחזיק יחידת השתתפות בשותפות מוגבלת ציבורית במסגרת תיקון מס' 5.

יוער כי יש צורך בתביעה נגזרת בשותפות מוגבלת בלבד, ולא בשותפות כללית, כיוון שלשותף הכללי בשותפות כללית יש ממילא סמכות לתבוע את השותפות. אין צורך לגזור אותה. הצורך לקבוע את הזכות לתבוע מתעורר כשמדובר בשותף מוגבל.

הפרוצדורה המוצעת בסעיפים אלה להגשת התביעה הנגזרת והתנאים לה דומים לאלה שקבועים בסעיפים 194-205 לחוק החברות.

פרק שנים עשר: סיום חברות של שותף מוגבל בשותפות מוגבלת

כללי לפרק שנים עשר ההסדר המוצע מבקש לצמצם את עילות ברירת המחדל שבהתקיימן חברותו של השותף המוגבל מסתיימת שלא מיוזמתו. שותף מוגבל הוא משקיע פסיבי בשותפות, ולכן שינויים שעשויים להשפיע על יכולתו להמשיך בתפקידו אינם מצדיקים שינויים בזכויותיו. הגישה המצמצמת המוצעת מבוססת גם על מעמדו החלש של השותף המוגבל ועל כך שהשותפים הכלליים הם בעלי כוח מיקוח גדול יותר בעיצוב הסכם השותפות המוגבלת. מסיבה זו מוצע לקבוע הסדר ברירת מחדל שהשפעתו השלילית על זכויותיהם של השותפים המוגבלים היא מינימלית, ולאפשר לשותפים הכלליים לקבוע בפירוש בהסכם השותפות את המקרים שבהם ניתן לסיים את חברותו של השותף המוגבל. מוצע אפוא לצמצם את העילות שבהן חברותו של שותף מוגבל נפסקת ואת עילות ההרחקה שלו לעומת ההסדר המקביל ביחס לשותף כללי בשותפות מוגבלת. ההבדלים בין עילות הפסקת חברותו של שותף מוגבל לבין עילות הפסקת חברותו של שותף כללי משקפים את ההבדלים בין מעמדו של השותף הכללי לבין מעמדו של השותף המוגבל.

סימן א': סיום חברות בשותפות

לסעיף 264 - סיום חברות בשותפות מוצע לקבוע כי חברותו של שותף מוגבל בשותפות תסתיים בהתאם להוראות פרק זה באחד מהאירועים המנויים בסעיף – הפסקת חברות, פרישה, הרחקה בידי השותפים או הרחקה בידי בית המשפט.

סימן ב': הפסקת חברות

לסעיף 265 – הפסקת חברות בשותפות מוצע לקבוע כי חברותו של שותף מוגבל בשותפות מוגבלת תיפסק בעילות שייקבעו לכך בהסכם השותפות או בהתקיים אחד האירועים המנויים בסעיף.

סימן ג': פרישה

לסעיפים 266-267 – זכות לפרוש, הודעת פרישה שותף מוגבל הוא משקיע פסיבי בשותפות. לכן אין מקום לאפשר לשותף המוגבל לפרוש מהשותפות אלא בהתאם להסכם השותפות. באשר לאפשרות להתנות על כוחו של השותף המוגבל לפרוש מהשותפות – גם לעניין זה יש ליצור הסדר שונה מזה שמוצע לגבי שותף כללי. על שותף כללי לא ניתן לאכוף את המשך חברותו בשותפות, נוכח השירות האישי שהוא מעניק לשותפות. לעומת זאת, מעמדו של השותף המוגבל כשותף פסיבי אינו מצדיק הוראה דומה. לכן מוצע לקבוע כי השותפים יהיו רשאים להגביל בהסכם השותפות את זכותו ואת כוחו של השותף המוגבל לפרוש מהשותפות.

סימן ד': הרחקה משותפות

לסעיפים 268-271 – הרחקה על ידי השותפים, מועד ההרחקה, הרחקה בהחלטה של בית משפט, צווים זמניים מוצע שלא לקבוע עילות ברירת מחדל שבהן השותפים הכלליים יהיו רשאים להרחיק את השותפים המוגבלים. עילות אלה, אם בכלל, ייקבעו בהסכם השותפות. התפיסה היא כי אירועים כגון עיקול חלקו של השותף המוגבל או העברת זכויותיו הכלכליות לאדם אחר אינם מצדיקים הרחקה של השותף המוגבל אלא אם כן נקבע כך בפירוש בהסכם השותפות. עוד מוצע לקבוע שעילות ההרחקה של השותף המוגבל באישור בית המשפט לא יעניקו זכות קוגנטית להרחיק את השותף הכללי. כלומר, ניתן בהסכם השותפות להגביל את עילות ההרחקה. קביעת העילות כהוראה קוגנטית בהקשר של הרחקה של שותף כללי נועדה להעניק לשותפים המוגבלים סעד למקרים שבהם ישנה פגיעה מהותית בזכויותיהם. מעמדם של השותפים המוגבלים אינו מצדיק את קביעת ההוראה המקבילה כהוראה קוגנטית אלא כהוראת ברירת מחדל בלבד.

סימן ה': תוצאות הפסקת חברות

לסעיף 272 – זכויות כלכליות מוצע לקבוע כי שותף מוגבל שחברותו בשותפות הסתיימה יהיה זכאי לקבל מהשותפות את הזכויות הכלכליות שהיה זכאי להן כשותף מוגבל במועד שבו חברותו בשותפות הסתיימה.

פרק שלושה עשר: שותפות מוגבלת ציבורית

כללי לפרק שלושה עשר (סעיפים 274-318) הפרק שעניינו שותפות מוגבלת ציבורית התווסף לפקודת השותפויות כפרק ו'1 בשנת 2015 במסגרת תיקון מס' 5 לפקודה (ס"ח התשע"ה מס' 2490, עמ' 156). היות שההסדרים שנקבעו במסגרת סעיף 5 הם הסדרים מודרניים ורצויים שאינם טעונים תיקון, מוצע להעתיק את רוב הסעיפים כמות שהם לפרק זה. עם זאת, נערכו מספר שינויים, רובם טכניים. ראשית, הסעיפים מפרק ו'1 לפקודה שאינם קשורים בלעדית לממשל תאגידי של שותפות ציבורית הועברו למקום המתאים להם בחוק, כך שתחולתם לא תצומצם לשותפויות ציבוריות בלבד. כך, למשל, ההוראה באשר למיזוג הורחבה לכל סוגי השותפויות; ההוראות בדבר חובות וזכויות של שותפים כלליים ומוגבלים וכן הוראות כלליות לגבי יחידות השתתפות הועברו לפרק שעוסק בשותפויות מוגבלות באופן כללי; וההוראות שעניינן שמירת הון וחלוקה הועברו לפרק שעניינו שותפויות שבהן לשותפים יש אחריות מוגבלת, היינו, שותפות בערבון מוגבל ושותפות מוגבלת.

חלק שביעי: הון השותפות

פרק ראשון: הון השותפות

כללי לפרק הראשון הון השותפות הוא מזומן או ערכו המוסכם של נכס שהשותפים הכניסו לשותפות כהשקעה הוגנית. לזיהוי הון השותפות יש חשיבות במערכת היחסים בין השותפים לבין עצמם ובמערכת היחסים בין השותפות לבין נושיה.

הון השותפות הוא רכיב מרכזי בהגנה על נושי השותפות. בשותפות שאחריות החברים בה מוגבלת – שותפות בערבון מוגבל ושותפות מוגבלת – מוצע לקבוע שהשותפים יהיו רשאים לחלק את רווחי השותפות ולא את הון השותפות. כך שהון השותפות ישמש, בדומה להון המניות בחברה, ככרית הביטחון לנושים.

הון השותפות משפיע גם על מערכת היחסים בין השותפים. בין השאר, מוצע שחלוקת הרווחים בין השותפים בשותפות מוגבלת תהיה מבוססת על סכום ההון שהשקיע כל שותף בשותפות. עוד מוצע שבחלוקת נכסי השותפות בפירוק תינתן קדימות להון השותפות על פני חלוקת הרווחים בין השותפים. השותפים אינם זכאים לריבית עבור סכומי ההון שהשקיעו בשותפות בניגוד למקדמה או להלוואה שניתנה לשותפות. לכן יש חשיבות מרובה לזיהוי הסכומים שהשותפים מכניסים לשותפות כהשקעה הוגנית.

ההצעה מבקשה להרחיב את ההוראות לעניין השקעה בהון השותפות ולהסדיר במיוחד את האופן שבו ניתן לחייב שותף להשקיע הון נוסף בשותפות ואת התוצאות של הפרת ההתחייבות להשקיע בשותפות.

השוואה לפקודה הפקודה מתייחסת לסכום ההון ששותף "הסכים לחתום עליו". ההון החתום משמש בסיס לחלוקת הרווחים בין השותפים (סעיף 34(1) לפקודה). הפקודה קובעת כלל קדימה להחזרת סכום ההון שהכניס כל שותף לשותפות לפני חלוקת רווחי השותפות בין השותפים בפירוק השותפות (סעיף 51(2)(ד)). הפקודה מחייבת את השותף המוגבל להכניס הון לשותפות על מנת שהחבות שלו לחובות החברה תוגבל לסכום ההון שהכניס לשותפות (סעיף 1 להגדרת "שותף מוגבל"). ההסדר המוצע שונה בכמה היבטים מהוראות הפקודה. ראשית, מוצע לבטל את המושג "הון חתום" בפקודה שהוא מושג עמום שיוצר חוסר ודאות.

שנית, מוצע לשנות את הוראות ברירת המחדל בפקודה שלפיה חלוקת הרווחים בשותפות כללית מבוססת על סכום ההון שהכניס כל שותף לשותפות. במקום זאת, מוצע שרווחי השותפות הכללית יחולקו באופן שווה בין השותפים, אלא אם כן נקבע אחרת בהסכם השותפות. בשותפות מוגבלת חלוקת הרווחים בין השותפים תתבסס על סכום ההון שהשקיע כל שותף בשותפות. שלישית, מוצע לבטל את הדרישה ששותף מוגבל יהיה חייב להשקיע הון בשותפות כתנאי לסיווגו כשותף מוגבל. לעומת זאת, מוצע לשמר את הכלל שלפיו בחלוקת נכסי השותפות בפירוק תינתן עדיפות להון שהשקיעו השותפים בשותפות והנכסים יחולקו בהתאם לשיעור ההשקעה ולא על בסיס חלוקת הרווחים בין השותפים.

רביעית, מוצע לבטל את הסדר ברירת המחדל בפקודה שלפיו השותפים זכאים לריבית על ההון החתום מהמועד שבו התבררו רווחי השותפות.

בפקודה לא נקבעו הוראות מיוחדות לעניין הון השותפות. ההתייחסות בפקודה היא בעיקר לתוצאות ההשקעה בהון, כאמור לעיל, היינו להשפעה על חלוקת רווחים ולהחזרת ההון בפירוק השותפות. מוצע לקבוע מספר הוראות בסיסיות בנוגע להון השותפות שיחולו הן על שותפות כללית והן על שותפות מוגבלת. ההוראות המרכזיות מסדירות את האופן שבו השותפות רשאית לקבל החלטה לחייב שותף להשקיע סכומים נוספים בהון השותפות ואת התוצאות ביחס לשותף שלא עמד בהתחייבות להשקיע בהון השותפות.

לסעיף 319 – הון השותפות מוצע לקבוע שסכום ההון שמכניס כל שותף בשותפות ייקבע במסגרת אחד מאלה – בהסכם השותפות המפרט את חובתו של כל שותף להשקיע סכום מוגדר להון השותפות או במסגרת הסכם השקעה עם אחד השותפים. ההסדר המוצע מחליף את המושג "הון חתום" בפקודה. ההצעה מבקשת להבהיר שהון השותפות מוגדר בהרחבה ואין צורך לתעד את ההתחייבות במסמך חתום בין השותפים.

לסעיף 320 – רשות להשקיע הון בשותפות הפקודה קובעת ששותף מוגבל חייב להשקיע "בשעת ההתקשרות הון, בכסף או בנכס שהוערך בסכום מפורש" והוא לא יהיה אחראי לחובות השותפות מעבר לאותו הסכום שהשקיע. מוצע לקבוע ששותף, לרבות שותף מוגבל, לא יהיה חייב להשקיע בהון השותפות כתנאי לחברותו בשותפות.

לסעיף 321 – סוג ההשקעה בהון מוצע להבהיר שהשקעה בהון השותפות אינה חייבת להיות במזומן אלא יכול שתהיה בכל נכס זכות או טובת הנאה אחרת או בהתחייבות לכל אחד מאלה. אם ההשקעה בהון השותפות היא בנכס שאינו מזומן, תקבע השותפות את ערכו המוסכם של הנכס.

לסעיף 322 – חובה להוסיף להון השותפות מוצע לקבוע הסדר מיוחד לעניין התחייבות להשקיע בהון השותפות. החלטה של שותפות לחייב שותף להשקיע סכום נוסף בהון השותפות, בדומה להחלטה של שותפות להרחיב את אחריותו של שותף לחובות השותפות, מותנית קוגנטית בקבלת הסכמה מפורשת של השותף. זאת כיוון שההחלטה משפיעה באופן ישיר על זכויותו האישיות של השותף.

לסעיף 323 – ריבית הפקודה קובעת כי שותף אינו זכאי לריבית על סכום ההון שחתם עליו לפני שנתבררו הרווחים. ההסדר בפקודה מעורר מספר בעיות. ראשית, מועד הזכאות לריבית על ההון אינו ברור והוא תלוי במועד שבו "נתבררו" רווחי השותפות. שנית, השותפים אינם רואים את ההשקעה ההונית שלהם בשותפות כהלוואה, ולכן אין הצדקה לקבוע הסדר ברירת מחדל שמזכה את סכום ההון בריבית. לפיכך, מוצע לקבוע שהשקעה בהון השותפות אינה מזכה את השותפים בריבית על השקעתם, והתשובה שלהם על ההון באה לידי ביטוי בחלוקת הרווחים בלבד, אלא אם כן השותפים קבעו אחרת.

לסעיף 324 – חובת השקעה שותף רשאי לבחור להשקיע בהון השותפות מזומן או נכס שערכו הוסכם בין השותפים. מוצע לקבוע כי אם התחייב שותף להשקיע השקעה שאינה מזומן בשותפות ולא פרע השותף את חובו, כולו או חלקו, במועד, תהא רשאית השותפות לדרוש מהשותף לשלם במזומן את שווי של הסכום שטרם פרע. אם נקבע ערכו המוסכם של הנכס, רשאית היא לדרוש במזומן את ערכו המוסכם.

לסעיף 325 – סעדים מוצע לקבוע כי השותפות תהיה רשאית לקבוע סעדים או תרופות כנגד שותף שלא קיים את התחייבותו להשקיע בהון השותפות, כולה או מקצתה, אם נקבעה הוראה כזו בכתב בהסכם השותפות. דרכה של השותפות לקבוע סעדים כאמור כוללת גם את האפשרות לחלט את חלקו של השותף בשותפות, להטיל עיכוב על חלקו או למכור את חלקו. הכל בתנאים המפורטים בסעיף.

פרק שני: שמירת ההון וחלוקה

הפרק השני מאמץ את ההסדר שנקבע בחוק החברות לעניין שמירת הון וחלוקה בשותפות שאחריות השותפים בה היא מוגבלת – שותפות בערבון מוגבל ושותפות מוגבלת. שותפות כללית שאחריות השותפים בה אינה מוגבלת אינה כפופה להוראות הפרק ואין בה מגבלות לעניין שמירת הון וחלוקה. בפקודה נקבע ששותף מוגבל, שאחריותו לחובות השותפות מוגבלת עד לסכום ההון שהשקיע בשותפות, "אינו רשאי, במשך קיומה של השותפות, למשוך או לקבל, במישרין או בעקיפין, שום חלק מהשקעתו, ואם עשה כן, יהא חב בחיוביה של השותפות כדי הסכומים שמשך או קיבל". בפסיקה נקבע שלצורך הבחנה בין החזרת השקעה אסורה לבין חלוקה מותרת יש לאמץ את ההסדר הקיים בחוק החברות (ראו ה"פ (ת"א) 814/05 **דלק נאמנויות קידוחים בע"מ נ' דלק קידוחים שותפות מוגבלת** (2005)).

ההסדר המוצע אומץ על ידי המחוקק לעניין שותפות מוגבלת ציבורית בסעיף 65 נד לפקודה במסגרת תיקון 5 לפקודת השותפויות. מוצע להרחיב את ההסדר לכל שותפות שאחריות השותפים בה היא מוגבלת, בין אם מדובר בשותפות מוגבלת ובין אם מדובר בשותפות בערבון מוגבל. הוראות פרק זה מאמצות את ההוראות הרלוונטיות לעניין זה מתוך סעיפים 301-311 לחוק החברות בשינויים המחויבים.

חלק שמיני: נושה של שותף ובעל זכות כלכלית בשותפות

כללי לחלק השמיני צו עיקול הוא צו שיפוטי המורה לשותפות להעביר לנושה פרטי של שותף סכומים שהנושה זכאי להם לשם תשלום יתרת החוב שהשותף חייב לו על פי פסק דין. העיקרון בבסיס צו העיקול הוא שלשותף אין זכויות ישירות בנכסי השותפות, ולכן הנושה אינו זכאי להטיל עיקול על נכסי השותפות עצמם לצורך פירעון החובות הפרטיים של אחד השותפים.

ה"הפרדה הנכסית" בין נכסי השותפות לבין נכסי השותפים מבוססת כיום על סעיף 67(ב) לפקודה הקובע שבית המשפט רשאי לתת צו המשעבד את זכותו של השותף ברווחי השותפות או בכספים אחרים המגיעים לו בשל השותפות, אך אינו רשאי לשעבד את נכסי השותפות. ההצעה מבקשת לבסס ולחזק את ה"הפרדה הנכסית" האמורה. מוצע להבהיר שהשותפות היא ישות משפטית נפרדת כך שנכסי השותפות מופרדים מנכסי השותפים לכל דבר ועניין. הקביעה שהשותפות היא ישות משפטית נפרדת מייתרת את הצורך בהוראה שמקבילה לסעיף 67(ב) לפקודה.

הפרדה נכסית מאפשרת לשותפות לפעול כעסק עצמאי ללא תלות במצבם הכלכלי של השותפים. בנוסף, היא מבטיחה את העדיפות של נושי השותפות על פני נושי השותפים. בכך היא מאפשרת את מימון פעילות השותפות על ידי צדדים שלישיים ומבטיחה שנכסי השותפות יעמדו, בראש ובראשונה, לפירעון חובותיהם של נושי השותפות.

צו העיקול מוגבל רק לזכויותיו הכלכליות של השותף בשותפות. הגבלת היקף צו העיקול לזכויות כלכליות בלבד מבוססת על כך שהזכויות האחרות בשותפות הן זכויות אישיות שאינן ניתנות להעברה. תיק הצעת חוק מס'

העברת זכות הניהול של שותף כללי לנושה פרטי של אחד השותפים תהפוך אותו לשותף כללי במקומו של השותף החייב. תוצאה זו סותרת את הרעיון של אי עבירות זכויות הניהול של השותף. היא פוגעת בבסיס ההסכמה של השותפות. צו העיקול מעניק אפוא לנושה הפרטי של השותף זכויות מוגבלות מאוד בשותפות. הוא לא יוכל לעקל זכויות ישירות בנכסי השותפות והוא לא יוכל לעקל את מלוא הזכויות של השותף החייב, אלא רק את הזכויות הכלכליות שלו בשותפות.

ההצעה משמרת את המתווה הכללי הקיים בפקודה ומוסיפה לו מספר נדבכים במטרה לקבוע הסדר בהיר יותר ושלם. בנוסף, מוצע להגדיר את הצו כ"צו עיקול", לעומת הפקודה שעושה שימוש במונח "שיעבוד". אין מדובר בשעבוד רצוני של נכסי השותף לטובת נושה, אלא בצו שיפוטי המורה על העברת הכספים המגיעים לחייב (השותף). לכן המונח המתאים הוא עיקול ולא שיעבוד.

פרק ראשון: צו עיקול

לסעיפים 334-335 – הגדרות, צו העיקול מוצע לקבוע שצו העיקול יכול להינתן לבקשת נושה של שותף או של בעל זכות כלכלית בשותפות במקרה שהשותף העביר את זכויותיו הכלכליות בשותפות לאדם אחר. כמו כן, מוצע להבהיר שהשותפות תעביר ישירות לנושה את הסכומים שהנושה זכאי להם לפי הצו, אם הנושה המציא את צו העיקול לשותפות.

לסעיף 336 – הוראות לפי צו העיקול הסעיף המוצע חוזר בשינויי נוסח על ההוראה בסעיף 67(ב) לפקודה שלפיה בית המשפט רשאי למנות כונס נכסים לחלקו של השותף. הסעיף מבהיר שכונס הנכסים יכול להיכנס לנעליו של הנושה, אך לא ניתן להעניק לו סמכויות יתר או את האפשרות להיות מעורב בניהול ענייני השותפות.

לסעיף 337 – ביטול צו העיקול לאחר תשלום החוב הסעיף מבקש להבהיר באילו תנאים רשאים השותף או בעל הזכות הכלכלית שלחובתם ניתן צו העיקול לבקש לבטל את הצו. מוצע שביטול הצו יתאפשר רק במקרה שסולק החוב וכל עוד בית המשפט לא הורה על מכירת הזכויות המעוקלות.

לסעיף 338 – פדיון הזכות המעוקלת בסעיף 67(ב) לפקודה נקבע כי "שאר השותפים רשאים בכל עת לפדות את הזכות ששועבדה". מוצע להבהיר שהן השותפות והן השותפים רשאים לפדות את צו העיקול, למעט השותף שלחובו ניתן צו העיקול. ניתן לפדות את צו העיקול על ידי תשלום מלוא יתרת החוב לנושה ובתנאי שבית המשפט לא הורה על מכירת הזכויות המעוקלות.

לסעיף 339 – מכירת הזכויות המעוקלות הפקודה מתייחסת בצורה אגבית לאפשרות שבית המשפט יורה על מכירה של הזכויות המעוקלות לצד שלישי ("שאר השותפים רשאים בכל עת לפדות את הזכות ששועבדה, ואם ניתנה הוראה למכרה רשאים הם לקנותה" – סעיף 67(ג)). מוצע להבהיר באילו תנאים רשאי בית המשפט להורות על מכירת הזכות.

התוצאה של מכירת הזכות היא שהשותף הכללי מאבד לחלוטין את זכותו לקבל את חלקו ברווחי השותפות ואת חלקו בנכסי השותפות בפירוק. הזכות עוברת באופן מוחלט למי שרכש את הזכות. צו עיקול הוא מוגבל יותר – הוא מורה להעביר סכומי כסף שהשותפות חייבת לשותף לנושה פרטי של השותף. הצו יפקע כאשר החוב ייפרע. יובהר כי ניתן יהיה לעקל אך ורק זכות כלכלית. למכירת הזכות המעוקלת יש תוצאה עקיפה. היא מקימה זכות של השותפים להרחיק את השותף וזכות של מי שרכש את הזכות המעוקלת להביא לפירוק השותפות בתנאים מסוימים.

מוצע לקבוע שבית המשפט יורה על מכירת הזכות הכלכלית של השותף רק אם מצא שהטלת העיקול לא תאפשר את גביית החוב בתוך זמן סביר. באיזון בין ההגנה על האינטרס של הנושה בגביית החוב לבין האינטרס של השותף-חייב, מוצע לתת עדיפות במקרה זה לאינטרסים של הנושה ולאפשר לו לגבות את החוב באופן המהיר והיעיל ביותר.

עיקול מלוא הזכויות הכלכליות בשותפות: העיקרון שעומד בבסיס צו העיקול הוא הגבלת הזכויות של הנושה כדי למנוע פגיעה בניהול השותפות. הגבלה זו אינה מוצדקת במקרים שבהם השותפות לא הגבילה את זכותם של השותפים להעביר זכויות ניהול בשותפות לצד שלישי. הגבלה זו אף אינה מוצדקת במקרים שבהם השותפות היא בפועל שותפות יחיד. במקרים אלה אין מניעה שצו העיקול יורה על עיקול מלוא הזכויות של השותף בשותפות. משמעותו של עיקול כזה היא העברת הבעלות בחלקו של השותף בשותפות מהחייב לנושה.

סמכות שיפוט: הפקודה קובעת ש"בית משפט שנתן פסק-דין לחובת שותף" רשאי לצוות על שעבוד זכותו של שותף בשותפות. אין הצדקה לקשור בין שני העניינים. הסמכות לתת צו עיקול תלויה במקום ההתאגדות של השותפות. היא אינה צריכה להיות תלויה במקום ניהול ההליך נגד השותף. לכן אין סיבה שדווקא בית המשפט שנתן פסק דין לחובת השותף הוא אשר יוסמך לתת צו עיקול. לכן מוצע לקבוע כי לבית משפט בישראל תהיה סמכות לתת צו נגד זכויותיו של שותף בשותפות שהתאגדה בישראל.

לסעיף 340 – תקנות מוצע להסמיך את השר לקבוע הוראות לעניין צו עיקול, לרבות לעניין הליכים לאישורו, שיעור אגרת בית המשפט והמועדים והדרכים לגבייתו.

פרק שני: בעל זכות כלכלית בשותפות

לסעיפים 341-343 – העברת זכות כלכלית בשותפות, חובת השותפות להעביר תשלום, הזכות הכלכלית הזכות הכלכלית של שותף בשותפות היא הזכות לקבל את הסכומים המגיעים לו מהשותפות אם היא מחליטה לחלק את רווחיה ואת הסכומים המגיעים לו במועד הפירוק. הזכות הכלכלית היא זכות עבירה של השותף בשותפות. ההצעה מתייחסת לשלושה מצבים שבהם אדם הופך להיות מחזיק זכות כלכלית בשותפות.

ראשית, כשנושה של שותף הופך לבעל זכות כלכלית כתוצאה מהעברה כפויה של חלקו של השותף או של הזכות הכלכלית שלו במקרה שהוטל עיקול. סוגיה זו מוסדרת בפרק הראשון.

שנית, כשאדם הופך לבעל זכות כלכלית כתוצאה מהעברה רצונית של הזכות הכלכלית של תיק הצעת חוק מס'

השותף. שותף, בין אם הוא שותף כללי ובין אם הוא שותף מוגבל, זכאי להעביר את זכויותיו הכלכליות בשותפות לאדם אחר. הסדר זה נקבע כהוראת ברירת מחדל. כלומר, השותפים רשאים להגביל את העבירות של הזכות הכלכלית. בפרק זה נקבעו הוראות כלליות לעניין המועד שבו ההעברה מושלמת והמועד שבו השותפות חייבת להעביר את הזכות למי שרכש אותה.

שלישית, כשאדם הופך לבעל זכות כלכלית כתוצאה משינוי מעמדו משותף מוגבל למחזיק זכות כלכלית עם סיום חברותו בשותפות. שותף מוגבל שחברותו בשותפות הסתיימה אינו זכאי לקבל את השווי הכלכלי של חלקו בשותפות ואינו זכאי למכור את חלקו בשותפות לאדם אחר אלא בהסכמת השותפות הכלליים. הסדר ברירת המחדל בפקודה הוא ששותף מוגבל הופך לבעל זכויות כלכליות בשותפות עם סיום חברותו בה.

בעל זכות כלכלית אינו צד להסכם השותפות ולכן מלבד זכותו לקבל את חלקו בזכויות הכלכליות של השותפות, אין לו זכויות עצמאיות בשותפות. הפרק מבקש להסדיר את מעמדו של בעל הזכות הכלכלית.

סעיף 40 לפקודה מסדיר את זכויותיו של מי שהשותף המחלה לו "את חלקו בשותפות". הסעיף מבהיר שההמחאה מזכה את הנמחה "ליטול אל החלק ברווחים שהממחה היה זכאי לו אילו לא המחלה". משמעות ההוראה היא ששותף זכאי להעביר לאדם אחר רק את חלקו ברווחי השותפות או את חלקו בנכסי השותפות בפירוק (סעיף 40(ב)).

מוצע לשנות את המינוחים, כך שבמקום "המחאה" תבוא "העברה", ובמקום "נמחה" יבוא "בעל זכות כלכלית". כן מוצע להבהיר כי הזכויות העבירות בשותפות הן הזכויות הכלכליות, וכי מי שזכאי לזכויות אלה, בין בהעברה ובין בדרך אחרת, ייקרא מחזיק זכות כלכלית בשותפות. המונח "זכות כלכלית" מוגדר בסעיף 1 להצעה – "זכותו של שותף בהתאם להסכם השותפות לקבלת דיבידנד מהשותפות וזכותו של השותף לקבלת חלקו בנכסי השותפות בפירוק".

בנוסף, מוצע לחזק את מעמדו של בעל הזכות הכלכלית וליצור איזון ראוי בין האינטרס של השותפות להתנהל ללא מעורבות של גורמים שאינם צד להסכם השותפות לבין הצורך להגן על האינטרסים של אדם שיש לו זכויות כלכליות בשותפות. סעיף 40 לפקודה קובע שהנמחה אינו זכאי "להתערב בניהול עסקיה או ענייניה" של השותפות או "לדרוש חשבונות על עסקיה או לבדוק את פנקסיה". זכותו של הנמחה מוגבלת לקבלת רווחי השותפות והוא "חייב להסכים לחשבון הרווחים שקבעו השותפים".

לסעיפים 344-346 – זכויות מידע, שינוי בהסכם השותפות, תעודת זכות כלכלית היכולת של בעל הזכות הכלכלית להגן על האינטרסים הכלכליים שלו בשותפות היא מוגבלת ביותר לפי הפקודה. בעל הזכות הכלכלית לא יכול למנוע שינוי בהסכם השותפות שמשפיע באופן חד צדדי על הזכויות שלו לקבל רווחים, והשותפים אינם חבים לו חובות כלשהן בהתאם להסכם השותפות. מוצע לשנות מצב זה. מוצע להעניק לבעל זכות כלכלית מעמד עצמאי, ללא תלות בזכויות של השותף שזכויותיו הכלכליות הועברו אליו. המטרה היא לאפשר לו להגן על האינטרסים הכלכליים שלו בשותפות. כך, מוצע שבעל הזכות הכלכלית יוכל לקבל מידע מהשותפות כדי להבטיח שהשותפות מעבירה לו כדין את הזכויות הכלכליות שהוא זכאי להן.

עוד מוצע לקבוע שהשותפות והשותפים יהיו חייבים לפעול בתום לב בכל שינוי בהסכם השותפות המשפיע על הזכויות הכלכליות שלו בשותפות. בנוסף, מוצע לקבוע שהשותפות תהא רשאית להוציא תעודה המעידה על זכותו של בעל הזכות הכלכלית בשותפות.

שותפים המעוניינים להגביל את פוטנציאל הפגיעה בהם ובשותפות כתוצאה מהעברת זכות כלכלית בשותפות, יכולים להגביל את עבירותה של הזכות בהסכם. כן רשאים הם לפעול להביא לסיום חברותו של שותף במקרה שהוא העביר את זכויותיו בשותפות לאדם אחר. כמו כן, כאשר ההעברה תהיה תוצאה של עיקול שהוטל על חלקו של השותף כתוצאה מחוב פרטי, רשאים השותפות והשותפים האחרים לפדות את העיקול ובכך למנוע כל מעורבות של בעל זכות כלכלית בשותפות.

חלק תשיעי: שינוי מבנה

פרק ראשון: מיזוג

כללי לפרק הראשון – סעיפים 347-357 פרק המיזוג קובע הוראות לעניין מיזוג בין שותפויות. למיזוג בין שותפויות יש שני מאפיינים ייחודיים הדורשים התייחסות מיוחדת. ראשית, שותפות אינה בהכרח רשומה. לכן הוראות הדיווח לרשם יחולו רק אם אחת השותפויות המתמזגות היא שותפות רשומה. שנית, המיזוג יכול להיות בין שותפות שאחריות השותפים מוגבלת לבין שותפות שאחריות השותפים בה היא בלתי מוגבלת. מוצע שמזיג שכתוצאה ממנו יהפוך שותף לאחראי לחובות השותפות תאושר רק בהסכמתו של אותו השותף.

הוראות פרק זה מאמצות את ההוראות הרלוונטיות לעניין מיזוג מתוך הפרק הראשון לחלק השמיני בחוק החברות (סעיפים 314-327), בשינויים המחויבים.

פרק שני: שינוי סוג השותפות

כללי לפרק השני מוצע להניח על ה"מדף" הסדרי ברירת מחדל לשינוי סוג של שותפות. הפקודה אינה נותנת כיום מענה לשותפות שמעוניינת להפוך משותפות כללית לשותפות מוגבלת או להיפך. פרק זה מציע הוראות לעניין שינוי סוג. זאת בהרשאת הפרק הראשון לחלק התשיעי בחוק החברות – שינוי סוגי תאגידים.

לסעיפים 358-359 – כללי, חופש ההתנאה מוצע לקבוע כי שותפות תהיה רשאית לשנות את סוגה. שינוי סוג לצורך פרק זה משמעו מעבר של שותפות מכללית למוגבלת או ממוגבלת לכללית. השינוי תיק הצעת חוק מס'

ייעשה בהתאם להוראות הפרק. מובהר כי הוראות פרק זה הן דיספוזיטיביות. אין בהן כדי למנוע משותפות להתחייב בחוזה או בהסכם השותפות להימנע מביצוע שינוי סוג או להתנות את ביצוע השינוי בתנאים אחרים או נוספים לאלה שקבועים בפרק זה.

לסעיפים 360-361 – הצעת שינוי הסוג ואישור שינוי הסוג מוצע לקבוע כי הצעת שינוי הסוג תכלול את הפרטים המפורטים בסעיף. כן מוצע לקבוע כי ההצעה תאושר על ידי כל השותפים הזכאים לאשר או להצביע בנוגע להחלטה המובאת לאישור השותפים. כאמור, הוראות פרק זה הן דיספוזיטיביות, ולכן ניתן לקבוע רוב אחר בהסכם השותפות. עם זאת, מוצע לקבוע הסדר אחר למקרה שבו כתוצאה מההצעה לשינוי הסוג אחד השותפים שאינו חב באחריות בלתי מוגבלת יהפוך להיות אחראי לחובות השותפות. מוצע לקבוע כי במקרה כאמור לא תאושר הצעת שינוי הסוג אלא אם אותו שותף אישר את ההצעה בכתב, ולחלופין אם אותו שותף אישר בכתב הוראה בהסכם השותפות שקובעת ששינוי סוגה של השותפות שאלה השלכותיו אינו טעון את הסכמתו.

לסעיף 362 – הודעה לרשם על שינוי סוג מוצע לקבוע כי השותפות תודיע לרשם על הצעה לשינוי סוג בתוך 14 ימים ממועד אישור הצעת שינוי הסוג.

לסעיף 363 – תוצאות שינוי הסוג מוצע לקבוע כי אם התקיימו על התנאים לאישור הצעת שינוי הסוג, אזי כל הנכסים והחייבים של השותפות יעברו לשותפות החדשה. כמו כן, יראו את השותפות החדשה כאילו הייתה השותפות המקורית בכל הליך משפטי, לרבות בהליכי הוצאה לפועל. השותפות החדשה לא תיחשב לישות משפטית חדשה. באשר לאחריותם של השותפים לחובות השותפות – מוצע לקבוע כי לא תיפגע אחרייתם של השותפים לחובות השותפות כתוצאה משינוי הסוג.

לסעיף 364 – אישור ההחלטה מוצע לקבוע כי אישור ההצעה לשינוי סוג ייעשה בדרך שבה מאושר מיזוג, כלומר, בדרך הקבועה בסעיפים 349 ו-350.

לסעיף 365 – תקנות מוצע להסמיך את השר לקבוע הוראות לביצוע פרק זה, לרבות לעניין מידע שחובה למסור לנושי השותפות ותנאים לשינוי סוג שמטרתם להבטיח כי מצבם של נושי השותפות לא ישתנה לרעה. באשר לשותפות מוגבלת ציבורית – ההוראות ייקבעו לאחר התייעצות עם רשות ניירות ערך.

כללי לחלק התשיעי החלק התשיעי מבקש להסדיר פירוק שותפויות. מטרת ההצעה היא להבטיח יציבות לשותפות, להפחית את רמת ה"פריקות" שלה ולאפשר לשותפים להמשיך לנהל את השותפות גם אם חל שינוי בהרכב השותפים.

ההליך המוצע מורכב משלושה חלקים – החלק הראשון הוא אירוע הפירוק (break up) המתרחש אם התקיימה אחת מעילות הפירוק המפורטות בפרק הראשון. החלק השני הוא ניהול הליך הפירוק (winding up) שבמהלכו השותפות ממשיכה להתקיים לצורך ביצוע הפעולות הדרושות לצורך חיסול עסקיה כמפורט בפרק השני. החלק השלישי הוא חיסול השותפות (dissolution) שמתרחש אחרי סיום הליכי הפירוק והוא מציין את סוף קיומה של השותפות כישות משפטית.

השוואה לפקודה ברירת המחדל בעולם של דיני השותפויות הוא פירוק השותפות בכל מקרה שחל שינוי בהרכב השותפים, בעוד שבדיני החברות הפירוק הוא סעד דראסטי (ר' רע"א 8521/09 בירן נ' הרמולין, פסקה 24 (2.10.2014) (להלן: **עניין הרמולין**)). השותפות מתפרקת לפי הפקודה בגמר התקופה, אם נקבע מועד לסיום השותפות, או בהודעה של אחד השותפים המבקש לפרק את השותפות אם לא נקבע מועד לסיום השותפות (סעיף 41 לפקודה). אירועים נוספים המביאים לפירוק הם מוות או פשיטת רגל של שותף (סעיף 42 לפקודה), במקרה ששותף שיעבד את חלקו בשותפות (סעיף 43 לפקודה) או אם ניהול עסקי השותפות הוא בלתי חוקי (סעיף 44 לפקודה).

בית המשפט רשאי לפרק את השותפות לבקשת אחד השותפים אם אחד השותפים אינו שפוי או נטול כושר, או אם אחד השותפים משפיע לרעה על עסקי השותפות, מפר במזיד את הסכם השותפות או אם אי אפשר לנהל את עסקי השותפות אלא בהפסד. בית המשפט רשאי לפרק את השותפות בעילה כללית של צדק ויושר (סעיף 45 לפקודה).

מטרת ההצעה, כאמור, היא לשנות את ברירת המחדל בפירוק השותפות ולהפחית את רמת ה"פריקות" של השותפות. מוצע שרוב העילות המנויות בפקודה כעילות פירוק יומרו לעילות המביאות לסיום חברותו של השותף. פירוק ייוחד רק למקרים שבהם אין הצדקה להמשיך בניהול עסקי השותפות, והוא יהיה, בדומה לפירוק בחברות, סעד דרסטי בלבד בחיי השותפות.

החלפת מונחים משמעות המושג "פירוק" בפקודה שונה מהמשמעות המקובלת של מונח זה. המשמעות המקובלת היא הליך לסיום עסקי השותפות (winding up) המביא בסופו של דבר לחיסול השותפות (dissolution). בפקודה המונח "פירוק" מתייחס גם לשינויים בהרכב השותפות שאינם בהכרח מובילים לחיסול עסקי השותפות. מדובר ב"פירוק טכני" שבעקבותיו השותפות "ממשיכה להתקיים כמו שותפות חדשה, וזו כוללת את כל השותפים הקודמים חוץ מהשותף שפרש" (עניין הרמולין, פס' 28). השימוש במונח פירוק בהקשר הזה נובע מהתפיסה האגרסיבית בפקודה. לפי תפיסה זו אם חל שינוי בהרכב השותפים, מפסיקה השותפות הישנה להתקיים ובמקומה מוקמת שותפות חדשה

תיק הצעת חוק מס' 227

בהרכב חדש של שותפים.

ההצעה זונחת לחלוטין את הגישה האגרגטיבית הקיימת בפקודה. התפיסה בהצעה היא ששינויים בהרכב השותפות אינם מצדיקים את פירוק השותפות והשותפות ממשיכה להתקיים כישות משפטית למרות שינויים בהרכב השותפים. השימוש במונח "פירוק" משמש בהצעה רק בהקשר הרגיל שלו – הליך שמטרתו להביא לפירעון חובות השותפות וחלוקת נכסיה ואשר בסופו השותפות תחוסל לחלוטין. מתחילת הליך הפירוק עד לחיסולה השותפות ממשיכה את קיומה כישות משפטית הפועלת לצורך ניהול הליכי הפירוק.

פרק ראשון: עילות הפירוק

סימן א': כללי

לסעיף 366 – עילות לפירוק השותפות מוצע לחלק את עילות הפירוק לארבעה סוגים. **ראשית**, השותפות מתפרקת אם מספר השותפים פחת מהמספר המינימאלי הנדרש לקיומה של השותפות למשך 90 ימים. לפי הפקודה שותפות כללית מפסיקה להתקיים אם מספר השותפים בשותפות בה פחת משניים, ושותפות מוגבלת מפסיקה להתקיים אם אין שותף כללי אחד או שותף מוגבל אחד לפחות (ראו סעיף 1 לפקודה בהגדרת שותפות וסעיף 57(א) לפקודה לעניין שותפות מוגבלת). ההסדר המוצע נועד לאפשר לשותף לתקן את הליקוי במשך 90 יום ולצרף שותף נוסף כדי שהשותפות תוכל להמשיך את עסקיה.

אם השותף החליט שהוא לא מעוניין בהמשך קיומה של השותפות או שלא הצליח למצוא שותף חדש, השותפות תמשיך להתקיים לצורך ניהול הליכי הפירוק וחיסול עסקיה. מובהר, אם כן, ששותפות שאין בה מספר שותפים מזערי אינה מפסיקה להתקיים באותו מועד אלא נכנסת להליכי פירוק. **שנית**, מוצע לשמר את ההסדר הקבוע בסעיף 41(א)(1) ו-2 לפקודה, שלפיו השותפות מסתיימת בתום תקופת השותפות, אם השותפות הוקמה לתקופה מוגבלת, או בהתקיים אירוע שהסכימו לגביו השותפים שהוא מביא לפירוק השותפות.

שלישית, מוצע לקבוע הסדר ברירת מחדל לעניין החלטה של השותפים על פירוק השותפות. ההסדר המוצע מבחין בין החלטה לפירוק מרצון של שותפות שהוקמה לתקופה מוגבלת בזמן לבין שותפות שלא הוקמה לתקופה מוגבלת, וכן בין שותפות כללית לשותפות מוגבלת. השינוי המרכזי לעומת הפקודה הוא שלפי הסדר ברירת המחדל המוצע שותף לא יהיה זכאי להביא באופן חד צדדי לפירוק השותפות (השוו לסעיף 41(א)(3) לפקודה). המטרה היא להבטיח שהשותפות תוכל להמשיך להתקיים, אלא אם כן השותפים קיבלו החלטה קולקטיבית לסיומה.

רביעית, מוצע להסמיך את בית המשפט להורות על פירוק השותפות במקרים שבהם פעילות השותפות היא בלתי חוקית או שלא ניתן לנהל את השותפות לתועלת המשותפת של השותפים. עילות הפירוק בהחלטה של בית המשפט מצומצמות מאוד יחסית לעילות הפירוק בהחלטת בית המשפט בפקודה (השוו לסעיף 45 לפקודה).

לסעיף 367 –המשכיות השותפות אחד העקרונות המרכזיים שעליהם מושתת פרק זה הוא חשיבות יציבותה של השותפות כך ששותפות לא תהיה מודל התאגדות "פריק" מדי. בהתאם, מוצע לקבוע כי על אף עילות הפירוק הקבועות בסעיף הקודם, השותפות לא תתפרק אם יחליטו כל השותפים שלא לפרקה או אם ימשיכו השותפים המורשים לנהל את עסקי השותפות גם לאחר התקופה שנקבע לסיומה. במצב כאמור יראו את השותפות כשותפות שאינה מוגבלת בזמן, אלא אם כן יחליטו השותפים אחרת.

לסעיף 368 – מועד פירוק השותפות מוצע לקבוע כי שותפות תתפרק במועד שנקבע בהסכם השותפות או במועד ההחלטה על פירוק או המועד מאוחר יותר שיקבעו השותפים.

סימן ב': פירוק מרצון של שותפות כללית

כללי לסימן ב' הסימן מבקש לקבוע הוראות ברירת מחדל לעניין החלטה של השותפים לפרק שותפות כללית. ההצעה מבחינה בין שותפות כללית שהוקמה לתקופה מוגבלת בזמן לבין שותפות שהוקמה לתקופה בלתי מוגבלת.

בשותפות שהוקמה לתקופה מוגבלת בזמן ההסכמה המשתמעת בין השותפים היא שהם מבקשים למנוע את פירוק השותפות עד לסיום התקופה למעט במקרים חריגים. מוצע לקבוע שניתן לפרק את השותפות לפני גמר התקופה בהסכמת כל השותפים. הפקודה אינה מתייחסת בפירוש לאפשרות פירוק השותפות בהסכמת כל השותפים, אך הוראה זאת משתמעת מכך שהסדר הפירוק מרצון הוא הסדר ברירת מחדל ה"כפוף להסכם בין השותפים" (סעיף 41(א) סיפא לפקודה).

בנוסף, מוצע לקבוע כי השותפים יהיו רשאים לפרק את השותפות אם חברותו של אחד השותפים הסתיימה ובתוך 90 יום מאותו מועד החליטו רוב השותפים הנותרים לפרק את השותפות. לעיתים אותו השותף הוא "שותף מפתח" (key partner). כלומר, סיום חברותו בשותפות תוביל לכך ששאר השותפים ישקלו האם להמשיך את השותפות אחרי שחברותו הסתיימה. הסדר ברירת המחדל המוצע קובע שבתוך 90 יום ממועד סיום חברותו של השותף רשאים רוב השותפים הנותרים לקבל החלטה לפרק את השותפות למרות שתקופת השותפות לא הסתיימה.

שילוב בין ההסדר המוצע בסימן זה לבין ההסדר שנקבע לעניין סיום חברות בשותפות מאפשר לשותפים לקבל החלטה לפרוש מהשותפות או להביא לפירוק השותפות במקרה שחברותו של אחד השותפים הסתיימה. אם השותפים לא קיבלו החלטה לפירוק השותפות הם יידרשו לרכוש את חלקם של השותפים שחברותם הסתיימה או שפרשו כתוצאה מכך. אם השותפים החליטו לפרק את השותפות התוצאה תהיה שבמקום רכישה של חלקם של השותפים הפורשים, תיכנס השותפות כולה להליך של פירוק והשותפים יהיו זכאים לקבל את חלקם היחסי בנכסי השותפות בפירוק אם נותרו נכסים לחלוקה. הפקודה קובעת שכל שותף רשאי להביא לפירוק השותפות בשותפות ש"נתכוננה לתקופה לא מסוימת" (סעיף 41(א)(3) לפקודה). שותפות זו מכונה "שותפות מרצון" (partnership at will) משום שכל שותף יכול להביא לפירוק השותפות מרצונו (ראו סעיף 37(א)).

ההצעה מבקשת לשנות את הסדר ברירת המחדל שבפקודה ולצמצם את זכותו של שותף להביא לפירוק שותפות שהוקמה לתקופה בלתי מוגבלת באופן חד צדדי. שותף יהיה זכאי לפרוש מהשותפות מרצונו אבל הוא לא יהיה זכאי להביא לפירוק השותפות, אלא אם כן החליטו לפחות מחצית מהשותפים לפרק את השותפות.

כלל ההכרעה המוצע אינו דורש הסכמה של רוב השותפים אלא של לפחות מחצית מהשותפים, כך שבמקרה שבשותפות שני שותפים כל אחד מהם יוכל להביא לפירוק השותפות. במקרה זה, שהוא שכיח בשותפויות כלליות, הסדר ברירת המחדל דומה להסדר ברירת המחדל בפקודה. ההסדר המוצע תואם את ההסכמה המשוערת של שותפים בשותפויות קטנות ובלתי פורמליות שלכל שותף תהיה הזכות לפרק את השותפות בכל עת.

לסעיף 369 – פירוק מרצון של שותפות כללית שהוקמה לתקופה מוגבלת הסעיף המוצע דומה להוראת סעיף 37(ב) לפקודה. הסעיף מבוסס על כך שהשותפים רשאים לקבל החלטה להמשיך את קיומה של השותפות על אף שהשותפות הוקמה בתחילה לתקופה מוגבלת בזמן. החלטה להמשיך בקיום השותפות יכולה להתקבל כהחלטה פורמלית של כל השותפים והיא יכולה להיות מוסקת במשתמע מהמשך ניהול ענייני השותפות על ידי כל השותפים המורשים לכך. במקרה זה השותפות הופכת להיות שותפות שאינה מוגבלת בזמן והיא תתפרק בהחלטה של רוב השותפים או אם התקיימה עילה אחרת המביאה לפירוק השותפות שהוקמה לתקופה שאינה מוגבלת בזמן.

לסעיף 370 - פירוק מרצון של שותפות כללית שהוקמה לתקופה שאינה מוגבלת מוצע לקבוע כי שותפות שהוקמה לתקופה שאינה מוגבלת בזמן תתפרק בהחלטה של לפחות מחצית מהשותפים. לחלופין, שותפות כאמור תתפרק בתוך 90 יום מקבלת בקשה מאחד השותפים לפירוק השותפות או במועד מאוחר יותר שצוין בבקשה, אלא אם כן רוב השותפים הנותרים יחליטו להמשיך בעסקי השותפות.

סימן ג': פירוק מרצון של שותפות מוגבלת

לסעיף 371 – פירוק שותפות מוגבלת הסעיף המוצע קובע הוראות ברירת מחדל לעניין התנאים שבהם השותפות המוגבלת מתפרקת מרצון. מוצע ששותפות מוגבלת תתפרק בהחלטה של כל השותפים הכלליים ובאישור השותפים המוגבלים המחזיקים ברוב הזכויות לקבלת רווחים במועד קבלת ההחלטה. מוצע גם שהשותפים המוגבלים יהיו רשאים לפרק את השותפות בתוך 90 ימים ממועד סיום חברותו של אחד השותפים הכלליים.

ההסדר המוצע שונה באופן משמעותי מההסדר הקיים בפקודה לפיו השותפות מתפרקת, בין השאר, במותו של שותף כללי או אם הוא הוכרז פושט רגל (ראו סעיף 64 לפקודה). מוצע מחד גיסא לחזק את יציבותה של השותפות ולצמצם את עילות הפירוק, ומאידך גיסא לחזק את מעמדן של השותפים המוגבלים ולאפשר להם להשתתף בהחלטה לפרק את השותפות.

סימן ד': פירוק על ידי בית המשפט

הוראות סימן ד' בעניין פירוק על ידי בית המשפט והוראות פרק ב' בעניין ניהול הליכי הפירוק ייקבעו בהתאם להוראות שייקבעו במסגרת הצעת חוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ו-2016 הנדונה בימים אלה בכנסת.

פרק שני: ניהול הליכי הפירוק

הוראות סימן ד' בעניין פירוק על ידי בית המשפט והוראות פרק ב' בעניין ניהול הליכי הפירוק ייקבעו בהתאם להוראות שייקבעו במסגרת הצעת חוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ו-2016 הנדונה בימים אלה בכנסת.

פרק שלישי: יישוב חשבוניות וחיסול

לסעיף 372 – סילוק חובות השותפות לנושים הסעיף מסדיר את האופן שבו השותפות והשותפים יסלקו את חובות השותפות כלפי הנושים. ההסדר המוצע מבקש לפשט את האופן שבו השותפים מיישבים את החשבוניות ביניהם והוא שונה במספר היבטים מסעיף 51 לפקודה.

סעיף 51(1) קובע שהשותפים חייבים לכסות כל הפסד וחוסר בהון השותפות, וכי "ישלם כל שותף כיחיד סכום יחסי לפי שיעור זכותו בחלק מן הרווחים". המשמעות האופרטיבית של הסעיף היא כדלקמן: בשותפות "ראובן, שמעון ולוי" ראובן השקיע 15,000 ₪ בהון השותפות, שמעון השקיע 10,000 ₪ ולוי השקיע 5,000 ₪. בפירוק השותפות נכסי השותפות שווים 10,000 ₪ כך שקיים חוסר של 10,000 ₪ בהון השותפות. כל שותף חייב להשלים את החוסר שבהון לפי שיעור זכותו ברווחי השותפות, ולאחר מכן יחולקו נכסי השותפות בין נושי השותפות (החיצוניים והפנימיים) ולאחר מכן בין השותפים.

מוצע להשמיט את השלב הראשון של השלמת החוסר בהון השותפות בין השותפים. הון השותפות הוא סכום המושקע על ידי השותפים בהקמת השותפות או במהלך קיומה. הפסד ההון המושקע הוא חלק מסיכוני העסק. לכן אין צפייה שהפסד או חוסר בהון יושלם על ידי השותפים במועד הפירוק. בשותפות שבה אחריות השותפים לחובות השותפות מוגבלת, הפסד זה מגדיר את היקף החשיפה הכלכלית של השותפים. השותפים אינם חייבים להשלים חוסר בהון השותפות הנובע מהפסד תפעולי של השותפות כדי לשלם לנושים, זאת להבדיל מהתחייבות להשקיע בהון השותפות שלא הושקע. בשותפות שבה אחריות השותפים אינה מוגבלת ישולמו חובות השותפות מתוך נכסיה. אולם אם הנכסים אינם מספיקים חייב כל שותף באחריות בלתי מוגבלת לחובות השותפות.

ההסדר המוצע קובע שהשותפות תשלם את החובות לנושי השותפות מתוך נכסיה הכוללים גם כל סכום שהשותפים חייבים לשותפות וסכום שהשותפים התחייבו להשקיע בהון השותפות ולא נפרע. אם נכסי השותפות אינם מספיקים לשלם את כל חובותיה, יהיו השותפים חייבים להשתתף בתשלום חובות שנוצרו בתקופה שבה היו אחראים לחובות השותפות בשיעור חלקו היחסי של כל שותף בהפסדי

השותפות במועד שבו נוצר החוב.

בסעיף 51(2)(א) לפקודה נקבע שיש לתת קדימות לסילוק חיוביה של השותפות למי שאינם שותפים בה. בסעיף 51(2)(ב) נקבע שלאחר תשלום החוב לנושים החיצוניים של השותפות יש לסלק את חובות השותפות לשותפים בעד מקדמה ששותף שילם. הפקודה מתייחסת לחוב שנוצר עקב תשלום מקדמה על ידי אחד השותפים ואינה מתייחסת לחובות פנימיים אחרים של השותפות לשותפים. מוצע להשוות את מעמדם של החובות החיצוניים והפנימיים, ולא לקבוע קדימות לחובות השותפות כלפי נושים שאינם השותפים.

עם זאת, בשותפות שבה אחריות השותפים לחובות השותפות אינה מוגבלת קיימת קדימות הלכה למעשה לחובות החיצוניים על פני חובות השותפות לשותפים. אם השותפות אינה משלמת את מלוא חובותיה לנושים, יהיו הנושים זכאים לפרוע את החוב מהשותפים שאחריותם לחובות השותפות אינה מוגבלת. כך למעשה החובות החיצוניים עדיפים על פני חובות השותפות לשותפים.

לסעיף 373 – סיום החשבונות בין השותפים וחסול מוצע לשמר את ההבחנה הקיימת בפקודה בין השבת ההון שהכניסו השותפים לבין רווחי השותפות (סעיף 51(2)(ד) ו-ה) לפקודה). מוצע שהשותפות תשיב לכל אחד מהשותפים את הסכומים שהשקיע בהון השותפות, ואם נותרו נכסים לחלוקה יחולקו שאר נכסי השותפות בין השותפים בשיעור חלקם ברווחי השותפות. הסדר ברירת המחדל בשותפות כללית קובע שרווחי השותפות יחולקו באופן שווה בין השותפים. בשותפות מוגבלת רווחי השותפות יחולקו בשיעור יחסי להשקעה של כל שותף בהון השותפות.

באשר לחיסול – חיסול השותפות הוא המועד שבו השותפות מפסיקה להתקיים כישות משפטית. בשותפות שאינה רשומה מועד החיסול אינו בהכרח מועד ידוע מראש. הוא תלוי בתשלום מלוא חובות השותפות לנושים וחלוקת נכסי השותפות לשותפים. חובות השותפות עשויים להיווצר בעתיד אחרי סיום הפעילות של השותפות. לכן לא ניתן לקבוע בוודאות האם שולמו כל חובות השותפות מראש. כמו כן, אם ימונה מפרק, בהתאם להוראות הפירוק הצעת חוק חדלות פרעון ושיקום כלכלי, התשע"ו-2016 שיושלמו בעתיד, החיסול יהיה רק עם פקיעת מינוי. באשר לשותפות רשומה – חיסול השותפות הוא במועד שבו השותפות נמחקת מהמרשם אחרי שהרשם מצא כי קוימו כל הדרישות לפי חוק למחיקת השותפות. גם הוראות לעניין מחיקת שותפות יושלמו בהתאם להצעת החוק האמורה.

חלק אחד עשר: שותפות חוץ

לסעיפים 374-379 – חובת רישום של שותפות חוץ, עדכון רישום של שותפות חוץ, המצאה לשותפות חוץ, דין וחשבון שנתי, עונשין, שותפות חוץ שהפסיקה לקיים מקום עסקים בישראל

מוצע להחיל על שותפויות חוץ הוראות דומות לאלה שחלות על חברות חוץ, בשינויים המחויבים. לפיכך, הוראות חלק זה דומות להוראות סעיפים 346 - 349 לחוק החברות.

חלק שנים עשר: אמצעי אכיפה מינהליים – עיצום כספי, רישום שותפות כשותפות מפרה ומחיקה

פרק ראשון: עיצומים כספיים

כללי לפרק הראשון מטרתו של החוק המוצע היא לספק מודל חקיקה מודרני לעולם השותפויות. לשם הגשמת מטרה זו, יש הכרח לחדש ולעדכן גם את ארגון כלי האכיפה של רשם השותפויות. התזכיר המוצע מצמצם את הנטל הבירוקרטי והרגולטורי על שותפויות רק למידה ההכרחית. הוא מקל מאוד על שותפויות בהיבט זה לעומת הפקודה. עם זאת, יש בו חובות דיווח והוראות רישום. חובות והוראות אלה, כאמור, נועדו להבטיח ציות לרשם, תשלום אגרות, והעברה של המידע ההכרחי בהיקף ההכרחי. לשם אכיפתן של חובות אלה, מוצע להסמיך את רשם השותפויות להטיל עיצומים כספיים. נכון להיום הפקודה אינה קובעת עיצומים כספיים ביחס לשותפויות שאינן ציבוריות, אלא רק קנסות פליליים. אין די במסלול הפלילי לשם אכיפת חובות מסוג זה. לפיכך, מוצע להוסיף לכלי האכיפה שבידי הרשם גם את הכלי של הטלת עיצומים כספיים.

סימן א': הטלת עיצום כספי בידי הרשם

לסעיף 380 – עיצום כספי מוצע להסמיך את הרשם להטיל עיצום כספי על שותפות רשומה או שותפות חוץ, שאינן תאגיד מדווח, אם הפרו את ההוראות המפורטות בסעיף. "תאגיד מדווח" מוגדר בחוק החברות, והגדרתו חלה גם כאן מכוח סעיף 1(ב) לתזכיר. מוצע כי סכום העיצום הכספי יוצמד לסכום העיצום הכספי הקבוע בהסדר המקביל בסעיף 354 לחוק החברות.

לסעיף 381 – גביה משותף הסעיף המוצע יוצר מודל מקביל לסעיף הגביה מדירקטור הקבוע בסעיף 360 לחוק החברות. מוצע לקבוע כי אם לא שולם עיצום כספי במועד, יהיה הרשם רשאי לדרוש את תשלומו מכל מי שרשום במרשמי הרשם כשותף כללי בשותפות או שהיה רשום כאמור בזמן ההפרה. אם מי מאלה שילם את העיצום הכספי, לא תידרש השותפות לשלמו, והמשלם יהיה זכאי להשבה מהשותפות.

לסעיפים 382-397 – המשך סימן א': עיצום כספי, סימן ב': התראה מינהלית, סימן ג': שונות

המודל הקבוע בסעיפים אלה גובש בהתאם לתבנית הרוחבית המוצעת שגובשה במשרד המשפטים לעניין עיצומים כספיים, המעוגנת בתזכיר חוק אכיפה מנהלית והקלות לעסקים חדשים, התשע"ו-2016. הסעיפים המוצעים נוסחו בהתאמות ובשינויים המחויבים.

סימן ז': רישום השותפות כשותפות מפרה

לסעיפים 398-401 – רישום שותפות כשותפות מפרה, התראה, תוצאות הרישום כשותפות מפרה, תיקון המרשם
כחלק מהרחבת כלי האכיפה בידי הרשם, מוצע לציידו גם בסמכות לרשום שותפות כשותפות מפרה. המודל המוצע הוא מודל מקביל לזה שקיים בסעיף 362א לחוק החברות לעניין רישום חברה כחברה מפרה, בשינויים המחויבים.

סימן ה': מחיקה מינהלית

ההוראות לעניין מחיקה מינהלית ייקבעו בהתאם להוראות שייקבעו במסגרת הצעת חוק חדלות פרעון ושיקום כלכלי, התשע"ן-2016 הנדונה בכנסת בימים אלה.

חלק שלושה עשר: ביטול פקודת השותפויות והוראות תחילה

לסעיף 402 – ביצוע ותקנות
שר המשפטים רשאי לקבוע תקנות לביצוע חוק זה. התקנות יהיו טעונות אישור של ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת.

לסעיפים 403-404 – ביטול פקודת השותפויות, תחילה
תכליתו של החוק המוצע היא להחליף את פקודת השותפויות ולהביא לביטולה. הצעת החוק נועדה להחליף את ההסדרים האנכרוניסטיים שבפקודה בהסדרים מודרניים ולהסיר מספר החוקים הישראלי את ההסדרים המנדטוריים. עם זאת, יש להבטיח כי החקיקה החדשה לא תגרום רעידת אדמה בשוק השותפויות. יש להגן על הוודאות העסקית ועל היציבות ולאפשר לשוק תקופת הסתגלות קלה ופשוטה. על מנת לאזן בין שני האינטרסים, מוצע לקבוע את ההסדר הבא. מועד תחילתו של חוק זה יהיה מיום פרסומו ביחס לשותפויות שיתאגדו לאחר יום פרסומו. לעומת זאת, מועד תחילתו של חוק זה יהיה שנתיים לאחר יום פרסומו ביחס לשותפויות שהתאגדו לפני יום פרסומו. כך, תינתן שהות של שנתיים לשותפויות קיימות להסתגל לחוק החדש. במהלך השנתיים האלה תמשיך פקודת השותפויות לחול. לאחר שנתיים היא תהא בטלה.

יוער, כי שותפויות קיימות שיחפצו להימנע מכל שינוי בדין החל עליהן, יוכלו כמובן להתנות על החוק החדש בכל מקום שבו הוראותיו הן דיספוזיטיביות. כמו כן, הן יוכלו לקבוע בהסכם השותפות שהוראות הפקודה בעניינים אלה יחולו מכוח הסכמה חוזית על אותה שותפות גם לאחר שהפקודה תהא בטלה.

